

دەزگای چاپ و بلاوکردنەوہی

زنجیرەى رۆژشنبیری

*

خاوەنى ئیمتیاز: شەوكت شیخ یەزىدىن

سەرئەووسەن: بەدران ئەحمەد ھەبیب

ئاوونیشان: دەزگای چاپ و بلاوکردنەوہی ئاراس، گەرەکی خانزاد، ھەولێر

نۆرینگ

نۆرىنگ

نووسىنى:

حسام بەرزنجى

كتىب: نۆرىنگ - رۆمان

نووسىنى: حسام بەرزنجى

بلاوگراۋەى ئاراس- ژمارە: ۴۸۰

دەرھىنانى ھونەرىيى ناۋەۋە و بەرگ: ئاراس ئەكرەم

ھەلەگرى: شېرزاد فەقى ئىسماعىل

سەرپەرشتىيى چاپ: ئاورەھمانى حاجى مەحمود

چاپى يەكەم، ھەۋلىر- ۲۰۰۶

لە كىتەبخانەى گىشتىيى ھەۋلىر ژمارە (۶۵۹) ى سالى ۲۰۰۶ ى دراۋەتى

لاپالتيك، چلتي هەر دارتيكي گهلا وهريو، چيلكهى هەر چهپهريك چيخانوكى هەر سهبردهيهكدا داخاوت...! ۸. بيناي سهرنجى رادهنا بو بست بهبستى دهورو بهرهكهى خوئى، دئ بهدئى مهرز و بوومهكهى خوئى... ئه و شوئنهى هەر چهندى سهخت بووايه: بهقه د پال و بيتشهيهوه، بهنيهال و ليپيهوه، بهگهوه و كوئدر و بوودپيهوه، ئهگه رتي هات و نههاتيش بووايه، تهنه واش و بالداره گوشتخورهكان پهيان پي ببردبووايه...

نهيهشتبوو لتي ببسته هسهرت، يا برين و ناسورييهكى بنيساو و نه يگه يشتبئتي...! له ساته پر له ناستهنگ و نهسته مهدا، ئهوانهى ههموو دههاتنهوه بهرچاو.

داخ و هسهرتي خهلكهكesh زوير و زگارى كردبوو... بهلام لتي ببوون بهتفي سهروه ههراز، نهيدهتوانى دهستبهرداريان بي... گهپان و سوورپاني "بهكراغه" و ههلسوكهوتى پياوهكاني، باريان قورستر كردبوو... ههردهم بيى لهمه دهكردهوه، كه خهلكهكه چيتر دهستى دهستى پي نهكرو و ههموو بهيهك دهنگ و رهنگ و بهيهك گيان بهرههئستى لهم ههلسوكهوته نامويانه بكهن.

"بايچين گهپان و سوورپاني بهم شاخانه بكهين، ئه م جر و جانه وهري كه بوونه ته شملي شهري و بوونه ته بنيشته شينكهى سه زاران... با له ناويان بهرين" كهس گوئي بو رانه ده داشت. "با وادابنئنه مهش ههر كاريكه، خهلكى گوند به زياره بو يه كترى ده يكه" كهس ئاوري لي نه ده داويهوه. "خهلكينه ئيوه خوتان چهند كه سيكمان دهستنيشان كهن، چهند كه سيكمان ههلبئيرن، له جياتي ههمووتان دهچين ئه و ناوچانه كيتومال دهكهن" به لي بهكتي ده لئي...! كهس نه بوو لاي لي بكاتهوه... "دهچين، ههرچي بي، مار بي، ئه زديها بي، ههر دهعبايه كي دم به خوئين بي...، له ههر كوئى بي، له تله تي دهكهن، پيسستى دهگروئين... ئه و پهركه مهتان له سه ر دل هه لده گرين، ئه و ترسه تان له چاو ده كوئين... "نا... پياو، ئه مه كاري

سروه بايه كي ئاونگ هه لگرتوو، نهينييه ترسناكه كاني شهوى پي راده گه ياند، وهك رۆژاني پيشوو بهر له ههموو گيانله بهري ئاوايي و بهر له ههموو زيڊ و زينده واريكي دۆله كپ و لاپاله تي كچرژاوه كان بيدار بووهوه. وهك بنكه يه كي كه شناسي، كه وته روانين و سه رنجداني نيگه ئاميز. له گه ل خيژه رهي گه لا رزيوه كان ده دوا...! له گه ل شوپراهي كانيه لى گوند، كه به داميني كه قره درز بر دووه كانه وه، توونا و توون ده چوو ه خواره وه دا ده دوا...! له گه ل نه ستيره كزه له گه راره كاني ئاسمان، ئه وانهي كه وهك خلتهي لافاو شه پوليكي هارو هاج تي كه ل به ئاومالكي دم كه ناره كاني كرديدا ده دوا...! له گه ل تاته به ردي ههر ده راويك، هه له مووتى ههر

نه فامانه... په رکه می چی و ترسی چی...؟!

پټکه نینټکی تټکه ل بهرق و تووړه بی، روخساره سه رما بر دوو ه که ی لوج لوج کرد:

" نه ی خوایه!... نه م خه لکه هه ر هه نده شتټکی چوه ناو میتشک، راست و ناراست... ئیتر بپرای بپر له میتشکی ده ر ناچی...! "

که و تپوه ناو ده ر بایه کی پر له ته م و مژ و نیگه رانیپه وه...، سه ردانی "به کراغه"، بؤ گونده که ی ته و انیش، پرستی له بهر بریبوون. وړه ی هه موویانی روو خاندبوو. نه و خه لکانه ی که نانه ر قیان به سفره و خوانی چه و و رازاوه نه ده دا، نه وانه ی که ره گ و ریشاله ی دیکه ی خو یان، به هه موو ده و نه جار و پیره دار ټکیه وه، له گه ل ره گ و ره گه مای با پیره ی هه ر هه ر گه وړه یان تټکنا لایوون و هټسک و پروسکیان له دوو تویی نه م خاکه دا پلټی شابووه...!

له ناو سر و سه قه می نه و به یانیپه که ده ا، شټوه و ره فتاری "به کراغه" و خه لکه سام گرتوو و سه رلی شټواوه که ی ده هاته وه به رچاو: "به رټزتان عه رز ده فه رموون من کیم، جه نابتان ده زانن، من کوری "سه لیم تاغا" ی "میره دی" م هه ر له با پیره ی هه ر هه ر گه وړه مانه وه، گوندی "میره دی" م به هه موو ده شت و ناقار و به راویپه وه، به هه موو جو و جو بار ټکیپه وه، به هه موو مه رزه و مه ر دار ټکیپه وه، به هه موو پنچه گیا و دار و ده و نه ټکیپه وه، به هه موو ره ز و باغ و سه وزه و میوه یه کیپه وه... ئیمه خاوه نی بووین و خه لکه که ش هه ر له کونه وه تا ئیستا، هه ر له قه له مره ی ئیمه دا بوونه، ئیمه و مانانیان کردو ته براگه وړه ی خو یان و ئیمه ش خو مان کردو ته خزمه تکار و برا بچو کی هه ر هه ر گه گچکه یان، منالی شیره خوره یان...!

هه نکه نا... پاشمله، که ینی نه من له وئ نه بووم، برؤنه "میره دی"، مال به مال بگه رټین، ده رگا به ده رگا بکه ن، له وردی هه تا درشتی، به کومه ل

بانگیان بکه ن، تاک تاکیان تیپ بکه نه وه، ژنیان، پیایان، شوان و به ر خه وانیان، گاو و گه دایان، جووتیار و سه پانیان، سواره و پیاده یان... کوره ئاغم به توو سه لامه تدار بی...، تهیر و توویان، سه و گو تالیان... پیپیان بلټین، نه ری "به کراغه" چونه له گه لټان؟... کووتان خزمه ت ده کات...؟! نه نگو نه وتان داناوه به برا گه وړه، نه دی نه و...!! ده لی برای هه ر هه ر گچکه یانم، وایه!... خزمه تکار تانه... وایه!... خه م خو ر تانه... وایه!...؟

جا بزانه نه وان چو ن باگو تان ده ده نه وه، بزانه چتان پی ده لټین... بزانه چو ن سه رپاکی گوند، به دار و به ردیپه وه، هه موو ده م ده که نه وه، به نه شه ده نبیللا... نه شه ده نبیللا... ده ستم بؤ له سینگ ده دن و شایه تی دنیا و قیامه تم له بؤ ده دن.

"وهیه ده لټین نه وی فیلاره، نه وی مه کتومه له "سه ید به به ی" ده شار ټته وه...! به خو و به "که ریمه روو ته ی و لدا شپولسی، کوو دټین نه وها ده گه رټنه وه...!...". خو به خو تان ناوی "سه ید به به ی" تان گو ی لی بووه، هه زار خو زگه به کفن دزه که ی پیشو، نه وی قامچی ره ش. له پیری هه شتا سالی و له مردووی ناو قه برستان، له منالی ناو لانکانیش ده پرس، کیپه و کی نیپه، کوره یان کیپه، کوره خو ی به کیپه ناو نووس کردووه، یا زیندووه به مردووی ناویان بر دووه...! له و هه موو شتانه ده توژ ټته وه... یه ک یه ک له بن و بنه چه ی دایک و داپیر و با پیره گه وړه یان ده کو لټیته وه...!... نه منیش چ به رخی دونگ چه وړ هه یه له بؤ ی سه رده برم، ده یکم به قاورمه و له پیشی داده نیم، وه کی که گه راوه ش که له بابی سه ریه پو بیته و قاز و مراوی بال کور بال کور و تووره گه هیلکه ی دوو زه ردینه ی بؤ به ته که لتووی هیستری ره ش بوزدا شو ر ده که مه وه، ری و راست ده گه رټته وه، نه له وی نه لف و نه له من بی...!".

چه ند سه رنجټکی لابه لای ئاراسته ی خه لکه که ی ده وروپشتی کرد، به رتر

کهوته ئاخاوتن: "کوره خوتان له خوا مه کهن، ده بلین وا نییه، دهبا یه کیکتان بیتته ده ری، مندال و گه نجه کانتان نا، ئه وانى جوامیر و پیره ر دین سپییه نوورانییه کانتان بی و بلین، "به کراغه" حاشا و مادوللا ئه و قسانهت هیچیان وا نین، مالم قه بره خیلاف له قسه که تدا هیه. "ئاخر وایه وا... دینی محمه د به ئاشکرا خوشه...".

"تومر ئاشه وان" هه ر پیتش ئه وهی "به کراغه" بگاته نا و ئاوی، ئه ویش له ئاسیا وه که ی خۆیه وه بۆ گوند سه رکه وتیرو، له ناو خه لکه که وه که وته جووله و دهنگ هه لپین: "ئه شه دن وایه، هیچ قسوورت نییه... به دهم ئه م قسانه وه لای له خه لکه که کرده وه، درێژه ی به ئاخاوتنه که ی خۆی دا: "مالم قه بره قسه کانت خیلافی تیدا نییه، له گوێزی ساغ ساغتره..."

خه لکه کۆکراوه که ش، که وه ک پووره ی ههنگ به ده وری "به کراغه" دا شرغیان دابوو، ورد و درشتی ئاوی، به نیر و میتیه وه، سه بری ده میان ده کرد و گوێیان بۆ را داشتبوو.

"جاری پیتشو به خۆم نه متوانی بتم، دوو پیاوی خۆم نارده خزمه تتان. ئه و جاره ئه وا به پیتی خۆم هاتوم، مه عیه ن ده شانن که ئه من تابیل به شتیکم و دا وایه کم هیه، بۆیه شه هاتومه ته خزمه ت جه نابتان.

هه نکه ش هاتیمه پیتان رابگه یه نم، له سای خوا و پیتغه مبه ر و هه رچار یارانى، به هیمه تی پیر و ئه ولیا... "پیر که ره م" و "پیر شاسوار" و "ئه سحابه ره ش"... ها ها ها ها... هه نکه هه ر یه که یان، قوربانى خاک و خۆله که ی ده وری گوێبان بم... قوربانى لیکاو ی ئه سپ و عه باى ره شیان بم... به به یداخ و به به یه قه وه ئه وا وا له قۆنگره و قه لاتى خۆبان... له به هه شتی... وا گوێبان لیمه و ئه رواحیان بوویته ته یر و تووی سه رکه ل و به نده نان، بوونه ته کۆتره کی شینی قه زوانى، به سه رماندا ده گه رپن و باله فره ده که ن...!... له بۆ شایه دی ئه و قسه یه شم هه ر مرید و "دیوانه مه مۆ" یه کمان

هیه، بیکه مه شایه د... به دهم ئه م قسانه وه، به ده ست ئاماژه ی بۆ کرد... "دیوانه مه مۆ" که ئه م قسه ی گوێ لى بوو، که وته که ف و کول. گوێاله که وه ته که ی چهن د جار یک سه ره وانده زه وى و به رزی کرده وه. له پر چوو ه په رگه ی قه ره بالغیه که وه و به رامبه ر "که پکی پیر که ره م" وه ستا و ده ستی به لووران وه و حایو حۆی کرد. چاوه کانی خسته نه سه ربه ک و له رزیکی گورچک بر هه موو جه سته ی داگرت، به شتیوه یه ک سه رنجی "به کراغه" و هه موو خه لکه که شی بۆ خۆ به کیش کرد.

- حه ی، حه ی، حه ی ی ی ی... به بیه، به، به، به... "به کراغه" وه ک بلیتی گوئی له بانگ و سه لا راگرتی، ئاوا... له شوینی خۆیا به بی جووله وه ستا، تا "دیوانه مه مۆ" سارد بووه وه... پاشان درێژه ی به قسه کانی خۆی دایه وه: "خه ونه که ی _ دیوانه _ تان... به ده ست ئاماژه یه کی تری بۆ "دیوانه مه مۆ" کرده وه، ئه ویش به رهنگ هه لپزکاوییه وه سه بری به رپیتی خۆی ده کرد، جار جار بایه کی سارد و به ته وژم، پرچ و کاکۆلی دینایه سه ر ده م و چاوی... چاوه کانی زه ق ببوونه وه و پیتلوه کانی دینا و ده بردن... "هه ها ئه و دیوانه یه، ئه و به هه شتییه، ئه و په پوله یه، ئه و... تۆیه ئه سته غفیروللا... ئه و نازانم بلیم چیه... م، له بۆ مه لای "میره دى" که با و باپیریان هه ر مه لا و مه لازاده بووینه، منالیان هه ر له سی سالییه وه را فیری سپاره خویندن و ئه لفسه رئا و زالبه رزوو ده بی... گێراپه وه و گووتم: مامۆستا "دیوانه مه مۆ" هه واره به رزه... خوا شاهیده، هه ر که ناویم هینا و نه هینا، مامۆستا له جیتی خۆی هه لسا یه وه، وه ک دارى قه مته رانئ قیت راوه ستا، ده ستی موپاره کی له نیچره وانى خۆی دایه وه و فه رمووی حه سوودی به دین و دینداریه که ی ده به م، خۆزگه م به چاریه کی ئه و ده بووم... گووتم: جا ئه و فریشته یه، ئه و پیاوه به دین و تاعه ته... له خه ونى دا دوو که له کی ره ش ره ش له "گه لیه جنه" دا به رز بۆته وه، به گرمه گرم و گۆله گۆل به ره و "که پکی پیر که ره م" و کوێستانه کانی ئه م دیوی رۆیشتوو و له وى بوویته ده عبا یه کی

رەش پەش، وەك پەشكەى كا، لەناو ئەو دۆل و شاخەدا نىشتۆتەوہ...".
"دیوانە مەمۆ" بەدەنگىتىكى بەرز، لەناخى دلىهەوہ ھەلىدايى: ئەمن ناتوانم بلىم چ بوو، دەعبا بوو دىو بوو درنج بوو... ئەوھام دەھاتە بەرچا، جانەوہرىتىكى كەتەى پەشى داخ داخ بوو.

- "بەلى بەلى خال خالىش بوو، رموزنەيەكى وركەستورى پنتك پنتكى شاقەل درىزش بوو...!" بەدەم ئەم قسەيەوہ گورزە تىشكىكى پر لە سەرنج و سەرسورمانى ئاراستە كرد، ھەتا ھىزى تىابوو كەوتەوہ ئاخواتن: "نە نە پوور مىردىن چىت وت؟! بۆ خۆت كىر كىردوہ! بۆ وا دوور وەستاويت...؟"

خەلكەكە، ھەر كە خەونى گۆزىنيان وەبەر گوئى كەوتەوہ، ھەموو بوون بەماسى مەيبوو... "پوور مىردىن" ىش، بەبى ھەست و خوست، بى ئەوہى خشپەى پىبى بى... دەستەكانى لەدواوہى خۆى گرتبوو، بەكۆرە كۆر، چەند ھەنگاويكى تىرش لە "بەكراغە" نىك كەوتەوہ: "گويم لىتە، دەى... دەمەوى بزەم كىتەكەى مەلا چ دەلى...". بەھەنگاوە وردەكانى نەختىكى تىرشى لى نىك كەوتەوہ، بۆ ئەوہى قسەكانى مەلاى "مىرە دى"، ھەموو بەتەواوى بىپىكى...!

"مامۆستا" دواى پر ئاوا كردن و موتالەيەكى زۆر سەرى لەسەر كىتەكە بلىند كرد و فەرمووى: دىو گۆزىن سەندى شكاندووە و لەدەست "پىر كەرەم" ھەلاتووە، ئەوجە خوا دەزانى داخوا كەينى تۆق و زۆلانەى لەمل و دەست و پى يەكانى دەكرىتەوہ... "لەگەل ئەم قسەيەدا، ھەر كە چاوى خۆى لەسەر يەك دادەنا و ئەم دىمەنە ترسناكەى دىنايەوہ بەرچا، كىش و ماتىكە ئەو ناوہى داگرت. ھەموو دەتووت پىرەدارى سەد سالىن، بى لق و پۆپ... كەسى سرتەى لىوہ نەدەھات. حاىو خۆى "دىوانە مەمۆ" نەبى، كە جار جار وەك ناوى كولاو بلىقىكى دەدا...؛ بەلام "بەكرئاغە"، دواى چەند لىو

جولاندىن و دوعا خويندىتىك، رووى لە ھەشاماتە كرى و بىدەنگەكە كىردوہ و بەدەم و چا، بەدەست و پەنجە و بەھەموو ئەندامىتىكى لەش داخوات و دەيكىراند:

"ھاتىمە ئەوہو پى بلىم، ئەمن لەو باوہرەدا نەبووم كە ئىوہ بەداوايەكەم سەرگران دەبن. چونكە ئەنگۆ لەبىست لاوہ قازانچ دەكەن، قازانچى منىش ھەر ئەوئەندەيە... كە ئەوئەندە تەمەنەى ماومە لەخزمەتى ئىوہدا بەختى بكەم" ئەم قسەى دوايى بەگرىنەوہيەكى پر ناز و نوازشەوہ دەبرى. لەبەرەخۆيان كەوتنە بلىمە بلىمىك و دەم و لىو جولاندىن، وەك بلىتى دوعايە بخۆين... بەلام نەدەزانرا چى دەلىن. "ئۆمەر ئاشەوان" نەبى، بەدەنگىتىكى بەرز ھەلىدايى: "خوا لە ئىمەت نەكا. لەخوامان داوايە تەمەنت بەتەمەنى دار قسنى پىر و پىاو چاكان بى...".

بابى من، چاوى من، داىك و خوشكەكانم. گوئى لە بەكراغەى خزمەتكاران بگرن. دوور لەگۆرى پىر و پىاو چاكەكانتان، چ لىرە بەجى دىلن!... بەناشوكرى نەبى گوندەكتان ھەيە دەلىتى ھىلانە حاجى لەقلەقە. نە دەشت و بەراويكى زۆر، نە كانى و ئاويكى بەھەرپىن،... ئاخىر... ئەگەر ئەنگۆنە و ئەگەر خەلكى "لاكەچە" و "ژاژىلۆك" و "زەنگەوار" و "چەمەرە بەفر"... ن، ھەتا ماون، دەبى ھەر ئاوا بەزگەك تىر و بەدەيان برسى بن... لەسەر بەردى رەق و تەق چ پەيدا نابى... زستانان ھەر دەبى ئەوھا، ھەرنان و ھەرزىن بخۆن... ئاخىر ھەر راو و ھەر راو... ئەوہ ئەوئەيش نەما، پىاوم دەوى، ئەوسال خۆى لەم چىاو چۆلە پر لەجر و جانەوہرە بدا...!

ئەم قسەنە دەم و چاوى خەلكەكەى گرژ ھەلگەرىاند، بەلام ئەو بەبى وەستان گەرايەوہ سەر قسەكانى خۆى: "ئىستاش گوندى" "مىرە دى"، بەدەشت و ئاقارىوہ بەگەنج و رەنج و مەرەزەيەوہ بەپاوان و بەراويەوہ، بەئاغە و خزمەتكارىوہ بەئاغەژن و قەرەواشەيەوہ، بەكرمانچ و نۆبەتدارىوہ، بەمىر و گزىر و بەگلەريەوہ، بەفەقى و مەلا و سوختەيەوہ...

له خزمه تتان دایه. "میره دئی" به ئیوه وه پشت ئهستور و سه ره بهرز ده بی...
 ئه من ده زانم، ده ست رهنگین و کاسبکاری وهک ئیوه بی و ئاو و بهراوی
 بدهیه و ئه سبابی کاسبی کردنی له بو ریک بیخی... هه لالا هه لالا له خیر و
 بهره که تی خوا...! گوند و جی هه واری گه لیک له "هه واره بهرز" خوشتر بو
 خو پیک دین، که له خه ونیشا نه تاندیبی.

گوندی له سه ره ئه و قوتکه چیا یه، هه تا به سه ری ده که وی ئاره قه ی ره ش و
 شینت پی ده کا. چۆره ئاو یک و ئه و دوو لکه داره ی که ئه نگۆ به خۆتان
 ناوتان لیناوه ره ز و باغ چیتان بو ده کا...! وه ره ئه گه ر ره زت ده وی، ئه گه ر
 باغت ده وی، ئه گه ر ئاو و بهراوت ده وی، کوره به شه و نۆیه ت نا، هه تا
 مایت و کوری کورپشت، با جوگه ی لی هه لبه ستی و یهک ئامیزه ئاوی
 پیدا پروا... ئه مان مه ردی مه ردانم ده وی، عه ردی له به ردا بچینی و به ناوی
 بیخی. ماشه لالا له به ره که تی خوی گه وره... له به یی شیخ فره و سستیانم
 گوی لیبوه ده لی:

نه هه ورازت له بهر بی شه قاویک،

نه کۆلت پی بی گهزه جاویک،

نه پوول قهرزاری کهس بی، قۆشه دراویک

جا من با قسه کتان له گه ل بکه م، ئه مان قسه ی خزمه تکاریک له بو برای
 هه ره هه ره گه وره ی خۆی، له بو کاکای هه ره هه ره خوشه و یستی خۆی.
 "دهنگی خۆی بهرز هه لبری": له بو دایک و داییری هه ره پیرۆز و گلینه ی
 چاوی خۆی... به خوا به خوا، هه تا ئه نگۆ لیره بژین، نه گهزه جاویکی نویتان
 به چاوه ده که وی، نه قۆشه دراویکی شتان ده چیته گیرفان. له خدر و
 ئه لیا سانه وه را، له چ مالتیک، مشک به مشکایه تی خۆی کلکی به توژی
 ئارد نابی. ئه وجه زگه قورپت به سه ر ببه به له وده ی کا، هه ره هه رزن و
 ترخینه ی تی هه لقورینه."

ژاوه ژاوی گوندی که و ته وه یاد. که دوای رۆیشتنی "به کراغه" هه موو
 ده میان تیک نا. راپایی و دوو دلاییه کی زۆریان له نیو پهیدا بوو. چه ند
 بیربان له ئه گه ری ترس و ته له زگه کان ده کرده وه، ده هینده ش بیربان له کیتلگه
 و به راو و گوندی ئاپوره و قه ره با لخ ده کرده وه.

"سالح مام شیخ" که یهک له پیاوه دیاره کانی گوند بوو، رووی
 له خه لکه که کرد و به ده نگه نه رمه که یه وه خه لکه که ی هپور کرده وه: "راسته
 گونده که مان زه وی و زاریکی زۆری نییه، هه ر ماله ئه و په ره که ی ئه و
 په ره که ی با جیتی سی چوار ته نه که ده غلی هه بی، ئه وه ش له چاوه هندی
 گوندی تر به نه بووه داده نری... به لام ئه وه ی که مایه ی دلخۆشییه، ئیمه
 هه موو با به لباب ئه لیره سه ری خۆمان پیکه وه ناوه و چ که شه و
 گیره شپوتنیمان له نیواندا نه بووه و نیمانه، هه موومان بووین به خزم و که سی
 یه کتر، نه ده وه له مه ندی هینده نه قۆلامان تیا یه که لووت له ئه ستیران
 بخشینی، نه یه کیتی وا لات و هه ژاریشان هه یه خیری پی بشی...!"

- "له خوا به زیاد بی، ئیمه ش ئه وه نده مان به سه". "دپوانه مه مو" به ده م
 ئه م قسانه وه لپی نزیک که و ته وه، له قسه کانی خۆیا هه ر به رده وام بوو:
 "ئه ی گوا یه ئه و خه لکه چ له گه ل خۆی ده با ته قه بر".

- "ئۆمه ر ئاشه وان" به راپراییه که وه که و ته وه لامدانه وه یان: ترسی ده که م
 ئیمه ش هه تا سه ری ئه وها نه مینینه وه. ته ماحی دنیا زۆر پیسه.
 له کۆخه ره شه و تاعون و ماعوون گه لی پیس تره.

- "سالح مام شیخ" نه یه هیشته درێژه به قسه کانی خۆی بدا: با وکه که ی
 با وکم، بو له هیچ و خۆرای ده م تیک بنین. جارێ با بزانی "به کراغه" بو
 ده یه وی بمانباته لای خۆی...!؟

- "دپوانه مه مو" پرسیا ره که ی لی وه رگرته وه و به رزتر هه لیدای: بو
 ده یه وی گوندمان پی چۆل بکا؟!...!

- "ئۆمەر ئاشهوان" رووی له ههر دووکیان کرد و وتی: تهنه له بهر نهوهیه ئیمه خۆش دهوئ و پیزمان لئ دهگری... باوه پرتان هه بئ، گه لئ دلی به ئیمه وهوهیه، دهیهوئ ژیا ئمان خۆشتر بکا و گوزه را ئمان باشتر بکا... ئه دی به خۆتان گویتان لئ نه بوو چی گووت...!

- گاوانی گوند به دهنگه زهق و زۆپه کهی، سه رنجی هه موویانی بو لای خۆی به کیش کرد: ئه گهر ئه ئیمه ی خۆش دهوئ، دهبا به کو پارچه زهویان بداتی، تا بو خۆمان بیکهین به شکارته، با مالیشمان هه ر له جیتی خۆی بپیتتهوه.

- "ئۆمەر ئاشهوان": "وونه" ئه وه له پاسیه بو تو نه ها تووه. خۆت له شتی وا هه لمه قورتیتنه!

- دهنگیکی تر بهرز بووه وه، قسه کانی "ئۆمەر"ی قوت دا به وه: چ زهوی چاک و به پیتته، هه مووی بو خۆی و بو عه شیره ته کهی دا پر به...!

پهیتا پهیتا دهنگه کان زیاتر ده بوون، تاک تاک یان به کو مه ل بهرز ده بووه وه:

- هه ر چه ند سالیکی تره، وای دانا وه نه وه مان هه مووی بینه خزمه تکار و ده رکه وانیان.

- به خوا مبه رده ئیم هه مووی له سه ر تا پۆ بکا، پتچکه م ناچیتته ئه وئ، هه ر پتیشکه به کی هه ندی کلۆ به که...!

- ئه دی ئا وه ناسازه که ی، له بهر مه ره زه که لکی خوار دنه وه ی نه ما وه، ده لیتی قورقوشمه، سال نیبه ده پانزه که سیان، به گرانه تا لئ نه مرئ...!

"پور میدین" له دوور خه لکه که را وه ستابوو، که خه ریک بوون به دهم ئه م قسانه وه بلا وه یان لئ ده کرد، به دهسته له رزۆ که کانی، ئاماره به کی بو لای شاخ و دۆ له دووره کانه وه رانا و، به دهنگه باریک و زیقه که به وه، هاواریکی پر له جویتن و ته شه ره ی لئ بهرز بووه وه:

- هه ی خۆل و دۆو به سه ر، ئه دی ئه وه هه موو ده عبا دهم به خۆینه که س نه دیتوانه...!... چیتان له گه لیان پئ ده کری...!!".

دهست و قاچه کانی له رزیان که وتئ. سڤ و سه قه می ئه وه به یانیبه سارده ی به سه ردا باری، بوو به هۆی که وتنی ورده خوسار، له سه ر سمیل و برۆ درپژ و پر ه سپیه کانی و توپژتیکی سپییان له سه ر په یدا کرد. به دهم لرفه لرف و به دلنیک که پر پئ له گلپه ی ناگریکی نه نگیز و هه رگیز دا یسا وه وه، خۆی کرده وه به ژووردا. رووی له ناگردانه سارد و سه ره که وه کرد... خیزانه که ی خه ریک بوو به ننگ و چلی و چه ند کۆته ره داریک له سه ر به ک دا بنئ تا خۆی بو نان کردن ئاماده بکا. له م لا وه ش سیل و فه رشه و تیرۆگ و ناو برتیشکه هه لکرووزا وه که، هیشته ان هه ر له ته ک که ندو وه که وه هه لپه سپه ردا بوون... ته شته هه و به ره که ش، ده می بوو له شیلانی ببو وه وه، به سه ری په نجه کانی به دهم بسمیلا لیکرد نه وه، مۆری پیرۆزی له سه ر نه خشان د.

ئه وانی له خوار ناگردان و که ندو وه قورینه که وه، هیشته ان هه ر پر خ و هۆری شیری نی خه ویان بوو. هه ر دوو تاژی جلکرا و تووله تیسکنه که ی، له ترسی وشکه سه ری ئه م وه رزه وه هینا بووه ژووره وه و ئه وانیش له نزیک سه ر شۆرکه که وه لیتی وه رکه وتبوون. ته ویله ی ولاغانیش، که ده رگا که ی به کسه ر ده پروانیبه ئه م ژووره یانه وه، دیار بوو هیشته ان ولاغه به رزه کانی ناوی، هه ر له به رده م ئاخو ره که وه له جیتی خۆیان مۆل ببوون... نه پر مه ی ئه سپه بو ر و نه لووشه لووشی ماینه ئاوسه که ی ده که وته به رگوئ.

به چیلکه داریک، خرت خرت خۆله میتشی ناو ناگردانه که ی هه لگیترا به وه و فوویه کی لئ کرد، له گه لیا دوو په نگره ناگر چاویان گه شایه وه... هه ردوو دهسته کانی خۆی لیتیان نزیک کرده وه، که تینی گه رمییان گه یشتئ، ناوله پی له یه ک خشاندن و به ده موچاوی خۆی دا هیتا. هه ر خیترا خیترا، جگه ره به کی بو دهمی برد، سه ری خۆی بو په نگره ناگری شۆر کرده وه و

سییه‌کانی پر له دوو که‌ل کرد. خیزانه‌که‌ی به‌په‌له‌پرووی هات، ده‌سکه پووشیتیکی له‌سهر په‌نگره‌کان دانا، وه‌ک مووشه‌ده‌مه، نه‌ویش که‌وته فوو کردن، تاکو‌ئاگریتیکی خو‌ش بکاته‌وه و بکه‌وپیته مشووری هه‌ویر پان کردنه‌وه و نان برژاندن...!

به‌دهم جگه‌ره کی‌شانه‌وه، که‌وته‌وه وهره‌ورد و لی‌کدانه‌وه: که‌تنکه‌ر، ده‌زانیته منداله‌کانی "مینه‌به‌گ" پی‌راگه‌یشتوون و عه‌شیره‌ته‌که‌ی خو‌یان، هه‌موو کۆ‌کردۆته‌وه. هه‌موو رۆژی هه‌ره‌شه و گه‌ف و گو‌رت بۆ ده‌نیرن و خو‌ینی باوکیان له‌مل تو‌شه‌تاوه. داوای تو‌له و داوای به‌شه مولکی خو‌یان ده‌که‌نه‌وه، تو‌ش گه‌رای گه‌رای که‌ست نه‌دیته‌وه ئیمه‌ نه‌بی...! تو‌ش ده‌ته‌وی عه‌شیره‌ته‌که‌ت به‌ئیمه و مانان توند و ته‌یار بکه‌یته‌وه...! "به‌دهم سه‌ر هه‌لبینه‌وه مژتیکی قوولی له‌ جگه‌ره‌که‌ی ده‌ستی دا": پی‌اوم ده‌وی گوندیکی ئاوا ساوتیلکه و به‌سته‌زمان له‌و نه‌ژدیه‌یاهه دم گه‌رمه‌ رزگار بکات. مرخت له‌م خه‌لکه خو‌ش کردوه، ده‌ته‌وی خو‌ت بکه‌ی به‌خاوه‌نیان و بییته سه‌رۆک خیل‌یان، نه‌وانیش بینه‌چه‌کدار و پاسه‌وانت، به‌هه‌وه‌س و ئاره‌زووی خو‌ت ده‌ستی ده‌ستیان پی‌ بکه‌یت...!... دنیا هه‌ر وا بووه و هه‌رواش ده‌بی،... خه‌لک هه‌موو خه‌لک یا راوکه‌رن یا راو ده‌کرتین... تا ئیستا جو‌ری سییه‌م نه‌گه‌ر هه‌شبی هه‌ر به‌قسه هه‌یه. له‌شوینی خو‌یا هه‌لسایه‌وه ده‌ستی بۆ ته‌شته‌که درێژ کرد، به‌قه‌ده‌ر چوار نه‌نگوتکی گه‌وره، هه‌ویره‌که‌ی هه‌لگرت و رووی له‌ته‌ویله‌ی ولاغان کرد. بۆن و برینگی میز و ته‌رسی ولاغه به‌رزه‌کان، ویرای په‌رخو‌ر و کای کۆن و پووش و په‌لاش و به‌لمه‌ برنجی رزیوی سه‌ر زه‌مینه‌ی ته‌ویله‌که، له‌گه‌ل دوو که‌لی په‌نگ خواردوودا تی‌که‌ل به‌یه‌ک بیوون. که سه‌ری به‌ژوو‌ره‌وه داگرت، وه‌ک جاران لووتی زوورایه‌وه، چاوه‌کانی پر ئاو بوون، له‌گه‌ل خشپه‌ خشپی هه‌نگاوه‌کانی، ولاغه‌کان گو‌تیان مو‌چ کرده‌وه، به‌غه‌ریزه‌یه‌کی خواکرد به‌جووته سه‌یری لای ده‌رگایان کرد، که نه‌وساکه ده‌رگاکه له‌به‌ر چه‌ره

دوو که‌ل و وه‌نوزدانی سووتمانی نیو‌ئاگردانه‌که‌وه... که جارێ به‌رز و جارێ کپ ده‌بووه‌وه... هه‌روه‌ها له‌گه‌ل تیشکه له‌رزۆکه‌کانی چرا په‌شکه‌که‌ی ده‌ستیدا، دیه‌نیکی ته‌ماوی سه‌یر هاتبووه ئاراوه، دوا‌ی هه‌نگاویتیکی تر، نه‌سپه‌ بۆر پر مه‌یه‌کی بۆ کرد و له‌سه‌ر هه‌ر چوار په‌لی هه‌لگیرسایه‌وه، که‌وته خو‌راته‌کاندن، نه‌و زله‌ پووش و ورده‌کایه‌ی که به‌تووکیه‌وه وه‌نووسابوون هه‌مووی له‌خۆ داوه‌شان و خو‌رشتی له‌شی دامرکانده‌وه. دوا‌به‌دوا‌ی نه‌میشه‌وه ماینی که‌ویت، دوا‌ی چه‌ند ته‌کاندان و خو‌ به‌لادا هیتانه‌وه، له‌شوینی خو‌یا هه‌لسایه‌وه، زرم قاچه‌کانی دا به‌زه‌ویدا.

هه‌ویره‌که‌ی ده‌ستی وه‌ک لووله‌پ لی کرد و له‌ لمووزی ماینه‌که‌ی نزیک خسته‌وه، له‌گه‌ل جووینی هه‌ویره‌که و خر مه‌خرمی ده‌می، لیکاویتیکی خه‌ستتر له‌ده‌ستاوی هه‌ویره‌کان به‌هه‌ردوولا لغاوه‌یدا ده‌هاته خواره‌وه، له‌جوولگی ده‌م و لمووزی ماینه‌ شخ ورد ده‌بووه‌وه... به‌تام و بۆ و ئیشتیه‌یاهه‌کی بی پایانه‌وه، هه‌ویره‌که‌ی ده‌جوی. وه‌ک وه‌ستایه‌کی ده‌ست په‌نگین، که سه‌یری هیلمه و گولی کاشانی بکا...، ئاوا له‌په‌نگ و روخساری ورد ده‌بووه‌وه. له‌گوئی مو‌وچه‌کانی، بژی درێژی، ته‌نگه و جیپالووی، گوانه په‌شه‌کانی که وه‌ک به‌روو ته‌قیله‌ی ورد خه‌ریک بوون پر شیر ده‌بوون... سه‌یری ته‌نگه و بن زگه په‌نماوه‌که‌ی کرد، تووکه سییه‌کانی هه‌موو گف بیوونه‌وه، ده‌ماره‌کانی وه‌ک خرینه‌ به‌نیکی نه‌ستوو له‌ژیر پیسته‌ پف دراوه‌که‌یدا درێژ بیوونه‌وه. ده‌ستیکی به‌ملا و به‌ولای ته‌نگه‌یدا هینا، به‌بزه‌یه‌که‌وه رووی خو‌ی بۆلای نه‌سپه‌که‌وه وه‌رچه‌رخانده‌وه: "ره‌خشان" له‌خوا به‌زیاد بی‌ئاگردانت ئاوه‌دانه‌!". نه‌سپه‌ بۆر، که هه‌ر به‌نازناوی "ره‌خشان" بانگ ده‌کرا، کپ و کپ، به‌مه‌لوولی له‌شوین خو‌یا وه‌ک گه‌مییه‌کی سندم کراو له‌نگه‌ری گرتبوو. سه‌ری نوازی بۆ خاوه‌نه‌که‌ی ده‌نواند. به‌هه‌مان بزه و خه‌نده‌ی جارانه‌وه، لیتی نزیک که‌وته‌وه، ده‌ستیکی به‌پشت و شوینی زین و ته‌که‌لتوو و که‌فه‌له‌ قوتکانیه‌ خه‌ره‌که‌ی دا هیتا.

به‌ئەسپایی به‌په‌نجە زبەرەکانییه‌وه، که‌وته قه‌ش‌اویش کردنی لامل و سەر و پۆته‌لاکی، ئە‌ویش له‌خۆشییان سەری خۆی داخستبوو هەردوو گوتیچکە خنجیلانە‌کانی رەپ راگرتبوون. تە‌زوویەکی خۆش و لەش رچیتن، به‌جە‌سته‌یدا دە‌هات و دە‌چوو، کلکە دریتژ و تووکنە‌که‌ی به‌گە‌لۆزیدا شوێر کردبوو، هە‌ندێ جاریش، ناوہ ناوہ بە‌راست و چە‌پی کە‌فە‌لە پانە‌که‌یدا دە‌که‌وته باوہ‌شین کردن. ژبێ تار و کە‌مانچە ئاسا، نە‌رم نە‌رم سەرکە سەرک و ساز و ئاوازیکی خۆشی لێ هە‌ل‌دە‌سا. بژبێه‌کانی داو داو شانە دە‌کرد، گە‌ردنە خالدار و نیوچە‌وانە قە‌شە‌که‌ی، بە‌سەری په‌نجە‌کانی دە‌خوراند. سە‌بیرتکی دە‌موچاو و کونە لووتە‌کانی کرد، که ئە‌و دە‌م پر بە‌سییە‌کانییه‌وه هە‌ناسە‌ی پێ وەر‌دە‌گرت و دە‌ری دە‌دایە دە‌رە‌وه، ... وە‌ک مرۆ‌قییک که خە‌م و په‌ژاری هە‌موو بە‌ندیخانە‌ی جی‌هانی لێ بوو‌بێ بە‌بارتکی قورس و لە‌سەر پشتی ئە‌ودا خە‌ست بوو‌بیتە‌وه، ئاوا دۆش دامابوو. یە‌ک دوو دلۆپ فرمیتسکی روون لە‌چاوہ رە‌شە گە‌ورە‌کانی قە‌تیس مابوون، بە‌چاوی بە‌فرمیتسکە‌وه سە‌بیرتکی لێ خوار کردە‌وه و بە‌گورشمە تە‌ماشای کرد. خیرا خیرا دە‌ستی بۆ چاوہ‌کانی برد، فرمیتسکە‌کانی س‌پییە‌وه، ... بە‌جوولە‌ی دە‌ست و په‌نجە و سە‌رنجە کپە‌کانییه‌وه، دە‌بیوست تیببگە‌یە‌نی، که‌وا ئە‌ویش وە‌ک ئە‌م نیگە‌رانە ... ئە‌وه‌ی زۆر لە‌ناو جێ و بالینگانی خۆی ب‌یتیتە‌وه پۆگە‌نی دە‌بێ ... ئیمە و مانان عە‌شقی سروشت و سە‌ریه‌خۆبێن ... مال و گوند و شوینی ئاپۆرە‌مان، وە‌ک بێشکە‌یە‌ک دیتە‌وه بە‌رچاو، که بە‌دە‌س‌رازیه‌کی رە‌نگا‌ورە‌نگ، دە‌ست و قاچمانی پێ شە‌تە‌ک درابێ.

سە‌بیرتکی ئاخۆرە دریتژە‌که‌ی کرد، که بە‌قە‌د دیواری خانووه جە‌زیرییه‌که‌دا دریتژ ببووه‌وه. هەر لە‌نزبیک ئاخۆری و لاغە‌کانە‌وه رووی خۆی بۆ‌لای دەرگا‌کە وەر‌چەر‌خاندە‌وه، دە‌نگی خۆی هە‌لب‌ری:

- شاخۆ!...

بە‌دە‌نگی که بێ ئارامی و بیتولە‌تی پینوہ دیاربوو، بانگی کۆری گە‌ورە‌ی

کرد. بە‌دە‌م ئە‌و بانگ کردنە‌شە‌وه، بە‌خۆ و بە‌چرا رە‌شکە‌که‌ی دە‌ستی هاتە‌وه دە‌رە‌وه. دوا‌ی هە‌ناسە هە‌لکیتشانیتکی کورت، فووی لە‌چراکە کرد و چوو لە‌نیو دە‌لاقە هیس گرتووه‌که‌ی دانا‌یە‌وه. "شاخۆ" لە‌گە‌ل ئە‌م بانگ کردنە‌دا، لە‌بنە‌بانێ لە‌ناو نویتنە گە‌رم و گۆرە‌که‌ی خۆیدا هە‌لسایە‌وه و وە‌ک بە‌رزە‌کی بانان، لە‌ناو چەرە دوو‌کە‌لە‌که‌دا، بە‌شان و پیل و لامل خوراندنە‌وه، لە بە‌ردە‌م باوکی ئامادە بوو. "ئاو‌رە کورم جلی" قە‌لە بالدار و کرمان‌یش بە‌رە لە‌ناو تیرکە‌که‌یان دانێ" بە‌دە‌م ئە‌م قسانە‌وه جلی لە‌سەر پشتی هە‌ردوو تازبێه‌کان دا‌کە‌ند، توولە تووک دریتژە‌کە‌ش لە‌خوار ئە‌مانە‌وه وەر‌کە‌وتبوو، بە‌دە‌م هانکە هانک و هە‌ناسە وەر‌گرتنە‌وه‌دا، دلە‌کوته‌ی پێ کە‌وتبوو. بستنی زمانی خۆی دەر‌هینابوو، تک تک لیکاو‌ی پیدای دە‌هاتە خوارە‌وه. ئە‌ویش دە‌بیوست بە‌سەر بک‌ریتە‌وه... هە‌ردوا‌ی تۆزکاتی چە‌ند سە‌بکە نایتکی کە‌پە‌ک و ئارده‌جۆ خرایە بە‌ردە‌میان.

سە‌بیرتکی بە‌دە‌رە‌وه دا‌گرتە‌وه، تا ئە‌وساش هەر نرکە و یا‌هو یا‌هو "دیوانە مە‌مۆ‌ی" دە‌هاتە بە‌رگۆی. لە‌و ساو‌ه‌ی خە‌ونە‌که‌ی دیبوو، ماناکە‌شی لە "بە‌کراغە" بیستبوو، که شە‌و دادە‌هات دە‌چوو لە‌سەر بستییە‌که‌ی هە‌وراز گوند، هە‌تا خۆر هە‌ل‌دە‌هات، دە‌ستی بە‌حال‌گرتن و ستایش خویندن و دە‌ف لێ‌دان دە‌کرد.

"دیوی گەر گەر، لە‌هەر‌کو‌تییە‌ک بێ، دە‌بێ بە‌سندم کراوی بی‌هیتنە‌وه" گە‌لی جنه". کاتی خۆشی ناماقول‌ییە‌کی وای کردووه، لە‌دە‌ستی پیر و ئە‌ولیا‌یان هە‌لاتووه و سندمی شکاندووه... "دیوانە کەرەم" بە‌دە‌ف و جە‌زیه‌ی زکر و تە‌هلبلە و حال‌گرتن گرتوویە‌تیبه‌وه. لە‌بەر ئە‌وه ئە‌ویش پلە و پایە‌ی گۆ‌راوہ و بووہ بە‌"پیر"...!

هە‌وا‌یە‌کی سازگاری هە‌لم‌ژت. جوولە و جوو‌کە‌ی بال‌ندە تازە لە‌خە‌و هە‌ستاو‌ه‌کان، بوون بە‌نمایندە‌ی گە‌ش‌تە راوتیک و سە‌رنجی تیرژ و تە‌مە‌رزۆ‌کانی لە‌گە‌ل شە‌بە‌قی بە‌یان و شاخە بالا‌بە‌رزە‌کانە‌وه تیک ئالان.

له گه ل وژه وژی "با" دا، دهنگی "پور میردین" ی ده که و ته بهر گوئ. له کولانکه چکولانه که دا سهیری "دیوانه مه مو" ی ده کرد و سدان ستایش و دو عای نزا نامیزی بۆ ره وانه ده کرد: "بهراگیتی دهف و زیگری شه و انت بم، هه ره ئه وها دهنگت بچ، له سهر بستی "هه رمک" نییته خواره وه، چ شه ی تانه شینکه و دیو و درنج هه یه هه مووت قه له زراو کردینه... هه تا رۆژ به ته و او ی هه لنتی، نییته خواره وه..." زه رده خه نه یه کی ته نک ده موچاوی گه ش هه لگه پاند، به پانتایی ئاسمانا چاوی گیترا:

- ده لیتی پشیله لستیتیه وه!

به ده م ئه م خۆ دو اندنه وه به دلخۆشییه کی بی پایان گه رایه وه ژووره وه، زانی تا وه بارانه که ی سه ره لئه یواره وه گه شته که ی پت دوا ناخا. "تیمرۆ ده رۆم، نان و پیخوری هه فته هه شت رۆژمان بۆ دانئ". به م قسه یه رووی له خیزانه که ی کرد، ئه ویش له م کاته دا، به په له په ل ئه نگوتکی سه ره فه رشه که ی پان ده کرده وه و نانی سه ره سیلله که شی هه لگیتیر و وه رگیتیر ده کرد.

- ئه دی ئه و ته شته هه ویره م بۆچی کردوه.

- بانگی "قومری" ش که به لکو زو له نان کردن ده بنه وه.

"به رده و امی به ناخا و تنه که ی خۆی دا و پرسى": ئه ی خوار دنی تاژییه کان...!؟

- نانی ساردمان زۆره. له دوینییه هه ئه وانم داناوه. "به تیرۆکه که ی دهستی ئامازه ی بۆ گۆزه که سه کونه سک په نماوه که کرد": هه ر بای دوو سئ رۆژ قاو رمه مان ماوه. هه ق وایه گه له ک خۆت گبر نه که ی.

- چوونم به ده سه ته خۆمه به لام هاتنه وه م نا.

- به گۆته ی خه لک ئه م سا ل سا لیکى گه له ک به دیۆمه، مامز و نیبری هه موو په راگه نده بووینه...! هه ق وایه له جیاتی راو گیسکه نی ره که سه ر بری.

- دل له دل مه ده، ئه وه ی خوا نه کا نابن.

"قومری" ئه و کاته ناو برتیشه که ی له ده ست گرتبوو نانی ده برژاند، رووی له باوکی کرد و وتی:

- له سهر کانی، کیژ و کالی ئاواپی هه موو ده مم لی ده که نه وه و ده لپن، ترسی ده که ی ن ئه و سا ل زستان به سه ر بچن و حه زره تمان زیو ئله گۆشتیک بی. "به ننگین" ی کیژی "زادۆ" هه مووی زا ره تره ک کردینه، هه ره ده لی: کچن کر بن سه رشینینه، ئه و سا ل سا لی راو و شه و راو نیه... هه ره که س له گوند دوور بکه ویته وه، دیو و درنج قووتی ده ده ن...

ئه سپه که ی به زین و رست و رکیب و لغاوه ده سه تچه که ی وا پارا زاند بۆ وه، وه ک دوری نه سه مراو که تازه له دور جه وه ده ره اتیب ئاوا زاخی ده دایه وه. خۆشی وه ک جه نگا وه ریکى دیرین وه ک ئه سپ سواریکى شاره زا و هه رده گه ر، ده یه نی ئه سپ و تاژییه رست کرا وه کانی جواتر کردبوو...! له په رژی نی ماله وه، که له دربو تووترک هه لچنرا بو دا ده رکه وت، ئیتر لغاوی بۆ شل کرد و یه ک دوو ئاوزه نگی له ته نگی ژه ند، چلپ و چۆپ که وته ریتگا. به ناو گۆمیلکه و زه رداوی جۆگه له باریکه که ی ناو ئاواپی، که به ناو سه ره نوئلک و زبلداندا ریتچه که یه کی بۆ خۆ کردبوو وه دا ده چووه خواره وه.

شوینی نسا ر و په نا و په سیوی ناو ماله به یه کدا رووشا وه کان، سوانده ی خانوو گزه ی سه ر والا ی ته ک که له گی و به رسفکه کان...، توئیریکى سپی له شه خته و خووسیان له سه ر که وتبوو. جئ سوولا و که و ئاوریتی سه ربانه کان، له هه ندی شوئنا چلووره ی سه هۆلیان پیدا شو ر ببووه وه. به لام ئه وانیه که له نزیک دوو که لکیشی سه ۆبه کانه وه بوون، هه ندیکیان توابوونه وه و هه ندیکیشیان دلۆپ دلۆپ ئاویان لی ده تکایه خواره وه.

قولفاتگه‌ی رستی تازی به قهریته‌کانی به قه‌لپۆزی زینه‌که‌دا شه‌ته‌ک دابوو. چهند هه‌نگاوی تریش به‌ناو کۆلانه پر له‌قور و چلپاوه‌که‌دا داکشایه خواره‌وه. له‌هیتکرا لغاوی ئه‌سپه‌که‌ی گورج کرده‌وه و له‌شوتینی خۆیا سه‌نگرایه‌وه. ئاورپیکی له‌دواوه‌ی خۆی دایه‌وه، به‌ملا و به‌ولادا که‌وته چاوگیتران، بۆ لای ماله‌وه که‌وته سه‌رنجدان. دوا‌ی هه‌له‌سته‌یه‌ک ده‌ستی بۆ ده‌می خۆی برد:

"که‌چ، که‌چ، که‌چ... مه‌تان، مه‌تان، مه‌تان، مه‌تان... مه‌تۆ، ئه‌وه له‌کویتی؟! ". له‌گه‌ل ئه‌م ده‌نگه‌دا، به‌چاو قوچینیکی، تووله‌مل به‌زه‌نگوله‌که، وه‌ک تۆپه‌ ئارمووشی، به‌نووسکه‌ نووسک له‌پیشیا گلۆر بووه‌وه. ئه‌وسا هه‌موو به‌یه‌که‌وه ملی ریگیان گرته‌وه به‌ر؛ به‌لام تووله تیسکن، ئه‌وه‌نده بزۆز و به‌جوله‌جوول بوو، له‌هیچ شوتینیکیا تۆتکه‌ی نه‌ده‌گرت. وه‌ک گۆله‌ستیره‌ به‌ده‌وربانا سووری ده‌دا، یان له‌سه‌ر کۆتیره‌ دار و په‌ردوو چه‌په‌ر و گیا وشک بووه‌کانه‌وه‌دا، هه‌لبه‌ز و دابه‌زی بوو. ده‌م نا ده‌م، لیبیان دوور ده‌که‌وته‌وه، له‌لاریدا، به‌ژیتر دیواریکدا ده‌رۆیشت، یاخود به‌سه‌ر که‌له‌که‌ به‌رد و وشکه‌ چیله‌کانه‌وه‌دا هه‌لده‌زنا، قاچیکی بلن‌ده‌کرد و چۆر چۆر میزی پیدا ده‌کرد... که‌له‌په‌ تیه‌ژه‌کانی له‌چۆله‌که‌یه‌کی ره‌ق هه‌لگه‌راو گیر ده‌کرد...، ده‌می له‌ په‌را مووچه‌ی په‌له‌ورپی ده‌ژهند، ریخه‌ چیلتیکی که‌ هه‌شتان هه‌ر هه‌لمه‌ دووکه‌ی لی هه‌لده‌ستا... لووتی پیا ده‌کرد، دوا‌یه‌ به‌کلک بادانی به‌قورسکه‌ قورسک ده‌گه‌رایه‌وه بۆ راسته‌ ریگاکه‌وه...!

بۆنی له‌ته‌ نانی هه‌لکرووزاو و دووکه‌لی قه‌لاشکه‌ری و پووش و په‌لاشی ده‌م ناگردانه‌کان... له‌گه‌ل بۆنه‌ جه‌فتاوی و هه‌وا شیتداره‌که‌ی ناو کۆلانه‌ پر له‌زیل و کاوکۆته‌ رزیوه‌کانه‌وه تیکه‌ل به‌یه‌ک بیوون.

زێد و زینده‌واری ناوگوند، به‌ره‌ به‌ره‌ ده‌که‌وته‌وه‌ جووله‌ جوول و ژاوه ژاوه...! مانگایه‌کی جیماو... به‌گاریتیکه‌وه‌ کوتکوت راده‌درا و به‌گه‌ل گاران ده‌که‌وته‌وه... گویدریتیکی بی قه‌راسه‌ و کورتان، سه‌ره‌ گالۆکی تی ده‌ژهنرا

و له‌چیوه‌ و چه‌په‌ری مالان دوور ده‌خرایه‌وه، به‌ره‌للا‌ی جی جۆخین و گیا سه‌رما بردووی لای "له‌وده" و "کاکۆ" کانه‌وه‌ ده‌کرا...! هه‌موویان، به‌ئه‌سپایی به‌لیت و ته‌لانی گونددا ده‌چونه‌ خواره‌وه... زه‌ره‌ زه‌ری نیره‌ که‌ریک، ناو ئاوی شله‌ژاند، له‌م ساته‌دا، ده‌نگیتی به‌ره‌زفه‌ری که‌وته به‌رگۆی:

- ئوغرت خیر؟! ...

سه‌ری خۆی به‌رز کرده‌وه، بۆ لای تاکه‌ ماله‌که‌ی سه‌ر گرده‌که‌وه سه‌رنجی رانا... لغاوی ئه‌سپه‌ بۆری گورج کرده‌وه، به‌خۆ به‌تازییه‌ رستکراوه‌کانه‌وه له‌شوتینی خۆیا وه‌ستا. ده‌مامکی خۆی کرده‌وه، سه‌ره‌وه‌ هه‌وراز سه‌رنجی رانا‌یه‌وه:

- جب، له‌گه‌ل منت بوو؟

به‌خۆ به‌ده‌ریتی سپی و سوخمه‌ شۆره‌ به‌ لۆکه‌که‌یه‌وه، هه‌ر له‌ بالنده‌یه‌کی سپی مل دریتی ده‌کرد، ته‌لیسه‌که‌ی ده‌ستی دانا، هات و له‌سه‌ر لیواری چه‌په‌ره‌که‌دا ئانیسکی دایه‌وه، بۆ خواره‌وه سه‌یری کرد:

- ده‌لیم دیاره‌ دوور ده‌رۆیت، وه‌ها سه‌ربار و بنبارت لی بارکردوو؟...

به‌ده‌ست ئامازه‌یه‌کی بۆ لای دۆنده‌ به‌ره‌زانه‌وه‌ کرد.

- "جب" سه‌یریکی ئاسمانی کرد و که‌وته‌وه قسان: به‌خوا منیش کیچم که‌وتۆته‌ که‌ول.

- تۆ نیازی کوینده‌ریت هه‌یه‌؟!

- ده‌چمه‌ شار.

له‌م کاته‌دا "تایشه‌ شه‌ل"، که‌ ئه‌ویش مالیان که‌وتبووه‌ په‌رگه‌ی ئاوی، ده‌رگای چه‌په‌ری ماله‌وه‌یانی له‌یه‌ک ترازاند، عه‌له‌شیش و قازه‌کانی به‌ره‌للا‌ی ده‌روه‌ ده‌کرد، سه‌ری خۆی بۆ هه‌وراز به‌رز کرده‌وه، پاشان به‌توورهبی و به‌لیتو کرۆشتنه‌وه سه‌ری خۆی داخسته‌وه.

- "جب" دهنگی خۆی هه لبري و گوتی:

ئەو سال گۆشتی هەویانم نەخواردوو، گەلەک خۆت گیر نەکە. دەبی
گەلیک ئاگاداری خۆشت بی. ئەو سالە وەک سالان نیە... بۆ لای "پیر
کەرەم" و "ئاسمان درە" هەلنەکشیی...!

- هیشتان هەر لەشوینی خۆیا وەستابوو، توند لغاوی "رەخشان"ی
راکیشایەوه:

لەنیوچە و ئامان چ نووسرابی...

- قسەکە ی پێ بری: ئەتووش هەر شتیکت پێویست بی ئەوه
راوەستاوم! بۆ تۆ سەرم پێوه نیە...!

دوایە خۆشم دەچمە مالتان بەوانیش دەلیم، چییان ویست بۆیان دینم.
سەری خۆی بۆ لای "تایشە شەل" خوار کردوو، کە ئەو دەم خۆی خەریکی
مەرە زایەکان کردبوو، ئالیک و ئاوی بۆ دابین دەکردن، بەتەوسیکەوه و تی:
- بەجوان و پیرە دل تەرەکانی ئاوایشم گوتوو، ئیستاش دەیلیم...
کەوتی بیتلدار، قەسەرە مەلیک، یەمەنی ژنان، پاپەجانی بێنەژن و ژنە
عەلمۆدان، پارچە کوتالی جوان جوان سغ وەک بەری ماله شوانکاران تەنک
وەک بالی مێش... هەرچیتان ویست بەبی شەرم پیم بلین، لەبن پەری
هەوریش بی بۆتان پەیدا دەکەم...!

ئەسپە بۆر خەریک بوو، لمووزی خۆی بۆ جۆگە کە درێژ دەکرد، یەک دوو
جار لەقەوچە دایەوه، سەری پێ بلند کردوو... بەبزهیه کەوه سەرەو هەوراز
سەرنجی رانایەوه:

- جب، کێ ژن دینێ لەئاوایی؟!

- هیشتان نازانم!

- ئەی کوتال و موتال بەکەلکی چی دی. بەو زستانە هەر حەلوا و
شیرناتییمان بۆ بێنە.

- بەدەنگیکی بەرز و گەپ نامیژەوه وەلامی دایەوه :

بەلکو بەخۆم پێویستم پێی دەبی!

بەسەر سوورمانەوه سەیری کرد، بەلام ئەو درێژە ی بەقسەکانی خۆی دا...
دیارە لیم رانابینی...!

- بەلین بی گەر راست بکە، یەکیکی لەقەدرە خۆت بۆ بدۆزمەوه.

- قسە ی تۆ لەسەر سەرم، براگەرە ی هەموومان... بەلام لەئیستاوه
پیت بلیم، ئەمن ژنی سەرەخۆرم ناوی، بەدەم ئەم قسانەوه گوشە کایەکە ی
دایەوه بەئەرز، لەگۆتدرێژەکانی دوور کەوتەوه، رووی لەپەرژینە کە کردوو،
سەری خۆی زیاتر بۆ خوارەوه شوپ کردوو، بەهەمان دەنگی بەرزبێهوه
کەوتە قسە کردن:

- ئەگەر ئەمنیش کچە تیمەکم هەبوا، هەنکە زوو ژنەکم بۆ خۆم
سازاندبوو. ئەی چۆن، پیرەژنی هەر دەبوو، کورەکە ی بۆ خۆی ژن بەژنی پێ
بکردایە.

"تایشە شەل" خۆی خەریکی بەرخە ساوا و ئازەلەکانی تر کردبوو... وردە
نانی دەرخواردی مەرەزاکان دەدا... لەشوین خۆیا هەلسایەوه بەدەنگیکی
نەختی بیستراوهوه، کەوتە تانە و تەشەرە لیدان:

- هە ی کویری نەعلەتی... شیت و شووری دەم دراو... بەپەلە دەستی
لەکارەکە ی خۆی هەلگرت. لەشەرمان رووی لەژووورەوه کردوو. بەلام "جب"
لەقسەکانی خۆیا هەر بەردەوام بوو:

- ئە ی "قادر حەمک" ی رەحمەتیش هەر لەتەمەنی من نەبوو، کچەکە ی
خۆی بۆ خۆی بەژن دا!!...?

گویتی نەدا بەم قسەیه، خۆی لێ نەبان کرد. بەئەسپایی ئاوزهنگی
لەتەنگە ی "رەخشان" ژەند و لغاوی بۆ شل کرد.

دەنگە دەنگ و زەنا زەنای "جب"، "پوور میردین" ی بۆ لای خۆی بەکیش

کرد. هەردوو دەستەکانی لەپشتە خۆی گرت و بەکوورە کوورە، بەناو زڕ و زبڵ و چل و چیتوی نیوان کاکۆکانە وەدا، هەنگاوی دەنا. لەم لاوەش سەرنجی دلتیایی بۆلای "بستی هەرمک" گواستەو. "دیوانە مەمۆ" ی کەوتە بەرچاو، بەهەنگاوە ورد و ناریکەکانی، لەهەورازە کەو سەرەو خوار دەهات، دەفەکە بەلاشانیکیدا هەلواسیبوو، شیرەکەشی بەلاشانەکە تری دا.

"دیوانۆکە کەم چەند هیلاک و دەنگ کەوتوو. دەلتی لەشەری سیاویش هاتوو یەو، خەو لەچاوە کانت دەباری،... قوربانی زڕ و پۆلیە دەسکی زەرگت بە...، قەی ناکە هەر ئەوھا بە، هەر ئەوھا بە... بەرژیش بادەستت هەر لەسەر زەرگت بە... نەکە لەگوند غافل بی...". هەنگاوەکانی زیاتر هەلتیایەو بەرزتر هەلتیای: "ئەوێ ئەوشۆ ئەمن دیومە رەبی کافر نەبیبینی؟!"; بەلام "دیوانە مەمۆ" وەک بلتی گوتی لەقسەکانی نەبووبی، سەرنجەکانی بۆ لایەکی ترەو راناوو، یەکسەر چوو لە چەقی رینگاکەو وەستا و رێک لەبەردەم ئەسپ و تازییەکاندا سەنگرایەو. وەک بلتی ئەویش قسەکانی خۆی بێر چوو بیتتەو، بەم دیمەنە کە کەوتە بەرچاوی ودم گرتیبیتی، بەسەر سورماوی لەئەسپ و تازییەکان راما، کەوتە پرسیار کردن: "کەس نەبیبینی خوايە، "شێخاڵ" ئەو بۆ کوێ دەرۆی؟! وەختی هەندیبی؟!...!" بەچاوە کزەلۆکەکانیەو سەیری زەرگاڵ و بەلەک پیچ و پوزەوانە و رەخت و خەنجەری بەر پشدینی کرد: "شێخاڵ، لەگەڵ تۆمە، ئەو دنیا مان بەسەردا کاول دەبێ!...! دەتەوێ بۆ کوێ برۆیت...؟".

- بەسەر دوژمنت کاول بێ پووڕی...

"دیوانە مەمۆ" دەستتیکى بەلاملی ئەسپە کەیدا دامالی و قسەکە ی پێ بپری:

- دەی "پووڕ میتردین" چیت دیو ئەمشەو، زووبە پیم بلتی.

- بۆ لای تۆ دەهاتم، هەمی بەقوربانی ئەلقەر تیزی دەفە و دەسکی زەرگت بەم. هاتووم خۆم باویمە سەر پیتاوە کانت، "بەکراغە" ی نەعلەتی، ئەوێ رۆژی هەر ناوی تۆی لەسەر زار بوو، کەم کەمە نەبێ، کەسی دی لەبیر نەبوو.

"شێخاڵ" خۆی خستە ناویانەو: "ئەو بۆ خۆی وتوو، ئەتو داپیرە ی هەموومان، ئەتو قەرەواشی بەهەشتی...!". "دیوانە مەمۆ" بەتورپیی و بێست لێ برایەو رۆوی لە "پووڕ میتردین" کرد: "دەی، خەونەکە ی ئەوشۆتم بۆ بگێرەو... زووبە".

- "پووڕ میتردین" بەقوربانی داوداوی پەرچەمت بێ، کووت زانی خەونم دیو...! دەنا دەشزانی چیم دیو.

- دەمەوێ لەخۆتم گوێ لیبی.

- "هەوارە بەرزە" بێوو کەلەکەکی وەک کەلەکی "زادۆ". وایان رادەهەژاند چرکە چرکیان پێخستبوو. چەند کفن لەبەرێ هەموو لەدوووررا سسپی دەچوونەو... کە چاوم پێ کەوتن زەندەقم چوو... تۆبە ئەستەغفیروللا... خوايە... یەکیکی نوورانیم لێ نزیک کەوتەو، عەبايەکی رەشی قاقمیی لەخۆ لوول داوو، کەوشیکی شامی لەپێ بوو، دا ارەکی رەشی مارپێچی لەدەستی خۆی گرتوو، هات و بەتورپیی ئەمەری کرد و گوتی: میتردینە شیت، ها، ها...! ئەوێش خۆتان و خەلە و خەرمانتان...! "

"دیوانە مەمۆ" بەزەر دەخەنە یەکەو، بۆ زەویبەکە ی بەرپیتی خۆی دەروانی، بەوردی گوتی راداشتبوو:

- جا بۆ زەندەقت چوو... ئی... دەی دەی... کبێ تریشت دی؟!...

- گەلێ کەسی تریشم دی... بەلام نەمدە زانی کێ بوون... چ بوون...! هەر

هەندەم زانی "هەوارە بەرزە" یان وەک دارەبازە لەسەر شانی خۆیان دانا...

- "دیوانە مەمۆ" بەپەلە پرسی: بۆ کوێیان برد؟!...

- چووزانم...! هەر بلتد دهبوین، هەر بلتد دهبوین، ههتا عاردمان لهپیتش چاو ههندی بیژینگیتکی لیتهات...

- بهزهردهخه نهیه کهوه سهری خۆی ههلبیری : دهی... دهی... ئیی... پیرتژنه چاو بهجیق، بیژنگ یان دهفه!!... ئیی؟... دواایی...؟!...

- دوایه، هه موو بهرگ سپییهکان، ههلقه یان بهستا، بوویه دهفه لیدان و زیکر کردن. ئهوی عهبا رهشیش، ههی بهقوربانی تۆزه کهی بهرپیتی بم... لهسه سهریان راوهستا بوو، ئیدی پاشان بهخه بهر هاتم... دیتم ئه تو لهسه "بستی ههرمک" زیکرهکت دابهستایه نه بیتهوه. "دیوانه مەمۆ" خنینهوه و زهردهخه نه کهی جارانی لهسه روخساری هەر ما بوو... بهدهم سهرلهقاندن و قژ و کاکۆلی کراوهوه... له بهردهم "شێخاڵ" و ئهسپه کهیدا لاکهوت، پرووی له "کهپکی پیر کهرهم" کرد و دهستی کرد به لوورانهوه... پاشان بهرز ههلبیدا یی : "دهمزانئێ ئهوشۆ بهتهنها نه بووم. گه لئێ کهسی ترم له گه ل بوو، هه موو بریسکهی چاویان دههات، ههروات بگردایه به دهست دهتگرتن...!" ئیتر بوو بهسکلی کوانوو، دهستی کردهوه به دهف لیدان. "پوور میردین" به هه مان سه رسورمان و هه په سانی جارانهوه سه رنجه ئاوه ژۆکانی بۆ لای ئه سپ و تازییه کانهوه گواستهوه:

- "شێخاڵ" پیت نه وتم بۆ کوئی ده پۆی؟...

- گه لئێ گیر نابم نا... زوو ده گه رتیمه وه.

- جا به و ناوه خته... به و قیامه ته...؟!...

- پووری خه مت نه بی ناچه جیی به ترس.

به ده م ئه م قسانه وه لغاوی ئه سپه کهی بۆ شل کرد و که وته وه رتیگا...

له م به یانییه روون و بیگه رده دا، دوا ی پادانی گا و گۆتال، منالی ئاوا یی رژا بوونه ئه م ده ورو به ره وه. گه ره کیان بوو هه رچی گۆشه گیری و خه م و په ژاره ی زستانی بنیسا و خه ژۆک هه یه، له گه ل تیشکی خۆره تا ودا

بیتهوتینه وه... هه ندی له ته ک کاکۆ و له په نا له وده کاندای خۆیان مات کرد بوو، سه یری فاقه کانیان ده کرد، هه ندیکی تر یه ک و قونکه گوشیان نووشتا ندبووه وه و وه ک سه رکلا و به سه ر سه ری خۆیان داهینا بوو، له په نا به ردیکه وه، سه ره په تیکیان به ده سه ته وه گرت بوو، هه لقوت هه لقوتیان بوو، به نیگه رانی سه یری ته پکه کانیان ده کرد، ئاخۆ که ی چۆله که یه دئ و له ژتیریا چینه ده کا... چه ندانیکی تر له دامینی گوند و باخچه هه لوه ربوه کانه وه... به پای په تی، به دارلاستییک و به رده قانییه وه، چۆله که و ته یر و توویان به ره وه هه لده سان، تا بچن له سه ر فاق و ته پکه کاندای بنیسه نه وه.

"شێخاڵ" به خۆ به ئه سپ و تاژی و تووله قووچره وه که یه وه، نه ختی خۆی لئێ لاته ریک کردن، به لام کار له مه دا نه ما بوو، نرکه نرکی "دیوانه مەمۆ" و رمبه رمبی ده فه کهی ده سستی، دار و به ردی بیدار کرد بووه وه... مندالان، هه رکه سه له په نا به رد و که قه ره کاندای سه ربوون. به دلئیکی پر له نیگه رانییه وه، له چاوه روانییه کی بی هووده دا بوون...!

هه ر له سه ر پشتی ئه سپه که ی، لای لئێ کرد نه وه، به ده نگیکی نه رم ماندوو نه بوونی لئێ کردن... هه رکه سه له په نا هه شارگه ی خۆی ده رپه ری... وه لامیان دایه وه... ئه وانی ئه و به ریش، له که لئین داره کانه وه، هاتن و له سه ر تاشه به رد و که قه ره کانه وه راوه ستان و سه یریان ده کرد... وه ک سه رکرده و خه مخۆرئیک مائئاوا یی لئێ کرا...!

خۆر خه ریک بوو، له ناو ده ریا وه نه وشه ییه که ی ئاسۆدا، ورده ورده چاوی ده پشکووت. ده موچاو و روخساری مناله کان، له گه ل هه ر چله دار و میترگ و دامینی به رزاییه کی که هه تاوی ده گرت هه، سوور هه لگه رابوو...!

"شێخاڵ" ده یزانی، هه رجاری که ئه و ببینن، بۆن و به رامه و کزه کزی گۆشتی سه رسیل و هه لمی گۆشتاویان وه بیردیت هه وه، له تامه زرۆییان ده میان پر ئا و ده بی... دیسان ئا ورتیکی لئێ دانه وه و وتی: "منیش ده چم

گوشتتان بۆ دیتیم... "بەرزتر ھەلیدای: "دوعام بۆ بکەن...!". منالەکان ئەم قسەى دوايیەیان بەچاکى نەپێکا... یەكەم جار بوو ئەمەیان لى گوێ لى بى...!

لەگەڵ بەرز بوونەوى خۆر، پەیتا پەیتا رەنگى دیمەنەکان دەگۆرا. ھەرچى گوند و نیھال و نەورایى و دۆلى ھەبوو، پراوپرى تیشكى خۆرەتاو ھەبوو. تاقگەى تیشک، ئاتەشفشان ئاسا، ئەم ناوہى کرد بەچراخان، خۆر وەك بووکیكى رازاوە، بەقەد بالای شاخەکان، بەئاسماندا بەرز ھەلدەچوو. منال و زید و زیندەوار و ھەرچى دیمەنى ھەبوو، وەك گولەباخ دەگەشانەوہ. دۆل و گەوہ شاخەکان، بەتەواوى كەوتنە بەرچاوە. كە ھەتاو تینى سەند، تەپ و تووشى زستان كۆتەل كۆتەل دەبوو بەتەم و مژ و بەقەد پالەكانەوہ دەلكان، یاخود دۆند و سمریتكەكانیان دەکرد بەجیھەوارى خۆیان. تا خۆرەتاو زیاتر بلاو دەبووہوہ، جوانى و قەشەنگى ئەم دەوروہەرە سحرئامیزە چاکتر دەكەوتە بەرچاوە.

پیش خۆر كەوتن، "ھەوارە بەرزە"ى لەبەرچاوا ھەر لە گۆرغەریبىكى دەکرد. ھیلانەى بايەقۆش ئاسا، لەشوتینىكى بەرز و دوور و دەرازوہ ھەلگىرسابوہوہ... بەلام ئیستا...! لەگەل گزنگى خۆرەتاو دا، جوانى و قەشەنگى ئەم گوندە و دەستە خوشكەكانى تریشى دەكەونە بەرچاوە.

ھەھا... لەخوار ئەم كۆزە ئەسپیندارانەوہ، بزە رێیەك دەتكا بەناو دێیەكى ئاپوورەترەوہ...، لەسەر كەقەرى زارگەلى، دى یەكى تر كە خانووەكانى ھەریەكى لە دوو نھۆم كەمتر نین، ھەندى بەرز و ھەندىكیان وەك قازمە نووشتوو قووت بوونەتەوہ...

ھەر لەسەر پشتى ئەسپەكەیدا... سەرنجى گواستەوہ بۆلای گوندەكانى بن گەوہ شاخ و شوپنە نساڕەكانەوہ، ھیشتان ھەتاویان تى نەكەوتبوو:... سەیركە سەیر... ئەوانى قەراخ رۆوبارەكە... دەمئاو و دەمئاو دەروا...

لەبىناى چاوە چوونەتە دەر... چاوە دى چاوە... ئەم قەراخ رۆوبارە ھەموو ھەر رەز و باخ و گوندى ئاپوورەوہ... پێدەشت و تەختایبەكەى، لای كەنارەكەى تریش لەوان زیاتر... سەیركە "میرەدى و نوالە در و شیوہجان" و چەند گوندى گەورەترى گرتۆتە خۆى...!

بەم پێیە بەچاوە تامەزرۆكانى، دەكەوتە روانینى ئەم دیمەنە سەرنج راکیشانەوہ... ھەر وای دەزانى لەوہ پێشتر نەیدیوون...! "بەرەكەت دا... شیخال... دەبى بتوانى بى ئیرە بۆ...؟!". بەدەم ئەم سەرنجدان و قسانەوہ، رێگای گرتەوہ بەر، بەلام "پوورمىردین" ھیشتان گەلى پرسىارى ترى ماوو... لەناو ترس و تۆقین و سەرسورمانەوہ، بەتەنھا مایەوہ، بى ئەوہى وەلامى پرسىارەكانى بەریتەوہ...! زویر و دلشكاو، ھەر لەدواوہ سەیرى دەکرد و بەدەم تانە و تەشەرە لیدانەوہ، لەبەرخۆى كەوتە نارەزایى دەربرین: "ناچمە جى بەترس!... قەلەندەر دەزانى جى بەترس لەكوتیە و لەكوتى نییە؟!... خەلكى ئاواى بەنیر و مێیەوہ، ئەوہى دەستى دار دەگرى، ناویرى سەدە ھېستەرەك لەگوند دووربەكەوتەوہ... ئەوى رۆژى خۆت لە دار و بەرد دا، بزانی قەت بى ئەقل و كەمزانەكى وەك خۆت دیتەوہ، بەگەلت بكەوى!... قور بەسەر كە گوتت دىو برایەوہ، نەك چەكدارەك و دووان و سىیان... ھەموو چەكدار و راوچى دنیاىە بىن لەراست دىوى گەر گەر بەپووشكەپەك ناچن... دەچمە راو...! لەشەرمان ناشویرى بەخەلكەكە بلى... كورە ھۆدەر و دراوسى و خزمى ئاواى، ئەوا كەلەلە رەقى و مەعزوووبیەك منى گرتووە و ھەر بەو دەردەش دەچم...! كە سىكتان بەگەلم ناكەوى و ئەمنیش بى لە كەلى شەیتان نایەنمە خوارەوہ، ئەجەل دەمگىرئى، ئەوجا نازانم لە چ كونە شاخى كەلەواژ دەبەوہ...! ھەى لەخۆت بى خەبەرى... چ كۆللارە و كوندەبۆ و خەرتەل و سىساركە كەچەلى دنیاى ھەپە، ھەموویان، ھەر ھەموویان، گىیانە پىسەكەى دىوى گەر گەریان پەریوہتى. ئەوجە بزانی ھەر سى و دوو رۆژىكى ترە... بزانی كوو دەكەوینە

بهره‌پیشی قه‌له‌ره‌شه‌کان. جارئ ئەو "شێخاڵ" لەو‌چە‌ی ئەوانت کوشتوو، قه‌له‌ره‌شه‌که هەر چاوت دەکوڵن، ئەدی... قه‌ت ئەو له‌بیر ده‌که‌ن... دویتێ پێتان بوو، قه‌له‌ره‌شه‌که‌ی له‌تاقی ئاسمانی را به‌ردایه‌وه...! ئەمن ده‌مزانی، وه‌کی ئەوم دیت، دلم خه‌به‌ری دا... ده‌مزانی دیوی گه‌ر گه‌ر چ ئەزه‌تیکی پی‌گه‌یشت. ده‌مزانی له‌تاو روحی خو‌ی نه‌ک سئدم، زنجیری هه‌زار قه‌فیش ده‌پسینتی... ئەوجا خوا هاوار و خوا تۆیه... خوا له‌غه‌زه‌بی ئەو درندانه‌مانپاریزی... "نایشه‌شه‌ل" خو‌ل و دۆت وه‌سه‌ر...! قه‌له‌ره‌ش چاوی تۆش ده‌ردیتن. به‌ده‌نووکه‌ تیه‌ژه‌کانیان دین، دو‌رچاوت ده‌کوڵن... گلێنه‌ی چاوه‌کانت ده‌خۆن... ئەتو ئەوه‌ت به‌"شێخاڵ" کرد. ئەگه‌ر نا ئەو به‌سته‌زمانه‌ ناگای له‌هیچ نه‌بوو... سه‌ر به‌گۆبه‌ند، با ئەو ساڵ جوو‌چکه‌ت نه‌بویه... نه‌ده‌بوو؟ وه‌ها ناگرت تیه‌به‌بوو...! "سه‌رنجه‌ ناوه‌ژۆکانی بۆ لای "شێخاڵ" راناویه: "هی هی، چه‌ند قیت ده‌روا قیت!... له‌کنه‌ وی نه‌ بای دئ و نه‌ باران...!"

ئەویش هه‌ر به‌ده‌م سه‌رنجدان و به‌یرکردنه‌وه‌ ملی رێگای گرتبووه‌ به‌ر. وه‌ک له‌شکرکی توند و تیار به‌یه‌که‌وه‌ هه‌نگاویان ده‌نا. له‌نشیوی ئاوابی وه‌پشت که‌وت، سه‌ره‌خوار ده‌رۆیشت تا تووله‌ رێگاکه‌ به‌ره‌و ئاسیاوه‌که‌ی "ئۆمه‌ر"ی برد. "ئێستا ئۆمه‌ر، باراشه‌پێرێک له‌ئاسمان ده‌قۆزیته‌وه‌. له‌ته‌نهایی و له‌به‌یکارییان وه‌ک رێوی گه‌ری لێ هاتوو... " به‌زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی ته‌نکه‌وه‌ له‌به‌ره‌ خو‌ی که‌وته‌ به‌یر کردنه‌وه‌... " هه‌ر له‌دوو‌ره‌وه‌ به‌پیرمه‌وه‌ دئ، به‌ده‌ورما کلکه‌سووتی ده‌کا...، پایزان، له‌پورزا و خوارزای که‌متر پی‌ بلێی ئاو‌رت لێ ناداته‌وه‌. باراشه‌پێر ده‌مرن هه‌ندی کوسکیشتی له‌به‌ر بکه‌ن... چ مت و مو‌ری و سه‌یلاو و بنیشستی ئینگلیزی،... له‌لای "جب" نه‌ما، هه‌مووی بۆ خو‌ت و بۆ ماڵ و منالته‌هات... ته‌نها بۆ ئەوه‌ی بری زوویان به‌ری بکه‌یت...". گه‌یشته‌ راسته‌رێگاکه‌ی نزیک ئاسیاوه‌که‌وه‌، لغاوی ئەسه‌په‌که‌ی شو‌رت‌تر کرد، خیراتر هه‌نگاوی نا... "ئه‌گه‌ر ئاشه‌وانی هه‌موو دنیا

به‌هه‌شت ببینتی، ئەو ئۆمه‌ره‌ گه‌ری خو‌مان، ئەو نیسه‌که‌ بی به‌ر و پشته‌، چاوی پێناکه‌وی...! ئەو کو‌تکه‌ی که‌، مزه‌ی ئاشی پی‌ وه‌رده‌گرتی، له‌و سه‌ر ده‌بیته‌ په‌نگه‌ ناگرتی کز کز دۆنت ده‌تاوینیته‌وه‌. سه‌د ساڵ بیته‌ه‌مجیوری مزگه‌وتانیش، له‌ئا‌ه و ئوبالی باراشه‌پێران رزگارت نابێ...! هه‌ی بی ئینساف، ئەو خواردن و تو‌یسه‌ به‌ره‌ی که‌ باراشه‌پێری لاکه‌چه‌ و ژاژیلوک و که‌وره‌بان... له‌گه‌ل خو‌بانا ده‌یه‌ین، ئەو سه‌رکه‌ خو‌رمای له‌ناو ئارد... ئەو قاو‌رمه‌، ئەو ژاژی و په‌نیره‌ پر له‌ عه‌تر و ئەسه‌پونه‌ی روه‌ندان... هه‌مووی ده‌بن به‌پارووی چه‌ور و به‌گه‌رووی خو‌ت و ماڵ و مندالته‌دا ده‌چنه‌ خواره‌وه‌...". به‌ده‌م ئەم خه‌یال و خو‌دواندنه‌وه‌، له‌گه‌ل جو و جو‌باری ئاشگێره‌ وشک هه‌لاتوو‌که‌ سه‌رنشێو بووه‌وه‌... ئەو گۆمیلکه‌ ئاوانه‌ی که‌ له‌پێچ و لوولی رێگای په‌نا شاخه‌که‌وه‌ به‌ستا‌بوویان... خرچ خرچ... سمه‌ خره‌کانی "ره‌خشان" له‌ت و پارچه‌ی ده‌کردن و هه‌یمنی و ته‌نهایی ئەو شو‌ینه‌ نسا‌رانه‌ی ده‌شله‌قاند... تا له‌ئاسیاوه‌که‌ نزیک ده‌که‌وته‌وه‌، ده‌نگی سم و لۆقه‌ لۆقی ئەسه‌په‌ بۆر به‌رزتر ده‌بووه‌وه‌. له‌راست به‌راستی دارکلۆره‌ شه‌ش حه‌وت گه‌زه‌که‌وه‌، ئەو داره‌ی هه‌موو جار ئاوی به‌خو‌ر پیا ده‌هاته‌ خوار بۆ سه‌رپه‌ری به‌رداشه‌ زل و زه‌به‌لاحه‌که‌وه‌دا... هه‌لپروانی... سه‌رنجی دا... هه‌ر له‌دوو‌ره‌وه‌ به‌ده‌نگیکی به‌رز هه‌لیدایێ: "داروبه‌ردی ئاشه‌که‌ت که‌رووی ده‌رداوه‌، چاوی دئ چاوی... هه‌موو ده‌لێی سه‌ریه‌ دۆنه‌ و گوله‌ مه‌ندیلانه‌ی لێرواوه‌...!". "ئۆمه‌ر ئاشه‌وان"، له‌م کاته‌دا سه‌یری ته‌خته‌ و ئاسن و په‌ره‌کانی تۆیه‌که‌ی ژێر به‌رداشه‌ گه‌وره‌که‌ی ده‌کرد، وه‌ک کو‌لاره‌ی برسی له‌ناو روه‌نی ئاسیاوه‌که‌دا راپسکایه‌ ده‌ره‌وه‌، توند و ته‌نگاو باگۆی دایه‌وه‌: "ئهی زستانان هه‌روا نبیه‌... هه‌روا به‌قو‌ر ناگه‌ری...!!...؟... گه‌رمال و قو‌ناخپکی خانه‌دان و به‌میوانی وه‌ک ئیوه‌ و مانان نه‌بی، کچی هه‌یه‌ له‌و وه‌خته‌ی سالی بیته‌ ئاش!...". دیمه‌نی کراس و ده‌رپێ سپیه‌که‌ی، خه‌نده‌یه‌کی سه‌رسو‌رما‌وانه‌ی له‌سه‌ر رو‌خساریدا په‌یدا کرد. به‌ده‌مه‌یکی

به پیتکه نینه وه لای لی کرده وه: "ئیستاش ههر بونی ئاردت لی دی". به دهم زرده خه نه بیه که وه نه ختی خوی داوه شاندا و زیاتر خوی له ناو پالتۆکه بیه وه لوول دا... پاشان به رهو پرووی چوو، وهک فیشه که شیتته که وته ماندوو نه بوون و چاک و چۆنیه تی... به په له پهل و هه ناسه سواری که وته پرسیار کردن: "بارت جو به یان مزاش، ههر خۆتی یان هی تریش به دو او هن؟..." له گه له ئه م قسانه یدا، ههر دوو کوره گوین و زگ دهر په پیه کانی، وهک کوده له به رازی نیو گه و پان، له گورگه پشت و که لاره ی ناسیا وه که دا هاتن و له نزیک ئه وانه وه هه لگیر سانه وه، دیار بوو ده میتک بوو که سیان به لادا تیتنه په ریبوو، زۆر به سه رسورماوی سه یریان ده کرد. "تۆمه ر" در یژدی به قسه کانی خوی دا: "چابوو زوو هاتی، ههر سی و دوو رۆژتکی تره، منیش چۆلی ده کم، ده گه ریمه وه هه واره به رزه. خۆت ده زانی له جیه کی ئاوا سارد و سر بی و بیتکار و ده ست به تالیش بی، گه لی له شه ر ناخۆشتره." ئه وه نده تینوی قسه کردن بوو، وهک سواری دره یاخه و به رۆکی گرت، ده ستیککی بۆلای شاخه گه ردن که شه دووره کانه وه رانا: "ئه و زستانه، خه لکی ئه و بنا ره، هی گونده کانی لاکه چه و ژاژیلۆک و چه مه ره به فر و که و ره بان... له برسان ده مرن. ئه من ده زانم له پاییز چه ندیان هاتوون و ئیستاش چه ندیان ئارد ماوه. هه موو قه له زراو بووینه... ده لپی جه رده هاتوون لپی کردوون به ده وه ن به ئاش... جاری خه لکی "لاکه چه" م چه ند مانگی ده بی نه دیون... راوچی و چه کداره کانیان ههر ئازان له پیش خه لک سنگ دهر په پرتن، من ئه وه نده مامزهم راو کردوو، هینده و هینده شقری قۆچ در یژم له خرتۆلی و هردا ون... گورگ و که متیارم کوشتوو، هه رسم له کونی دهر هینا وه...!... ئه دی کوا...!... ئیستا له کۆین؟... بۆ وا بوون به به ردی بن گۆم...!... بۆ ئیستا یه کیان دیار نین...!... تفه نگه ره شکه و کچکچاپ و جامبیزاری سه رشانیان چی لی هات...!... رهخت و فیشه کدان و پرتشمه و لغاوی ولاغه به رزه کانیان چی لی هات...!... مشک خواردی، مۆرانه لپی

دا...!...!... نازانم ئه و خۆ هه لکی شانه بۆ وا شوونبزر بوون، "سه ید به به" قۆلبه ستی کردوون، یان "عه لی قامچی رهش" جو ماژۆی کردوون...!... نازانم ئه و نیشانه شکین و راوچییه سمیل بابرانه ی که ناو و شۆره تیان به نۆ نیره که ره هه لته ده گیرا، بۆ وا بوون به فسی ناو رانک...!... "خانه به گ و برام شه واره و میر مه حمل و له شکر" و... چه ندان و چه ندانی تریش، بۆ وا خۆیان بزر کرد...!... مناله سه رکه و بنکه کانیان له برسانیشا بمرن چما ده و یرن له مال ده رکه ون، باراش بینه ئاش؟... چما هه موو که س هه واره به رزه یین...!...؟".

"شیحال" نه ختی سه ری خوی به رز کرده وه، گه ره کی بوو شتی بلتی، به لام ئه و، ماوه ی پی نه دا، له گه له هه لکردنی کره باکه دا، پالتۆکه ی دیسان له خۆ لوول دایه وه و که وته وه قسه کردن: "ئه و میر مه حمه له ی لاکه چه، حه رام و ته رام خۆر تیکه نه بیته وه... ئه گه ر بۆ ریکه وه ی له سه ر گۆشتی سه گیش پاز نادا... ئه و ی سالی به هه زار درۆ و ده له سه و دهر ده سه ری، گو یچک و لووتی چه ند به رازیکی به ده ست که وتبوو، وهک به له چه ک هه مووی له ناو تووره گه یه ک دانا و به خۆ و به خانه به گی ئامۆزای، ها ئه لیره... له "جب" ده پارانه وه، ئیمه و مانان گه ر که ر بتر ی ده لپین به گونی "جب"... ئه وان که وته سه ر پیتا وه کانی که ده یانوت "کاک جبراییل" شه هد و شه که ریان له ده م ده باری...!... تا له گه له خوی بیانباته شار، بیانباته لای قومیسه ری پۆلیسان، تا هه ندی پاره به گو یچکه به رازه کان و هه ر بگرن...!

"شیحال" نه ده پرتا سلاوی لی بکا یان وه لامی پرسیاره کانی بداته وه. به ده نگیککی به رز که نا ره زایی پتوه دیار بوو، قسه کانی پی بری: "منیش نه باراشم پتیه و نه دانا ش...!...".

به م قسه یه له شوین خۆیا وشک هه لگه را، بووبه ئاوری ئا و پیتدا کرا و... به چه ند قسه یه کی هه لبزرکا و و پچر پچره وه که وته وه قسان: "وات فیر کردبووین، هه موو جاری بیی و هه ر باراش و دانا شیکت هه یه، لیره جیی

بیتلی و منیش بکهی بهوه کیل و مزه وه رگری خۆت، ههتا له راو و شکار دهگه پیتیهوه، بهخۆ به "هه بیبهت"، هه مووت بۆ تاوتوی بکهین...".

- "منیش که له شتیکی چهورتان بۆ جی بیلیم...!". به دهه ئه م قسانه وه دهستی کرده وه به پویشتن. ئه ویش وه ک ده می کلۆم درای، به پهنگیکی هه لبرکاو و په شوکاویه وه، سه رنجیکی پر له تیر و توانجی ئاراسته ی خه لوار و باروبنه له یه ک لوول دراوه که ی پاشکۆی زینه که کرد. پاشان سه ری خۆی له هه ردوو تاژییه رستکراو و تووله بزۆزه که خوار کرده وه، به چاوپیکی ئه بله قه وه په نجه کانی خۆی گهسته وه، به رز هه لیدایی:

- کاکله گۆزه کمان هه یه به لیوان ده خوری!... "هه بیبهت" یش ده چی شه کر و چامان بۆ دینێ. چایه کی به تام و شام و قه نده هاریت بۆ لیده نین.

- پرسیا ریکی کتوپری ئاراسته کرد: "جب" ئیوه شی فیری چا خوار دهنه وه کرد؟؟؟...

- جا کئ ماوه ئه وه سه گساره فیری چا خوار دهنه وه ی نه کرد بئی...! "دوای هه لوهسته یه ک گه راپیه وه سه ر قسه کانی خۆی: "تهستورکه به کسکه مان هه یه، ژاژی و په نیر، لۆری مه رزه او... هه ز ده که م گه وره مان که یه ت، نانیکمان له گه ل بخۆیت.

- هه ر له سه ر پشتی ئه سه په که یه وه ئاو پیکی لی دایه وه: نانی چ وه ختی؟!...

کزه بایه کی له ش رچین، له بنار گه وه شاخ و شوینه نساره کانه وه هه لی کرد، سینگ و به رۆکی سارد کرده وه، پالتۆکه ی زیاتر له خۆ لوول دایه وه... له به ر خۆی که وته ئاخاوتن:

- به گه وره بی و گچکه بی نییه... ئیستاش هه ر به ته مه نی مندالی ده میزی...! چا و دئ چا و، ئه وه هه موو هه یه ت و هووت و تره که له که ی له خۆ بار کرده وه...! "بزه یه کی پر له تان و ته شه ره، له سه ر روخساریا بلا و بووه وه، پاشان گه راپیه وه سه ر قسه کانی خۆی": به لی باروبنه ی قۆچ

عوسمانه، هه مووی هه ر دراو و زپر بئی...! هه ی پیری ئاخو شه ر، راوچی و نیشانه شکینی و له و گوندانه هه ن، په نجای وه ک تو ده به نه سه ر ئاو و به تینوتی ده یه تینه وه، تازه تو چیت له چیدا ماوه...؟! کامه راوچی چاوتیژ و نیشانه شکینه...، ئه ورۆ ناویری خۆی له دار و دري ئه و شاخانه بدا، چ درنده ی خودا هه ن، و له و ناوه بلا و بوونه ته وه... "دهنگی خۆی به رز کرده وه": گورگ، به راز، هرس، که متیار... هه مووی به روه دیتراوه، له برسان شه وان دین، لمووزی خۆیان له سوانده ی گه ور و ته ویله و کۆزی کارو به رخان هه لده خرین، وه ک ئه وی سالی، ده لئین دیسان ئه و شقر و نیری و بزنه شامی... هه یه، یان خوراوون یا بۆ گه رمین هه وار گۆزیان کرده وه... "دوای ساتی کر بوون و دۆشدامان، له به ره خۆی که وته وه منگه منگ و تلمه و بۆله": ئه و سال وه ک چه ند ساله نییه، که له شی نیری و مامزی قۆچ ره ش قۆچ ره ش بیینه وه "هه واره به رزه" له بۆ ئافه رینه کی "سالح مام شیخ" یان "خدر خه ندان" و به سه ر مالاندا دابه شی بکه ی...! هه تا بلین ئه وه چییه، وه لالا هیشتا هه ر خورته، پیره تی کاری لی نه کرده وه، توخوا هه ر له کۆتکه مزه ی من و هه ر له چه قۆ تیه که ی تو...؟! ئه و کۆتکه ی که هه قی خۆمی پی وهرده گرم، هه موو جارئ دی و به چاوم دا ده ده یته وه، دنیات لیم پر کرده وه، هه ندی بلتی زیاد وهرده گری. به وه ی باشه چ ئاسیاوی تر له و ده وره به ره نه ماوه، ئه گه ر نا منیشت وه ک "زادۆ" ده خسته سه ر ساجی عه لی،... ده ستخه رۆت ده کردم. قور به سه ری، له به ر گۆشتی به لاش، که س به پوولیک ماسی لینا کری...!"

ئه سپ و تاژییه کانی له به ر چا و ون بو، به ره به ره "شیخال" به ریگا سه رنشیه که دا ده چوه خواره وه. تا تینی تیا بو به ده نگیکی به رز هه لیدایی:

- به خیرچی، ئینشاللا به سه لامه تی ده گه ریتیه وه. "دوای هه لوهسته یه ک دریشه ی به قسه کانی خۆی دا": ری گۆری نه که ی، هه تا ئه تو نه گه ریتیه وه،

ئەمن لىرە نابزووم. "زادۆ" شەم لەگەلە، ھەندى شەو لای ئىمە دەمىنئىتەو، بەدووان چاوەروانت دەكەين....

"شەخال" بەدەم بەلمەبەلمىكەو، ئاوپىكى لى دايەو، بەلام نەيزانى چى وت. "ئۆمەر" ھەر بەدەم سەير کردىيەو، لەشويى خۆبا پراوەستابوو. گوئ وشتەکانى دابوو بەر كزەبا ساردەكەو. ئەويش پەيتا پەيتا بەنشيتەكەدا دەچوو خوارەو، لەبەرچاوى ون دەبوو... لەپژدینى بەرەو خوار، پشت و شەپكەى پىلى، پاشان تەنھا سەرى وەكو خالىك لەناو دەون و دارە رووتاوەکاندا بەدى دەكرا، ئەوئەندەى پىچ نەچوو، ئەويشى لەبەرچاوان ون بوو. ھەتا زياتر لە ھەوارزەكەو دادەكشايە خوارەو، شور و ھۆرى ئاوى ئاشگىر و جۆگەى بەرکانىيە بەھەرمىنەكەى "ھەوارە بەرزە" ى دەكەوتە بەرگوئ. بەخوڕ بەقەد پالەكەدا، بەقەلبەز شۆر دەبوونەو و تىكەل بەئاوى "خەرى دووبەندان" دەبوون. كە لە نشيتەو رىي ھەوارزەكەو دەريازى بوو، كەوتە پىدەشتە پىن و سوورەبانەكەو. وەك پارچە ئارموشىك بەناو ئەم دۆلەدا درىژ بسوو، رووبارە لىتاويىيەكە كەردبووى بەدوو بەشەو. ھەر جارئ "رەخشان" لە رىچكۆلەكەى لادابوايە، سەمەكانى لەناو خۆلە تەر و شى ھەلگرتوو، كەدا ختم دەبوو... بەزۆرە زۆر پىي دەكرا بگەرتەو، بو راستە رىگاگەو.

لەنزيك رووبارەكەو دەنگە دەنگى "زادۆ" ى كەوتە بەرگوئ. بەر لەوھى ماندوو نەبوونى لى بكا، بەدەم گلە و گازانە كەردنەو رىگای پى گرت: "نازانم ئەوسال بو و اسقمان سوار بوو. ھەھا تەماشای، لە دوئيتەو داوم داناوئەو.!" بەخۆ بەسەولەكەى دەستىيەو، لەتەك كەلەكە شەق و شەكەى كە لەچەند شەبەكە دار و كودىلەيەكى لەيەك بەستراودا دروست كرابوو، لەقەراخ رووبارەكەدا بەكىليژە دارىكەوھى گرى دابوو، دوو سوورە ماسى، تازە لەداوئەكەى كەردبوونەو،... لەناو دەپكەى كەلەكەكەدا ھىشتان ھەر ھەلبەز و دابەزيان بوو.

ديسان بەدەم پرتە و بۆلە و نارەزايى دەرپىنەو، درىژەى بەقسەكانى خۆى دا: "قسەكانى ئۆمەرم گوئ لى بوو، لەكونى كالكە راسترە". بى ئەوھى ھىچ برەوئ بەقسەكانى بدا، ھەر تەنھا ماندوو نەبوونىكى لى كرد و، لىي رابورد. بەلام "زادۆ" چەند ھەنگاويكى تىرش، لەقسەراخ رووبارەكەو دوور كەوتەو، بەدەنگىكى بەرز و پرست لىبراو، كەوتەو قسە كردن: "كورە بەخوا نەك ھەرس و بەراز... دىوى گەر گەر و نازانم بلىم چى و چىترىش لەپىستى پلنگ دىتراو. ئەمن ئەورۆ سى رۆژە تەيراوئەم نەپەراندۆتەو... ئۆمەر...!... كورە بابە "سەيد بەبە" ى چى و "عەلى قامچى رەش" ى چى...؟ خەلك ھەر كەسە لەناو گوندەكەى خۆى، خۆيان لە بۆسەو نۆرېنگان ناو، ئەوشۆ نا شەويكى تر، ھەر دىتت ھەرس و بەراز و گورگى دەم بەخوتىن و پلېنگى بالدار... بەناو ئاوايى وەرپوون... ئەگەر وانەبوو، بزەنە من نەماسىگر و نە كەلەكوانم...! ئەدى باوكم، خەلك بۆ خۆى نازايە، وەك ھەوارە بەرزەيى نىن...!...!"

بۆلاى رووبارەكە وەرچەرخايەو، دەستى راستەى بو داوئەكە درىژ كرد، ماسىيەكى ترى لەچەشنى ئەوانى پىشوو، بەكلك كوتان و خۆ راپسكاندن ھىنايە دەر و شلپ فرەى دايە سەر ئەوانى ترەو. بەدەم بۆلە بۆل و خۆ دواندنەو كەوتەو ئاخاوتن: "تۆ پشتت شكاندووم، ئەگەرنا، توخوا ئەو ماسىيانە ھى ئەو، وا ھەرزانفرۆشى بكرىن...! دەزانى بە چ دەردەسەرىيەك راويان دەكەم؟... بەخوا بەخوا ھەر يەكى بەرپە گەغەكى قەندەھارى كەمترى نادەم... ئاخ...! چ بكام بەخت و نىوچەوانىكى وايان ھەيە." بەدەم سەير كردنى "شەخال" ەو... "گۆشتىكى تەر و تازەبان، بەخۆپايى بو دىتە بەردەرگای مالىيان... كى بىر لەگۆشتى ماسى دەكاتەو؟!... وەللاھى ئەگەر وانەبى، ئەو "جب" ە سەگسارە وا دەترىنم، لەباتى ھەر ماسىيەك دەبى قەندە شەكەك و دوو عوربە چاى لىتوەرېگرم." بەتوورەيى دەستى لەكارەكەى خۆى بەردا، بەپەلە سەركەوتەو قەراخ

رووباره که. هه تا هیزی تیا بو دهنگی خۆی هه لیری: "ئه م سال سالیکی گه لیک به دیومه، وهره ناوی خوای لی بینین، با به دووان بگه پینهوه ئاوی...". "شیخال" نهختی سهنگرایهوه، ئاورتیکی بو دواوه دایهوه و به دهنگیکی بهرز وتی:

- ئه وهی خوا نهیکا نابئی.

- به لئی به لئی وایه، هه موو شت به ئه مر و ئیرادهی ئه وه... به لام ئه و نه دهش نه با وهر مه به. "ئومه ر" مرد و سووتا، پروات پیتی نه کرد، ئی به خوا منیش راستییه کهت پی ده لیم.

- هه ر به ده م روشتنه وه، دهنگه به رزه که ی "شیخال" قسه کانی "زادۆ" ی قوت دایه وه: له لای هه موو کهس وه سیه تم کردووه. با تۆش گویت لی بی، له کوئی مردم له وئی بمشار نه وه...!

- له کوئی ملت م له ویم بشالنه وه...! پیری ئاخر شه ر... له کوئی ملت م له ویم بشالنه وه...! بو چما پشکه گوشته کت، لولاقه کت ده مینی هه تا له بن گلی بنین...! که برسیتی زۆری هینا، به خۆت و به ئه سپ و تازی و تووله که ته وه له ورگی ئه و درندانه دا ده خوسیتنه وه و ده بن به سه خور... هه ر بلئی پیر بووم، گوشت م ناجووری، تا ئیستا پارانه وه له گه ل بنیادهم دادی نه داوه، جا له گه ل درندان...!! له سالیکی ئه وها جینگه سالیش...!! "به ده م هزر و بیر کردنه وه یه کی قوولدا به بیده نگ وهستا، پاشان له پیشه خۆی که ته وه قسه کردن: "وای کوو ده عبایه کت لی پیدا نابئی، له سه ررا بی و قه لاندۆشکانت بی...!" له پر ته په یه ک رایچه له کاند و له گه لیا ره وه که وی ژیر درخت و ته راشه کانیسی خسته فرین... ده نگیکی بهرز و به په له هه موو گیانی پر له ترس و له رز کرد: "خۆمانین خۆمانین، زادۆ... دلت چ نه کا...!" به دلئیکی پر له ترس و نیگه رانییه وه لای لی کرده وه:

- ئومه ر...!! ئه مالت به قور نه گیری، زراوت بر دم...

- لیم مه گره، له خه فه تان خه ریکه په ر و بال ده رکه م...! "هه نگا وه کانی زیاتر هه لئینایه وه": خوین به ری چاوی گرتووه، ده لیی گه ری، به لکو ئه و زستانه خۆی به په لیک داده دا... هه ینی ئیمه ش ئیسراحت ده که یین.

هه ر به ده م ئه م قسه نه وه له "زادۆ" نزیک ده که ته وه. پالتۆ شوپره که ی به داوا ده خشا، هه ندی جاریش له خۆی لول دایه وه... "زادۆ" تا ئه وساش، هه ر له شوین خۆیا دلله کوته ی بوو. به سه رسوورماوی وه ستا بوو. چه ند جار ئی تفی قورگ و ده می قوت دایه وه، به ره به ره بو باره ئاساییه که ی خۆی گه رایه وه. به چاوه کز و بچووکه کانییه وه لای له "ئومه ر" کرده وه:

- هه ر جار ئی ئه وهای ده بینم سه رم زۆر لیی ئه ستوور ده بی.

- کوره هه ر ئه ستوور بوون، هه ر ئیش و ژان...!

- چ ئه و ئاخر شه ره بچیتته راو...، چ له سه ر که پکی پیره که ره م هه لدرین...! له لام وه کو یه که.

- و تراوه که نگر و ماست به واده ی خۆی... ئه من بووم به شه ست و یه ک سال، ئه و دوو جوخینیش له من گه وره تره.

- "زادۆ" خه ریکی پیچانه وه ی جگه ره که ی بوو... دوا ی ساتی کر بوون و بیر کردنه وه...": خه تای گوندیشی تیا یه. هه تا "سالح مام شیخ" و "خدر خه ندان" به خۆ به زمانی لوسیه وه به شان و باهویدا هه لبلین و ئه و شیته به ده فه و ناورانه وه دو عای بو بکا و... خه ون و زینده خه ونی پر و پیره ژنه کانیس هه ر هیچ...! به خوا له وه ش خراپتر ده کا.

- جا ئه و پیره ژنه شی ت و شووره، خه ونی به کئی نه دیوه...! دار، به رد، عارد، ئاسمان، باو باران، توخمی به شه ر... یه که کم بو بیینه وه، سه دان خه ونی که سک و سووری پیوه نه دیبی.

- هەر کاتى ھەزى لەگۆشت بى، کوت کوت دەچیتە لای، خەونىكى بۆ دەگىرپیتەو. پار ئەو کاتى سالت بوو، لەگەل "شېخال"، لەبەر دەرگای مالىيان پراوھستابووين، "پوور مېتردين" ھات... "بەدەم لاسکە کردنەو و قسەى گەپ ئامپىزەو، کەوتە گىراندەو قسەکانى": شېخالۆکەگەم، قوربانى زىن و سەرزىنە بەگول و ئەنگىزەگەى ئەسپە بۆرت بى، بەھەيرانى ئاوەزىنەى قايش و قوروشى پرنۆى سەرشانت بى. ئەمشەو خەونىکم پىتوھ دىبوويت. چوومە لای دىوانە شىتۆکەگەى خۆمان...

- "تۆمەر" لەجىتى خۆى، بەدەمىكى بەپىتکەننەو قسەکانى بۆتەواو کرد: مەمىلە سەر بەگولوازە و سمىل و ردىن ماشى و برنجەگەم... دەسکە زەرک بەزر و پۆلىيەگەم. "دواى نەختى پىتکەنن، گەرايەو سەر قسەکانى خۆى": ئەدى ئەتۆش وەک ئەو پراوچى نى "زادۆ"...؟!... ئەدى ئەتۆش ئەو ھەموو ماسىيە پوولەک رەنگىنانە پراو ناکەى... زادۆ...؟!... ھەر يەكى ھەندى قەندە شەکرەگەى عەجەمانە...! بۆ رۆژتىک خەونەگەى بەتۆو نەدى...! بۆ جارئ سواری چەرخ و فەلەگەگەى نەکردى!!... "ھەردو بەدەنگىتى بەرز دایانە قاقای پىتکەنن، "زادۆ" ھەر بەدەمى پىتکەننەو پەنجەکانى خۆى دەجوولاندن وەک بلئى پاره بژمىرئ، وەلامى دایەوھ":

- ئاخىر ھى من وىرى تىدایە وىر... خالى خۆم...!...
- بەوھى باشە، ئەوسال پىرەژن خەونى خۆشى بىر چۆتەوھ. باوھرت ھەبئ، لەوھتى خەونەگەى "مەمۆ"ى گوى لى بوو، ھەر بەيەكجارى زىلکى رژاوه.

- قسەکانى بەکراغەشى ھاتە سەر.
- تۆمەر بەدەمىكى پىتکەننەو، قسەى بەزادۆ پرى: نەک ھەر ھى ئەو، چۆكى خەلکەگەشى شکاندووه...! بەخوا ھەر سى و دوو رۆژتىكى ترە، بزانە کوو ھەوارە بەرزەبى، دپنە لامان، مادەلايىمان لەبەر دەگەن، تا بچىن لە "مىرە دى" جىبان بۆ بکەينەو و لەوئى دایانەزىنن. ئەوجا با کەسانى

وەک "سالح مام شىخ و خدر خەندان" و "مەمە شىتى" سەر بە رشک و ئەسپى، وەکو قەل با ھەر لەوئى بقرن.

- يانى دلم ئيسراحت بکا...؟! کارەگەمان سەر دەگرئ...!؟

- سەرى گرتووھ و زياتریش.

- دەى چاوى خپل کەينى فرمىسکان دەگەى!...

- دواى کپ بوون و نەختى ورد بوونەو، "تۆمەر" چەند پرسىيارتىكى لەدەم دەرڤرتايە دەرەوھ: ئەتۆ ناتەوئى بىيە مىراوى گوندەگەى گەورەى وەک "مىرەدى"...

- با...

- ئەتوو ناتەوئى سەد ئەوھندەى عارده خپلۆکەگەى ئەو کاول بووھ... ي ھەوارە بەرزە، زەوى و زارت ھەبئ و بەناوى بىنى...!

- بەدەم زەردەخەنەيەگەى بەردەوامەوھ: با...

- ئەتوو ناتەوئى لە "زەى مەندان" ئى کە بەحرە ئاوەگە بۆ خۆى... خوا دەزانئى لەکاتى گاقۆراندا، لەچللەى ھاوينى، دوو حوشتر لەسەر يەک دابنىيى، ھەردووکى لى دەخنكى... ئائەلەوئى... بەخۆ بەکەلەک و داو و ھەموو سموتە دارکەگەوھ... راوى لى بکەى...!

- بەخنىنەوھ و زەردەخەنەى پىر لە ھەوھس و ئارەزووھو، بەرز وەلامى دایەوھ: با... بەرئ وەللا... دەمەوئ...

- ئى، دە ھەمووى پىرۆز و موبارەگەى خۆت بى...! کاکى من، بابى من... قسەى "بەکراغە" نەخشى سەر بەردە. نە لەشتان پەشىمان دەبىتەوھ و نە شىتىكى بەقەد زلەپووشنى لەبىر دەکا...!

- بەقولپى خەندە و پىتکەننىيى قولەوھ، پرسىيارتىكى کەل و شکاوى ئاراستە کرد: ئەدى، ئەدى... ئە ئەتوو... ئاشە عەنتىگەگەى دەتگۆت... ئەوت بۆ دادەنئ؟

- ناش چ ناش. ناشی ناگر، که له گه ل شیرهدی نیره کهر، ههر له کازبیهی به یانییه وه هه تا شه و راده شک، ههر نرکه ی بی... به قسه ی ناغا، ههر یه ک ناشی تر له و مارکه له شاری هه یه... باراشه پیری ههر چوار ئیقلمی دنیا بیین، هه موویان به چاوقوچینیک به پری ده کهم. جا ئاردی لی ده کا، چ ئارد...! های هو، کلی چی و زرومباتی چی...!؟

- من ده لیم، نه گهر به گوئی خزمه تکاری خۆت ده که ی، ههر له ئیستاوه با بار بکه یین...

- نا نا نا... زادو... نا... جاریکی تر قسه ی وات به سه ر زاریدا نه به ت...! ده لیتی له گوئی گادا نووستووی. هه تا هه واره به رزه یی له گه ل خۆمان رانه پتچین، ناغا جیتی بسته عارده کمان ناداتی. له کوئی نووستووی...!؟ "خانه به گ" ی "لاکه چه"، هه موو رۆژی ده چی خۆی داو پته سه ر پیتلاوه کانی؛ به لام نه و ده لی، نا... برۆ هه موو گوندی "لاکه چه" م بو رازی که له وئی بار که ن، نه و جا هه یین ده مت بکه وه و بخوازه مالی دنیا ی...! جا ئیشه که نه و هایه براله. نه گهر ئیشی "به کراغه" ههر به من و به تو، یان به خانه به گیتک پیک به اتایه، ئیستا هفت زه مان بوو پشتی خۆی لی کرد بووه...!

- جا ده بی چۆن نه و کاره مان بو مه یسه ر بیی...؟

- نه گهر بمانتوانیبوایه "مه مو" رازی بکه یین، گه لی شتمان پی ده کرا...! به و دوو سی ماله که ی تر... به و که ته و کوتانه، چ ناکری. له نه نجاما نه وانیش بو جیتی تر سه ری خۆیان هه لده گرن...

- زادو، قسه که ی پی بری : خه لکه که ی تریش هه مووی دینه ژیر بار.

- به خوا، هه موویان جو ما ژۆ ده که یین...!!

که نار و که نار داده کشیایه خواره وه، تا پیده شتاییییه که ته ختر و به رینتر

ده بووه وه، خویره خویری رووباره که ی که متر ده که وته به ر گوئی... له نیتو هیمنا یی نه م ده ست و نه و راییییه دا، ههستی به میتشک هه سانه وه یه کی بی پایان کرد. بینای سه رنجه کانی لکا به "گه لییه جنه" وه، له هه له مووت و په نا و په سیتو و زنجیره شاخه کانی نه ملا و نه ولایدا، ورد ورد ده پروانی... جوگه له ناو و کانیاهه چاو گه شه کان، نه وانیه که به قه د و بالای نه م گه لییه داشکا وه دا ده هاته خواره وه، زینده گانی به م گه لییه چرگه ن و دوور و ده رازه وه ده به خشی. نه مجاره بینای سه رنجه کانی بو پنگای "کوچه ریان" گواسته وه، که هندی جار مرۆف به هه زار ماندوو بوون و نکه نکه وه پیایا هه لده گهری، هندی جاریش بالی پی ده گری...، تیشکی سه رنجه کانی له گه ل لوول و پیچی نه م ریگایه وه خستبووه جووله و لقلشین. زهنگی زهنگوله و کویره کویری نه سپ و جوانوه به ر هه لدراره کانی له گویدا ده زینگیایه وه. زهخته تیژه ندنی پیتاو و پوزوه وانه له پی و هه چه هه چه و لیخویرینی کاروانچییان، دهنگه دهنگ و هه را و زه نازه نای عیل و مه ردار ی ههرکی و حه یده رانی و خه یلانی... که وه ک ریچکه ی میروو لووتیان به یه کتره وه ده ژه ند... ی ده هاته وه به رگوئی... نه مانه ده بوون به زه مزه مه یه ک، دار و به ردیان بیدار ده کرده وه، سه رراو و بن راویان له راوچییان تیکده دا.

له دوو ریانی "کوچه ریبان"، که به هاران هه مووی به گیاکه له و سی په ره ده پوشری، هه له وهسته یه کی بو کرد. له جیتی لادانی کوچه ر و په ونده کاند، پشوویه کی دا. که وته وه روانینی ناو هه له مووت و گه وه شاخه کان. ورد ورد ده ست و جووم و کونه ریوییه کانی زارگه لی جنه ی دایه به ر تیشکی سه رنجدان. له به ر خۆیا که وته قسه کردن: "نه مسال له وه رتان خوش ده بی، گهر میش و مه گهس هه راسانتان نه کا، هه تا حه وته یه ک ده توانن سووکه ده واری لی هه لده ن، به خو و به مالا ته کانتانه وه لیتی بیینه وه." به دهم نه م ئاخاوتنه و تیشکی سه رنجه کانی که وته سه ر به رده زل و زه به للاحه که وه. وه ک که لله یه کی زلی کونجر کونجر و دارووشاو، له به رده م "گه لییه جنه" وه

قوت ببوووه. له گه ل ته راوېلکه ی تیشک و سرنجه کانیوه، په یتا په یتا
 ئەم بهر دهی له بهر چاوا هه زل ده بوو هه ر پان و بهرین ده بوو هه ده په ما...:"
 ده لئی قورقوشمی هه موو جیهانت به سه ردا تواوه ته وه... تو بوویت به چیرۆک
 و چیفانوکی دهم ناگردان، بوویت به لووره ی گورگ، بوویت به میاوه میاوی
 پشیلهی چاوسوور چاوسوور...! تو گرمه گرمی گه واله یت، قره قری کولاره ی
 جووجه له خوږیت، هاره ی رووباربت، خشپه ی مار و میروو زه رده واله یت،
 ورشه ورشی ره شه بایت، پلنگی دهم به خوینیت،...! تو بوویت به دیتی پر و
 پیره ژنان، ناویان لیت ناوه دیتی گه ر گه ر و بوویت به دایکه دیتو و چهند
 ناو نیشانی تریش...! له شه وه درتیه تاریک و نووته که کاندایه پیدایه ده بی،
 خه وه له چاوی جوان و منالان ده تارینیت، پیر و په ککه وتان هه راسان
 ده که ی، دپوانه و ده رویشان ده خه یته هه له که سه ما، له نوږینگ و سپیران
 سه رما بر دوویان ده که یت... ؛ به لام من هه ستت پچ ناکه م و هه ست
 به بوونی توش ناکه م، نه گه ره شه بیت ته نها له کلیشه ی که سانی وه ک
 "به کراغه" ت ده بینم...! پشتیوان به خوی مه زن، گه ره له هه ره شویتیکا بیت،
 له هه ره کلیشه یه کایه بیت... گه ره بشیم، سه رراو و بن راویکت بو
 دادمه زرتیم، ده تکه م به نیچیریک و پیسته که ت ده گروینم، له سه ر "بستی
 هه رمک" داتده نینم... جا ئیتر باهه موو منال و خه لکی ناوایی بیوه ی بن.
 ئوخه ی بکه ن. شه وی زستان به خویشی به سه ر به رن... چیتر به نه ستوی
 خه لکدا نه بیت به ته وقی عه زازیل... چیتر له ناو دلیمان نه بیت به ترس و
 له رز، له به ر چاویان نه بیت به ته له سم...!" ورد ورد ئەم به رده زله ی دابو به ر
 بینای سه رنجه کانی، له هه موو لاو پانتاییبه که پیدایه ده روانی: "شه وان شملی
 شه ږیکیت، ئەم گه لیبه ت کردوه به ماله دیتو. هه موو که س زات ناکا
 به ته نها بیکات به ږیازگه ی خوئی... ده عبایه کت گرتوته خو، له نه زه له وه
 له گه ل چاک و پیران، هه ره شه ر و گه ری بووه. مرۆقی رفاندوه، له و گه لیبه
 جنه پیدایه که ل و پارچه ی کردوه، ناسک و که رویشکی بنار شاخه کانی

کردوته قاوه لتی... زستانان ره نووه به فری به سه ر چهندان گوندا پماندوه.
 ده ماو دهم پشتاوپشت، له باپیره وه بو باوک، له باوکه وه بو نه وه... ئەم
 چیرۆکه هه ره ده گینه وه و هه ره ده یلینه وه و هه ره به سه ربه وه ده نین...
 له سه رده می "پیرویس" وه شماره زای حال و باری دیتو... شه و سندی
 شکاندوه دایکیشاوه ته وه ناو شاخ و داخ، له دوا ی نه ویشدا "پیر که ره م" ی
 سوخته و شاگردی، که له سه ره تاوه دپوانه یه کی هه رده گه ر و خه لوه تنشین
 بووه، له گه ل مامزان له وه راوه... دوا ی نه وه ی دیتوه به ند کردوته وه،
 ده ستووری پیریه تی پچ دراوه... "سه ری خوئی بو لای" هه واره به رزه "
 وه رسوورانده وه: "دپوانه قور به سه ر و خه یال پلاوه که ی خویشان هه ره
 له هه ول و کوشتشیککی وا دایه، نه ویش به دوا ی پله و پایه یه کی وادا ویتل و
 سه رگردانه... " به دهم ئەم قسانه وه دیسان ملی ږیگای گرتوه به ر.

له بنار و هه وراز و نشیوی ئەم ده ورو به رده واپشت که وت، به ره و بری
 "گابه ر" که وتنه گورگه لوقه. "ره خشان" که گه یشته ناو رووباره که وه،
 له شوین خوئی چه قی. ده می به ناوه که وه وه نا. نه ویش وه ک کوږبه ی ساوا
 به دهم فیکه فیک کردنه وه، که وت له لاواندنه وه ی. که سه ری خوئی به رز
 کرده وه، له گه ل پرمه یه ک، دهم و لمووزی خوئی پاک کرده وه، هه رچی
 پرووشکه ناو و گه ر دیله یه ک هه بوو هه مووی ده رفرتانده ده ره وه...
 ناوزه نگی لیدا، چلپ و چۆپ ناوه که ی شیلوو ده کرد... ئیتر له به رده لانه
 لووس و خلیسک بر دووه کانه وه ده ربازیان بوو...، "مه تان" نه بی، ماوه یه ک
 که وت به ر شه پوله خوږه کانه وه، چهند هه نگاوئ له دوور نه مانه وه،
 به نووسکه نووسک و خوږاوه شاندن ده ربازی بوو.

به هزر و خه یالیککی جه نجاله وه، سه ږیریککی ده شتی سوورکان و ئاسو لیل
 و هه لیزرکاوه که ی کرد. توږه هه وریکی سپی بووه تارای بووک به سه ر
 روخساری ئاسمانه هه لیزرکاوه که وه هه لکشابوون... سیبه ر و هه تاو تیکه ل
 به یه ک ببوون، که وه روژتیککی سووسارد و له شرچین، ده ست و په نجه و

پیتستی کورژ هه لگه پاندا. دهنگی له قوولایی ناخیه وه رایچه له کاند: "شیخال، چیت دهوی ئیتر، گه یشتیه راسته ری، پی هه لینه با دره ننگ به سهردا نهیه...! زستان جیتی متمانه نییه...!". له گه ل ئاوزه ننگ لیدان، ئاورتیکی له تاژییه که ی دایه وه... به ده نگیکی بهرز لای له "ره خشان" کرده وه: "دهی شیرئ من، با برهک خویمان گهرم کهینه وه." له گه ل ئه م دهنگه دا، "ره خشان" گوئ مووچه کانی خسته جووله، کلکی خوئی قیت کرده وه... تهویتی پیده شتایی و قه دپاله کانی دایه بهر چه پوکان. له گه ل شنه ی بادا، وهکو په لیک کهوته قوشمه و راکردن.

"ره خشان" به پرمه پرم و به خیسسه خیسسی لغاو و سهرکه له و زینی به سوورمه و ئاوریشمی نه خش کراویه وه... تاژی و تووله به هانکه هانک و نووسکه نووسکه وه... "شیخال" به هزر و بیبری جه نجاله وه... ته قله کوت، به و به یار و چه قین و هه راز و نشیوه دا هه لده به زینه وه، به ره و شاخه به رزه تیکچرژاوه کانه وه هه نگاویان دهنه. هه ندی جار سهر اوژیر، هه ندی جاریش سهرو ژوور، په یتا په یتا له گه ل زهوییه که ی دهووبه ریدا بهرز ده بوونه وه. تا ریگاکه گه یاندنی به قه د لووتکه شاخیکی به رزه وه. له ویدا و چانیکی دا. ئاورپی له دۆل و دهشت و رووباری دواوه ی خوئی دایه وه. گونده کانی وهک داشی شاخمات ده هاتنه بهرچاو. سهرنجی بۆلای "ههواره به رزه" گواسته وه، یهک یهک لووله دووکه لی سهریانه کانی ژماردن...!:" ئه ی خوی مه زن، هه ر وا به سه ره رزی بیه یلیته وه...". بزیه کی کهوته سهر لیوه کانی: "ناو و ناویانگت ده ئه وهنده ی خوئ گه وره به... مهرداری پسپو، ناله ندی شاره زا و دهست ره نگی، راوچی چاو تیژ و ناودیر... هه موو ده لپی دهست پهروه ده ی سیمرخن...! هه ی هه ی هه ی...! خوا به خیری بگیتر... له چاو و زار و پیلانگیتر و ته له که بازان بیپاریزی...". کزه بکه دهنگ و زهنا زهنا ی دهفه ی "دیوانه مه موئی چریانده بن گوئی:" "ئه و جار هه ونه که ی _ پوور میردین _ یشی هاته سهر. به خوا ئه م خه ونه بگاته وه _ میرده ی،

به باریکان و به ئه سستووران ده پیتسن و ده یچنه وه. ئه وه ش هه ر له بهخت ره شی ههواره به رزه بییانه... ئه گه رنا که ی خه ونی وا به کلک و گوئی دیتراوه...!" دوا ی ساتی کر بوون و دۆشدامان، سه ری خوئی بۆلای دۆل و رووبار و ده شته سووره بانه که ی ئه ملا و ئه ولا شو ر کرده وه، هه ر به م هه ست و جه نجالیییه وه سواری "ره خشان" بووه وه و کهوته ریگا. له گه ل سرکه سرکی چه ولینگ و دار و ده ونه کانه وه دهنگیکی ئه زمون ئامیز و پر له ورشه و ئواز ده هات و بهرز ده بووه وه: "شیخال... ئه م عاشقه، ئه م سه و دازه ده یه، ده بی چ کانییه کی چا و گه ش بشله قینئ و چ کهوییه به فری بکیلی...! ده بی له چ رووبار و بارانی ئاو بخواته وه، له بهر چ به ره برۆچکه یهک دا بای بالی خوئی بدا... خوینی مه بیوی بخاته وه جووله... چ ئه شکه وتی بکا به هوگر و هه وار، چ نیهال و قوتکه شاخی، بکا به میل و نۆرینگ...!...! هۆ شیخالو...! ریقینگه تو لازه سالخورده که! ده یان سالانی گوئی ته مه نت لی وهریون، ئیستاش له گه ل خیزه ره ی هه ر گه لایه کدا، له گه ل هه ر پایزه هه ناسه یه کدا... تاله ره شه کانی خوژگه و خواسته کانت لی سپی ده بن...! به لام له گه ل پشکووتنی هه ر گو له نیترگی، له گه ل قاسپه قاسپی هه ر که وی، مرقه مرقی هه ر که له کیوییه کدا، ته مه نت نوئی ده بیته وه، ده بیته وه به مرۆ خورته سپی سالییه که ی جارانت...!".

نشپوه ره که که ی ریگا، دهنگه قوول و ده روونییه کانی کپ کرده وه. گه لیه شاخیکی وشک و برینگ خسته یه ئامیزی خویه وه. قوتکه شاخ و به رزایییه کانی دواوه، بوون به دیواریک، دوو جیهانی دژی به کی له یه کتر جوئی کرده وه.

"ره خشان" چرچق، به سه ر بهرد و ته موخی ئه م گه لیه دا ده ریشت. ده توت له سه ر ریگای پولا به نددا هه نگا و دهنی. تاوی به سه ر درزه کاندایازی ددها. تاوی شه خه له داره تاک و ته رایه کانی ده کرد به پیخوست. له گه ل هه ر هه نگا ویدا، له شوین خو یا وهک بزمار ده چه قییه وه، چرکه

و چانیکی ددها، خۆی بۆ ههنگاوی داهاتوو ناماده دهکردهوه. "قهله بالدار و کرمان"، که دوای ههلبه زین و دابه زینه که بیان، لهشیان وهک شه می و پۆنی لی هاتبوو... چاویان به ههر بۆراییه که دهکوت، گوپی خۆیان لی موج دهکردهوه، خه دهنگی تیشکی چاوه کانیان ناراسته دهکرد... دهتوت چاوه روانی پیشهاتیکن که رویدات... ئاوا... ههر بهم ئاویه رهفتاریان دهکرد...!

"مهتان" بگه یشتایه راست به راستی ههر بنه ته راشی، بنه روولکی، ههر دره ختیله یه کی په رتیش... ئهوانه ی له ناو زهندۆله شاخه کانه وه روابوون... ئهوانه ی که له دامینی گه لیه که وهک په ری سیخور ده ره په ریبوونه ده ره وه... دا... لووتی لی ده ژهند، له پر ره وه که ویک ده یان کرد به فیه فر و له شه قه ی بالیان ددها... وهک تاوی ته ورداس، قه له مازی جی ده نووک و کوکه نهرم و نۆله هه لوه ربه که ی ژیر سک و بالیان ده بو...! خشپه خشپی زهرده واله ی نیو به نکه رزبه کان، قاسپه یه کی دوور و به رزه فر، رنه ی چرنووی سوپسکه یه که که به که قه ره کانداه لده گه را، جووکه جووکی هه وێرده یه کی سه مرابردوو، خپسه خپسی سمۆریه کی تووکنهرم، که له سه ر تلۆفکی داریکی به رزی قه دپاله که ده هه لبه ز و دابه زی بو... له گه ل قروسکه ی تاژی و نووسکه نووسکی تووله و چرجه چرقی سمی "رهخشان، تیکه ل به یه که ببوون...!... وهک ئاوازیکی بی کۆتایی، وهک سمفۆنیایه کی نهرم، له گوپی "شبخال" و ههر ریبواریکی تر که سه راسووی ئه م ده قه ره ی کردبویه... سه دایان دده ایه وه...!

تا که رینگاکه ی "گه لی ره وه زۆک" ی گرت به ر، له کۆتایی گه لیه که وه، ته وپلی کرد به ته وپلی هه وراره که ی "نکه رۆ" ... رینگایه کی خوار و خپچ، وهک مار، به سه ر قه د و بالایدایه که ی خوار ده بووه وه، وهک قالدرمه یه کی زل و زه به للاح ئاسا، ته لیشه شاخ و تاته به ردی ناریک ناریک، ببوون به په یسک و پایه... له "رهخشان" دابه زی، دهستیکی به سه ر بار و بنباری

سه ر پشتییه وه گرت و له گه ل هه ورازی "نکه رۆدا"، که وتنه دهسته ویه خه. به گفتو زاریکی نهرم و شیرینه وه، دهنگی ئه سپه بۆری ددها و تانی لی ددها... هه ردووکیان به زۆره زۆر به سه ر ته لانه رکه که ده سه رده که وتن، ئاره قه ی ره شوشینیان ده ردا بوو، پشووسوار و رهنگ هه لبرکا... له سه ربانه پان و پۆره که وه، که به یه کی سارد و له شریچین، ئاره قه ی جهسته ی لی وشک کرده وه. هه تا چاوه کانی هه ته ری ده کرد، له م بانه پان و پۆره دا ده پروانی. تاقلان و پانتاییه که ی سه ری، وهک پیده شتاییه که به سه ر زنجیره شاخه که ده درێژبووه وه، که ههر به درێژی ئه م شاخه دا، ههر هه لده کشی تا له نریک بیرمی "زه ل وزیل" ئادگار که ی ده گۆری و له نگ و لۆری ده که وتی...! سه بری په نا به رد و شوینه په نهانه کانی ده کرد... برکه وشک هه لگه راوه کانی نهرگزه جار و سه رنخوینی ته ک رپۆسه سه ر به گوپکه ره ق هه لاتووه کان، له گه ل هه ناسه ی شاخ لاره لاریان بوو، له گه ل ره شکه و پیشکه ی چاوه ماندوو هکانیدا ههر له جووله ی که رویشکیکی خپ و خه پانی خه وزرپاویان ده کرد...!

ئبتر له وپوه پیهه ل، پتویستی به زه خته تیسره وانندی "رهخشان" نه کرد. ههنگاوی هه لپنایه وه، لغاوه که ی گرت به دهسته وه. دوای ماوه یه که ره شت، "رهخشان" ههنگاوه کانی خۆی گران کرد. ئه وهنده ی پی نه چوو له شوینی خویا وهستا، که فه ل و پاشی خۆی نه ختی نه وی کرد، کلکی خۆی له لاری دوورخسته وه: پلپ، پلپ... دوای ساتی بۆنی ته رسیکی ته ر و شیداری به لووتی "شبخال" دا پژانده... دوای ساتیکی تر، ههر دوو قاچه کانی خۆی له یه که کرده وه... میزیتیکی وهک زه رداوی کیمی رژانده سه ر درک و داله که وه و که فیکه سی په یدا کرد... ئه ویش له گه ل وهستانی ئه مـدا، وچانی دا و که هه وه چاوه روانکردن... هه تا ههر با و بژ و پاشه رۆکیکی ماب، هه مووی له گه ل ژان و برکی هه وراره رینگاکه دا باوێژتته ده ره وه...!

ئىتەر ھەنگاويان ھەلتىنايەو، ئەم دەشت و بانەيان بېرى، تا لە ھەواری "قۆرتاسە دۆم" پشوو بەھەمىكى تریان دا. ئەم ھەورازەى وەك داشى دامە دەھاتە بەرچا، جى جىتى بەھەدەر پانتايى چادىرکەو بە دەست خۆش کرابوو، دەور بەرە کەشى ھەمووى پاشماو ھى پەرژىن و جوگەى بچووک بچووکى پىوھ دياربوو. دەيزانى كە ئەم شوتىنە خۆش کراوانە، زۆربەى زۆرى پرووكارى ئەم ھەوارەى گرتوتەو و تا چاوى ھەتەرى دەکرد، ھۆبە ھۆبە بەلا پالى بانە کەدا لىژ بىوونەو، ھەر بەم ئاوايە دەپۆيشت، تا دەگەيشتە ئەم شوتىنە نەپەن و پەنایانەى كە رەشەبا و تاوھ بارانى گەوالەى بەھاران نايانگرتتەو. كوچكە ئاگرە بەتەنيمۆك و شوتىنى ھەمبانە دەف و ماسىدېرەى جى ئاگردانە ھىس گرتوھكان، ناخيان وروژاندەو، ياد و يادەو ەريەكانى ئەم ھەوار و كەلاو و پاشماو ەكانى، ھزر و بىريان گەراندەو بە چەند سالى لەمەو بەر: ئەم بانە پان و پۆرە، وەك شارىكى جەنجال جمەى دەھات، لەلايەك چەقوتىژ دەكرايەو، لەلايەكى تر كىرد و دەمە داس دروست دەكرا... لە ھۆبە و ھەوارى ترەو چەند سەنەتكارىكى شارەزا و دەستېرەنگىن، دەمە تەوشوو و بىور و گاسنىيان دەمە زەرد دەكردەو... چەند تالە موويەك كە لە دېرک و دالەكانەو ە ئالابوون... سەرنجى پراكىشا...، لەگەل شەنى كزە با كەدا دەجوولانەو... دواى نەختى كېبوون و قوولبوونەو، ھەتا ھىزى تىابوو، كرى بەچەپلە و تان لىدان: "دەى، كسكسكس... سەگە چا و پەش شەرمە زارم نەكەى... دەى سەگى من، وەك گورگ دەوگەرم بە، وەك پلنگ چەپۆك باوى...!". جىغزەى خەلک و ئاپۆراى خاوەن كەوھەكانى ھاتەو بەر چا و:

- "كەو ئەو كەو ەبە بەرامبەر كەو بخوتىنى.

- ئەو ئەم كەوى خۆم لە قەفەز دەرھىنا، دەيزانم ھى تۆچ دەكا؟!...

- شەرته گەرم نەكردىن، ھۆباب!...

- قەوچە قەوچ... مەيكە بەر و بىانو، زووبە بېھىنە مەيدان، بەرەلای كە...
- كورە كو ئەوى من...!!"

بەدەم ئەم ھزر و بىرانەو، سەرنجەكانى بۆ دوور رانا، بۆ پەنا و پەستوى بنار و سەر كەويى بەفرەكان، بۆ شوتىنە چەقوتىن و ھەتا و گرەكان... بەلكو نىچىرىكى بکەوتتە بەرچا و بىكا بەبەر قەرەولى گەشتە راوھەكى...!

تا دەھات تىنى ھەتاو ەكەم دەبوو ەو. شەنى با زياتر ە جوولە دەكەوت و دەشنايەو،... ئىتەر سەرما زۆرى بۆ ھىنان، ئەسپ و تازىيەكانى برد لە پەنايەكەو رايگرتن،... پاشان چوو چەند چل و چىو و كۆلكە و كۆتەرە دارىكى ھىنا و لەنزىك ئەوانەو ئاگرىكى خۆشى كردهو... پىت و بلىسەى ھەموويانى بۆلای خۆى بەكىشى كرىد و ھەموو بەدەور ياندا باز نەپەكيان دروست كرىد.

پەيتا پەيتا تىنى گەرمى كارى لە جەستە شووشەيىيەكەى "رەخشان" دەكرد. مىلى خۆى بۆ گورپە ئاگرەكە درىژ كرىبوو، چاوەكانى خستبوونە سەر يەك. جار جار كلكى بەملا و بەولای گەلۆز و كەفەلىدا دىناو دەبرد. ياخود گوتىيەكانى موچ دەكردنەو. "شىخال" ھەموو خورد و خەيالئىكى خۆى كۆ كرىبوو ەو و لەقوولايى ناخىيا سەيرى دەكرد. سەرنجە ئەندىشاويىيەكانى، بەرە بەرە بوون بەچەند پەيقتىكى خەندە نامىز: "تۆم لەخۆم خۆشتر دەوى. برىا منىش بمتوانىيوايە تۆم ھەلگرتبا... ئەو ەندە چا و بەرە ژىر و شەرمە زارت نەبوومايە...!".

"مەتان" چەند ھەنگاوى لەدوور ئەمانەو ھەلقونجابوو، جار جار قروسكەيەكى لى بەرز دەبوو ەو... دواى ماو ەپەك كرىدى بەچەقەلوولاننى، وەك دېرکە زەردە ھەدادانى نەدا... "شىخال" بەرزە پى لەشوتىن خۆبا ھەلسايەو، دىمانەى كاروانئىكى كەوتە بەرچا، ھەنگاوە پەلەكانيان بۆلای ئەو دەنا... ھەر سەيرى دەكردن... ھەموو ھەتا كلاو ەى چۆكان، خۆيان

هاویشتبوه ناو زهرگال و گۆرهوی و بهلهکپیچان. دهتوت بهرینگاری لهگیزی ئهسکهندهر دهکهن، ههموو توند و تهیار و چهک لهشان بوون... له راست بهراستی ئهودا بههۆشه هۆش، ولاغهکانیان راگرت... دواى ماندوو نهبوون و چاک و چۆنى،... بهدهنگیكى بهرز پرسيارىكى ئاراسته کردن:

- له "لاکهچه" بيم چ خه بهر؟!...

- بهم جينگه ساله زۆر ناگوزورين. کهوتووينه بن باریکی خه مان.

- به چى دهزانن؟... هيشتان زستانىكى دوور و دريژمان له پيش ماوه.

- مه بهستمان له تهر و وشكى سال نييه... ؛ باپيرانمان جه پاناندوويانه، هه رسالى ده عبا له چيا زۆر بى، ساله که شووم و به ديۆم ده بى...

- جا کهى چيا بى ده عبا بووه؟!...

- به لى راسته، به لام مه بهستمان هه موو ده عبا يه ک نييه... راو چييه کانى لای ئيمه به خويان ده لىن، هه نده شهو گويمان له نه ره نه پىكى گه وره ده بى، له دووره ده دى!...

دواى نهختى بیدهنگى، بهردهوامى به قسه کانى خۆى دا به وه: به قسهى "برايم شه واره و خانه بهگ و مه جید بهيره م" و که سانى تر بى... ده بى ديسان ده عبا يه کى زۆر له "دۆلى واش" و ده وره به ريدا پهيدا بوو بيه ته وه. "نهختى له _ شىخال _ ورد بووه وه، پاشان پرسيارىكى ئاراسته کرد": ناکا بچى بۆ راو...؟

- به ده مپىكى به پىکه نينه وه وه لامى دا به وه: ته دى چارچييه، که وهختى راو هات، ته گهر نه چم ليرم لى دى...

- ده نا راو چييه کانى لای ئيمه،... ته گهر "مير مه حمه ل" ه ته گهر "خانه بهگ" ه... ته گهر "برايم شه واره" يه... هه موو ئوميد بى بوو ينه. خويان له کونى ژووره وه په ستا وه، لهو ساته وهى ده عبا مى له ميگه لى گوند نا وه، هيچ ده رنه کهوتوون. ده لىن بشچين، هيچمان به ده ست ناکه وى. وه که ته وى

سالى، هه مان دوو بوونمان بۆ ده مي ني ته وه... "به ده م ته م قسه انه وه، ئامازيه کى بۆ هاوړى جواميره کهى ته ني شتى کرد":

ته م سال وهک سالانى پيشوو نييه، تا چ قه وان و فيشه کى چرووک هه يه، هه مووى بيا بۆ شار، تا "وه ستا نه سو ده" بۆيان دا گر يته وه.

هاوړى کهى به سه ر له قانده وه قسه کهى پشت راست کرده وه و گوتى:

- به لى "مير مه حل" و "خانه بهگ" و گه لى که سى تريس، پارديان بى

داوم، بۆ فيشه کى کارخانه را يان سپار دووم.

- شىخال: جا گه ر سال واپروا، "وه ستا نه سو ده" يش نانى ده بى، که سى قه وانى بى دانا گر يته وه... مه رداره کان شه و بين و شهو به کيو نه که ن و... "دواى نهختى کى بوون و بىر کرده وه گه رايه وه سه ر قسه کانى خۆى":

ته و ته شکه و تانهى که ده بيه زستانه هه وارى ماله شوانکاره و مه رداره کان... باوه ر ناکه م "وه ستا نه سو ده" بتوانى، وهک جار ان بۆ خۆى وه قفى بکا... سالان که هه وا ده گۆرا، له سه رو به ندى نه ورۆزه وه، ته و پاشه رۆک و سه رو ته پالهى ناو ته شکه و ته کان، له گه رمان هه موو که روويان ده رده دا، ته و جه تۆزه سپيه کهى، هه موو به ژنان کو ده کرده وه. له گه ل گۆگرد و خه لووز شوپرهى لى دروست ده کرد...

- ده با له م زستانه رزگارمان بى، خوا که ريمه بۆ زستانىكى تر.

"شىخال" دواى نهختى وه ستان و بىر کرده وه، پرسيارىكى ئاراسته کردن:

- جا نازانن چ ده عبا يه که، وه ها هه راسانى کردوون؟!

- به خوا سه ريان لى شىواوه. يهک ده لى گورگه، يهک ده لى پلنگه...

- شوانه که به خۆى ديتبووى...؟

- ته و هه ر ته وه ندهى زانى بوو، شتى وهک بالى پيوه نووسابى، وهک برووسک هاتبوو، ميگه له کهى بىر کردبوو، هه ندىكى بردبوو، هه ندىكى که ل و کرۆم کردبوو... پاشان بزر ببوو...

- ئەدى شوانە؟! -

- بەقسەى خۆى گوايە گەلەك چاوى گىتېراپوو، بەدوايدا گەراپوو،
نەيزانىبوو، عارد قووتى دا، عاسمان ھەلىكىتېشا...!

- ئەى ئىبوھ مانان چ دەلئىن؟

- چ بلئىن...!؟ ئىمە ھەر ئەوئەندە دەزانىن، كە ئەمسال وەك پارو پىرار
نې، پىدەچى سالىكى گەلى بەدىۆم و بى خىر بى...!

- ئەى كەوايە، ئىستا بۆ كۆى دەپۆن؟

- باراشمان پىيە و ناچارىن... ھەموو دەستمان لەسەر دلمانە، ھەر
دەلئىن ماندوو بوونمان بەفپۆ نەچى.

- بەدەنگىكى بەرز پىكەنى. پاشان وتى: "ئۆمەر ئاشەوان"
باراشپىرىك لەدار دەتراشى...!

- كە ئەم قسەيان گۆى لىبوو، ھەموو خۆيان گورج كەدەو، پىش ئەوھى
ئارەقەى رىگايان لى وشك بىتەو، كەوتنەو رىگا و بەھەورازى
"نكەرۆ" دا سەرنشېو بوونەو.

توتىژالە ھەورىكى سىپى، زەردەپەرى خۆرى ھەلدەمژت... بەشېوھىك ھىچ
ھەست بەتىنى گەرمى نەدەكرا. كزە بايەكى سارد، لە سەھۆلبەندانى
سەمپىك و بەستەلەكى نەسەم و سىبەرەكانەو ھەلى كرد، ھەموو بالتەدى
ئەم شوئىنەوارەى گەراندەو بۆ ھىلانەى خۆيان و لەشوئىنى خۆيانا
ھەلگورمانەو. بەلام ئەم، ھەرەك راوچىيەكى كۆنەكار و شارەزا، ھەردەم
دلى سايد بوو...، لەبنار و بن كەفر و نىو پىچك و قۆپەنە گىيا وشك
ھەلگەراوھەكانى دەروانى. ورد ورد سەيرى دەمبەست و پەناگە و
كۆندەرەكانى ئەملاو ئەولای دەكرد، بەلكو خوا و راستان نىچىرىكى خىر و
خەپان... كەروئىشكىكى خەوۆك، لەپەنايەكا لى نووستى ياخۆى خەشار

دابى،... ياخود رىبەكى كلك درىژ، لەكونەكەى خۆبەو دەركەوئى و منەى
خواردنى مەلىكى پەكەوتە، يان كە لەشكى گەنىو بكا...! لە "رەخشان"
و تازىيەكانى دوور كەوتەو، ھەر بەدەم سەير كردن و پارىژ سەندەو
دەرۆشت، تا لەسەر قوتكە شاخىكا، لەنزيك بىرمەكەى "زەل و زىل" ھەو
سەنگرايەو. چەندى سەيرى دەوروبەرى خۆى كرد، ھىچى نەكەوتە بەرچاو،
سەرنجىكى ھەسەت ئامىزى بۆلای "رەخشان" رانا: "سال و ابروا، دەمان
بەزىوتلە گۆشتى ناكەوئى. بەخۆ بەقەلە بالدار و كرمان و توولە تىسكەنەو،
چۆن ھاتووين دەبى ئاوا بگەرتىنەو. قەت جىنگە سالى وا بى خىر و
بەدىۆم نەدىو...!" وردە وردە بەدەم ئەم قسەئەو بەناخى خۆيدا قوول
بووھە: "ئەى چى بەمنداڵ و كالى ئاوايى بلئىم...؟!... بلئىم منىش ترسام،
قەلەزراو بووم...؟!... ئەوھى وتراو ھەمووى راستە...؟!... ھەموو جارى
بەپىخواسى و زگى رووتەو، لەنىوھى رى بەرايىم لى دەگرن... باشە ئەگەر
من نەبم كى كالەك و پىتاويان لەپىستى شوور و كەلەكتىويان بۆ دروست
بكات...؟! ئىستا دەزانم، ھەموو رۆژى ھەتا خوار ئاسياوھەكى "ئۆمەر" ھەو
دەين و شوژ دەبنەو... تا بەپىرمەو بىن...!". لەم كاتەدا سالى بەفرە
زۆرەكەى ھاتەو بەرچاو، كە دوو شوورى قەلەو، ھەربەكە بەقەد گاجووتى
دەبوو،... نىرەكى قۆچ پەرىپەرى بەقەد گايەك راو كەردبوو... ئەوانەى
ھەموو لەسەر كىشەيەك دانابوو، لەسەر بەفرەكەدا رايدەكتىشا، بزنە
شامبەكى قۆچ رەشىشى بەتەكەلتووى "رەخشان" دا ھەلئاسى بوو، بەھەزار
نارى عەلى، گەيشتە دەم رووبارەكەو... كە منالان ھەستيان بەھانتى كرد،
ھەموو تىبىرووكان، نەيزانى چۆن ئەم كەلەش و دەستكۆژانە گەبەنرايەو
ئاوايى...!

لەگەل ئەم ھزر و بىر كەردنەو، دەستى چەپەى و پىك ھىنايەو و بۆ
دەمى خۆى برد، بەدەستى راستەشى شەق، شەق... لەدەستى چەپەى دەدا،
لەگەل ئەم دەنگەشىدا، ھەتا ھىزى تىابوو دەستى كرد بەھەلە ھەل و ھەيدى

لټکړدن... به دهم هم دنگ و چه پلّه کوتانه شهوه، به ههر چوار دهوری خوږیا خولی ده خواردهوه...!... هه لقتوت هه لقتوت و جووله و په فتاری تازیبیه رست کراوه کانی... بووبه مایه ی سهرنج و رامانی... به دهم گوی موچ کردنه وه دهستیان کرد به قروسکه قروسک... وهک بلټی ههستیان به نیچیری کردب، خوږیان بو راوه دوونانی ناماده بکن... خیرا خیرا "مه تان" به رهو جو مایه که گلور بووه وه، چاوی دایه قوپه نه گیایه کی وشکه وه بوو... نیتر "شیخال" زیاتر که وته هات و هاوار و دنگه دنگ... کاتی، له پر که رویشکی کی گوی قیت، وهک تیزی تفهنگ له نیو پووش و په لاشه که دا در په ری... "مه تان" یش به هه مان گور و تینه وه، له شوینی خوږیا راپسکا، به ویره ویر به دوا ی که وت... "شیخال" له سهر قوتکه شاخه که وه به چه پلّه لیدان و دنگه دنگه وه، که وته تان لیدانی:

"به خولامی چاوی راوچیپانم پیی ده لټن دیاردی..." "دیا ا ردی،... دیا ا ا ا ا ردی..."

ههر به دهم چه پلّه کوتانه وه، دنگی خوږی به رزتر کرده وه... دولا و دولا هم دنگه دروږی و نواله و نواله دنگی ده دایه وه:

دیاردی... ددیا ا ا ا ا رددی...!

ئه هه ئه هه مه ته چاورهش باتلی نه که ی...!

که رویشکی ته نگه تاو و خورین، وهک توپیکي پر با به رهو هه واری "قور تاسه دژم" به قه دپاله که دا هه لژنا... ده توت بالی گرتوه، له ته نگه تاو بیان، که میکی مابوو، خوږی بخاته بن لمووزی تازیه رستکراوه کانه وه،... ههر له دووره وه لټیان ده مراند و قهستیان ده کرد رست و قهریتیه ی ملیان هه لچرین و به تووک و پوکه وه قووتی دن... که رویشکه بو، که چاوی به وان که وت، لټیان دوور که وته وه، به سهر گورابی پانه سهره که دا درویش و هه لده قوزیبیه وه... له سهر قوتکه شاخه که ی نه ملا شه وه "شیخال"

ههر هه راو هوریا ی بوو، تانی له تووله تیسکن ده دا: "هه ها مالم... هه ها چاوم... شینکه ی ناوقه د باریکه قوتاری نه که ی... ده ی چا و په شه که م... ده ی... دیاردی... دیا ا ا ردی... مه ته چاورهش دیا ا ا ردی... وهک بلټی به خو به ره خشان و تازیبیه کانه وه، سهر راو و بنراویان لی گرتبی، تا له گوشه یه کی ته نگا ئابلوقه ی بدن...! که رویشکه بو و وهک تیری ته هه متنه له میشی لادا، پرووی له چه ولینگ و شه خه لاتی بیرمی "زل و زیل" ان کرد... به لام "مه تان" وهک تیسکه ی تفهنگ ههر به دوا یه وه بوو... که به هه ورازه که دا سهر نشیو بووه وه، چه ند جاریک به سهر ده سته کورته کانی دا گلور بووه وه، تا له ئاکاما په کی که وت... "مه تان" کردی به گلوله موویه ک، به حاله حال چه قوی به سهر را که یشت.

هو موسلمانینه،... هو خه لکینه، منالینه... هه واره به رزه ی خوږتان تاجی سهر تانه، به یداخ و به یره قتانه، ئه سته ره ی سهر شانی پیر و ئه ولیا و پیاو چاکانه...! خه لکه که هه مووی ههر هه مووی بوینه په پوله و فر فر له سهر شان و ملی ئه ولیا یان فره فر ده کهن و بو به هه شت ده چن... با دهنک دهنکه ی زیوانیشی تیابی، ئه وانیش ههر له گه ل گوله گه نه روو سوور و پاکه کان، ئه وانیه ی بوئی به هه شتیان لی دی... ئاو ده خونه وه و ده ژین...! پازده شه و له وه پیس پیس گوترا و به چاوی خو شم دیتم، دیوی گورین سندمی شکاندو ته وه و که له پیچه ی ده سته توکنه که ی به په نجه ئه ستور و نیوکه دریش و پر له قریش و چلکنه کانی، وهک داوه موو پسپس کردووه و له ده ست پیر و ئه ولیا یان هه لاتووه... ئه گهر باوهریش به که س ناکهن، خو باوهر به مه لا نورانییه دوا زده عیلمه که ی "میره دی" ده کهن...؟ ئه من له هه ینیه له سهر بستی "ههر مک" روژم کردو ته وه، به ده ورتان دا به ده ف لیدان و دوعا کردن، نویه تتان لی ده گرم و زیکر ده که م...!". "دیوانه مه مو" به ناو گوند دا ده هات و ده چوو، ئه م قسانه ی ده وت و ده وته وه. ده مناده میس

وچانیکی ددها و دهستی بهدەف لیدان دەکردهوه، دوايهش دهگهرايهوه سهەر قسهکانی خۆی.

"پوور میتردین" که ئەوساکه، له بهر ده‌رگای ماله‌وه وه‌ستابوو، دەم و دوه پیتکداقوپاوه‌کانی ده‌جوولاندن، له بهر خۆی که‌وته قسه‌کردن: "هه‌ی به‌قوربانی چاوه‌ ره‌شه‌ گچکه‌ کانت بېم، هه‌نکه‌ چەند حەزبان له‌ خه‌وه، به‌خوای وایه‌... له‌ رۆژ گیرانه‌ که‌ش ئەوه‌ات کرد... هه‌ر زکرت کرد هه‌ر ده‌فت لێ دا، هه‌ر ناو‌رایه‌وه‌ هه‌ر ناو‌رایه‌وه‌... هه‌تا رۆژت هه‌تایه‌وه‌ جی‌جی خۆی، رووناکی‌ت خسته‌ دلێ هه‌موومان...! له‌سالی به‌فری سوور، مندال و کالی گوندی، نیوه‌ی به‌کو‌خه‌ره‌شه‌ چوون، هه‌بیتیش ئەتوو به‌هانا‌مان هاتی، هه‌ر ئەوه‌ات ده‌کرد، خواش ستیری کردین...! هه‌ی به‌قوربانی ئاره‌قی بن هه‌نگل و هه‌لاوه‌ی ده‌مت بېم، که‌ بۆنی به‌هه‌شتیان لێ دێ...! مه‌میله‌که‌م، ده‌بی ئەوجاره‌ گوندت پێ قورتار بکری...! ئەوه‌ ته‌مه‌نم له‌ سه‌تی لاداوه، قه‌ت رۆژه‌ ره‌شیکی ئەوه‌ام به‌چاو نه‌دیوه‌. ده‌رویشه‌ که‌شکو‌ل له‌شان و به‌هه‌شتیه‌که‌م، هه‌ر له‌به‌ر خاتری من له‌بستی "هه‌رمک" مه‌یه‌ خواره‌وه، شه‌و بیری لێ مه‌که‌... به‌رامبه‌ر "پیر که‌ره‌م" هه‌ر بلوورینه‌ و هه‌ر بناو‌رتیوه‌... ده‌فه‌ لێده‌ زکر بکه‌، دو‌عا و نزیان بکه‌... هه‌تا به‌ئاگا دیته‌وه‌... پیتی بلتی : پیره‌که‌م، ئەتوو هه‌واره‌به‌ره‌زیبت له‌بیر کردن!... برۆ خزمه‌تی، خۆت باوئ سه‌ر یه‌مه‌نیبه‌ سووره‌کانی... ئەوجه‌ ده‌ستی مو‌باره‌کی بگه‌ و بیبه‌ "گه‌لیه‌ جنه‌"، له‌پیتش به‌رده‌که‌ی راگه‌... قوربان ئەوه‌تا ماله‌ دێ... ئەوه‌تا دایکه‌ دێ... هه‌ها ئەلبیره، زنجیری ده‌ست و پیتی پس پس کردووه‌... هه‌ی، هه‌ی، هه‌ی... هه‌ی... به‌و ده‌ره‌زانهدا هاتۆته‌ ده‌ره‌وه‌ و دزه‌ی کردووه‌...! ئەو کاته‌ ئەویش گۆپاله‌که‌ی دوو جارێ له‌عاردی ددها... دێوی گه‌رگه‌ر، ئەگه‌ر له‌بن په‌ری هه‌وران بێ، له‌بن عارد بێ، له‌ناو به‌حرا‌ن بێ، حه‌ز ده‌کا خۆ له‌ناو چیک‌لدانه‌ی مه‌ل و مه‌لیچکه‌کانی "دۆله‌واش" بێ، به‌شه‌په‌شه‌پ شاقه‌لی لیک ددها و به‌گۆله‌ گۆل دێ و، ده‌ستی به‌خۆبیدا شو‌ر ده‌کاته‌وه‌... وه‌ک

کاره‌موو بئاخیه‌ ناو کونه‌ به‌ردێک...، ئەویش ئەوها دێ و ده‌گه‌رپته‌وه‌ جی‌جی خۆی، داخوا بۆره‌یه‌کی لێ هه‌لده‌ستی یان نا...؟! ئەوجه‌ هه‌ینی "پیر" ده‌چیته‌وه‌ سه‌ر که‌ل و باله‌خانه‌ی خۆی و دێوانه‌ی خۆشمان، مه‌میله‌ نورانیه‌که‌م، به‌دەف لیدان و یا‌هو یا‌هو‌ی ره‌ببانی دیته‌وه‌ ناو ئا‌ویی، دلێ هه‌موومان خۆش ده‌کا...! هه‌موو به‌ئیسرا‌حت خه‌ومان لێده‌که‌وی...! ئەمنیش نه‌زرم له‌خۆم گرتوو، ئەو هه‌ردوو گۆزه‌ ته‌ره‌سازه‌ی که‌ له‌قوون ئاگ‌ردانه‌که‌دا، له‌بن سه‌وه‌شیره‌که‌م داناوه، چەند رۆژه‌ هه‌تا ته‌نگه‌یان له‌عاردیم ختم کردوون، ده‌چم جل و جو‌ری سه‌ریان لاده‌بم... سه‌ریان ده‌که‌مه‌وه، یه‌ک کو‌تک له‌و ته‌ره‌سازه‌ مزه‌ت له‌بۆ دینم، هه‌ر بۆنی که‌ی له‌دوو‌ره‌وه‌ ده‌وت پر ئا‌و بێ،... ها... دێوانه‌... ئەوه‌ به‌شی خۆت و به‌شی پیرت...!". که‌میکی ما‌بوو بگاته‌ "پوور میتردین"، دیسان هه‌له‌سته‌یه‌کی کرد، ده‌ستی به‌دەفه‌ لیدان کرده‌وه، له‌گه‌لیشیا ها‌واری ده‌کرد و ده‌یجریکاند: "هۆ‌ع‌المینه، به‌هه‌شتینه، پیرۆزباییتان لێ ده‌که‌م، مزگینی بێ، ئەنگۆ هه‌موو پیا‌وچاک و به‌رخو‌ردارن...! لایه‌کی له‌ "پوور میتردین" کرده‌وه و پاشان، به‌ده‌نگیکی به‌رز گه‌رايه‌وه‌ سه‌ر قسه‌کانی خۆی: "ئه‌وشۆ دا‌پیره‌ی تۆه‌کار و خه‌لۆه‌ت نشینمان، که‌ دا‌پیره‌ی هو‌ورد و درشتمان، ئیسقانی له‌سه‌ر به‌رمال رزا‌وته‌وه‌، رووناکی چا‌وه‌کانی له‌سه‌ر رۆژووی ره‌مه‌زان و شه‌شه‌لان و نۆمینه‌ و سی مانگه‌ داناوه، ئەو نی‌وچه‌وان پاکه‌... ئەو ته‌زعیب سه‌ت و یه‌ک قله‌ مو‌باره‌که‌،... ئەوشۆ هه‌واره‌به‌ره‌زی دیت، بلندیان کردبوو، له‌سه‌ر شانی مو‌باره‌کی خۆیان دانا‌بوو" له‌گه‌ل ئەم قسه‌یه‌دا چۆکی چه‌په‌ی گه‌یانه‌وه‌ سه‌ر زه‌وی و ده‌ستی راسته‌شی بۆ ئاسمان به‌رز کرده‌وه :

"ها، ها، ها، ها... هه‌ر بلند ده‌بوون، هه‌ر هه‌لده‌کشان... های هو‌وو... کوره‌ حه‌فته‌وانه‌ی چی و له‌یله‌ و مه‌جرومی چی و ریتی کاکیشانی چی...؟!". سی چوار دۆیه‌ فرمی‌سکی روون، به‌چا‌وه‌ قو‌وله‌ بێ

برژانگه کانی "پوور میردین" هوه دا بازاره قه یان به ستا:

"ههی به قوربانی دوه و زارت بم، نهوها بوو... ئه ری به خوای، کووم دیتووه نهوهای دهگیریتتهوه،... دهلیی به خوئی له گه لیان بووه...! دیوانه شیتوکه کهم، به خوا ده زانم له خوته وه نهو قسانه ناکه... نهوهنده سپر قایمی به ئیمه و مانانی نالیی، نهگه نا ناگات له هه موو شتیک ههیه...!.

قونای شوهی خسته نه شکهوتی "هوله مهر"، له بهردهم ده رگا پان و به رینه کهی نه شکهوته دا، له شوین خوئی سه نگرایه وه. به سه رسورماوی کهوته روانین و بیر کردنه وه "... نه شکهوته رتیبازگی کو مه له گوندیکی ئاپوره و مه رداره، یه کهم جاره و اچول و به تالی ببینم. له شه وه درتزه کانی پاییز و زستاندا، هه ر کاتی هاتیم مۆنجهی هاتوه له مهر و مالات و شوانه ویله ی لاکه چه بی و که فرۆکی... یا بنکری کویتستان و گهرمیتن که ران... سهیره ته نانهت بو شه وین و شه و به کیویش، باوه ر ناکه م ماله شوانه کاره یه ک هاتیب، شه وان خوئی تی ناخیبی...!" به ده م نه م گومان و بوچووانه وه، سه ری به ژوره وه داگرت. بوئی سپر و ته پالنه ی پارو پیتراری لیوه ده هات. توند کونه لووتی خوئی گرت، ده ستیکی به چاوه فرمیتسک تیزاوه کانیه وه مالی: "خۆزگه م به خووت نه کا" وه ستا نه سوهد"...! و ابرانم نهو هاوینه بیتته وه، ناتوانی ئیتر چلله بری لی بکه یته...! نه مسال به سه ر ده چی و باوه ر ناکه م میگه له مه ریکی تیدا مۆل که ن... نهو هاوینه ده بی هه ر ئاسنی سارد بکوئی. چنگه شوپره یه کت ده ست ناکه وئ قه وانی پی داگریته وه...! مه گه ر نهو ساله هه ر سه ودا به تفه نگی کچکچاپ و چه که و باسمه کان بکه یته...!؟". له و کاته دا قسه کانی "به کراغه" ی بیر کهوته وه، کاتی که "وه ستا نه سوهد" و هه موو قاچاخچییه کانی شاری راسپاردبوو "تفه نگی کی برنوی وه ک تفه نگی که ی نه می بو بکرین،... گولله نه خوا... خانه پان، ده رزی نیشان...!" لایه کی له تفه نگی که ی سه رشانی کرده وه،

زه رده خه نه یه کی ته نک کهوته سه ر لیوه کانی... سه ری "ره خشان" ی راکیتشا، به خو به تازی و تووله وه، بو هه وراز هه لکش...!.

ناو نه شکهوته که نه وهنده به دل و داو مالرابوو، ده توت به زمان لیسراوه ته وه، نه وه ی پاشماوه ی سپر و پاشه رۆک و جی هه ویزی مه ر و مالات بی، پیوه نه مابوو...! به لام له بهر بوئن و برینگی گلماخا و شیداره که وه... و له بهر پندی سه ر دیوار و بن میچی نه شکهوته که وه... هه رسانی لیه له سا... خیرا خیرا چوو چه ند چل و چیتی کوته ره دار و گزهریه کی هیتا، ناگریکی نه نگیز و بلتیه داری کرده وه. دوو که لیکی چر وه کو هه ر، له ناو نه شکهوته که دا، به هه موو درز و کون و که له به ره کانیه وه په نگی دایه وه. وه ک له شکریکی چاوشکا و به زیو، له هه ر شویتنی ده رفه تی بوایه لیی ده چوو ده ره وه... هه ندیکی به ده رگای نه شکهوته که دا، وه ک توژ و با تیکه ل به هه وا سارده که ی ده ره وه ده بوون، نهوی تریش وه کو ته م و مژیکی خه ست، له گه ل له شکری پند و کیچه زهر وه شینه بی ده نگه کان، قۆبه ن قۆبه ن، بوته پانه ی بنی ده کشا و به لوول و پیچه کاندای ریگایه کی بو خوئی ده دۆزیه وه... له هه ندی لای تریشا گیتزه نه ی ده خوارده وه، به ناو بوودر و درزه شاخه هه زار به هه زاریه که ی پشتیدا ده چوو ده ره وه...، له م کاته دا، له بنه بانی نه شکهوته که دا، بووبه جووکه جووک و فره فری پۆله شه مشه مه کوپره یه ک، وه ک با هاتن و فر فری ده ره یه رینه ده ره وه...

ناو نه شکهوت گهرم داها، باری سه ریشتی "ره خشان" ی داگرت... زین و به رزین و ریشمه و لغاوی لی دامالی... وه ک بووکی ده ریا، بای بالی خوئی دا، کهوته سمکۆل و مل بادان... ئیتر له ناو زه مینه ی نه شکهوته که دا، کهوته خو گه وزاندن.

هه موو هه ستیان به برسییه تی و ماندوو بوون ده کرد. "مه تان" و "کرمان" و "قه له بالدار" یش هه ر به م ئاوايه، هه موو له شوین خو بانا به کپی لیی وه رکه و تن.

"شیخال" له گهڼ هیمنايي ټشکه و ته که دا ټیکه ل ببوو. جو وړه یه ک له بن هه ناویه وه هه لسا و له سه رو و تره وه بوو به قلیپتینه یه کی ترش، دهری فرتانده دهره وه... پرووی کرده ټم جوگه ناوهی که له "بیرمی زل و زیل" هوه دهاته خواره وه و به بهردهم ټشکه و ته که دا دهر پویشته. که رویشکه که ی له سه ر تاته به ردی دانا، به چه قو ټیزه که ی، پیسته که ی دامالی. ریخو له و ناو هه ناوی... هه رچی هه بوو هه مووی فری دایه بهردهم "مه تان" هوه... پاشان هه موو گوشته له ت و پارچه کراوه کانی خسته نیو مه نجه لیکه وه و بو ناو ټشکه و ته که گه راپه وه... تووله تیسکن، به کلک بادان به دوا ی که و ته وه. مه نجه له که ی خسته سه ر ناگره که وه، دهستی که ی بو سه ر سه ری که رویشکه که برد: "سه ر بو سه ر داره، "مه تان" ټو جار ه ټو بوویت به سه ر له شکر... سه ر حه لالی ټوبه... وه ک خرکه به ردی هاویشته به رده میه وه. هه ر له هه واوه ټه میشی قوسته وه. تاژییه کانیس له شوین خویانه وه هه لسانه وه، که و تنه گوئی موچ کردنه وه، به دهنگی که ی نه رم و خنده نامیزه وه لای لی کردنه وه: "ترسی ده که م ټه مسال ده ست خه رۆ بین. ټه و قسه ی خه لک لی دها، ده بی به کلکه حوشت بلین جزه...!" به دهم ټم قسانه وه یه ک و لاپیل و چند ورده گوشت و ټیسقانی خسته به رده میانه وه... دهستی بو هه گبه که برد و چند سه بکه نانیشی بو دهره ټینان... مه نجه لیکه که خه ربک بوو هه لمه دوو که ی لی هه لده ستا... بو ن و به رامه و چزه چزی گوشت، په یتا په یتا به ناو ټشکه و ته که دا بلاو ده بووه، به راکه راکه چوو کتلیه ناویکی له جوگه که وه هینا و هیندی ناوی بو زیاد کرد... هه ر به دهم کاره که یه وه لای له "ره خشان" کرده وه... دوا ی دامرکانده وهی خروشت و خاری جهسته ی، لی پراکشابوو هه رچوار په لی به سه ر زه مینه ی ټشکه و ته که دا درپژ کرد بوو... ټاره قه ی هه ورازه ری و قوشمه و راکردنی لی وشک ببوونه وه... سه بری ره فتار و جووله جوولی "شیخال" ی ده کرد، بو هه ر لایه ک پریشته یه، سه رنجی بولای راده نا و گوپکانی موچ ده کردنه وه... "شیخال" له قوولایی

ناخیا که و ته خه نده و ناخاوتن: "ټی ټی... ټه وه دیم ټه وه دیم... ټوشم له بیره" به دهم میکی به پیکه نینه وه، تووله گه ی کاو جو و هه ندی ورده نانی ره قیشی له گه ل ټیکه ل کرد و به سه ر سه ریدا هه لیکیشا... ټیتر ټه ویش که و ته کر مه کرم...

به دهم جگه ره کیشانه وه، که و ته نیو دهریای هزر و بیر کردنه وه. له گه ل ته نهایی و کش و ماتی دهر و به ره که یدا، پرسیاریکی ناراسته ی خوی کرده وه: "ده بی چ نیچیرم پی راو بکریت؟ له گینه منال و کالی ناوایی، وه ک جار ان له چاوه روانی مندا بن تا ده ستکوژیان بو به رمه وه... ره نکه وایی. چونکه ده زانم گه لی تامه زرۆی گوشتن... ټه ی خوايه چ نه پینیه که ټه مه... ترس و ټازایه تی، درۆ و راستی، خه ون و حه قیقه ت، هه موو ټیکه ل کراون، که س نازانی کامه ی کامه یه...! چ وه ستایه ک چ کابانیک هه یه ټه ونده کارامه و شاره زا بی، لیکیان هه لاویری... سوپر ده زانم ټه وه ی ده وتری وانیه، سوپریش ده زانم ټه مسال سالیکی ټاسایی نییه... گه ر وانیه ټه ی کوا راکه رانی تر... بو وه ک چند ساله دیار نین...؟!?" مژیکی قوولی له جگه ره که ی دهستی دا، سه بریکی دهر و به ره که ی خوی کرد... "ره خشان"، قه له بالدار، کرمان، مه تان... هه مووی له جیی خویانا مو ل ببوون، خه و کردبوونی به جهسته ی بی گیان ټاسا، وه ک په موی په ره کراو به سه ر رووکاری زه مینه که دا خاو ببوونه وه... به شیوه یه ک، نووستنیکي ته مه ن دوور و درپژی سه دان ساله بیان دینایه وه بیر مرۆف...!" سه ریکه هیناومه و ناییه مه وه. راوی ټه و جارم وه ک ده هو ل دهنگ ده داته وه. باراشه پیری "لاکه چه" بگه رپینه وه...، "خانه به گ و برایم شه وار" ه و راوچییه کانی تر... ټه و خه به ره بیان گوئی لی بی، شه و له خه فه تان خه و ناچیته چاویان... ټه و جار ه چ به و خه لکه ده لین...! پار و پیرار ده یانگوت "شیخال" کونه راوچییه، وه ستایه، کاتی خوی وا و وا بووه...؛ به لام ټیستا به ناوسال که و توه، که لکی ټم کاره ی نه ماوه، تاژییه کانیس هه موو دهم

سارد و وهستۆك بووینه، بهو چاوی كه مبینا و دهستی له رژۆكیشهوه، نیشانه ناگیرئ، تا وهك جاران چ شوور و كه له كیتوی ههیه، یه كه و گولله له قهد چیارا سه ره نگوومی كا...!. ئه وه نه مردم ئه و جارهش ئه و هه نجه ته م برین. ئه نگووش ئه گهر پیاون ئه وه مهیدان!... كهس ریتگای لئ نه گرتوون" ئه م قسانه ی دوا یی به پیکه نینه وه ده رپری "پشتا و پشت راوچی لیره ههر هه بووینه، هه نكه باس ههر باسی چهنده كه سیکیانه، ناو و ناوبانگییان بوته و یردی سه ر زمان. ئه وه "پیر كه ره م"، چیا یه کی به رزی به ناو كراوه ته وه، گۆره كه ی بووه به مه زارگه یه ك هه زاران دهرده و نه خووشی چاك ده كاته وه. ئه وی تریان ئه شكه وت و دۆله شاخیکی هه زار به هه زاری به ناو ئه و هه لده دن... كه وت ئه شكه وتی "گۆر بزر" ئیتر بریا وه، كهس نییه زیاره تی نه كرده ی، خه لك و ده ورو بهر هه موو ههر ده لئین و ده لئینه وه... قسنه، پیاو چاكه،... ههر له چۆل و به ریا ژیا وه، راوچییه ك بوو، به تیر و كه وان چۆته راو، ئه وه نده نیشانه ی راست بوو، دهرزی هه لگرتووه... دوا یه ش نه زانراوه عهرده قوتی داوه، ئاسمان هه لیکیشا وه،... ههر له سه ر خه ونی چهنده پیر و پیاو چاكیك، له پیتش ئه شكه وته كه دا چهنده به ر دیان كوچك و كه له ك كرد و ناویان لئ نا "گۆر بزر"... به دهنگیکی به رز پیکه نی: "ئه دی - مه حمودی سه نان -، چونكه گورگه كویر خوار دوویانه، ئیستاش شایه ر و لاوك بیژ، هه یران و به سته ی به سه ردا هه لده لئین...!". به دهم ئه م هزر و بییرانه وه، كه وته چینی چهنده به نده لاوك و هه یرانوکی، به لام په یتا په یتا ده نكه كان ده توت به بهنج دهرزی ئازن ده کران، خه ونیکی قوول هه مووی قوت دا یه وه...

هیشتان داوی رهش و سپی لیک نه ده کرایه وه، به دهم كزه بایه کی وهك گوێزانه وه... به په نهانی به خو به ئه سپ و تاژییه وه چاوی دا یه نوپینگه كه ی نزیک كانی "وه كازه" وه، كه له سه ر بستیییه کی به رز، به كوچك و كه له ك

هه لئرابوو، سواری به ولاغه وه تیا بزر ده بوو و له ناو درزه به رده كانه وه، كه وته خو دانووساندن و چاوگیتران. "ئه گهر چ مامز لیره مابن ده بی بیته سه ر ئه و كانییه. له دیر زه مانه وه بیستراوه، "كانی وه كازه" سه راوی مامز و كه له كیتویانه. ئه گهر ویستت به دهستی خالی نه گه ریتته وه برۆ سه ر "كانی وه كازه"، له وی پاریز بستینه...". سه ری بو ئاسمان به رز كرده وه، شلیپاوی چاوه فرمیسك تیا قه تیس ماوه كانی سپیه وه...! به یانییه کی سووسارد و شتیدار بوو، به ری ئاسمان به ره به ره رهنگی ده كرایه وه. میترا بی هه وره سپیه لپرله كان، وهك كولیتره یه کی زیده برژ، په یتا په یتا سوور هه لده گه را. دیمه نی ئاسمان و نوپینگ و كانی وه كازه، رۆژانی زووی هه ره تی لاوی هینایه وه یاد.

ههر له ته مه نی "شاخۆ" ی كوری ده بوو، نیرینه ی به هار، كاتی كه له هه رزی ئاسكان، كه وییه به فر و سه وزه گیای قه دپاله كان تیکه له به یه ك بیوون...، ره وه ی مامز، تیپ تیپ ده هاتن و له پیده شتایییه كاندا ده له وه ران. هه تا وه قورسه كه ی به هار، خوینی وه جووش هینا بوون، هه مووی خه والۆ و گیژ كرده بوو. نیو قۆیه نه گیایه ك، یان سه رشاره میرووله به کیان ده كرده شوینی نووستن و هه سانه وه ی خو یان، پاشانیش روویان له و كانیه ده كرد، كه ههر له كۆنه وه جی نه زه رگه و ریتازگه ی میگه لی كیتویان بووه... كه وله مامزه كه ی ها ته وه به رچاو، كه باوکی پر كای كرده بوو، له سه ر كانی وه كازه ی دانابوو... ئه وانیش به خو به ماینی كه ویت و تاژییه كانیانه وه، خو یان له نیو میل و نوپینگه كانه وه هه شار دا بوو، ره وه ی مامز ده هاتن، كه چاویان به رهنگ و شیه ی مامزه كه ده كه وت، به بی ترس دا ده ورینه سه ر كانییه كه وه. باوکیشی رستی له ملی تاژییه كان دا ده كند و به قریوه قریو، ده كه وته تان لیدان و دیاردی لیکردنیان... هه رجاری چهنده دانه یه کیان له میگه لی مامزان دا ده بری و له بن ده ست و پیی خو یان ده نان... ئه و رۆژی زیاتر له پازده كه له شیان برده وه "هه واره به رزه".

هەر بهیادی ئەو رۆژەوه، چاوی لەچاوه گەشەکە ی "کانی وەکاژە" بری بوو...! لەدووڕهوه دیانە ی ئاسکیکی کەوتە بەرچاوی، دەتوت لەسەر شارە میروولە بەستراوەتەوه، بەچاوی بەخەوهوه، بەلارە لار دەهات. لەهه‌وراز "کانی وەکاژە" هه‌لۆهسته‌یه‌کی کرد، به‌گروشمه‌ سه‌رنجی‌کی بۆ لای خۆره‌لات و نۆرینگه‌که‌وه رانا.

ئەویش زیاتر خۆی لێ مە‌لاس دا. لغاوی "ره‌خشان" ی توند کرد، به‌ئه‌سپایی تازی و تووله‌کانی سه‌رکوت ده‌کرده‌وه: "به‌سته‌ زمانیکی به‌هسته، چاکه‌ بایه‌که‌ش بۆ لای ئەو ناروا، نه‌بادا بۆنی جگه‌ره‌ بکا... پارێزم لێ بپه‌رێنتی...". به‌ده‌م چاوه‌روان کردن و خۆ دانووساندنه‌وه، به‌ره‌ به‌ره‌ جیهان رووناک هه‌لده‌گه‌را، کزه‌بای به‌ر به‌یان، تووکه‌ سووره‌ سپی واژه‌که‌ی سه‌ر پشتی ده‌جوولانده‌وه. هه‌ندی جاریش له‌به‌ر ته‌وژمی باکه‌وه‌ رووی خۆی بۆ لای تر وه‌رده‌گه‌یا... بن زگی سپی و دوو هه‌لتی قاوه‌یی که‌ به‌ده‌رێژیایی پیستی سه‌ر په‌راسوه‌کانی رایه‌ل ببوو، له‌گه‌ل تووکه‌ تیکچه‌رژاوه‌که‌ی سه‌ر کلاوه‌ی چۆکی، به‌جوژه‌ دیه‌نیکی زۆر قه‌شه‌نگ و نایاب خۆی ده‌روانی... دل و ده‌روونی خسته‌ خوڕپه‌ و راجه‌نین: "دایکم به‌قوربانی چاوه‌ ره‌شه‌کانت بێ بزنه‌ شامی!... " به‌لام ئەو، وه‌ک بلیتی له‌هه‌رچوار ده‌وری خۆیدا دلنیا بووی، به‌هه‌نگاوی ورد ورد، که‌وته‌ رۆیشتنیکی ناز په‌روه‌رانه‌. له‌سه‌ر چاویلکه‌ روونه‌که‌دا، که‌ وه‌ک زه‌نگۆل ده‌بریسکایه‌وه، هه‌شتان ئاوه‌که‌ی نه‌شله‌قابوو... سه‌نگرایه‌وه... له‌گه‌ل ده‌م پیه‌وه‌نانبیا، تووکه‌ ده‌رێژه‌که‌ی ژێر چه‌ناگه‌ی نوقمی ئاوه‌که‌وه‌ ببوو... "به‌قوربانی سنگ و گه‌رده‌نت بم... زۆر ئاو بخۆره‌وه... ده‌ی هه‌شتان نۆشی که‌، تا زۆر ماندوویمان نه‌که‌یت... " تیشکی سه‌رنجه‌کانی که‌وته‌ سه‌ر قلیچکه‌ قۆچه‌کانی، که‌ ده‌توت کلچووکن، تازه‌ له‌نیوکل ده‌رهاتوون... که‌ تیری ئاو خوارده‌وه، سه‌ری خۆی هه‌لبه‌ری، چه‌ند جارێ پر ماندی... تک تک ئاویکی روون به‌سه‌ر لموزه‌ تووکنه‌که‌یدا ده‌هاته‌ خواره‌وه...

ده‌ستی بۆ گه‌ردنی تاژیە مل به‌قه‌ریته‌کان درێژ کرد، به‌ئه‌سپایی رسته‌که‌ی له‌مل داکه‌ندن. په‌پانه‌ دزه‌ به‌خۆ به‌هه‌ردوو تاژیه‌وه‌ رۆیشته‌. به‌هه‌ردوو ده‌سته‌کانی توند قه‌ریته‌ی تاژیه‌کانی گرتبوو، له‌که‌لینه‌ به‌رده‌کاندا نیچیره‌که‌ی بۆ ده‌ستنیشان کردن... ئیتر رێگای بۆ کردنه‌وه، یه‌ک و ده‌ستی به‌پشتی دامالین و هه‌یدی لێ کردن... هه‌ردووک وه‌ک پلنگی برسی، له‌شویی خویانا راپسکان، ئاسکه‌که‌ش به‌هه‌مان گوڕ و تینه‌وه، وه‌ک تیزی تفه‌نگ، فرته‌که‌یه‌کی بۆ کرد و، به‌سه‌ر ته‌پۆلکه‌ و هه‌ورازی سه‌ر کانیه‌که‌دا هه‌لژنا.

قربوه‌ قریو و هه‌را و هۆریای "شێخال"، هه‌یمناهی ئەم ده‌شت و کێوانه‌ی شله‌قاند. به‌هه‌له‌ داوان بۆ لای شووره‌و په‌رژینی نۆرینگه‌که‌وه‌ وه‌رچه‌رخایه‌وه، سواری "ره‌خشان" بوو، که‌وته‌ ئاوزه‌نگ لێدان و ده‌نگه‌ ده‌نگ:

- "دیا ا ا ردی... دیا ا ا ا ا ردی... دیا ا ا ا ردی"

به‌ناو نشیو و هه‌ورازی لاپاله‌کان دا په‌دووی که‌وتن. سه‌رێک هه‌تا گه‌لی "ره‌وه‌زۆک" یان هه‌لبه‌ری، دوایه‌ له‌وێ سه‌ره‌وه‌ هه‌ورازیان کرده‌وه، به‌سه‌ر پانه‌سه‌ر و هه‌ورازی "تکه‌رۆ" و "بیه‌رمی زه‌ل و زیل" دا بۆ لای دۆل و پیده‌شتاییه‌که‌ی "کانی وەکاژە" یان سه‌رنشیو کرده‌وه. له‌م شوینه‌ی که‌ به‌شه‌ ته‌ختاییه‌که‌ به‌ده‌رێژیایی دۆله‌که‌، له‌به‌رده‌م ئه‌شکه‌وتی "هۆله‌ مه‌ر" وه‌ به‌رین ده‌بیتته‌وه، تا شیه‌یه‌کی نیمچه‌ بازنه‌یی بۆ خۆی وه‌رده‌ گری، له‌ویدا "قه‌له‌ بالدار و کرمان" وه‌ک باگه‌ر و باهۆز خولیان پێ ده‌خوارده‌وه؛ به‌لام نیشته‌ی قور و لیته‌ و خاکه‌ دامالراوه‌که‌ی قه‌د پاله‌کانی ده‌ورو به‌ر، له‌خه‌یریایی مامزه‌که‌ی که‌م کرده‌وه، سمه‌ تیه‌ژه‌کانی له‌قور و لیته‌که‌ ختم ده‌بوون... ئەوه‌نده‌ی نه‌مابوو به‌که‌لبه‌ تیه‌ژه‌کانیان پاشه‌لی سوور که‌ن، دوا‌ی ته‌کانیکی کتوپر گروتینی هه‌ینایه‌وه‌ به‌رخۆی، که‌وته‌ سه‌ر چه‌قینه‌که‌وه، ئیتر وه‌ک با به‌ته‌ک "شێخال" دا په‌ت ده‌بوون و "مه‌تان" یش دوور و نزیک، وه‌ک گوڵ

ئهستیره، تووکه سپیهکهی دهبریسکایهوه:

"هه می مالم، هه می کهس و کارم... دهههه... قهله بالدار قوتاری نهکهی...!"

لهگه ل ئه م دهنگ و ههرایهشیا، "رهخشان" دهتوت بالی لی دهرهپهپوه، بهسه ر گاهبرد و نشیو و هه وراره پینگاکان دا بازی دههه...

قه دپال و قه دپال به دوایان دا رای ده کرد، بازی دهه و چه پزکی دهه اویتشت... دیسان که وته وه دهنگه دهنگ و تان لیدانیان:

"ئه هه ئه هه ئه هه... قه له بالدار، کرمان... نه یه لئ بکه ویتته ناو چه م و چوغردان..."

دیا ا ردی... دیا a a a

"قه له بالدار" که نرکه نرکی خاوه نه کهی و پرمه پرمی ئه سپه کهی ده که وته بهرگویی، ئه وه ندهی تر گر و تینی دههاته وه بهر... له هورژم و تیژره ویان بازیکی هاویتشت بهسه ر مامزه که دا ئاودیو بوو، نه ییتوانی هه ر له شوین خویا وهرچه رخیته وه، "کرمان" گه یشته سه ری و له و خیراتر پشتی لی گرت... پیش ئه وهی له ناو چه ولینگ و هه لته و تیشه شاخه کانه وه ون بی، که لبه یان له پاشه لی گیر کرد و له خرتو لیبیان و هردا... به پره پر چه قوی بهسه ر راگه یشت. به چاوی پر له ئاو و کونه لووتی ئاوساو و به هه ناسه سواری و ئازاری برین و ناسوره کانیه وه، له ناو خوین و خیزاوی خویان گه وزاند، که وته ئاویلکهی مه رگ و کرخه کرخی دوا هه ناسه.

"به هه ر سیی جزمی قورعان که فه قی و مه لا سه ربان بی کردووه، به گور و مه زارگه ی هه موو پیر و پیاوچاکان، به غه وسه کهی مال له به غدا، به گیانی

پاکی چ فربشته و په ری و په ربزاده ی له عارد و عاسمانی هه ن، وه یه وهه تریشه... ئه وهی و تراوه و ئه وهی گویمان لی بووه و ئه وهی دیتراوه، هه موویان وان و له کونی کاله ک راسترن...!" "تومر ناشه وان"، هه ر پیی له دانگی ئاویبی نا، هه تا هیزی تیا بوو، دهنگی خوی بهرز ده کرده وه و ئه م قسانه ی دهوت و دهوته وه. له سه ره تا وه تووشی بوو به تووشی کومه له منالیکی بهرده قانی و دارلاستییک به دهسته وه، به م ناوه دا په رش و بلاو ببونه وه. له سیله ی چه په ره بهرز و درکاوییه که دا "نایشه شه ل" راوه ستا بوو. به م قسانه یه وه سه رنجی ئه وان و سه رنجی پوله کچه عازبه کانیسی بو لای خوی راکیتشا... که هه موو گوزهبان له سه رشانی بوو، بو سه رکانی شوپر ده بوونه وه.

"ئیش له خه ون و مه ون و کتیب گرتنه وه دا نه ماوه، ئه وهی "دپوانه" دیوبه تی، به خوی ناوی ناوه خه ون،... ئه وهش هه ر له بهر سه رکه ی نیلا هییه. ئه گه رنا، هه نکه برۆ ده ستنو یژه کی پی هه لگره و قورعانه کی له پیش دانی... "دپوانه": ده بلتی به و قورعانه دهستم به پلنگه بالدار نه که وتوه...؟ "دپوانه": ده بلتی به و قورعانه گویم له هه ناسه و له مشه مشی دیوه بالدار نه بووه...؟!... ده بزانه سویند ده خوا...؟! بزانه هه ینی چۆن خوی له گیلی دهه دا: هائا، ئا، ئه، ئه من ئه من... ئا ئا ئاخر... نا نا نازانم بلیم چی... ده ئه وه نده ناوی مه یئن، به نه عله تی که ن...! ئه وها هه ر ئه وها به و قسه پچر پچرانه سۆزگت ده کا، هه ر په سیاریکی لی بکه ی خوی له وسه ر دینیتته وه، قسه یه ک له وی و یه ک له وی، له بیبه خوی ده باته وه...!.

ئه من ئه وه له باتی ئه و سوینده ک ده خوم و ده لیم، وه لالا یه که، بیللا دووه، تیللا سییه، پیی گوتراوه دپوانه نه لیتی ها...!!... نه کهی ئه و توق و ته له سمه بشکینی، نه کوئه تو له جیی ئه و سندنم ده کریی!..." رووی له "نایشه شه ل" و کچه عازبه کان کرد: "له ئاویبی دور که وتنه وه ئیشه کی پر له خه ته ر و ختوره یه. هه ر دیتت بالداره ک له تاقی عاسمانی په یدا بوو،

وهك باشووكه هات و خوځى له دووانتان سټيانتان... روو كرد و ، بهنوكه تيژهكهي ، ههليگرتن... نهوجه ههينځ ههواره بهرزهي قهلهندهر چيمان پي بكري...! روو لهكن كهين... هانا بهينه بهر كن...؟!..."

"نايشه شهل" كهوتبووه ژير تهوژمي ترس و تهلهزگهيهكي بي نهاندازهوه. دهيخواست ههردوو دهستهكاني "تومهر ناشهوان" لهسه سهرى خوځى دابنځ ، خوځى بهراگيري كات ، بهلكو چارهيهكيان بو دهوژيتهوه... نهو ناشهوانه ، دنيا ديتيهيه ، خهلكي زور بهسهروه دټين...! كچهكان لهو پهشوكاو و شيرزهتر بوون. بهدهستي لهرزوكهوه ، گوژهي سهرشانيان دانا و بههلهداوان ، ههر كهسه رووي لهمالي خوځى كردهوه... "تومهر" ههر بهم تاوايه ، بهناو گوندا دهوژيشت و نه م قسانه ي دهوت و دهوتهوه. هات و هاوار و دهنگه بهرزهكهي ، سهرنجي ههموو خهلكي بو خو راکيشا ، نهوهي گوټي لهدهنگي بوايه ، يهكسهه بو لاي دهچوو... كه گهيشته ناوهپراستي تاوايي ، لهنزبك مالي "ديوانه مهمو" سهنگرايهوه و خهلكهكش دوور و نزيك بهدهويردا جغزهيان كردبوو.

"ديوانه مهمو" ههر لهزويهكهوه ، ههستي بههاتني كردبوو ، گوټي لهههموو قسهكاني ببوو. لهبهردهم دهركاي چهپهر و پهريژينهكهي مالهوه وهستاوو ، بهناز و فيزيكهوه نهختي باي بالي خوځى دا ، وهك پهيكهري سهركردهيهكي براوه و سهركهوتوو راوهستاوو. جارچار لاي لهملاو لهولاي خوځى دهكردهوه. گوټي بو قسهكان شل كردبوو. چاوهروان بوو شتي تريشي لهبارهوه بوټري.

"ديوانه" خهلك نهزبهتدان باش نيه. نيمهي قهلهندهر گوناحين... دهوجه بابهس بي... نهوهي لهلاي خوا هاتووه خوځي هاتووه. ده راستييهكهمان پي بلځي ، پيازهكي سپي كراومان لهدهستي ني ، كاكه راستييهكهي نهوهيهو نهوهيه و نهوهيه... ها ا ا نه... نهوكاته نيمهش ههر روو لهتو دهكهينهوه و دهليين ، ديوانه رووته سهرمان لهريته...! سهري خوټ بو لايهكي تر

ههلهدهگري نيمهش بهگهلت دهكهوين ، نهخوازهلا بهگژ شاخ و داخ و عارد و عاسمان دادهچي نيمهش لهدواتين" دهنگي خوځى زياتر ههلبيري: "تهگهر گونديش بهجني ديلي نيمهش لهگهلت تودا بهجني ديلين و هيچ سي و دووي لي ناكهين...!".

نه م قسانه بوون بهسيخورمهيهك و سرهوايه "ديوانه مهمو" ، دلي لهگهليا راجفري. لهشوټين خوځيا كهوته كهف و كول ، تا هيزي تياوو دهنگي خوځي ههلبيري و "تومهر ناشهوان" ي دهمكوت كردهوه:

"ههرچي بلتي دهلييم نا ، دهلييم وايه... ههموو قسهكانت پهسند دهكهم... نهوهيان نا...! " خهلكه سهر سوپماو و حهپهساوهكه ، ههموو بهسهرسامي لايان لي كردهوه ، نهويش دريژهي بهقسهكاني خوځى دا: "باپيره گهوره ي ديوي گهر گهريش ، نيره م پي چول ناك...!".

"تومهر" ، لهشوټين خوځيا ههلهستهيهكي كرد ، پهنگي ههلبيريكا ، ههتا دهمي لهشوټين خوځيا دوش داما. وهك بلتي گوټي له م قسانه نهبووي ، هيچ خوځي لهگوره نهبرد ، ديسان رووي له "ديوانه مهمو" كردهوه و گهرايهوه سهه قسهكاني خوځي:

"كوره هو خهلكينه ، ههواره بهرزهبينه... نهمن بهناوي خوټ و بهناوي ههمووتان ، روو له "ديوانه" دهكهم و دهلييم: ديوانه ، ههندهم سوند و كهلامه ، نهگهر پهنگي دهعبايه ، پلنگه بالداره... نازانم چييه... كهمان پي نهليي ، نه نيسيستا ديوانهيت و نه دهبيت بهپير و پياوچاكيش...!".

بهم قسهيه "ديوانه" ، كهف و كولي داكهوتهوه. لهشوټين خوځيا سارد بووهوه. دواي نهختي دوشدامان و بير كردهوه ، بي نهوهي سهيري خهلكهكه بكا ، بهدهنگيكي نزم وهلامي پرسيارهكهي دابهوه:

چهند جاره وتوومه ، ورگهستوورتيكي خالخال بوو ، بهلاي بوټيدا دهپرواني ، نهوهنده زل و زهبله لاج بوو دهتگوت پهشكهي كايه. "تومهر"

دهنگی خوئی هه لئیری و بهرز هه لیدایی: "تووکه که میان پێ پیشان ده، هه تا به چاوی خویمان بیبینین، دهزانم کوو پهلامارت دا و ئه ویش له بهر دهستت هه لات... پیت بهرز هفت نه کرا..."

"پوور میردین" وهک بلایی له بیر کرابێ، چه ند ههنگاوئ له ئاپۆرای خه لکه که هاته دهر و خوئی لئ نزیك کردهوه: "ئۆمه ره، کوورم، خیره ئه وه... چ بووه، چ خه بهرت گوئی لئ بووه...؟!".

"داییره گوشت و ئیسقان له ئاگر هه رامه کهم، ئه دی ئه گهر شتی کم نه بیستی... ئه وها له خوومه وه ئاگر تیبهر ده بی...! ئه گهر نه زانم گوئده قشتی لانه با به لباب ریک و پیک و هه و سازگار کهم له ناو چ ترس و ته له زگه یه کدا ده ئی، قهت ئه وها شیت و شوور ده ب...!".

به ده م ئه م قسانه یه وه "پوور میردین" سه ری ره زامه ندی بو ده له قاند. ئه ویش ویرای خه لکه که ی تر، به سه رسوپماوی له شوینی خو یا وه ستا بوو سه یری ده مودووی ده کرد و گوئی بو را داشت بوو. دوا ی پشوویه کی کورت و گه روو پاک کرد نه وه، دوا ی نه ختی سه ردا خستن و ورد بو نه وه، گه راپه وه سه ر قسه کانی خو ی: "دوینی باراشه یری لاکه چه یی، خو یان و ته نی گیانیان له سه ر ده ستیان دانا بوو، به نا چاری هاته نه ئاش. خو زگه هه نکه ئه وان به خو یان ئه لیره بو نا یه، به زمانی خو یان رو دا وه که یان بو تان بگه یرابوایه وه..." له گه ل ئه م قسانه دا، هه ندی جار به ده نگه یکی نزم قسه ی ده کرد، هه ندی جار ییش تا هیزی تیا بوو دهنگی خو ی بهرز ده کرده وه؛ به لام ئاپۆرای خه لکه که هه موو کړ و کپ له شوین خو یانا وه ستا بوون. ترس و نیگه رانی، ناو دل و میتشکیان ده رزی ئاژن ده کرد: "داخی ئه وه م نا چ، هه تیوکی ده مرووتی زلخیزیان له گه ل بو... ده بینم ده لئ "مام ئۆمه ر" ئیمه ش به ئاگری ئیوه وه سووتا وین... و لدا شه کانی گه لیکم لئ پارانه وه، ئه گه ر نا له سه رینی ئه و قسه یه، ده بوایه سیکتری لئ بکه م، رێ و رێ به خو به باراشه وه بیئیرمه وه" دهنگی خوئی هه لئیری: "هه رامزاده، هه واره بهرز هبی

چییان کردووه؟! توخمه سه، هه تا "هه واره بهرز"، هه واره بهرز ه بوو ئیوه و مانان له کوئی دیار بوون... دهنگتان، رهنگتان، گوندتان، جی و ریتان، ناو و ناتۆره تان، دهسترهنگینیتان...؟! ئاخ به چیتان دا هه لبتیم؟... ئاوا ده مت لیمان ده که یته وه... ئیمه و ئیوه کو جا مه رحه با، عه رد و عاسمانان فه رقه، به لام چی له گه ل غه زه بی خوا ده کری...!!". خه لکه که هه موو سه یری دوو ده میان ده کرد، تا هه موو په یف و وشه کان بیکن. هه موو ترس و تووره بوون و بیزارییه کی زۆریان پئوه دیار بوو. به ده م چرقه چرقی ته زبیحی ده ستیان، مات و چه په ساو و دۆش دامابوون... به لام "شاخو" که له ریزی پی شه وه وه ستا بوو، له گه ل "باغو" ی برای... له هه موویان زیاتر نیگه ران و شپه زه تر ببوون. "ئۆمه ر" دوا ی سه رنجدان و سه یر کردنیان، به ره نگ و روخساریکی خه مناکه وه، لای لئ کرد نه وه: "باوکتان، پیاوماقوولی گوئده، گه وه ی هه موومانه... گه له ک لئی ده هری بوویه، گه لئ گازانده م لئی هه یه... به لام چه ندی ده که م، زارم هه لئا پچرئ چی له باره وه بلیم...! هه ی به خو لامی زینی مورسه ت و رکیبی نالدۆزی ئه سپه که ی بم، به قوربانی ریشمه و لغاوی چه ویزه مرواری ئه سپه که ی بم...! له گه ل باراشه یران لیک راست هاتبوون، گو تیان "وه ستا" مر دین و سووتا یین به گوئی نه کردین و نه کردین... کوره هه ی چاوه که م به ئاسمان و به فره که مه که ی ئه و سال هه لمه خه له تی... کوره هه ی با به که م ئه و سالی زستان وه پاش بدات پیت په سند نه بی، کوره هه ی کاکی گه وره مان، وه ره له گه ل ئیمه که ره م که و بگه رپئوه ناوما ل و منالی خو ت... ئه وه ئیمه و مانان برسیه تی نا چاری کردوین، رپی هات و نه هات بگرین، ئه دی ئه توو...؟! هه ی ئیمه له برسانه، که وت برسیه تی براپه وه، رپی هه کی له هارییه... ئه توو بو...؟! ئیمه ده زانین چ راوچییه کی... چ ته مال و نیچیر گره کی...؟ خه لک و خواهییش چ نازیزه و پایزه یه کت به سه ردا هه لده لئین... چ سوار چاکیکی به کبیرد و که مبه ره و چه که م داری...؟!... به لام ئه و سال سالی راو و شکار

نییه... ئیمه ئه گهر له قوربه سه ری و له بیچاره بیمان نه بوایه، بیان کردبایه
میر و ئاغه و به گیی مامهش و مهنگوران، کویتسانی "گاگهش" و
"باوه مه ر" یان له قه به ل کردباین... له مال دهرده که وتین...! برا به کت ده لئی...
هر چه ندی هه ولمان دا، هه رچه ندی له بهرمان خوتیند... پیتی له که لی
شه یان نه هی نایه خوار...!"

"شاخۆ و باغۆ" رهنگ و روخساریان وهک پیازی کوشراوی لی هات،
مات و په شوکاوه... گو تیان گرتبوو. "پوورمیردین" یش بهم قسانه وه، کو له
گروویه ک قورگ و هه ناسه ی گرت... لای لی کردنه وه: "هه ی دایکتان
بم ری!... من له پیشی بوومه کتکی خدری زنده، مردم و سووتام هه ندی
له بهری بخوینم... به گو تیی نه کردم و نه کردم..." "تۆمه ر" به ده نگیکی بهرز
گه رایه وه سه ر قسه کانی خو ی: "گو تیان... ئه وئ ئ رۆژئ ئ، شوانی
گوندی، به هه ناسه برکتی و به ره نگی هه لبرکاوه وه، به هه له داوان له ئاقار
گه رایه وه... تاک و ته را... به ته نه ها... سه رکۆت، پیخواس، نه که رکی،
نه گو پالی، نه دووزله و نه شمشالی... نه هه گبه ی خواردن... هیچ هیچ
هیچ... هه ممو ی له وئ جی هیشتبوو... دهستی خو ی بهرز کرده وه: "ئه وها،
ئه وها... وهک په ره سیلکه به کی بی په ر و بال، هه ناو پر له ترس و له رز،
لایه کی مردوو، لایه کی زیندوو...! لاکه چه بی هه مو هۆ به کیان له خو دیت،
دهوریان لیدا... پاشی چه ند پر سیار و چ بوو چ بوو، چی رووی داوه، چ
قه و ماوه، بو به ته نه یایی، بو وا شپرزه و شه پرتوی، بو نوقت نییه، کی
رووتی کردووی، کی راوی ناوی...؟!... پاش ماوه به ک له هانکه هانک
وهه ناسه برکتی... به هه زار ناری عه لی، ده می له یه ک کرده وه و که وته
گی رانه وه ی به سه رهاته کانی: خه لکینه، له لای "دۆ له واش" و "ته شکه وتی
موراد" وه، هاشه هاشه کم که وته بهر گو ی، هاشه هاش، هه ر هات، هه ر
هات، هه ر زیاد بوو، هه ر لیم نزی ک که وته وه، تا وای لی هات، که ر و
کاسی کردم. چیتتر خو م پی رانه گیرا، له سه ر چینچکان دانیشتم، تووند

دهستم به گو تیی خو مه وه گرت... مه ره کانیش، به سه ته زمانانه هه موو پالیان
به یه ک دابوو، هه موو بسوون به تو په خو ربیه ک و به یه که وه دوورابوون. له
دووره وه له عاسمانی ته یه کم دیت، ته یه ر چ ته یه ر... نه فره جایه ک بوو بو
خو ی، هه رهات هه رهات، هه ر گه وره بوو، هه رهات، هه ر گه وره بوو...!
ته پ...! کاته ک وام هه ست کرد خو ی له نزی کم به عه ردی دادا... ئه به برا...
روح له جییه کی قایه نایه ته ده ری...!" به ره به ره باز نه ی قه ره بالغی
خه لکه که بچووک ده بو وه، که میکی مابوو "تۆمه ر" له ناویان بزری، هه تا
هیزی تیا بوو ده نگی خو ی هه لبری: "بو ن دئ بو نی بیگانان دئ... دوا ی
که می وه ستان، درێژه ی به قسه کانی خو ی دایه وه: "توخمی عینسان، ئه وه
چ ده که ی له و عارد و مه کانه...!؟ هه ر بیگانه یه ک بیته شان شینمان، هه ر له
دووره وه بو نی ده که ی... بو جینه زه رگه ی با پیرانمان لی پیس ده که ن... ته مای
چیتان هه یه، بو له هیچ و خو رایی سه ری خو تان له دیوار ده دن...؟!...
چه ندی ده مکرد و تانم ده دایه خو م، نه ده و پیرام ته ماشای که م... هه ر هه نده م
زانی نه ره نه ره کم گو ی لی بوو، ئه و ناوه ی، به دۆ ل و به شاخه وه له گه ل
ده هه ژایه وه... پاشان بووه کش و ماتییه ک، ده توت فری تیان داومه ناو
بیرتیکی چل گه زه وه... که چاوم کرده وه، نه بالدار ما و نه نازانم چیبه که،
ما... فری، عارد قووتی دا، خو ی شارده وه، چوه پیستی مه ر و بزنان، بوو
به به رد به دار نازانم...؟!... ئه نگو ش هه روون مه ره کانتان بی نه وه و به سه ریان
بکه نه وه، بزنان چه ندی بزره چه ندی ماوه، چه ندی که ل و کرۆم کراوه...؟!
ئه منیش، هاااا ئه... بهس ئه و جاره خوا قوتاری کردیم نه شه رته شوانی و
نه ده ستگرم لی تان ده وئ... له برسانیش بمرم جاریکی تر روو له ئاقار
ناکه مه وه... کار له کار تازا، له قه وامی ئیمه و مانان دا نه ماوه...!
شوانه ی به سه ته زمان، که ئیواره دا هات له رز و تیه کی پتوه نووسا، ئه مان
له رز و تا...! ئیستاشی له گه ل دابی، له جیی خو ی ده بنیسی و هه ر و پینه
ده کا، ئه وه ی زادی بی نه یخواردوو، به لۆ که ناوی له ده م ده که ن...! "خه لکه که

هه موو، وهك جهسته يه كي بېگيان، ده ميان كلوم درابوو، سرته يان ليوه نه ده هات. "تومهر ناشه وان" به ده ست هه لسه قانندن و سهر جوولان دنده وه گه رايه وه سهر قسه كاني خوځي: "ته و جه بزانت ئيشه كه چونه، چند گه وره يه... براي من، بابي من، به خولامي چاوه ره شه زهق و زبته كاني منداله كانتان بم، خودا بمكاته به راگير و خزمه تكاري داوه سپييه كاني نه نك و داپيروكه به هه شتييه كانم" له گوشه ي چاوا سهرنجيكي خيځاي ئاراسته ي "پورميردين" كرد: "ته وانه ي له بې گوناحي خوځيان، خودا ته مه نه ي دريځي پيداون، هه موو خه لك ده زاني پايه يان چند بلنده، جييان كوئنده ره... جي يان ناوه ندي به هه شته، ههر دور به هه شته..."

"پورميردين" ههر دوو ده ستي له سهر نيكه كړچ و كال و قوپاوه كانيدا دانابوو، ههر دوو چاوه كاني خستبوونه سهر يهك. هيتواش هيتواش سهر ي خوځي له گه ل ته م قسانه دا ده له قانده وه.

"تومهر ناشه وان" له قسه كاني خوځيا ههر به رده وام بوو: "غه زه بي خوا، نه گه ر له به ر يه كي بې يان له به ر سه د كه س بې، كه هات... كه باري به سهرمان دا... هه موومان ده گريته وه. ته دي خو كاره بيتشه نييه، پتي بوتري، هو: گوناحبار... له كوځي هه تا به سهرتدا ببارم...؟!... چرك، چرك، چرك... گوند، نه وها چركه چركي بې...؟!... نهك وهك قايه غه كي خراپ و خه رپووشوكه ش، بلخي وهك كه له كه كه ي "زادو"... ته ي له وه زياتر... خواي ته عالان چيترمان بې پيشان دا...!"

"پورميردين" له ناكاو سهر ي خوځي هه لبري، به سهرنجي ورد ورد، له "تومهر ناشه وان" راما. زه رده خه نه يه كي ته م و مژاوي ده م و چاوي داگرت؛ به لام زور به چاكي هه ستي بې نه كرا، له دلي خوځيا كه وه ته قسه كردن: "تومهره قوچرو، ته ي هه تا ئيستا له كوځي بووي،...؟! له ئاسياوه كه ت ئاش و بوشتري، زوو زوو شتان له بېر ده كه ي... تو بلخي خه ونه كه ي منت بې گه يشتبيته وه... يان ههر له خوته وه په رتاوان ده كه ي...؟! "

"تومهر ناشه وان" قسه كاني پيشووي ديسان دوو باره كرده وه: "چرك، چرك، چرك... پير و نه وليا هه لت گرن، بو كه شكه لاني ئاسمان بلنت كهن...! ته ي چيتر، باوكم... ده بې نه وه ماناي چي بې... پير و نه وليا و پياو چاك، وا به باره بار پيمان ده لئين، كوره، هو گه لوځينه، نه فامينه... حال له مه و حيكايه ت له مه... ته و جه زووبن، ده ستوبرد بكن، چاره يهك له خو تان بكن...! ئيمه ي نه زان و خه مسارديش، هه موو ده ليني جادوومان لي كراوه، به و جتيه پر له شمروشه ر پر له دي و درنجه وه دووراوين... به توځي كه لله ش نا جووليينه وه...".

"ديوانه مه مو" ههر به ده م گوځي راداشتن و بېر كرده وه وه، كه ف و كوځي ده هاتي... به ره به ره رق و تووره ييشي زياد ده بوو. له شوځين خوځيا گري سه ند، به ده م حال گرتنه وه، سهرنجي هه موو ده ورو به ره كه شي بولا ي خوځي راكيشا. چند ره تاريكي نا ئاسايي له جووله و هه لسوكه وه ته كانپه وه، هينا يه ئاراوه... شيره كه ي هه لكيشا، به ملاو به ولا ي خوځي دا ده بچوولانده وه... پاشان، هه تا تواني ده نكي خوځي به رز كرده وه و كه وه ته جه زيه و راچه نين: حه ي... حه ي ي ي، حه ي ي ي... "پور ميردين" يه كسهر به ده سته له رزووك و بې هتزه كانپه وه، كه وه ته ئامازه كردن: چه قه چه ق... گوځي بگرن نه فامينه، بزانت "ديوانه" چ ده لي...!

- حه ي، حه ي، حه ي ي ي...

به ده م شير هه لسه قاننده وه، به ده نكيكي به رز هه ليدايين: باكه س خوځي له كاري وا هه لسه قورتيتي... هه واره به رزه يي به من گه يشتن... پلنگه بالدار بې، ديوي ده م به خوځين بې، ده عبا بې... هه رچي بې... ده بې تووق و زولا نه ي بخه مه وه مل... خوځي بكا به قوله شينشايه ري نه جندانيش، ههر ده بې سنده ي بخه مه وه پتيه كاني، بيگيرمه وه ناو قه فزه به رده كه ي خوځي...!

ته په و تهلان و دؤند و سمریتکه کانی کرد به په یسک و پایه ی ژیر چه پوکه کانی "ره خشان". وهک با وهک په یژه ناوازیک که له ژیبی نامیریکه وه در بچی، ناوا به خو به که له شی مامزه که ی سهر پاشکوی زینی... له نه شکوه و قه دپاله کان و کانی "وه کازه" وه پشت کهوت. به ره وه هه وراز، به ره و زنجیره شاخه به رزتره کان، به ره و لووتکه سهر به هه وره کان... که و تنه هه نگاو هه لینانه وه.

په یتا په یتا، له گه ل هه نگاو خیرا کانیاندا، کهش و هه واکهش ده گؤرا، ناسمان چاوی ده کرایه وه، هه لید به برینگاند، ئەم توپژه هه وری که روخساره شینکاله که ی ناسمانی شار دبو وه وه، که و ته بهر با به رزه فرکه وه، هه به شیک ی بۆ لایه فراند، ته خشان و په خشان ی پی خستن. له گه ل له نگ و لوری دیمه و هه و به رزه فرکه دا، په رهی دلی ده کرایه وه، گر و تینی زیاتر گه شه ی ده سه ند. وره به رز و دل پر له ئەوین... نیچیری چه ور و ناسک، تاژی خو ش به ز و دم گهرم، که ده توت که لبه کانیان تازه ده مه زهر د کراونه ته وه...! "چیتر له مه زیاتر... چ شتی هه یه له مه خوشتر...!" به خو به یاوهره کانیه وه... وهک کۆمه لگایه کی هه مه چه شنه و هه مه ره گه ز... شپواز و رهفتاریان له گه ل سروشت و هه وای ئەم مه لبه نده دا ناویتی هه یه یه کتر بیوون...

هه موویان به کۆمه ل ده رۆیشن، هه نگاویان دنا، هه لبه ز و دابه زیان بوو، هه ره ئەوه نده مابوو بال بگرن... نه یانزانی چۆن ئەو هه له ت و په له ته بیان بری...؟ گه لی له "ره خشان" خورتتر و به هورژمتر بوو...! هه ره ده رۆیشن، هه ره سه رده که و تن... تا له سه ر قوتکه شاخی خو یان دۆزییه وه...! ئیتیر له وپوه پیسه ل، تووله ریبی ریتشینگ و ده واران، له ناو تووتپرک و گیاکه له و بنه گوینی و هه فرسه وشک هه لگه راوه کاند شون بز دهبی و ده که ویتته ژیر که و بیبه به فر و به سه ته له کی دؤند و قه دپاله کانه وه...! جار جار پاشماوه ی بز نه ری و جی سمی شوور و ناسک و جی چرنوکی گورگ و رپوی و

که رویتشکه راو نراوه کان... له هه ندی شوین دا وهک ره گی دار بهم ده وره به رده بلاو ده بنه وه، له هه ندی قه دپالی پرک و به رزبشا، ره گاژویان بو سهر سمریتک و قوتکی سهر به به فر و به سه ته له ک ده روا... هه ره ده رۆن و ره گ داده کوتن، تا له بینای چاو وون ده بن... وهک بلتی له وپوهش بو پانتایی ناسمانا درپژ ده بنه وه و ده بن به ربیازگی شینه شاهو و هه لۆ و باز و بالنده به ورشه و ناورینگه کان، به لام له گه ل ئەمه شدا، ئەم رووکاره سه خت و تیکچرژاوه، نه له م و نه له "ره خشان" شتیکی تازه کار و سه رسورپینه ر بوو...! له م شوینه به رزه دا، هه ره له سه ر پشتی ئەسپه که یه وه، لایه کی له هه رچوار ده وری خو ی کرده وه، بۆنیکی هه و شیدار و مازووی کۆن و به روو و گه لا رزیوه کانی به لووتا پڑا: "تای که چه ند نازاد، چه ند ناسووده م...!" له گه ل درکانندی ئەم په یشه دا، به رامبه ر "که پکی پیر که ره م" راوه ستا. ئەو دم خو ر ته وای به رز بیووه وه، تیشک و پریشکی هه تاو ئەم که پکه ی خستبووه ناو ناورینگان، وهک گۆمه زی بلور ده هاته به رچاو، وهک قه لایه کی به رز و باز نه بی پر له قولغ و سه نگر و سپیر، بیو به که لویه کی کر بستالی، له هه ره لایه به ته رزی خو ی ده روانی...!

هه ره به م ناوایه، له سه ر پشتی ئەسپه که یدا که و تبووه سه رنجدان و وردبوونه وه، جار جار هه سهری بۆ لای که له شه که وه وهرده چه رخانه وه... ناخو هیشتان هه ر تکه ی خوینی لی ده چوپتته وه، یا وشکی کردووه... له پیودانگی ئەم وه ستانه یه وه، لایه کی له "کرمان" و "قه له بالدار" یش کرده وه. دی هه ر دوو کیان، له سه رمان خو یان کورژ کردو ته وه، هه ر دوو چاوه کانیان بیوونه کونی ده رزی و پیلسوه تووکنه کانیان به سه ردا هه لکی شابوو. ماندوو بوون و سپ و سه قه م کاری له پاشه ل و پایان کردبوو، هه موو ده توت که وهری بووینه... وا به له رزه له رز که و تبوون. هه ره خیرا خیرا، له پشتی ئەسپه که ی دابه زی. جله کانی له نیبو باره که وه ده ره ینا و هه ر دوو کیانی جل کرد. ماوه یه کی تریش تیبه له چوونه وه، به قه دپاله که دا

هه‌لزان تا به‌به‌پۆچکه‌یه‌کی نه‌پهن و با نه‌گره‌وه‌ی دۆزبه‌وه و وچانیکی تریان دا، که‌وته روانین و سه‌رنج‌دانی دیمه‌نی ده‌وربه‌ره‌که‌ی خۆی، "دۆله‌واش" ی به‌ته‌واوی که‌وته به‌رچاو... رۆوباریکی ماریپێچ، لووزه‌وه ئاوێکی رۆونی به‌ناودا ده‌رۆیشته. له‌هه‌ندی شۆینا خۆر و له‌هه‌ندی شۆینیشا قوول و مه‌ند، ئاوێکی زولال، وه‌ک چاوی مار، له‌گه‌ل ورده به‌رد و سووره‌ماسیه‌کانه‌وه گێژنه‌یان ده‌خوارده‌وه. گه‌وه‌شاخ و نسرم و سیبه‌ری قه‌راخ رۆوباره‌که‌ش، پڕ له‌به‌فر و به‌سته‌له‌ک ببوو، هه‌تا نیرینه‌ی، به‌هاریش، هه‌ر ئاوا به‌م شیوه‌یه، ئه‌وه‌ی بباری به‌سه‌ریا ده‌بێ به‌سه‌هۆل و به‌سته‌له‌ک.

به‌ ئه‌سپایی به‌سه‌ر لیواره چرگه‌ن و به‌رزه‌که‌ی "دۆله‌واش" دا ده‌ستی به‌رۆیشته‌ن کرده‌وه... به‌ده‌م خۆ دواندنه‌وه سه‌یری ده‌کرد و لێی ورد ده‌بووه‌وه: "ئێره‌ رێبازگه‌ی روه‌ی گورگانه، له‌زستانی سارد و شه‌خته و به‌نده‌ردا، هه‌موو به‌م دۆله‌دا داده‌کێشنه لای گه‌رمینه‌وه و به‌ده‌وری که‌له‌کیوی و مامزانداندا ملوما ده‌کن...". به‌دامینی قوتکه‌ شاخیدا رابوو، چهند بنه‌گوتینی و هه‌فرسی سه‌ر به‌گۆپکی رزاهه و دارووشاوی که‌وته به‌رچاو، ببوون به‌دارێکی ره‌ق و باریک، له‌ناو به‌فرا ختم ببوون و له‌سه‌ر پنجه‌کانی خۆیانوه وشک هه‌لگه‌را بوون. له‌سه‌ر رۆوکاری که‌ویه به‌فره‌که‌دا، چهند جێ پێیه‌کی که‌وته به‌رچاو و به‌فره‌که‌ی تێکشێلابوو...! لای له‌ده‌سته راستی خۆی کرده‌وه... که‌لاکیکی نیوه خوراوی گورگه‌ گه‌رۆلێکی که‌وته به‌رچاو. لاسه‌رێکی که‌وته‌بووه سه‌ر تاشه به‌ردێکه‌وه، ده‌م و که‌له‌ی و که‌له‌ی سه‌ری هه‌لا هه‌لا ببوو. خۆینی ووشک بووه‌وه‌ی، هێشته‌ن هه‌ر به‌سه‌ر گابه‌رده‌کانه‌وه قه‌ماغه‌ی به‌ستابوو. "مه‌تان" به‌نوسکه‌ نووسک، بۆی دابه‌زی و به‌سه‌ر که‌لاکه‌که‌یدا که‌وته وه‌رین و حه‌په حه‌پ و هه‌دای نه‌ده‌دا... سه‌رنجی "کرمان" و "قه‌له‌ بالدار" یش بۆ خۆ به‌کێش کرد... ئه‌وانیش به‌قروسه‌که قروسک، له‌گه‌ل دیمه‌نه‌که‌دا که‌وته‌ن چاوزه‌لکانی و خۆ

راته‌کاندن... ئه‌ویش، خێرا خێرا له‌سه‌ر پشتی ئه‌سپه‌که‌ی دابه‌زی و به‌خواره پێچه‌ بۆی شۆر بۆوه، به‌سه‌ریا نووشتا‌یه‌وه، دوو برینی گه‌وره‌ی به‌مل و لاگۆتچکه‌کانیه‌وه به‌دی کرد: "هه‌ر دوا‌ی هێرشکردنه‌ سه‌ری، که‌وتۆته په‌لکوتان و لاقه‌ فرتی، یه‌کسه‌ر پێش ئه‌وه‌ی گیانی ده‌رچوو‌بێ ده‌ست کراوه به‌خواردنی...!" به‌ده‌م هه‌ز و به‌یر کردنه‌وه، له‌برکه‌ گوتینی و به‌فری قه‌دپاله‌که‌ی ئه‌ملاوه‌ی روانی: "ده‌بێ که‌له‌کیویه‌کی قۆچ په‌رپه‌ری لێ په‌یدا بووبی، قۆچ تیر و هه‌ک سه‌ری نێزه... به‌گور و تاو هاتبی و له‌هێکرا بروسه‌که زه‌بری خۆی وه‌شاندبێ...! له‌ترسی گیانی خۆی، قۆچی له‌ته‌نگه‌ی گیر کردوه، دوا‌یه‌ش که‌له‌ی سه‌ری و قورگ و قورقوراهه‌ی داوه‌ته به‌ر سه‌ره‌قۆچان، هه‌ر به‌م هێز و گور و تینه‌وه‌ش بلندی کردوه و هه‌لیدتیراندوه...!"، به‌ملا و به‌ولایدا روانی، دیسان گه‌راپه‌وه سه‌ر بۆچوون و لیکدانه‌وه‌کانی خۆی: "گه‌ر وابی، ده‌بێ گورگه‌ که‌وتبیته‌ مل و مای نیتجیرتی تر و که‌له‌کیویه‌که‌ش له‌لایه‌کی تره‌وه هێرشی بۆ هێنابی، ئه‌گه‌ر نا گورگیکی وا خورت و به‌هه‌ست، ئه‌و پارێزه‌ی نه‌ده‌دا... وای به‌سه‌ر بێ...! سه‌یره!... ئه‌ی که‌ له‌شه‌که‌ی... چی خواردوویه‌تی... باز، هه‌لۆ، دالاش...؟! گه‌ر وایه‌ بۆ له‌هیچ شۆینێ جیی رنۆک و جیی چرنوکیان دیار نییه...؟ په‌رهمووچه‌یه‌ک، تووکی... هێچیان لێ هه‌لنه‌وه‌ریوه...!...".

دوا‌ی نه‌ختی لیکدانه‌وه و وردبوونه‌وه‌ی ئه‌زموون ئامێزه‌وه، ئه‌گه‌رێکی تری بۆ هات: "گه‌ر وا نه‌بێ... مانای وایه‌ ده‌عبایه‌کی زۆر له‌م درنده‌تر و به‌هێزتر په‌لاماری داوه...!" به‌ده‌م ئه‌م قسانه‌وه هه‌لئسایه‌وه سه‌ر پێ، به‌هه‌ر چوار ده‌وری خۆیدا روانی، بۆلای ئه‌سپ و تازییه‌کان گه‌راپه‌وه. له‌سه‌ر پشتی ئه‌سپه‌که‌ی دا به‌ده‌نگیکی به‌رز که‌وته قاقای پێکه‌نین... لای له‌توله و تازییه‌کان کرده‌وه: "به‌لێ وایه، ئه‌وه‌ی له‌دارستانا بژی ده‌بێ یاسایه‌که‌شی په‌یره‌و بکا... هێز و وریایی هه‌موو شتیکه، ده‌مخۆی یا ده‌تخۆم...!...".

ئىتتىر لەم ھەوراز بۆ ئەم ھەوراز، لەم تەلان بۆ ئەو تەلان... دەروېشتان... بۆ ھەر لايە بىناى سەرنجى شل دەکرد، ھەموو ھەر سىر و سەقەم و سەھۆلبەندان بوو، بەسەر رووکاری بەفر و بەستەلەكدا دەروېشتان، قىرپ و قۆپ لەژىر سەمەكانى "رەخشان" دا دەشكان و درزىان دەبرد.

"شىخال" پىر بەتېشىكى چاوەكانى، سەيرى "ئەشكەوتە مراد" ى دەکرد، ۋەك كۆنە مېروولە بەقەد شاخەكەو ھەش دەچووەو... لە ھەوراز ئەمىشەو، "كەپكى پىر كەرەم" لەبەر زەردەى ھەتاودا ببوو چلچىراھەكى تېشىك پىژىن. ۋەك بووكى ئاراشكراو بەزىر و زىو، دەورووبەرى خۆى ئەبلەق كۆردبوو. لەسەير و روانىنى ئەم دېمەنە قەشەنگدارە تىر نەدەبوو. ھەموو ياد و يادەو ھەرى... ئەو ھەى خەلك و تووبانە، ئەو ھەى شاپەر و گۆبىندە بەلاوك و ھەيران و تووبانە... لەگەل ھەموويانەو تىكەل ببوو...!

"كەپكى پىر كەرەم" لەخەيالى خەلك و ئاكنجى بووانى شاخ نشىندا، لەقوولايى ھەست و نەست و دەروونىاندا... بروسكىكە لەگەل گرووبى خوتىياندا تىكەل بوو. تەزووبەكە ھەموو گر و تىن و تاو و تابىستى لەگەل خۆيا ھەلگرتوو. ئەو پىاوەى لەسەرەتاو دىوانەبەكى خەرقە پۆش و ھەردەگەر بوو. مژوولى خواپەرستى و راو و شكار بوو، دوژمنى باو ھەشتەى جىر و جانەو ھەر و درندەكان بوو... دوژمنى مامز و كەلەكىوى و بالدارە بەوورشە و كۆترى پەرشىن و تەبىرە ھەبارە بوو. لەئاكاما بوو بە ئەشكەوت نشىن و شەو و رۆژى بەخەلۆت و خواپەرستى بەسەر دەبرد. تا واى لىھەت وازى لەھەموو جۆرە چەورايبىكە ھىناو، لەگەل مامزان لەو ھەراو... كە مرد گىيانى بووبە كۆترە كىتوبلكەبەك، بەسەرچىاو دۆل و دەشت و گونداندا بالەفەرى دەکرد و دەخولايەو. تەرمەكەشى، مامز و كەلەكىويىيان ھەلىان گرت و بردىانە سەر ئەم كەلە بەرزەى كە ئىستا بەناوى ئەو كراو ھەتەو، نىرى و كەلەكىوى، بەقۆچە دىرئەكانىيان، گۆريان بۆ ھەلكەند...! پىشتا و پىشتا ھاتوون و لەھىت و تىن و دەسەلاتى ئەو پىرەيان

ھەر زىاد كۆردوو ھەر بەسەربانەو ھاو. "پىر كەرەم" ھەرھەنگىكى ھەمەپرەنگ و ھەمەچەشەنە...! دىوانە و دەروېشى سەرگەرم، پىرەژنى كەنەفتە و كۆنە سال، ئافرەتى خاتوون و خانەدان، كچى قەبىرەى ژىر و مېرناس يا تازە ھەلچووى رووكەش و سەرەپۆ... ئاغا و مېر و خوا پىداو و خاوەن بەرژەو ھەند... كەسانى سەربە گۆبەند و شەپتەنگىز... خەلكى سادە و ساكارى دل و دەروون بى گەرد و... ھى تر و ھى تىرش... ھەر يەكە بەجۆرى دەخوتىيتەو ھە بەجۆرى واتاى لىك دەداتەو... ھەر يەكە بەگۆبىرەى بۆچوون و بىروپراى خۆبەو، تىبىدەگا...!" تىشىكى سەرنجەكانى گواستەو بۆ زنجىرە شاخەكانى پىشت ئەم لووتكە شاخەو، لەو پىدا كەلى "ئاسمان دىرە" ۋەك قازمە نووشتوو، بەئاسمانا ھەلچوبوو. لايە نساكەى شىن شىن، لايەكەى تىرشى سىپى دەپروانى. بەھىتاشى بەناو لەنگ و لۆر و ماسىدەرى ھەلەت و گەردۆلكە و تەپە و تەلانەكاندا دەروېشت... دەترسا لەو ھەى كە ئەسپەكەى بەخۆ بەھەموو بارو بنەبەو، بگەوتتە زەندۆلى، يا ھەلدېرئىتە ناو كەلەنە شاخىكى ژىر بەفر كەوتوو ھە... ھەتا چلەلى ھاوبىنىش بەسەر بچى كەلەشەكەى نەدۆزىتەو. ھەر بەم شىبەبە، بەپارىز دەروېشت، تا گەبىشتە بانى "ورچە بۆر". ئەم بانە بەرامبەر "كەلى پىر كەرەم"، لەسەر زەوبىبەكى راستان، لەشىبەى گەردۆلكەبەكى پان و بەرىن، ۋەك پىشتى ماسى درىژ بۆتەو. كۆنە و رچىكى زل و زەبەلاح بەرەو خۆرەلەت دەمى كۆتەو،... سى چوار زەلام بەبەكەو بەستى، پىبەو دەپروا... بەقسەى راوچىيان، ئەم كۆنە لەناو ھەو، چەند لىقىكى تىر لى دەبىتەو ھەر دەپروا و ھەر روو دەچى، بەرەو رووبارەكەو، تا لەژىرەو دەبىتە رۆخانەبەك و لەلايەكى ترەو، لەشوتىبىكى بزى كەنار رووبارە ماربىچەكەو، لەسەر شىبەى چەند كۆن و كەلەبەرىك سەر ھەلدەداتەو. ئەم دېمەنە سەرنجى بۆ رۆژانى رابردوو گىراپەو... ئەو كاتە لەھەرەتى لاويدا بوو... دېمەن و رەفتارى ئەوساكەى، بەدەنگ و رەنگى خۆبەو ھاتەو ياد:

" - نازانم بەم سەرۆبەندى پايزە، ئەو ھەموو مقۆ مقۆ ترسناكە چىيە سەرى ھەلداو؟..."

- باوكە، گوايە دەلەين، ورج پەيدا بۆتەو.

- زەرەرى داو؟

- دەلەين، ھەر شەو ەمل لە ميگەلە دەنى!"

بەدەم ئەم يادەو، دەنگ و بۆلژنگى ورجەى دەھاتەو بەرگوى. رەنگ و شىو و روخسارى، ھاتەو بەرچاو و شىو ەى جىبا جىباى بەخۆو دەدەت. نەزىلە و مەتەلۇكى خەلكى ھاتەو ياد... ھەموو لە ترسان تۆقيبوون... شەو نۆبە تىيان لە گوند و مەر و مالا تەكانيان دەگرت: "ھەرسى كىژ پەين و گار فەين پەيدا بوو... ھەرس نىيە، لە شىو ەى ھەرسە، بالدار، نە بۆلژنگى ھەيە نە بۆرە بۆر... شەوان ھاشەى دى و بەسەر ئەم گوند و دىيانەدا دەفەرى و ئارەزووى لە چى بى وادەكا... ھەزى لە چى شتى بى شەو بۆ خۆى دەييا. بەرشەو و پاش شەوى بەگۆشتى كەباب دەكاتەو، خورىنى خۆى بەكاكە گوتىز دەشكىتى. ئافرەتى لەنيو نوتىنى گەرم و گوردە فراندوون، بەچاو قوچىتىن بردوونى، لەناو كوتىكى تارىك و بۆندەندا ھەشارى داوون... دەستە و نەزەر لەخزمە تىيان رادەو ەستى، رۆژى سى جار بن پىيان دەلەيسىتەو، لەگەليان جووت دەبى، زاوژى دەكەن... ھەنگوبىنى پى لەشەمى و ھىزەى رۆن و گىسكە مەرەز لەمالان دەفەرىنى، تىشت و قاو ەلتى پى دەكاتەو. خۆى بەكەرە و فەرىكە رۆنى كەييانووان چەور دەكا... كىلگە و دارى بەبەرە مشتاغى ميوژان تىكەدە شوتىنى، كۆزە ئەسپىندار قىچ و بر دەكا...!"

ترس و تەلەزگە و ئەژنۆ لەرزىنى ئەم رۆژەى ھاتەو ياد. كە لەكونەكەو نەزىك كەوتەو، تەزوويەك سەراپاى جەستەى داگرت، لەشوتىنى خۆبا تاسا. واى دەزانى ھەر ئىستا نا ئىستا، ورجىكى بالدار، لەنيو كونەو ە لىي دەردەپەرى، ەك كۆلارە خۆى تى روودەكا. بەرئۆكە درىژەكانى

ھەلەدەگرى، دەييا بۆ بن ھەوران. بەلام قسەكانى باوكى كەوتەو ياد، گور و تىنى جارانى ەبەر ھىنايەو: "گەرمن" برايم سەيدۆك بەم... دەبى بۆ باپىرە گورەى ھەموو دەعبا و درندەيەكت ئاقل بكم، ەبى جارىكى تر نەچىيە ناو مەشك و خەيالى ھىچ كەسەيگەو، دەبى بىتكم بەكەولە رەقىكى وا، چاوى ھەموو خەلك و ئاوايىت پى بكمەو...!" خىرا خىرا، باوكى، بەدەم ئەم قسانەو، بەخۆ بەتفەنگە رەشكەكەى دەستىيەو، سەرىكى بەكونەكەو داگرت. پاشان چەند كۆتەرە دارىكى ھىناو لەگەل چل و چىوى وشكەو بوو، ئاگرى تىبەردان و فرىنى داىە ناو كونەكەو... دواى ماو ەيەك... بلمەو بلم و بۆلژنگيان كەوتە بەر گوى... باوكى لەنەزىك كونەكە خۆى لى خستە بۆسەو: "شىخال، ھەشيارى خۆت بە... تۆ دووركەو...!" گورە ئاگرەكە، قىچ قىچ دەسووتا. زۆرەى زۆرى دووكەل و ھەلاو ەكەى بۆ ژوورەو دەچوو، ھەندىكىشى بۆ دەروە دەگەرايەو... ديسان باوكى چوو، چەند چل و چىو و كۆتەرە دارىكى تى ھىنا، بەدارىكى درىژ، بەئاگر و پشكۆكانەو بۆ ناو كونەكەى رەوانە كرد. دواى چاوەروانىيەكى پى لە نىگەرانى و مەترسىيەو، كاتى... چ سەركە بۆت و كۆتەرە دارى سەرىئەئاگر بوو، ھەموو دەرفەرتايە دەروە، دوا ەدواى ئەمانىشەو، ورجە لمووز چەورىكى تووكن، تەشك و دامان خۆلاوى، دەرپەرىيە دەروە. ھەندى پشكۆ و پۆليەى ئاگر، بەتووكە درىژ و چەورەكانىيەو لكا بوون... ەك جانەو ەرىكى فى لىھاتوو، كەوتە بۆلژن و بۆرە بۆر... بە ھەلەنگ دان رۆيشت، دەبويست لەسەرا خۆى ھەلەدەرىنىتە ناو رووبارەكەو، بەلام ئەو لەم بەدەست و رستتر بوو، گوللەيەكى نا بەتەختى نىچو ەوانىيەو... ەك مىزراح لەشوتىن خۆبا دەسوورا و دەيىژانند... تا كۆل و كۆى دامرد ھەر سوور و داسوورى بوو...!

بۆنرورى پىستى ھەلكرورواو و بۆ چرووكى گۆشتى ھەلقرچاو، ئەم دۆل و نوالەى پى لەبۆن و برىنگان كرد...". وىتە وىتى مەل و چىچكە ئىسك

سهوکهکان، لهم هزر و بېر و ياد و ياده و ره به يان بيدار کرده وه... هه موو له سهر تلؤفکي درهخت و لکه داره به ژن کورته کانه وه، باله فرهيان بوو. له بهر تيشکي خوړه تاوه که دا له هه لبه زين و دابه زينتيکي بهرده وام دا بوون.

هه له سهر پشتي ره خشانه وه، له راست به راستي "ته شکه و ته مراد" وه، سهوړيکي به هه چواره وري خوړي دا... بؤلای "هه واره بهرزه" و دؤل و پيډه شتايييه کانه وه سهرنجي رانا... يهک پارچه له تم و مژ و ته راويلکه ي که و ته بهرچاو. ناسمان و زهوي له يهک جوړ نه ده کرايه وه، هه مووي له بهر چاوان بېو به دره يايه کي نوستوو.

هه موو به دوو دلي په رته يان ليکړد. شل و شپواو به هه ننگوي ورد ورد و به سهر و که لله ي پر له تاسه و گومانه وه، هه که سه رووي له مالي خوړي کرده وه. که و تبوونه نيو گيژه لووکه ي دله راوکي و بي ناراميه وه. هه موو په روښ و نيگه راني چاره نووسي گوند و دواړوژي خوړيان بوون. نه ياننده زاني کار به کامه لا داده که وئ. نه وه ي "نومهر تاشه وان" دهيلتي و... گه به قسه ي نه و بي... ئيمرو له سه ي باشته، هه که س بار و بنه ي تتيک بني و، گونده پر له شم و شه يتانه که يان جي بيطن، به دهستي خوړيان هه موو خانوبه ره ي به سهر يهک داته پيطن و کاولي کهن، هه رچي ناگردان و چاويلکه و کانياوهک هه يه، هه مووي کوپر بکه نه وه...! نه وه ي "ديوانه مه مؤش" دهيلتي و ده يکا، نه ياننده زاني به کرده وه، سهري به چ نه نجامي ده گاته وه...!

"شاخو و باغو به رهنگي هه لبرکاو و به مات و مه لووليه وه،... زویر و زگار... په يتا په يتا به ره و مال ده بوونه وه، بازار و بېزار بيه کي زوړيان پتوه ديار بوو. "پوور ميږدين" يش کوت کوت، له دواي نه مانه وه، هه مان هه ويلي گرتبووه بهر، پتي هه لينايه وه، خيراتر به دوايان کهوت لييان نزیک که و ته وه، دهستي به ناخاوتن کرد: "چاوي دايکتان کوپر بي، هه ي کوره

به ورشه و نه نگيزه کانم...". هه دوو ناوپيان لي دايه وه... نه ختي هه نگاوه کانيان سست کرده وه... "گه لي ناگاتان له خو بي، زور هه شيار ي خوړتان بن"... "شاخو" به زوره زور زه رده خه نه يه کي هينا يه خوړي: "چ نابي پووري، نه وه نده خوړت ته نگاوه مه که...!". "چ خوړم ته نگاوه نه که م؟!... پاشي چي?... نه وه ي له قسه ي من بچيته دهر، نه وه ي به سهر دي... ده زاني چند له بابتان پارامه وه، چندم پي وت...! چونکه خوا ئيراده ي له سهر بوو، دلي نه وه نده ره ق بوو، هه ناوپيشي لي نه دامه وه...! هه نکه ش چ نه بووه و چش نابي، خوا به خيري ده گيړي ئينشاللا...!" هه سهريان به ژووره وه داگرت، نه وه نده ي نه خاياند، "سالح مام شتيخ" و "خدر خه ندان" يش خوړيان کرد به ژورا. هه ردو و کيان دل توندي و تووړه بوونيکي زوړيان پتوه ديار بوو. خه ميان لهم خه لکه ساده و ساکاره ده خواره...! هينديکيان به ته و او ي وره يان بهر دابوو، هاتبوونه سهر نه م رايه ي، که واهه بي چاره يه کي خوړيان بکهن...

"نه بووني باوکت، که لينتيکي زور گه وره ي په يدا کرده وه" _ "سالح مام شتيخ" نه م قسه يه ي ناراسته ي "شاخو" کرد. "خدر خه ندان" يش هه لهم باره يه وه، به چند قسه يه ک گزارشتي له بېر و بوچوونه کاني خوړي کرده وه: "به لي، بوته مايه ي نيگه رانييه کي زور گه وره. له روژتيکي وادا، گه ليره بوايه، کار به لايه کي ترده که و ته وه". "سالح مام شتيخ: "نه و ده زاني له سونگه ي چيه واهم خه لکه ده کړي، دارو ده سته کانيش باش ده ناسي". "خدر خه ندان: "بئمه ش ده يان ناسين". "سالح مام شتيخ: به لام خه لکه که زياتر به قسه ي نه و قنياتيان دي... به ده م نه م قسانه وه، رووي له هه موويان کرد. سه يري دايکي "شاخو" ي کرد، که له نزیک کوانوکه وه به کزي دانيشتبوو. پاشان سهرنجي بيناي گواسته وه لاي "قومي"، هه دوو دهستي خستبووه ژير چه ناگه يه وه، چند ورده فرمي سکتیک له چاوه کانيا قه تيس مابوون. نه م جاره به سه رنج و روانينه تيژ و پر

له نیگه رانییه کانییه وه، پرووی له "شاخۆ" کردهوه: "من نازانم قسه کانی "تۆمه ر"، ئه وهی که له ده می "لاکه چه" بییان ده یگه راپیه وه، چه ندی راست بوون و چه ندی به سه ره وه نابوو... ئه وه گرنگ نییه... ئه وهی گرنگ بی ئه مه یه که وا پلانن له ئارادایه و خه ریکه بگات به ئه نجام...!" دوا ی نه ختن کر بوون و وردبوونه وه، گه راپیه وه سه ر قسه کانی خۆی: "من وای به باش ده زانم، له م چه ند رۆژه ی داها توودا، گه ر خۆی نه گه راپیه وه، ئیمه به دوا یدا بچین...". "خدر خه ندان" زوو قسه که ی په سند کرد: "منیش وام پتی باشه، شه ش سه وت که سی خورت و چه کدار بچن...". "شاخۆ" به په له وه لامی دانه وه: "ئه وهی ئه من بز انم، ئه و جا ره هه ر بۆ را و نه چوو ه...". "پوور میتر دین، تا ئه وساش هه ر به پیته را وه ستابوو، هیچ خۆی له گووره نه ده برد، به لام ئه م قسه ی "شاخۆ" راپچه له کاند... وه ک فیشه که شیتته پرسیا ریکی توند و شله ژاوی له ده م ده رفرتایه ده ره وه: "ئه دی بۆچی چوو ه، ئه و هه شبه...؟ پرسیا ره که ی پتی ته وا و نه کرا، چ هه وای نیو سیبه کورژ و سینگه په نما وه که ی هه بوو، په نگه ی خوارده وه و لیتی کرد به کۆخه یه کی توند، ده نده له ی سینگه ره ق و ته فه که ی خسته جووله و لث لقین. وه ک بلتی تووشی سنگه کوشیبه کی گورچک بر بوو بی...! ده ستو برد "باغۆ" چوو جامه ئاویکی بۆ هینا، دوا بییش دهستی بۆ خهرواله به تاله که ی سه ر که ندوو ه که وه درێژ کرد، کردیه سی چوار قه د و "پوور میتر دین" ی له سه ر دانیشاند. دوا ی پشوودان و چه ند هه ناسه دانه وه و هه ناسه وه رگرتنیک، گه راپیه وه سه ر باره ئاساییه که ی خۆی... له جا ران تووره و ته نگاوتر، پرووی له "شاخۆ" کرده وه، پاشان ئاو رپکی زه ق و زۆبی له دایکی دایه وه، به چا وه سووره بی برژانگ و روو تا وه کانی، توند توند تیبیروانی: "کچۆ ئه توو بۆ قسه نا که ی...؟... هنی ی له گه ل توومه، ئه دی له بۆچی چوو ه، له را و زیاتر چی تر هه یه؟...".

"دایکی شاخۆ" هه ر به مات و مه لوولی و دۆش داماییه وه، به ساردی وه لامی دایه وه: "هه ر بۆ را و چوو ه، ئه دی بۆچی چوو ه؟...". "سالح مام

شیخ" له شوینی خۆیا هه لسا یه وه، له گو شه ی چا و لای له "شاخۆ" کرده وه: "ئیمه وا ده رۆین، هه رو هک و تمان وا ده که یین". "خدر خه ندان" یش له گه ل ئه ودا پرووی له ده ره وه کرد و "شاخۆ" ش هه ر له گه لیانا، هه تا ده ره وه به پتی کردن. "سالح مام شیخ" چه ند قسه یه کی تری چرپانده بن گویتی: "تۆمه ر ئاشه وان و زادۆ، ما وه یه که پیته کیان لیته یه و پیته کیان له "میره دی" یه، جا نازانم چییان له بن سه ره...!؟". "خدر خه ندان": "ئه وهی ئاموشۆی" به کراغه "بکا پیته په سند نه بی...!".

ئه م رۆژه له "هه واره به رزه" بوو به قه ره چوا شه م. هیتشتان زه رده ی خۆر له که ل و یالان ئاوا نه بیوو، خه لکی ئاوا بی هه موو روویان له ماله وه کردبو وه، له ده وری ئاو رگ و په نگه ی داری قه لاشکه ریدا جغزیان به ستابوو. که ر و کاس دانیشتبوون شه ویان لا ببوو ه دپوه زمه یه کی زل و زه به لاح، باگه ر و باهۆز و شم ر و شه ی تانی به سه ردا ده باراندن. به ر له وه ی خۆر ئاوا بی، شه و له هه موویان داها تبوو، تیشک و پرووناکی له چا وه کانیانا مر دبوو... دلێ خۆیان، ته نها به حای و حۆ سه رگه رمانه که ی "دپوانه مه مۆ" و رنکه رنگی ده فه که ی ده دایه وه، که له دوا ی نوێژی شه وان هه وه، ده چوو له سه ر بستی "هه رمک" دهستی پی ده کرد، هه تا گه ردی به یانی، له گه ل ئه ستیره و سپ و سه قه می زستان و شه خته و به نده ری هه لوه ر بو دا، ده که وته کیشه و مملانی.

وه ک ئه سپسواریکی بی هاوتا، به ده فه و نیتزه و شیره ژه نگاوییه که یه وه، مه ی دانی ده خوا ست، بی ئه وهی که س هه بی شان له شان ی بدات... هه لبه ت شه وی ئاوا تاریک و نووته ک و پر له ترس و له رز، هه موو که س شل و خا و کالیوه ده کا... ته نها دپوانه و دلدار و راوچی کۆنه کار و هه ردان گه ر نه بی...! تاریکی بالی به سه ر گوندا کی شابوو، دوا ی نوێژی خه وتنان، ده نگه خۆشه که ی "ونه ی گاوان، هیمنایی گوندی شله قاندا، زاد و زیده واری گوندی بی تدار کرده وه، ده نگه به رزه فر و پر له ساز و ئاوازه که ی،

له گهل چراهی سهگان تیکهل بهیهک بوون:

میگهل و میگهل، تۆزی پاش باران
دهبۆری له دوور، ئاوه لهی گاران
خامی دهست دا دار: گاوانهی گوندی
ههی نمک حهرام، ههی نه دی و بدی

"پوور میتردین" له شوینی خویا راجفری: "ههی سندان له خۆت و له
دهنگیشت...، گهر له بهخت رهشیمان نه بئ، گاوانی چ گوندهک، هه تا نه
وهختهی شهوی ههر له کۆلانا ده گهری...؟! سهر به گۆبه ند، نابی شهو بیتری
لی بکهی؟... دهبا نه وشۆ له ته نیشته که رهی دایکت دانیشتهای...!... خوو
پیتوه گرتوه، هه موو شهوی ده بی نه وها له گهل سهگان بکهویه چه
لوولانی...؟!... وه لالا بابه باش، ههر نهو بهیت و بالوره مان که م بوو!...";
به لام، دهنگه بهرز و زولاله کهی "ونه"، پرته و بۆله و بلمه بلمی "پوور
میتردین" ی قووت دایهوه:

ناد بی بۆت نیمه پهنا و په سیوان
تا چیله بازی و گۆلهی سمت پان
له بۆم نه یینه وه، له کهند و جۆمان

هه تا زیاتر داده کشایه ناو ئاوی، چه په چهپ و چه قه لوولانی
سه گه کانیشت زیاتر ده بوو،... به لام نهو ده رهست به هیچ نه بوو، نه م
گۆرانییهی ههر دهوت و دهوتهوه:

میگهل و میگهل، ههی گورگان خواردو
ناشقه گۆجه کهی، مال بی ئاور و دوو

ههر بهم ئاویه، ورده ورده ههنگاوی دهنا و، به ئاوازیکی خوش، نه م
به ندانهی دهوت، که کۆتایی پی دههینا، دیسان تیهه لده چوووه.
دهرگای هه موو مالتی له "ونه" ئاوه لالا بوو، ده م و جه می بۆ نه بوو، پرووی

له ههر مالتی کردبوایه، وهک نه ندامیتی خیزانه که جیگای خوی هه بوو،...
نیگاداشتیان ده کرد. نهو نه بوایه کهس نه یده توانی، بیته گاوانی گوند و
به دهرامه تیکی کهم قنیاتی پی بکات...! ههر له منالییه وه دلته ریکی قسه
خوش و روو به پیکه نین بوو. له منالییه وه را خووی به م کاره وه گرتبوو.
هیشتان به ته وای دهستی داری نه ده گرت، ههر له پیشه خویه وه دهستی
ده کرد به هر پرده. و... و... ه س س... لیکردن... وای داده نا، که پانه
مه ریکی گه وره، یا گا و گۆتالیکی زۆری پیش خوی داوه و بۆ ئاقار رای
ده دا...! هه ندی جاریش له گهری یاری و زه نانهی منالانی ئاوه رانی خوی،
دوو ده که وته وه و ده چوو له سه ره به ردی داده نیشته، شوور که داره کهی بۆ
ده می خوی ده برد و ده یکرد به بلویر... دهنگی خۆشی وهک دهنگی بلویر
باریک ده کرده وه، هه ندی جار بهرز و هه ندی جار نزم... له م ئاکامه شه وه،
له گهل ژه ندنی داره بلویر ئاساکه یدا، چ تف و لیکاوی ده م و دووی
هه بوو،... تک تک پیایا ده هاته خواره وه...! له ههر شوینی کیش بوایه، گهر
بۆی هه لکه و تبا، چه ند گرمته خۆلیکی خاوتنی له سوور که لانی رۆخ ئاوی
داده رنی و وهک ترش و شیرین ده یکرۆشت...! هه لبهت که سانی واره فتار
سه یر، لای هه موو کهس گه لی روه پهره و خۆشه ویست ده بی... له گه لی
گومان و رق و توور په یشت دوور ده که ویتته وه...!

له گهل کر بوونی "ونه"، سه گه کان له ژاوه ژاوه که وتن... گوندیش په یته
په یته له ناو ده رای تاریکیدا، کر و کپ... نقوم ده بوو...!... به نه سپایی،
له ژیر بالی نهو بی دهنگییه دا، بۆلای مالتی "خدر خه ندان" خزی... دوی
هه لوهسته بهک، به په نادزه، خوی له چه په ره که وه ئاودیو کرد، له په نا گه وری
ره شان کاند، که وته دلته کوتی و چاوه روان کردن...! نه گه رچی شه و تیکی
نه وهنده سارد بوو، گلینهی چاو جامی ده کرد...! به لام ئاگری ناو خوتن و
ده ساره کانی، ئاره قه ی رهش و شینیان پی کردبوو. هه ندی بلتی یهک و
دوو، خشپه یهک هات، ئیتر دوی تۆز کاتن، له هه مان جیژوانا، هه ردوو،

وہک شہ تہ لہ لاولو تیک تالان... ماچ و موچ و کھف و کول جوش
سہ ندنہ کھیان، لہ گہل پسک و شہرمہ خہ تیلکھی ژوان نامیتزہ وہ
تیکہ ل بہ یہک بیون:

- بۆ وا زوو ہاتی؟ خۆ زووش جیم ناہیلی؟!

- پیتش ئەوہی مانگ ھەلبی، دەبی برۆم.

- سبە ی شەویش دیتتەوہ؟

- نازانم... ئەگەر ھاتم دیسان داوہ بەنہکە بەملی جوانہ گاکە تانہوہ
دەبەستم... ئەگەر نە شھاتم لەملی مانگا رەشەکھی دەکەم.

- چەند دلخۆش دەبم، کە داوہ بەنہکە بەملی جوانہ گایە کەوہ دەبینم...
ئەو ئیوارە لە خۆشییان نام پین ناخوری... "توند خویان ئاخییەوہ باوہشی
یە کتر... سەری خۆی لەسەر شانی دانا، درتیزە ی بەقسەکانی خۆی دایەوہ":
دوینی شەو درەنگ گویم لە دەنگت بوو. ھەتا گەردی بەیانی ھەر ئەو دیو
ئەو دیوم کرد، ئەوہی خەو بێ نەچووہ چاوم...!

"دەمی خۆی لە دەمی نزیک کردەوہ": ... باشە... بۆنی خۆلت لە دەم نایە.

- نا، نا... سێ مانگیش دەبی دەم پیتی نەکەوتوہ...

ئەدی ئەتوو... ھیشتان ھەر بۆنی جغارەت لێ دی... ئەدی ھەریت پین
نەدام...!؟

- لەو شۆوہ را ھەریت پین دەدەم، ئاد بی، ھەتا ماوم دەوی بۆ نەبەم...

ئارەزوو و ئالۆشی سالانی قات و قری تەمەن، خۆی لە نۆیەرە ی جیژوان
و جۆش و خرۆشی پەییوہندییەکی سادە و دۆزەخ نامیتزدا دەدۆزییەوہ...!

ھەر دوو وەک ھەلووژە ی سەرما بردوو، کورژ ھەلگە رابوون، بەزۆر لە خۆ
کردنەوہ توانییان لە یەک جوئ ببنەوہ... "ونہ" ری و ری بە شوپین خۆیدا بۆ
مالئەوہ گەرایەوہ، دەتوت قورقوشمی لێ بار کراوہ... گۆد دەرۆیشت، خەو
لە چاوەکانی دەباری، دەبۆرژا، رادەچەنی... شل و شیواو بەلای راست و

چەپدا رەتی دەبرد... لاکھی لیوہ دەھات... وەک ئاوری کھف و کول دامریو،
سارد و سړ و سەرما بردوو... بەرپگادا دەرۆیشت... تازە مانگی تەبەش
پان، لەپشت شاخەکانەوہ، تیشکی زەردباوی بلاو دەکردەوہ، پەیتا پەیتا
وہک پاپۆرتیکی بێ گیان، بەرز دەبووہ... لوورہ لووری سەگە بیدارەکانی
دەکەوتە بەرگۆی...!

لەنزیک مالئە چکۆلانەکھی "پوور میردین" ھوہ، سەگی دراوسیکھیان
لەسەر پای پاشی ھەلقونجابوو... بەرامبەر مانگدا ھەر لوورہ لووری بوو...
کە دەنگە زیقەکھی "پوور میردین" ی کەوتە بەرگۆی، سلی لە ھەنگاوەکانی
خۆی کردەوہ، یەکسەر خۆی خزاندە پەنا دیوارەکەوہ... لەملاوہ، بە دەم
ئاخاوتنەوہ بەردیک بەگور ھەلدرا، سەگەکھی لە لوورانہوہ خست: "ھە ی
سندا! ان...! نەعلت لەخۆت و لە لوورەشت بدا. چیت دیتوہ بەم شەوہ،
مانگە و بۆخۆی ھەلدی. دەعبایە، جانەوہرە، خوانەکرانی دیتوہ... چیبیە
ئاخر...؟! وا خەوت لەچاوم ھەرام کردووہ؟!...". لەرزە لەرزە شەوبا
ساردەکە، خەریک بوو پرستی لێ بیی... دوا ی خۆ مەلاسدان و
چاوەروانی، دەرفەتی بۆ خۆرەخساند و ئبتر وەک پشیلە، پرووی لە مالئەوہ
کردەوہ، بەئەسپایی خۆی خزاندە نیو نۆینە شەق و شپەکەپەوہ.

بەر لەوہی مانگ ھەلبی، جیھانی کەل و بەندن و دۆل و قەدپالەکانی
دەوروہیری "ئەشکەوتە مراد"، وەک کونہ زەردەوالئە تاریک ھەلگە رابوو.
مەل و مەلیچکە و بالدارە گوشت خۆرەکان...، ھەر یەکە پرووی لەھیلانہی
خۆی کردبووہ و تیایا ھەلکورما بوون. پیت و بلیسە ی ئاگری نیو
"ئەشکەوتە مراد" سەرنجی گەلی لە کۆترە کیتوبلکە و مەلیچکە دەنگ
زیقەکانی نیو گەلی و شوپنە پەنھانەکانی بۆ خۆ بە کیش دەکرد. ئەوانی کە
لەنزیک ئەشکەوتەکەوہ بوون، لەگەل بلیسە بەھەلبەز و دابەزەکەوہ
دەکەوتنە جوولە جوول... خش خش... لەسەر سنگە کولکن و کلکە گوی

مه قهسيه كانيانه وه ده خشين و ده هاتن له زاركي كولانه كه و هيلانه ي
خويانه وه، به جهسته ي خاو و خه و داگرتوو به چاوه خه الوكانيان، كه وهك
كوژكه ي سهوز ده بريسكانه وه... ده كه وتنه سه ير كردن و تير امان.

هه سه ره له ئيواره وه، له گه ل تاوا بوني خوړ، نيو ته شكه وته كه گهرم
داهاتبوو. "ره خشان" زين و لغاو و رست و ركيبی لي دامالرابوو، هه ره
چوار په لي به سه ره زه مينه ي ته شكه وته كه وه لي راكيشابوو. ده م نا ده م
سه ري خو ي خوار ده كرده وه، ده مي به تيكه له ي كا و جو و ورتكه نانه كه وه
ده نا و له گه ليا خر مخرم ده كه وته كاويژ كرده وه. "قه له بالدار و كرمان"
له به رامبه ره نه مه وه، له سه ره زگ لي تي كه وتبوون، مليان له سه ره زه ويه كه وه
درتيز كرده بو وه... له به ره پشكو و پولووه ناگره كه وه، چاوه كانيان سوور
ده چوونه وه. له نزيك نه مانيشه وه، "مه تان"، هه ندی له زه مينه ي
ته شكه وته كه ي نه ختي كو لي سوو له ناويا وه ركه وتبوو، هه ندی جاريش بن
گه ردن و لاته لوكي خو ي ده خوراند... چه ند هيسك و پروسكي كه هيشتان
هه نديكيان گوشتيان پيوه مابوو، له زاركي ته شكه وته كه وه ليره وه له وي
په رش و بلاو ببوونه وه.

نه ويش له لايه كي تره وه، له نزيك زاركي ته شكه وته كه وه، پشتي خو ي
به زين و بار و بارگه كه به وه دابوو... له ولای تريشه وه رست و جله تاژيبه كان
به به كه وه لوول درابوون... كيسه ي تووتن و دارجگه ره كه ي، له تهك تفهنگه
عه نبار پر له فيشه كه كه وه ي له سه ره يهك دانا بوون، چه ند له ته گوشتيكي ته ر
و ناسكي له شيشه كه ي تفهنگه كه وه هه لكيشابوو، له سه ره پولووه چاو
گه شه كانه وه كزه كزيان لي وه ده هات. تك تك چه ورايي و ناويكي خه ست
و به تام و بوي لي ده تكايه سه ره پشكو ناگره كانه وه. جار جار هه لگير و
وه رگيري ده كرد... بو چرووكي گوشتي برژاو و دوو كه لي به ز و چه ورايي
سووتاي نيو ناگره كه وه، بو ن و به رامه يه كي به تام و چيژي به لووتي
هه موويانا ده پزانده. رهنگه نه م بو نه به تام و بو به ده وهش چوبوي و با

له گه ل خويا هه ليگرتي، تامه زرؤي گه لي درنده ي گوشت خو ريشي
هه لساندي و ليكا و به لا شه ويلا كه ياندا هاتبيته خواره وه.

هيمنايي شه و بالي به سه ريانا كيشابوو، نووسكه يه كي "مه تان" يا
قروسكه ي "كرمان" يا ميره مري "قه له بالدار"، كه له دواي خوار دنياي
چه ور، وهك بلبي قلپينه بيتنه وه خويان،...! ئيتر به زگي تير و ته سه له وه
سه ره خه وي بو بشكين...!... نه مانه هه مووي له جيبي هه وانه وه و
پشوودا ئيكي ته شكه وت ناميزدا كه وتبوونه ئاراه...! شه ويكي هيمن و
له سه رخو، بي جووله و سرته سرت... به لام، جار جار كزه بايهك ده شنايه وه،
حه په حه پي سه گيكي قووچه وي له ناواييبه نزيكه كانه وه ي ده چرپانده بن
گوي.

له ژير بالي نه م شه وه مه كس و هيمنه دا، له گه ل خودي خو يا تيكه ل ببوو.
جگه له ده ورو به ره كه ي خو ي، هيچي تري نه ده كه وته به رچاو. هه رچي ديمه ن
و ديمانه بوو، له ناو ده رباي تاريخيدا نقوم ببوو... به لام دواي ماوه يهك
شه وه زهنگي نه نگوست له چاو به ره به ره روون هه لگه را. مانگي روو كه ش،
خه ريك بوو شاپه ري زيوني به سه ره نه م ده ورو به ره شدا، په رش و بلاو
ده كرده وه. هه واي گهرم و هه لمه دوو كه ي ناو "ته شكه وته مراد"، په يتا
په يتا تيني ده سه ند... له م ده رباي كر و بيده نكييه دا، شه مشه مه كو تيره يه كي
بال ره ش، له بن ساپيته ي ته شكه وته كه وه، به ديار كه وت و كردي به باله فره
كردن. به گروهه سه يري باله ره ق و گوي موچه كاني كرد: "ته ماي
كو پنده ريت هه يه، ليره گه رمتر نابينيته وه...! توش و ره وه كو ئيمه
له شو تنيكا خو ت به سه يتنه وه...!" له م كاته دا شه مشه مه كو تيره كه خو ي
به ديواي ته شكه وته كه وه هه لواسي سوو، قوت قوت سه يري خواره وه ي
ده كرد... پاشان له هه لاوه ي ناگره كه وه نزيك كه وته وه... بو هه وراز
هه لكشايه وه... ديسان بو خواره وه دابه زيبه وه... دوايه فرته كه يه كي كرد و بو
ده ره وه هه لفر ي. به ده ميكي به پيكه نين و به ده نكيكي به رز، وهك بلبي

له گه ل جگه گۆشه يه کي خۆيا بکه و پته گفتوگۆ: "کيوه... کيوه... بهم به فر و بهسته له که، بهو شه خسته و بهنده ره، بۆ کووی ده رۆی...؟! " به په نجبه هه ل شه قاننده وه گه رايه وه سه ر قسه کانی خۆی: "ئه گه ر ئازای ناگه ر پیتته وه، بزانه چۆن ده بیت به چلووره؟!...". به دهم ئه م قسه يه وه شيشکه ی تفه نگه که ی له دهمی خۆی نزیک خسته وه، پشکه گۆشتیکی لی دارنی... که سه ری خۆی بۆ هه وراز هه ل بپه وه، هه مان شه مشه مه کوپره ی که وته وه به رچاو، به له رزه له رز گه رايه وه، به گوپ خۆی کوتایه نیو ئه شکه وته که وه...! قاقا پیتکه نی، به رز هه لیدایي:

"... ها... ها... گه رايته وه. نه موت هه وچه مان ده بیتته وه...! له شوینی وادا، له ئیمه دۆستتر و هه مخۆرتتر ده ست نا که و... ها وری، خانه ختیبه کی چه ند خراپیت...!".

هیتشان قسه کانی ته و او نه کردبوو دیسان له بهر چاوی ون بووه... به کسه ر بۆ ساریجه و پشتیری ئه شکه وته که وه هه لفری، به گه ل ره وه که ی خۆی که وته وه و چو له ته کیانا هه ل کورما یه وه... ئه م شوینه کر و نه په نه، که وه ک ژووریکی گه وره و فراوان به ناو زگی شاخه که دا رووچوو بوو، کردبوویانه هیلانه و هه واری خۆیان... ژووریکی کون کون و نارپک... پر له ستوونی گه چی هه مه چه شنه و هه مه قه باره بوو، هه ندی سه ره و ژوور، هه ندی سه ره و ژیر، وه ک میخ داکوترا بوون، هه ر به که بیوون به تۆماروهری هه زاران هه زار سالی له مه و پیتش، هه ر به که بیان باسی جو ره ها ته مه ن و میژووی ئۆقیانوسی وشکه وه بووی "تشی" و کیشوهری "گۆندوانالاند" و کۆنترین مرۆقی بۆ ده گپرایته وه...! ئه و پۆله بالنده یه، ئه م شوینه یان بۆ خۆ کردبوو به هیلانه و هه وار... وه ک بلیی خۆیان کردبوو به میراتگری دایناسۆره بالداره کان و هه موو رۆژی گوپرا داشتی تۆماروهره میژووییه کان ده بوون.

گوری ناگر هه ر نیله نیلی بوو... ناو ئه شکه وته که رووناک ببووه وه، زاد

و زیده واری ده ورو به ره که ی، جهسته یان گه رم داها تبوو، زۆریه یان که و تبوونه خه ویتکی قووله وه. کتلیه ره ش داگه رايه که ی ده م ناگه ره که، پر به لووله بار بکه که یه وه هه ل مه دو که ی لی هه ل ده سا... خیرا خیرا ده رکه وت، چو تۆپه له به فریکی تریشی هیتا و تیی ناخنی، تا پیتش ئه وه ی له شگری خه و هیرش بۆ ئه ویش بینی، چایه کی خه ست و خۆل و پر له بۆن و به رامه، گه ده پر گوشت و تیر و ته سه له که ی هیتور بکاته وه، په يتا په يتا، مانگی رووگه ش، به ئاسمانا به رز ده بووه وه، تیشکه کپ و بیده نگه که ی ده بارانده سه ر ده ست و دۆل و کيوه به رز هه لچۆکانه وه... سه رپکی به ده ره وه داگرت، هه ر ده توت سه روشت، که وتۆته قاقای پیتکه نینیکی جاویدانی. قه دپالی زه ق و به فراوی و شوینی راست و سه ر گابه رده تیشک گره کان... هه موو ده توت پیت و بلیسه ی ئه ستیره چا و گه شه کانیان په رپوه تی... سه رنجی خۆی بۆلای نسرم و سیبه ری بنار "بانی ورچه بۆر" رانا. گردۆلکه سه ر تیژ و قوتکه شاخی زنجیره پیتچا و پیتچه کان... له پشت ئه مانیشه وه ئاسۆ روون و گه شاهه که ی لای "هه واره به رزه"، که ده می بوو مانگ له ویدا، پرشنگی زیوینی خۆی په خش و بلاو کردبووه وه... هه موو ئه م دیه نانه ی که ده که وتنه به رچاو...!، ده توت که لبه ی دپون به ئاسمانا گر بوونه ته وه...! فریکی له نگیزی له چا شیرینه خه ست و خۆله که دا... له گه ل هه ناسه دانه وه دا، بۆن و به رامه ی به نیو کونه لووته کانیه وه ده رفرتانده ده ره وه... دوا به دوای ئه میشه وه، دارجگه ره دریتزه که ی به ده سه ته وه گرت و مژیککی قوولی له جگه ره بۆنداره که دا... هه ر له بهر خۆیدا، به ده میکی به پیتکه نینه وه که وته قسه کردن: "یاخوا ده سه ته کانت خۆش بی "جب"، له گه ل خۆت و چای بۆندارت، لیت رانا بینم، ئه گه رنا نه مده هیتش، هه روا به رپه نی بمینیتته وه... به لām ده زانم ئه و قسه انه ی ده یکه ی، هه مووی هه ر فشه فش و خۆ هه لکیشانه، هیچی تر نییه...!". "کرمان" له گه ل ئه م قسه انه دا سه ری خۆی به رز کرده وه، مۆزه به کی لی کرد، "ره خشان"، سه رنجی بۆ بلمه بلم و

پیتکه نینه که ی رانا و ورده ورده چاوه خه و الووه کانی ده تروو کاند.

"مه تان ی خه و زراویش، ههر بهم ئاوايه به کلک بادان هه لسا يه وه و له شوین خویا هه لئو نجا... "شیتخال" وهک منالیتیکی روحپه ره و ناز په روه ر بدوینتی، ئاوا لای لئی کرده وه و له گه لیا که وته زارگه مه: "پ س س ت، پست، پست..." هه ردوو گوپچکه کانی لئی مووچ کردنه وه، زمانه سووره که ی ته و اوئی ده رهیتنا و به ملا و به ولای شه ویلا که ی خویا سربیه وه... "جزه ده خوی؟ یان هیتشتا برسیت نه بووه...؟" ... له گه ل ئه م قسه یه دا، ئاماژه یه کی بو ئیستقانه توو ره لدراره کانی زار نه شکه وته که وه کرد. ئه میش له قوولایی ورگه تیر و ته سه له که یه وه... پر به قورگی که وته مره مپ و قروسکانه وه، پاشان سه ری خوی داخسته وه: "ده بنوو بنوو... ئه ی ئه م هه لئوت هه لئوته ت له چیه...؟ گوشت زور خواردن گه لئی په سند نییه، زگتان پئی ده چی...!".

به دهم ئه م قسانه وه، هه موویانی به چاو دابیرت "نازانم چونتان بدوینم، به چی زمانتی قسه تان له گه لا بکه م...!" لای له "ره خشان" و تازییه کانیش کرده وه: "کومه له رپیوار و هاوړتی یه کین، که س له گه ل که س قسان ناکه یین...!". دوا ی هه لئو هسته یه ک به دهم یکی به زه رده خه نه وه درتیره ی به قسه کانی خوی دا: "لیره و پاش چ کارم پیتان نابی، هه تا لیره بین ماندووتان ناکه یین... "لایه کی تری له "ره خشان" و له تفهنگ و فیشه کدانه که ی کرده وه: من و "ره خشان" ده چین گوشتتان بو دینین. ئیوه ش بو خوتان ههر بخون و بنون. ئه گه ر بو هه وه سی خوتان به گه لمان که و تن. ئه وه له چاکی خوتانه...!".

دوا ی چهند هزر و بیر کردنه وه یه ک، کتوپر، پیتکه نینیتیکی یادگار ئامیزی له دهمدا تریقایه وه: "ها ها ها..." پشتی خوی قیت کرده وه، نه ختی له ئاگره پر له سکل و پولییه چاو گه شه کان دوور که وته وه، ههر به دهم تریقه ی پیتکه نینه به رزه که یه وه، درتیره ی به ئاخاوتنه که ی خوی دا: "ئه دی" ونه گوچ... ها، ها، ها... ئه و شیت و شووره له سه ر ئا و ئاگره...!"... ته نهایی

و بیدهنگی نه شکه وته که ی په واندوه، بو ئا و کیشه و پرودا و کوړ و ئاپوړای "هه واره به رزه" گه راپیه وه...: "دیاره به ته وای مرخی له و نیره مووکه خوش کردوه!... سه ر له ئیواره، که زانی من نیازی ده رکه و تنم هه یه، ئوقره ی لئی هه لسا. سنی جار هاته لام، یاخه و به رۆکی گرتم... ئه و جار هه که گه راپیتسه وه ده بی چاره یه کم بکه یت. هه تا هه ریتی لئی ودرنه گرتم وازی لئی نه هینام. "سالح مام شیخ" یشی له سه رما کرد به شایه د... خوا پشتیوان بی ده بی هه تا مالوه ده رانی له یه کیان ماره بکه م... "دوا ی نه ختی بیدهنگی و بیر کردنه وه، پرسیاریتیکی ئاراسته ی خوی کرده وه: "تو بلینی گوند راست بکا، نیره مووک بی؟!... به خوا باوهر ناکه م... ههر له بهر ئه وه ی کاتی خوی جل و به رگی پیوانی له بهر کرده وه، بو به ئه م ناوه ی به دوا که و توه... ئه گه رنا، ده میتکه ده بیینم بوته کچه عازبه یتیکی و لووس و پووس، ههر له ت و ابی ئه وه ی جارانیس نییه...! بوته که سیتیکی تر...!"

دیسان له بهر خویا که وته وه پیتکه نین، به دهم سه ریادانه وه گه راپیه وه سه ر قسه کانی خوی: "ئه عمه لت بزر بی گاوانه گوچ. ئه وه ی تو ده بکه یت، باوکی بزانتی پهل په لت ده کا... ته تهر و قاسیدیکی باشت بو خوت دوزبوه ته وه...! خه لک بای شه مال و گوّل و خونچه و بولبول و کارمامز... ده کا به په یکی خوشه ویستی، تو... جوانه گا...!... ها ها ها... به خوا ا زیره کیت...! خوژگه م هه موو که س ئاوا وهک تو له پیشه که ی خویا سه رکه و توه با...!".

پیتکه نین و قروسکه قروسک و خرمه خرم و کاویژ کردنه وه... شه و و نه شکه و تیان بیدار کرده وه. ئاگردانی پر له پشکو و داری قه لاشکه ری دایسایه وه... ئه م دهنگانه هه موو له گه ده و هه ناوی تیر و پر گوشته وه سه ریان ده کرد... دیسان هه موو له شوین خویانا موّل بوونه وه، که و تنه وه هه ولدان بو نه ختی خه و... ئه و نه بی، له و شه وه سارد و به سته له که دا، له دوو توپی دیواری ته نیاییدا گرکانی عه شقییک ده یسووتاند. شه به نگه

وینەى پوژانى رابردوى خووى و تريفه خه ماويه كانى چاوه ماندوو و خه والوه كانى منالانى له چاواندا ده برىسكايه وه...! له سه فه رى ئه و جارهدا... هه موو هاتن... به كر و كاسى، به سه رنجه كش و ماته كانيان دايانبيژت، لىي ورد بوونه وه... به پريان كرد...! چاوى له چاوه سكل و پوله كان برى بوو، ئه وانيش خه والو بىوون، وهك بلئى تاره زوى سه رخنه وى بكه ن...! له بهر خويا دامابوو، كه وته وه نيو ته راولكه ي هزر و بىر كردنه وه كان: "يه كه م جارمه ئاوا به نىگه رانى له گوند ده رچووبم و دللم لايان جى مابى...! ئه وهى ئاواقه "هه واره به رزه" هه روا به به رزى بىنيته وه، له تر و تىتولئى ناپاك و دوورووان دووربى. "دواى هه ناسه يه كى قوول: "ئهو "به كراغه" يه، گه رچى ناتوانم ده ستى بىرم، به لام هه رگىزاو هه رگىز ماچيشى ناكم. ئه گه ر بۆم هه لكه وى به هه موو هىز و توانامه وه به رىنگارى ده به وه... زه لامىكى گه لئى ناپاك و دلره شه، خوا ده ستم بدا نايه لم بهر و بوومى درۆ و فر و فيله كانى بخوا...". په يتا په يتا ئاگره كه داده مرىه وه، زۆرىه ي بشكوكان وهك ره ز ره زۆك، ده توت كه روويان ده رداوه... وهك لىوى بارله سه ركه وتوو، سىس و ژاكاو ده كه وتنه بهرچاو. به شيشكه ي تفه نكه كه ي "خرت، خرت..." بشكوكانى سه راوبن كرد، له گه ل فوو لىكرندا، توپزاله سپىيه كان بوون به گه ردو توژ، به ملا و به ولادا نىشتنه وه. ئاوات و خه ونه كانى، دلئان خسته وه خوړپه و راجه نين: "گوندىكى ئاوه دان و رىكوپىك، ئاگردان گه رم، منالى زيت و زىرهك... ده شت و كىو و ئاقارى بهر به رهللا و سه ربه خو...!"... ئه م هزر و بىرانه ي هه موو لا تىكه ل به به ك بىوون، وهك په پوله پايبزه، ره شكه و پيشكه ي به چاوه كانى ده كرد.

له سوئى ئازار و ئه شكه نجه كانىه وه، له شوپن خويا هه لسايه وه، دوو كووته ره دارى ته ر و گه وره ي هينا و له سه ر پشكو ئاگره كانه وه ي دانا، له گه لئا ناو ئه شكه وته كه تارىك هه لگه را... ته نها تيشكى مانگ وهك تا فگه يه كى خوړ، پر به ده رگا كه وه ده رژايه نيويه وه و پانتايىيه كى زۆرى

له ناو ئه شكه وته كه دا رووناك كردبووه.

ئه ميش وىراى ئه مانى تر، تاره زوى گورگه خه وىك به كيشى كرد. تفه نكه كه ي خسته باوه شى خووى، نه ختىكى تريف جىي خووى خوش كرد، تا به ته واوى پالى به باروبنه و شمه كه كانى پشتىه وه دا و جه مه دانىيه كه ي خسته سه ر چاوه كانى...! له ناخيدا مرۆقه كوئه ئه شكه وت نشينه كانى له گه ل راکشابوو. خه ون و زىنده خه ونى هه ر له گه ل درنده و كه له كىوى و مه ل و مه لىچكه كان بوو...!.

تارىك و لىلئى ئاسو، په يتا په يتا روونى ده كه وتى و خووى سپىواژ ده روانى...! كه مىكى مابوو، زه رده ي هه تاو برژىته ناو گوند و دۆل و قه دپاله كانه وه...! هه تا ئه وساش "ونه" وهك به رخی تىر شىر، له پرخ و هوپى شىرين خه وىكدا بوو نه بىته وه، خوشكه ئىفلىجه دژخه وه كه ي له زوويه كه وه به ئاگا بوون. هه ر له شوپن خوويه وه بانگى كاكى ده كرد؛ بى سوود بوو، هىچ خووى له گوره نه ده برد... ئه گه رچى بىدار ببووه وه، به لام وهك مارى قه سه ر هه ر له ناو نوپنه كه ي خويدا گىنگلئى ده خواردوه. ئه م جار ه دايكى به ده نگىكى به رز و تووره وه به سه ربا دابه زى: "ده لئى خه و په رچاوه ت گرتوو، ده زووبه هه لسه، به مى شكاوت"، "تى ئى دايه، ئىستا هه لده ستم" له گه ل ئه م قسه شيا جووله ي له خووى برى، له سه ر زگ خووى به سه ر نوپنه شهق و شه كه يدا دايه وه.

- ئه وه نىوران داها، ئه دى كه ينى هه لده ستى؟! -

- ئه ورو كئى له خه مى گاران و گاوانه؟! بووه به ره شبگىرىك، خه لك هه موو خو ل و دۆيان به سه ردا بارىوه...

- دايكى بى ئه وه ي گوتى له م قسانه بى، ديسان لاي لى كردوه: ئه وه

نىوران داها، ئه دى كه ينى گاران راده ده ي؟! گوت لى نىيه؟

- هه ر له سه ر زگ هه لسايه وه سه ر ده ست و قاچه كانى، بى ئه وه ي

سهری خۆی هه‌لبێ، به‌تورپه‌یی وه‌لامی دایه‌وه: "با با، من گویم لێیه خۆ وه‌ک تو نایم" ... دیسان به‌گور خۆی به‌سه‌ر نوینه‌که‌ی دادایه‌وه و جاجمه‌که‌ی به‌سه‌ر خۆیدا هه‌لکێشایه‌وه، له‌گه‌ڵیا بۆنێکی تیز و گرمخاوی به‌لووتا پێ. دایکی هه‌ستی به‌جووله و جموجۆله‌که‌ی کرد، به‌لام که‌ دیتی دیسان خۆی ناخنییه‌وه ناو جێ، ... ده‌ستی دایه دارجووته‌که و یه‌ک دوو سه‌ره‌داری سه‌ره‌وانده لا ته‌لوکی. به‌ممل و لاشان هه‌لخراندنه‌وه، وه‌ک په‌لیک له‌شوین خۆیا ده‌رپه‌ری، نوینه شه‌ق و شه‌په‌که‌ی، هه‌ر پارچه‌ی توور هه‌لدا به‌لایه‌که‌وه.

توێژه ئاره‌قه‌یه‌کی هه‌رزه‌کارانه هه‌موو جه‌سته‌ی داگرته‌بوو... که‌ ده‌رکه‌وت له‌رزیکێ گورچکبێ به‌جه‌سته‌یدا هات. ده‌ستیکێ بۆ ناو پیستیری درێژ کرد، خه‌ریک بوو شێی به‌رده‌دا و له‌گه‌ڵ کزه با سارده‌که، ورده ورده وه‌ک هه‌مبانه‌ کۆنی نه‌غاردراو ره‌ق هه‌لده‌هات، ده‌توت جه‌وی پێدا وشک بۆته‌وه...! به‌رامپه‌له‌ خماوییه‌که‌ی له‌ممل کرد و به‌به‌رزکی خۆیدا شوێی کرده‌وه. ده‌ستی دایه دارجووته‌که و رووی له‌مالان کرد. کر و کپی ئەم به‌یانیه‌ دره‌نگ وه‌خته‌ی شله‌قاند. به‌ده‌نگه به‌رزه‌که‌یه‌وه تا هێزی تیا بوو چه‌ند جارێ هاواری کرد: "نانی گاوان! نانی گاوان" ... که‌ ده‌گه‌یشه‌ به‌ر ده‌رگای هه‌ر ماله‌یکه‌وه، سه‌گه‌کان تێیده‌ووړووکان، ده‌یانکرد به‌چه‌قه‌لوولانێ... دوايه‌ش نایکی گه‌رمی ده‌ناخنییه‌ نیو به‌رامپه‌له‌که‌وه. له‌به‌ر ده‌رگای ماله‌ی "خه‌ندان"، دیسان به‌ده‌نگیکێ به‌رز و ده‌مارگرێه‌که‌وه هاواریکی له‌ده‌م ده‌رچوو: "– نانی گاوانی!". دوا‌ی نه‌ختی چاوه‌روانکردن و خوگی‌کردن، سه‌گه‌که‌یان هات و یه‌کسه‌ر له‌به‌رده‌میا وه‌رکه‌وت. وه‌ک دۆست و هاوڕێیه‌کی گیانی به‌گیانی له‌یه‌کتر را‌ده‌مان...! لای له‌ملاو له‌ولای خۆی کرده‌وه، چه‌ره‌دووکه‌لی ناو ناندینه‌که‌ی که‌وته به‌رچاو به‌ناسمان هه‌لده‌چوو. ده‌نگی سیل و ناوڕێشکی ده‌که‌وته به‌رگوێ. کاتێ له‌په‌ر نوردوووه نایکی گه‌رم له‌گه‌ڵ چوار هێلکه‌ی برژاوی ناخرايه‌ نیو

به‌رانپه‌له‌که‌یه‌وه. ئەویش هه‌تا هێزی تیا بوو ره‌وانه‌ی خواره‌وه‌ی کرد، هه‌ر له‌ناو به‌رامپه‌له‌که‌وه، تاوێ ده‌ستی یه‌کتریان گۆشی و له‌گه‌ڵیا که‌وته زارگه‌مه:

– کۆچه‌ر خه‌ویکی خۆشت کرد؟
– کر به‌ شپت و شوور، ده‌ستم به‌رده، ئابرووت بردم.
– هه‌تا پیتم نه‌لێی ده‌ستت به‌رناده‌م.
کتوپر ده‌ستی خۆی له‌ده‌ستی راستاند و چه‌ند هه‌نگاوی لێی دوور که‌وته‌وه.

– ئە‌ی ئە‌ی کچی، هیتاش، بۆ وا لێم ره‌وییه‌وه؟
– هیتسک گران، ته‌مای چیت هه‌یه؟!
– چه‌ز ده‌که‌م بزاتم ئە‌وشۆ چۆن نووستی؟
به‌ده‌م زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی ته‌نک و چاوداخسته‌نه‌وه، ئاماژه‌ی بۆ خه‌ویکی قوول و فراهه‌م کرد. به‌لام خه‌میکێ گورچکبێ پێوه دیار بوو. خۆی لێ نزیکتر کرده‌وه، پرسیاړیکێ به‌په‌له‌ی ئاراسته‌ کرد:

– ئاگات له‌گوند نییه؟
– با، بۆ... چی بووه؟
– کار وابروا، ریسه‌که‌مان لێ ده‌بیته‌وه خوری، ئە‌وه‌ی به‌ته‌ما بووین له‌مال و ده‌درانی بۆمان بکری... ترسی ده‌که‌م نه‌بیینم.
"نه" به‌م قسه‌یه‌ دلێ داخوړیا. به‌ره به‌ره هه‌مان خه‌م و په‌ژاره و ترس و ته‌له‌زگه‌کان، له‌ناخی ئە‌ویشدا سه‌ری هه‌لدا... زانی ئە‌و شه‌ر و گه‌رپه‌ی له‌ئارا‌دایه، ریشی ئە‌وانیش ده‌گرێته‌وه...!

به‌هه‌نگاوی دوو‌لێیه‌وه، له‌یه‌ک جوێ بوونه‌وه. ماله‌ی "تایشه‌ شه‌ل" ما‌بوو، که‌ که‌وتبووه په‌رگه‌ی ئاوابی، خه‌ریک بوو بیوێری... به‌دلێکی شکاو و به‌که‌ر و کاسییه‌وه رێ و رێ بۆ ماله‌وه بگه‌رێته‌وه... له‌دوو‌ره‌وه

له گه‌ل زه‌ده‌ی خۆره‌تاوا، "زادۆ"ی كه‌له‌كوانی كه‌وته به‌رچاو، به‌ره‌و ئاواپی ده‌گه‌رپایه‌وه، چوار كودیلە‌ی به‌ستراوی به‌ملاو به‌ولای شانێ خۆیدا شوێر كرده‌بووه. چهند شه‌بكه‌ دار و سه‌ولێ له‌بن هه‌نگلی خۆی نابوو... وه‌ك یه‌كێ كۆله‌ گرویه‌کی توند قورگی گرتبێ... سه‌ری خۆی بۆلای بستی "هه‌رمك" هه‌لبێ، تا ئه‌وساش "دیوانه‌ مه‌مۆ"، به‌قژ و كاكۆلی سه‌ری و به‌خۆ به‌زه‌رگی به‌رپشتیه‌وه ده‌فه‌ی ده‌كوتا... له‌گه‌ل سه‌ر هه‌لشه‌قاندن و مل بادان، ریش و په‌رچه‌مه‌ به‌گه‌ل‌سازه‌كه‌ی تێكه‌ل به‌یه‌ك ده‌بوون. هه‌موو ئه‌ندامی جه‌سته‌ی، هه‌ر له‌بنی پیتی تا ته‌وقی سه‌ری، له‌گه‌ل ئاواز و نرمی ده‌فه‌كه‌یدا، ده‌له‌رزانه‌وه...! دووباره "زادۆ" سه‌ری خۆی به‌رز كرده‌وه، به‌ده‌نگ هه‌لبێنه‌وه كه‌وته قسه‌ كردن: "لێده‌ با‌م لێده، به‌خۆلامی خۆت و تۆبه‌كاریه‌كه‌ت به‌م. له‌خوام داوایه‌ هه‌روا به‌و جه‌زبه‌ و حال‌گرتنه‌وه‌ت ببینم، جومگه‌ و گرتنه‌ی ئیسه‌قانه‌كانت له‌خرتكه‌ نه‌چن... ده‌زانم ئه‌و كارهی تۆ عیبادته‌، به‌لام چ له‌خه‌لكانی ده‌كه‌ی، كه‌ به‌هیچ شتی‌كه‌وه ده‌ربه‌ست نه‌بن... له‌ به‌لاش نه‌وتراوه‌ خوا هه‌تا كیو نه‌بینی به‌فری ناوتیت... دوا‌ی نه‌ختی كړی بوون، به‌ده‌ست ئاماژه‌یه‌کی بۆلای شاخه‌كانه‌وه كرد و گه‌رپایه‌وه سه‌ر قسه‌كانی خۆی: "خوا ده‌یكرد ئه‌و چیا و چۆله‌ هه‌موو دارمال ده‌بوو له‌به‌فر، ته‌یراولی لێ قورتار نه‌ده‌بوو... له‌ به‌لاش نیه‌ دێوی گه‌ر گه‌ر بۆته قاندرمان...!". هه‌ر به‌ده‌م رۆشینه‌وه سه‌رنجی‌کی بۆلای "ونه" رانا: "گاوانه‌ گۆج... چیه‌ وه‌ك كه‌له‌بابی ناوه‌خت، ئاواپیت خستۆته‌ زه‌قه‌قه‌...!". پاشان رووی له‌ چاقری و په‌شانه‌كان كرد، كه‌ وه‌ك جارێ له‌ ده‌ورو به‌ری له‌وده‌ و كاكۆكاندا مۆل ببوون، چوو به‌نیویان كه‌وت، هه‌ر یه‌كه‌ی بۆ به‌ر ده‌رگای مائی خاوه‌نه‌كانیانه‌وه ر‌او نا: "ئیمرۆ رۆژی گاران ر‌ادانه‌...؟!..." خه‌لك بۆ ئه‌وه‌نده‌ ده‌به‌نگ و به‌سته‌زمانن؟!...!". "ونه" ده‌می بوو به‌ ته‌له‌ی ته‌قیو. به‌سه‌ر سوپماوی سه‌یری جووله‌ و په‌فتار و قسه‌كانی ده‌كرد. دیسان لای لێ كرده‌وه و به‌تووه‌یی هه‌لی دا‌یی: "كه‌ره‌ گۆجه‌ی بێ ئه‌قل و

نه‌زان، نه‌خۆت و نه‌ خه‌لكیش به‌سۆدره‌ به‌ره‌. بپۆوه‌ مائی خۆت تۆش وه‌ك ئه‌و خه‌لكه‌ چاوه‌رپێ بکه‌، بزانیان خوا به‌ چی ئه‌نجامی‌کمان ده‌گه‌ینی...؟! ". تا ده‌هات به‌ده‌نگه‌ گه‌رپایه‌وه، كوشوماتی ئه‌و به‌یانیه‌ سارد و سه‌ری ده‌شله‌قاند، و هه‌ر هات و هاواری بوو: "ئه‌دی ئه‌من له‌به‌رچی كه‌له‌ك و قایه‌غی خۆم دینمه‌وه‌ مالان... گوايه‌ له‌خۆشی خۆمه‌؟!... یان له‌ بیچارگی و قوربه‌سه‌ریه‌...!". بۆلای "ونه" وه‌رچه‌رخایه‌وه: "تۆ چیت، پیری، پیاو چاکی، شیخی سه‌نعانی، كه‌شف و كه‌رامه‌ت هه‌یه‌...! یان رۆسته‌می زالی و هه‌ا مه‌یدان ده‌خواری...! ئه‌وه‌ی به‌سه‌ر شوان و گاوانی گونده‌كانی دی هاتوو، نیو ئه‌وه‌نده‌ به‌سه‌ر تۆ بێ، له‌ترسان شه‌روالت پ‌ر گوو ده‌كه‌ی...! ئه‌وجه‌ بپۆوه‌ به‌ ملی شكاو‌ت له‌ ته‌نیشته‌ كه‌رپه‌ی دا‌یك‌ت دانیشه‌...!". "ونه" هه‌ر له‌وساوه‌ی كه‌ قسه‌كانی "كۆچه‌ر"ی بیسته‌بوو پ‌ی و قه‌ده‌می شكابوو، "زادۆ"ش ئه‌وه‌نده‌ی تر غه‌م و په‌ژاره‌ و قه‌هر و تووره‌یی هه‌لسان. به‌ده‌نگی‌کی به‌رز باگۆی "زادۆ"ی دا‌یه‌وه: "زناحم له‌گه‌ل دا‌یك‌ی خۆم كرده‌ی، نه‌ترساوم و نه‌ده‌شترسم!...". "زادۆ" نه‌یه‌شته‌ قسه‌كانی ته‌واوبکا، به‌تووه‌یی ده‌مكوتی كرده‌وه: "ك‌ر به‌ هه‌ی كه‌ری سه‌ر شیت، ناگات له‌ده‌مت بێ، ده‌زانی تۆچ ده‌لێی...؟! "ونه" چیت ناخاوت. به‌خۆ به‌ به‌رامپیلی پ‌ر له‌نانی گه‌رمه‌وه، به‌ره‌و مال بووه‌وه. به‌سارد و سه‌ری هه‌نگاوه‌كانی هه‌لدینایه‌وه، به‌لام "زادۆ" هه‌تا ده‌هات، ده‌نگی خۆی زیاتر هه‌لده‌بێ: "رۆژی حه‌شر جه‌ژنه‌ له‌چاو ئه‌م‌رۆ. گوند پ‌ر بووه‌ له‌ شم‌ر و شه‌یتان. هه‌روا نیشان و عه‌لامه‌تمان پ‌یشان ده‌دری...! كوره‌ باوك‌م با كه‌س سه‌ری له‌مال نه‌بینته‌ ده‌ر، هه‌ر كه‌س له‌لای خۆیه‌وه، بکه‌وتیه‌ دو‌عا و ناوارانه‌وه. په‌نگ نییه‌ پیاو ده‌رکه‌وی...! به‌لكو خوا مه‌رحمه‌ته‌کمان پ‌ی ده‌کا، ده‌رگایه‌کمان لێ ده‌کاته‌وه... نه‌بادا تووشی رۆژه‌ په‌شیک ببین، حاکمی مه‌راغه‌ش به‌مه‌نگورانی نه‌کردبێ...!...". گوندی دو‌ودل و قه‌له‌زراو، هه‌موو له‌گه‌ل هه‌را و زه‌نازه‌نای "زادۆ" بیدار بوونه‌وه... له‌ ناوه‌راستی گوند هه‌له‌سته‌یه‌کی

کرد، قسه‌کانی پیتشووی "به‌کراغه" و "تۆمه‌ر ئاشه‌وان"ی ده‌وته‌وه...
به‌باریکان و به‌ئسته‌وران پیتیدا ده‌چوو ده‌هاته‌وه!

سه‌ر له‌به‌یانیه‌کی ساف و سوو سارد و زه‌رده هه‌تاو و ده‌شت و راستان و
"هه‌واره به‌رزه" و هه‌موو گونده‌کانی تر، له‌گه‌ل هه‌لم و هه‌ناسه‌ی پیچ و
لوولی دۆله شاخ و ته‌راویله‌کی دارستان و بناره‌کاندا تیکه‌ل به‌یه‌ک
ببوون. "ئاسمان دره" و گه‌وه و گردۆلکه و "پیر که‌ره‌م" ... که‌وتبوونه ده‌ریای
پیشک و پشکۆی ئاورینگان. "دۆله واش" به‌دار و به‌ردیه‌وه، به‌بالداری
په‌ر په‌نگین و به‌رزه فریه‌وه، به‌مه‌ل و مه‌لیچکه‌ی ده‌نووک ئال و تووک
نه‌رمیه‌وه... هه‌موو به‌جاری که‌وتبوونه باله‌ فر و جووکه‌ جووک... هه‌لۆیه‌کی
بال کوور، له‌نیو هه‌له‌مروت و شوینیکی سه‌ختا، وه‌ک ته‌شوینیه‌، به‌ره‌و
قوولایی "دۆله‌واش" رووچوو، په‌ره به‌له‌ک و سپیه‌کانی سه‌ر پشتی،
له‌گه‌ل که‌وییه به‌فری نیو که‌قران جوئ نه‌ده‌کرایه‌وه... هه‌ر به‌م گر و تینه‌وه
ژیهه‌ل چوو خواره‌وه، پاشان باله‌کانی له‌یه‌ک کرده‌وه و به‌ره‌و ئاسمان به‌رز
بووه‌وه. له‌به‌ر تیشکی خۆره‌تاودا. په‌ره‌کانی ده‌بریسکانه‌وه، وه‌ک
ده‌سه‌لاتداریکی بی په‌روا و دل‌ره‌ق، ده‌گه‌را و ده‌سوورا. سلئی له‌هیچ شتی
نه‌ده‌کرده‌وه. به‌چاوه تیه‌که‌کانی، له‌به‌رزایی ئاسمانه‌وه‌دا، بۆ قوولترین شوین
ده‌پروانی. جارچار له‌گه‌ل ته‌وژمی با سارده به‌رزه فریه‌که‌وه، خۆی
وه‌رده‌گیرایه سه‌ر ته‌نیش، وه‌ک بروسک فرته‌که‌یه‌کی ده‌کرد و له‌به‌رچاو و ن
ده‌بوو...! هزر و سه‌رنجی له‌گه‌ل ئەم دیمه‌نانه تیکه‌ل بیوو، به‌ده‌م سه‌رنج و
تیرامانه‌وه ورد ورد هه‌نگاوی ده‌نا و به‌ره به‌ره له "ئه‌شکه‌وته مراد" دوور
ده‌که‌وته‌وه... "قه‌له بالدار و کرمان" جارچار له‌شوینی خۆیان، ده‌رده‌که‌وتن
و ده‌که‌وتنه جلیتانی، یا له‌گۆره‌پانی به‌رده‌م ئەشکه‌وته‌که‌دا، به‌قروسکه
قروسک یه‌کتریان ده‌شیلان... دوايه‌ش خیرا خیرا ده‌چوونه‌وه ژوووه‌وه،
"ره‌خشان" یش ناوه ناوه کۆرژنی شه‌ویکی خۆشی پر له‌خه‌و و خورشتی لئ

به‌رز ده‌بووه‌وه... به‌لام "مه‌تان"، پتی به‌پتی له‌گه‌لیا ده‌ریشته، یا له
ده‌وروبه‌ریا، وه‌ک گۆله‌ژهن هه‌ر هه‌لبه‌ز و دابه‌زی بوو.

سه‌رنجی ئاراسته‌ی "دۆله‌واش" کرده‌وه. سه‌یری ئاسمانی کرد، هه‌لۆکه
له‌تاقی ئاسمانه‌وه‌را، باله‌کانی جووت کردن، وه‌ک بروسک، تیزو تاو هات
و په‌لاماری ته‌یره سه‌باریه‌کی دا، به‌چرنوکه‌کانی گرتی، هه‌ر
له‌ئاسمانه‌وه‌را دایه به‌ر ده‌نوکه تیه‌که‌کانی، هه‌ر به‌م گر و تینه‌وه، به‌ره‌و
خواره‌وه هات، له‌ناو به‌فر و به‌سته‌له‌ک و هه‌له‌مووته هه‌زار به‌هه‌زاریه‌که‌دا
ون بوون... له‌ملاوه سه‌رنجی تینه‌وه‌کانی لکا به‌بازیکه‌وه... که‌وتبووه ملوما
کردن... نه‌وی نه‌وی ده‌فری، هه‌ر ئەوه‌ته سنگی به‌ته‌لیشه به‌رد و لقه
دره‌خته‌کانه‌وه زامار نه‌ده‌بوو. به‌ده‌نگیتی به‌رز که‌وته هاندانی:

"ده‌گه‌وره، ده‌گه‌وره، ده‌گه‌وره... ئە هه‌ ئە هه‌ ئە هه‌..." به‌رزتر
هه‌لیدای: "قه‌یسه‌ر قوو... هه‌یدی، هه‌یدی گه‌وری، قه‌یسه‌ر قوو...!"

له‌خوار ئەمه‌وه پۆری که‌وته جووله و خۆ سه‌شاردان... ئەویش هه‌ر
له‌شوین خۆیا وه‌ک قوشچیبه‌کی شاره‌زا و خاوه‌ن ئەزمون ده‌نگی خۆی
به‌رزتر کرده‌وه: "ئه‌وه‌ته، ئەوه‌ته، ئەوه‌ته... قه‌یسه‌ر قوو، قه‌یسه‌ر قوو..."
ده‌ستی بۆ ده‌می خۆی برد: "ئه‌هه، ئەهه، ئەهه، ئەهه... ده‌گه‌وره، ده
گه‌وره... قه‌یسه‌ر قوو...!" له‌گه‌ل ئەم ده‌نگ و تان لیدانه‌دا، بازه‌که به‌رز
بووه‌وه... پاشان وه‌ک تاوی باران، سه‌ر به‌ره‌و خوار بووه‌وه و هیرشی بۆ
سه‌ر پۆره‌که هینا، ئەویش هه‌ر له‌گه‌ل ئەم تین هینانه‌دا که‌وته‌وه ده‌نگه
ده‌نگ و هاندانی: "ده‌گه‌وره، ده‌گه‌وره... قه‌یسه‌ر قوو... به‌چاو
قووچینی هه‌ر دووکی له‌به‌رچاو و ن بوو...!"

په‌یتا په‌یتا خۆر وه‌ک خه‌پله‌یه‌کی روون و تیشکدار، به‌رووی ئاسمانا
به‌رز ده‌بووه‌وه؛ به‌لام وه‌ک کولیره‌یه‌کی زیده برژ، له‌ سه‌رمان که‌رووی
ده‌ردابوو، وه‌ک بلیی چلووروی سه‌هۆله‌ندان بووینت به‌په‌لپه‌ و به‌هه‌ر چوار
ده‌وری چیتوه خه‌پله‌ییه‌که‌یدا شوێر بووینته‌وه...!... له‌گه‌ل هه‌ناسه

وهرگرتندا، بایهکی تهزبو ههر له لووته سوور هه لنگه پراوه کانیوه تا قورگ و سییه و سیکلدا نوچکه کانی پر له له رز ده بوون... که هه ناسه ی ده دایه وه، هه لمه دووکه ی ناو ده می وه ک کادووی دووکه ل کیشه کان تیکه ل به سر و سه قه مه که وه ده بوون...

قره قری قه له ره شکه یه ک سه رنجی چاوه سه رما بردوو پر له فرمیسه که کانی راکیشا. چهند چاوی گپرا ری به دی پی نه برد. دوی چاوی گپران و خو دانووساندن، له هیکه وه مه لیکه گه وره ی بال ره ش هات، به سه ریا هاشه ی هات و رابرد، سه ری خو ی بو ناسمان هه لپری: "ره شی نه گریس، هیچ شتی وه ک تو هه راسانم ناکا..." ههر له ناسمانا سوور و داسوورپکی دا، دیسان به سه ر نه ودا گوزه ری کرده وه: "بو کو ی، بو کو ی، که ول ره قی په پاغ ره ش!... چاوت له چی چر کردو ته وه؟... جووجه له ی ناوایی نه ما نه یخون، نه مجاره روو له کو ی ده که یه ت؟..." له به رچاویا ون بوو، دوی ماوه یه ک، دیسان له په نا شاخیکا ده رکه وته وه. باله کانی خو ی خا و کرده وه، له سه ر به ردیکا هه لنیشته وه: "بو سپره گرتن به رماتی خو شه" به ماته ماته پاریزی لی سهند، په نجه وانه که ی له دهستی راستی داکه ند، لووله ی تفه نگی ئاراسته کرد... گرمه ی لیوه هینا... له گه ل رقینی تفه نکه که یدا، بوو به جووله جوول و باله فره ی بالداره کان، ناو گه وه و قه دپال و ره وه زه ی تیشه شاخه کان پر له جووکه جووک و فره فری بوو. له ناو نه دیمه نه پر له جموجوله وه، به ره و "ئه شکه وته مراد" گه راپه وه. "مه تان" یش ههر به ده وریا هه لبه ز و دابه زی بوو، به ره فتاره سه ریر و سه مه ره کانی گوزارشتی له رۆژتیکه خو ش و فراهه م ده کرده وه. وه ک خاوه نه که ی هه رده م له سه رکردن و له چاوه روانی پیشهات و رووداوه ناکاوه کان بوو...! له دووره وه دوو کوتره کتیبولکه ی خپ و خه پانی که وته به رچاو، دنووکیان له نیو دنووکی یه کتر نابوو، گو په پانی به رده م نه شکه وته که یان کردبوو به جیژوانی خو یان، له م ناوه دا ره دووی یه کتر ده که وتن و قه له مازی یه کتر ده بوون... که له زارکی ئه شکه وته که وه نزیک

که وتنه وه، "مه تان" بو یان که وته قروسکه قروسک، خه ربیک بوو په لاماریان بدا و خورینی خو یان پی بشکینی. به توندی تیبی راخوری: "گزز...". به دهم ئاور دانه وه وه بو ی که وته مره مر و کلک بادان... "تووله تیسکن، چلیس مه به". له گه ل نه م ئاخاوتنه یدا، دهستی بو تووره گه که درتیز کرد سه بکه نانیکه فری دایه به رده می... ئه ویش به دهم سه ریر کردنی کوتره کتیبولکه کانه وه که وته خه یال و بیر کرده وه: "تا ئیستا دیله گورگ و گو له گورگیکم نه دیوه، ئاوا رامووسانی یه کتر بن...! بو چما گورگ و براگورگیکم دیوه به یه که وه هه لیان کردبی...؟! ته نها که له شی مردار و گوشتی گه نیو کو یان ده کاته وه، یاخود به فر و به سته له کی زستان ده یانکات به برابه شی یه کتر...!...".

هه تا دانگی نیوه رۆ، به خو به "ره خشان" هه موو قه دپال و هه له مووتی ده وره یه "ئه شکه وته مراد" و "پیرکه ره م" یان کتیبومال کرد... هیچ نیچیرتیکه نه که وته به رچاو: "تو بلتی شوور و که له کتیبی نه مابن، سه ریه... ئه مسال نه وه ک پار به فرتیکه زور باربوه و نه وه ک پاریش ته ر و تووشه... پار نه م وه خته، پیش رۆژه لات، ههر له سه ر کانی "وه کازه" که له شی چهند نیری و گا کتیبوم راو کردن و بو ئاوا ییم برده وه". به دهم نه م قسانه وه، "ره خشان" ی راکیشایه به ر به رۆچکه یه ک و میتخزنجیری لی داکوتا، خو شی دوور و نزیک، له په نایه کا وچانی ده دا، تووله و تازییه کان، جار جار له به رچاوی ون ده بوون، له قه دپالیکه تره وه ره دووی یه کتر ده که وتن و هه لبه ز و دابه زیان بوو، هه ندی جاریش بو زارکی "ئه شکه وته مراد" ده گه رانه وه، له نیو که یه به فر و شوینه وشکانیه کان دا یه کتریان ده شتیا...!.

هه موو هه ستیان به برسیتی ده کرد. "ره خشان" ده می بو ژتیر که فر و گا به رده کانی ده وره یه ری درتیز کرد... تازییه کان، لووتی خو یان به زه وییه که وه دنا و ده که وتنه بو نکردن و زمان لیدانی هه رشتی که سه رنجیانی به کیش

کردبویایه و ده‌چوونه به‌ردهم نه‌شکوه‌ته‌که‌وه و ده‌که‌وتنه بۆنکردنی ئیسقانه وشک هه‌لگه‌راوه‌کان، یاخود که‌ل‌به‌یان لێ گیر ده‌کرد... جار جار‌بیش ده‌چوون نزه نیگایه‌کیان ئاراسته‌ی "شێخاڵ" ده‌کرد و گوئیان لێ موج ده‌کرده‌وه. ئه‌ویش هه‌ر به‌م ئاویه، له جموجۆڵ و دیمه‌نه‌کان راده‌ما... په‌نا و په‌سیو و گه‌وه شاخه‌کانی به‌تیشکی سه‌رنجه‌کانی داغان داغان ده‌کرد... ئه‌ویش وێرایی ئه‌وان هه‌ستی به‌برسییه‌تی ده‌کرد، جار جار جوهره‌یه‌ک له‌بنی زگییه‌وه ده‌هات...! سه‌رنجه‌کانی لکا به‌شوینه‌ گه‌چراو و ره‌ش هه‌لگه‌راوه‌کانی به‌ردهم "نه‌شکوه‌ته مراد" هه‌. هه‌ر جاری که کۆمه‌لی راوچیان بگه‌یشته‌بانه یه‌ک، له‌وئ کۆده‌بوونه‌وه، خواردن و چیشته‌ی به‌تامیان دروست ده‌کرد... ئه‌و رۆژه‌ی هاته‌وه یاد که له‌گه‌ڵ "خانه به‌گ و برایم شه‌واره..." که‌له کتوبه‌کی قه‌له‌ویان که‌ل و پارچه کرد، ورگیان به‌دیوی ده‌روه دا هه‌لگه‌ی‌راوه‌وه و پر له‌گۆشت و به‌ز و پیازیان کرد و خوئ و بیسه‌ریان پێدا کرد، وه‌ک تووره‌گه‌یه‌ک ده‌مه‌که‌یان به‌ستا، هه‌ر له‌ناو پیسته‌که‌ی خۆیه‌وه قۆرتیکیان بۆ هه‌لکه‌ند و له‌نیویان دانا، دواپه‌ش به‌خۆڵ سه‌ریان پۆشی. چه‌ند کۆله پشتی له‌کۆته‌ره دار و دره‌ختیان له‌سه‌ر دانا و ئاگرێکی گه‌وره‌یان له‌سه‌ر کرده‌وه، تا سه‌ری پرپو له‌پۆلیه ئاگر و سکتی چاوه‌ش چاوه‌ش... ئینجا خۆیان بۆ راووشکار ده‌رچوون، که گه‌رانه‌وه سه‌ری قۆرتکه‌یان کرده‌وه، پیسته‌که وه‌ک کووره‌ی ئاسنگه‌ر سوور بیه‌وه، که خواردنه‌که‌یان له‌ناو ده‌ره‌ینا، هه‌موو گیانی ئه‌م ورگه کولاه، ئاو و زلزله و چه‌ورایی ده‌ردابوو. نان و خوانیان دانا، هه‌موو به‌زگی برسی و هه‌ناوی به‌تاله‌وه، کوزیلکه‌یان به‌هه‌ر چوار ده‌وری دابه‌ستا، به‌چه‌قۆیه شه‌قیان کرد، ئه‌م ناوه پرپو له‌بۆن و به‌رامه‌یه‌ک، ده‌می هه‌موویانی پر ئاو کرد.

چرکه چرقی سمی نازه‌لێکی قه‌له‌زراو و ته‌نگه‌تاو، که له‌قه‌دیالی لووتکه شاخه‌که‌ی به‌رامه‌ریه‌وه ده‌هات، له زنجیره‌ی یاد و یادگارییه‌کانی

په‌چراند، تا ده‌می گوئی خۆی راداشت، هه‌ستی راگرت... ده‌نگه‌که زیاتر لیتی نزیک که‌وته‌وه، گورج خۆی خسته سه‌ر چینه‌چکان، به‌ئه‌سپایی تفه‌نگه‌که‌ی ئاماده کرد... سێ چوار خرکه به‌رد له‌سه‌ر را گلۆر بووه‌وه، به‌په‌له خۆی خسته په‌نا به‌ردیکه‌وه، سه‌ری خۆی نه‌وی کرد... به‌لام چه‌ند هه‌ستی راگرت هیچ ده‌نگیکه‌ی تری نه‌که‌وته به‌رگوئ... سه‌ری خۆی بۆ ئاسمان هه‌لبه‌ری، سه‌یری خۆی کرد، له‌به‌ر خۆیا بلمه‌بلمیکی لێ هه‌لسا: "ده‌بی هه‌له‌ته بووبی، یا زۆر ماندوو و هیلاک بووبی، ئه‌گه‌ر نا به‌م وه‌خته‌ی رۆژی پاریز نادا..." به‌ماته ماته به‌مله‌که‌وه هه‌لگه‌را، بزنه کتوبه‌کی له هه‌وراز شاخه‌که‌وه که‌وته به‌ر چاو، کونه لووته‌کانی فاش بیه‌ونه‌وه، وه‌ک بلێی درنده‌یه‌ک په‌لاماری دابی و خوا و راستان لیتی قوتار بووبی... ئاو به‌م شپوهیه هه‌ناوه کوته‌ی پێ که‌وتبوو. ترسیکی کوشنده له چاوه‌کانی ده‌بریسکایه‌وه... خۆی لێ مشتومال کرد، باقه نه‌جمه‌ی لێ وه‌رگیرا، سیره‌ی لێ گرت...: "گه‌ر له‌م قوتار بووبیت، چۆن له‌ده‌ستی من رزگارت ده‌بی ئاو ئاو، بۆم راوه‌سته..." به‌ئه‌سپایی په‌نجه‌ی خسته سه‌ر په‌لاپیتکه‌ی... یه‌که و گولله له‌په‌ل و پۆی خست... یه‌ک پێ بۆ لای رای کرد، پێش ئه‌وه‌ی مردار بیه‌ته‌وه، به‌خۆ به‌خه‌نجه‌ره‌که‌ی له‌سه‌ری ئاماده بوو. چاوی له‌چاوه زه‌رد کاله ته‌ماوییه‌کانی بری، "ئه‌ی ولد‌اشه‌که‌ت، ده‌بی ئه‌و بۆ کوئ هه‌له‌ته بووبی... یان هه‌ر به‌ته‌نهای؟!..." له‌ناو خوین و خیزاوی خۆی په‌لی ده‌کوتا، به‌ده‌م چاو گه‌یرانه‌وه به‌ملا و به‌ولا دا، چاوه‌روانی ده‌کرد... تا له‌جووله و قاچ کوتان که‌وت، ئیتر له‌قاچه‌کانی راگرتی و به‌سه‌ر به‌فره‌که‌دا رایکیشا... "خوا ده‌یکرد ده‌ی تریشته‌ به‌دوادا ده‌هات. له‌و چۆله‌وانیسه‌ گه‌ر مه‌رگی ئیوه نه‌بی، چۆن ژیا‌مان بۆ مسۆگه‌ر ده‌بی...؟! " به‌حاله‌ حال خسته‌یه پاشکۆی ئه‌سپه‌که‌یه‌وه،... به‌ده‌م رۆیشته‌وه لایه‌کی له "ره‌خشان" کرده‌وه: "باش بوو ماندوو بوونمان به‌فیرۆ نه‌چوو... ئه‌م نیچیره هه‌موو خه‌م و په‌ژاره و

برسیه تیبیه کی له بیر بردمه وه...!" دهستیکی به بال و بژی داهیتنا، به ده میکی به پیکه نینه وه، دهنگی خوی هه لبری: "ره خشو، توش وهک من دلخوشی، یان هه روا به خورایی ملت با ده دهی...!?"

زستان و سړ و سه قه م، گوندی خسته وه ناو قه فزی گوشه گیری و بی کاربیه وه... له جموچول و هه لسوکه وتی رۆژانه ی خستن. ناو ناوایی چول و بی دهنگ، سارد و سړ... سه ربانه یهک له دوا یه که کان، وهک شه مه نده فزی سه ده کونه کان، پر به لو له ی سو به کانه وه، دوو که لیان لی به رز ده بو وه. هه ماله به دهوری ناگردانی گه رم و گوردا کوزیلکه یان به ستابوو... گاوان و شوان و خاوه ن پیشه کانی تر، چاوه پروانی وه رزتیکی خوشیان ده کرد... هه ندی بیزار و په ژموورده، هه ندی خه مبار و کالیوه... هه ندیکی تریش قه له زراو ببوو. "پوورمیردین" و چهند که سانیتیکی تر دل پر له ترس و له رز...

له سووری به یانییه وه را دیسان ناو ناوایی شله ژایه وه و پر بو له مقو مقو... "زادو" دیسان وهک برامیوکی سه رما بردوو، چهند که لوپهل و که ره سه یه کی تری راو و پاشماوه ی که له که هه لوه شاوه که ی له سه ر شانی خوی داناوو. وهک رۆژی پیشوو دیسان به ناو ناواییدا، به ره و مالی خویان رۆیشته وه. به دهنگه گر و به رزه که یه وه گوندی خسته وه زه قزه قه و داچه له کین.

"پوورمیردین" به دوا ی سو راغی دهنگه که دا بو ناو ناوایی داکشایه خواره وه. "تایشه شهل" که وته چاوه چاو. "پوورمیردین" هیشتا نه گه یشتبووه "زادو"، هویه کی له خوی زانی: "ویسمیللا،... بو به و شپ و ورپیه وه هاتوته وه...! بو به و قورگی پر گریان قسان دهکا...!?" "هم دیمه نه ی هینده ی شپ رزه کرد، به چ گروتینی هاتوو، به هه مان شپوه بو کونجه که ی خوی گه رایه وه. هه ره له دووره وه "تایشه شهل" به ربینیکی لی گرت و پرسیارتیکی شله ژاوی ناراسته کرد: "چییه دیسان بو وا ده لیتی راویان

ناوه...?" "پوورمیردین" چه تیویکی له دهم ده رچوو، به در دۆنگی، هه ره به دهم رۆیشتنه وه لای لی کرده وه: "چاوت نابینی، هی هی بزانه کوو به خو به که له که که یه وه، خوی له مالی ده کوتیتته وه... له چی ده پرس... چانییه نه خوراوه... کتی ده لی ئه ویش به گۆبه ندی شوانه ی "لاکه چه" نه چوووه...!?" "تایشه شهل"، چهند پرسیارتیکی تریشی ناراسته کرد. به لام ئه ولای تری لی نه کرده وه... ورد ورد هه نگاوی هه لیتنایه وه، سه ری به ژوو ره که ی خوی داگرته وه، له بهر خویا که وته ترمه و بوله بول: "رهنگ نیه له گوند دوور بکه ویتته وه، ده لعازی لرف ده کری...! هه ی له و رۆژه ره شه، هه ره سبه و دووه که، به ناو ناواییش وه رده بن...!". دهنگه دهنگی "ونه" قسه کانی پیبری، له دووره وه ده هات و به رز بووه وه: "که سیره ت کردم، هه ی سندانت لی بدا... بو ری داناگری...".

- "یا حافیز، ئه وه له پاسه چیتی دیسان...!?"

- "هه چه، هه چه ده ی، ده لیتی بزمنشکی سړ هه لگه راویت!". سنی چوار پشتته پی سهره وانده ته نگه ی، نه قیزه به کی له ملی را کرد: "هه چه،... له گه ل تومه، ده ی پی هه لیتنه وه"... کوت کوت زهوی دایه بهر سمه خره کانی، چهند هه نگاویکی هه لیتنایه وه، پاشان له شوین خویا وه ستایه وه... "ده لیتی رۆیشتنت بیرچوته وه"... زویر و زگاری کردبوو،... له گه ل یه کتر دا که وتبوونه کیشه و رکابه ری. بگه یشتایه هه ره بنه بنچکی، هه ره گاشه به ردی، گویی بو ده له قاند، لموزی خوی بو درتژ ده کرد و... به توندی له قه وچه ی ده درایه وه. له بهر ده رگای مالی "پوورمیردین" چهند جاریکی تریش ئه م په فتاره ی دووباره کرده وه،... "ونه" ی داهیزراو و پرست لیبراو، له گویدریتژ و له خوی و له گونده که ی... سه رنجیکی ده ور به ره که ی خوی دا: "ئه ی خوی دیسان گوند مه رگه مووشیان که وته وه ناو،... ته بر و توایش به ئاسمانه وه نابینری...! هه چه ده ی، پی هه لیتنه، بو وا گود بووی...!?" "سنی چوار داری تری سهره وانده لاملی: "کافر مکه، بیتمه

خواره وه هه نجن هه نجت ده کم، هه ی دایکه که ی دایکی ماخۆت... ".
دهنگیکی زبکی پر له تانه و ته شه ره، قسه کانی پی بری: "ئه و پیتی عه یانه،
ئه مان ئه توو که ری تی ناگه ی... کیوه وه ها ده لیتی حالۆری بووی؟!... " هه ر
له سه ر پشتی گویدرێژه که یه وه، سه رنجیکی رانا، هیچی نه که وته به رچاو...
"هه چچه... ده برۆ ده ی، بجوولتی... با له بن داران نه تتوینم".

- "شیت و شووری نه دی و بدی، له گه ل تۆم نیه...! یان ئه تووش وه ک
دایکه سه ر شیته که ت گویت گران بووه...؟ ". به م ده نگه جوژه
سه رسورمانیک سه راپای ده موچاوه سه رما بر دووه که ی داگرت، سه ری خۆی
به کولانکه ی ژوو ره وه داگرت: "به لئی ئ...!! داپیره پوو، ئه وه تۆی؟!
له گه ل منت بوو؟... " نه ختیکی تریش له شوین خۆیا سه نگرایه وه: "پیره ژنی
وا زوو غه یب ده بن... که وت هه واره به رزه یی برایه وه، به و دوا ییه
هه ر به یه که جاری له تامیان بر دۆ ته ده ر...! ". لای له ملا و له و لای خۆی
کرده وه... "ئای... ده بی ده نگه ی ئه و بووی، یان شتی هه ر له خۆیه وه له ناو
میشکما ده زینگیته وه...! " دیسان که وته وه دار تیوه ژه ندن.

"دایکه که ره سه ر به هه شه که ت، دباره تۆی له سه ر گووفه ک هه لگر تۆته وه،
وا تۆی به ده ر ناوه...!" به ده م ئه م سه رزه نشت و جوینانه وه، هات و له به ر
ده رگای چه په ره که وه وه ستا، دوو ده رزی ئه ستووران و سنج چوار دانه
کو ترۆکه ی که سک و سووری به هه ر دوو لای خه ی خۆیدا شه ته ک دابوو...
کو توپر به م دیه نه وه که وته به رچاو.

هه ر له سه ر پشتی گویدرێژه که یه وه قا قا پیکه نی. به لام ئه و هه ر له قسه
جوینشامیزه کانی خۆیه وه نه که وت: "وه لاهی بگه مه ئه و دیله سه گه ده بی
چی خراپه ئه وی پی بکه م...! ئه و رۆ رۆژی ئه وه یه خه لک له مال بیته
ده ر!... ". هه ر به ده م قا قای پیکه نیه وه، له گویدرێژه که ی ده خووری و
زه خته ی لی ده ژه ند و نه قیزه ی لی ده دا: "ده لیتی مست لی بارکراوه".

- کوره هه ی سه ی له بابی سه گ، که ره که ت له تو ئاقل تره، بو و له و
به سه ته زمانه ده که ی؟!...

کوو نه غه زری... کوپۆ من، بابی من، هۆشه ک بینه وه به ر خۆت، بزانه
دنیا چ به حسه، چ قه و مایه، چ ده قه و می...!.

- ئی ئی داپیره ده زانم، ده زانم...! ئه وه بو ده ترسی... نه گورگ ده یخوا،
نه ئاو ده ییا، نه هه نده ش ئاقله بروا به هه موو شت بکا...!

- هه ی پ...!

به هه ر ده په نجه له رزۆکه کانی گه شه که ی پی گرت و به ده م و چاو یکی مری
و موچه وه، سه ری خۆی بو ئاسمان به رز کرده وه: "تۆیه خوايه، تۆیه...
شه یتان که ر و کوپر که ی... سه ری خۆی داخسته وه، به مه لاشووه سواوه و
ده م و لێوه به یه کدا قویا وه کانییه وه تفیکی خوار و خپچی بو هه لدا: "...
له خۆت و له فه سالت، ده لیتی له تفنگی شه یتان به پاش که وتوو...!" هه ر
به م رق و کینه وه، به قوولایی چاوه سه وزه وردیله کانییه وه، لیبی ورد بووه وه،
سه یری راوییه ئاوه به تاله که ی کرد... ورد ورد، هه ر له سمی گویدرێژه که وه
تا ته و قه سه ری "ونه ی روانی و هه مووی به چاوان داپیژت: "ملی خۆت
بشکینه، لیره دوور که وه به دیۆم، غه زه بمان به سه ردا مه بارینه... تۆیه خوايه،
تۆیه... هه ر هه نده ی لی ده زانی...! ". به ده م ئه م قسه سانه وه بو ژوو ره وه
گه راپیه وه. جامه ئاو یکی هینا به به ر ده رگای دا کرد: "س س میللا، غه زه ب
بچی و خیر و به ره که ت بی، س س میللا، به لا بروا خیر و خۆشی بی...".
ئه مسجاره وه ره چه ر خایه وه، ده ستی بو گۆزه ئاوه که برد، ئه ویشی له به ر ده م
ده رگا که وه قه لپ کرده وه: "خودایه غه زه ب بروا، درد و به لا بروا، خیر و
به ره که ت و روناکیمان بو بیینی...! ". به ده م ئه م قسه سانه وه، به کووره کووره،
سه ری خۆی بو ئاسمان به رز کرده وه، به ده م ده ست هه لشه قانده وه، که وته
ویرد و سه لوات خوتندن.

"ونه بی ئه وه ی مه ته قی له ده م بیته ده ر، هه ر به م ئاوايه به جیی هیشت.

به دهمی به پیکه نینه وه، به هه چه هه چه و زه خته لیدانی گویدریتزه بی ته نکه و پالوو کورتانه که یه وه، دایکیشایه ناو گوند... ئه و ندهی نه مابوو له ده رگا زله که ی مائی "خدر خه ندان" دا بچیتته ژووره وه، خیرا خیرا، قه راسه که ی توند راکیشایه وه: "هۆش... هۆ هۆ ش ش ش...!" له نیو پووش و په لاش و ته پالنه کاندای، به دهم ملوما کردنه وه، له سه ره هه ر چوار په لی راره ستا. ئه ویش قاچه باریک و دریتزه کانی، به ملا و بهو لای ته نکه یدا شو ر کردبووه وه، ته که ته کیان بوو، سه ری خو ی بو ئاسمان هه لبری، به گروشمه سه بری خو ری کرد، که ئه ودهم تویتزه هه ورکی سپی رو خساری پو شیبوو، دوای ساتی له بی دنگی و کرپوون، به دهنگی که ی به رز تی ی هه لکردی:

ه ی ه ی ه ی ه ی ه ی ه ی ه ی
هه واره به رزۆ ه ی

سه گه قووچه وه که ی مائی "خدر خه ندان" وه ک تیزی تفهنگ هات و سه گوهری که ی بو هیتا. ده توت سه د ساله نه که رسواری که دیوه و نه جاریکیش هه پیوه. که وته چاره روان کردن و سه یکردن... سه گه که ی وه ک په ی که ی پی شه نگی ده هاته وه به رچاو... لیتی ورد ده بووه وه، ئه ویش هات و لیتی نزیکتر که وته وه، له حه په که وت، به کلک بادان هات و له نزیکیا لیتی وه رکه وت... هه یچ که سیکی تری به دواوه نه هات... هه تا تینی تیا بوو که وته وه ئاواز چرین:

ه ی ه ی ه ی ه ی ه ی ه ی	ه ی ه ی ه ی ه ی ه ی ه ی
به رخه گو ی به لو	ه ی ه ی
کوره که چه لو	ه ی ه ی
گاوانه بی دۆ	ه ی ه ی ه ی ه ی
تالانه به رۆ	ه ی ه ی ه ی ه ی ه ی ه ی

به دهنکه به رز و تیژه که یه وه، هیمنا بی گوندی شله قاند، وه ک باگه پرکی به رزه فری، ته مومژی ترس و ناگه هانی ده ره وانه ده وه.

"نایشه شهل" له کولانکه ی ژووره وه سه رنجی بو رانا، به ماته ماته چوو له پشت ده رگای چه په ره که یانه وه که وته سه بر کردن و گو ی راکرتن. "زادۆ" هه ره له به رده م ناگردانه نیوه مره که یاندا، به کووره کووره هه لسه یه وه، به زۆره زۆر برپه ی پشته له یه ک ترازوه کانی خو ی قیت کرده وه، سه ری خو ی له ده لاقه که ی ژووره وه ده ره ینا، به دهنگی که ی به رز و گرینتامیژه وه هه لیدایین: "گاوانه گۆج، ئه گه ره له پتوغامی تو تووشی فه تاره تی نه بووین، بزانه ئه من کوری بابی خۆم نیم...! سه گ به سه گایه تی خو ی، ئیستا بچی گوشتی سووره ماسی له پیتش دابنیتی، نه ده یخوا و نه ده شوهری... ده وه ره بزانه ئه توو زیده له هه موو که س به و ناوه خته ئه و حه په حه پت له چیبه... نه گبه ت ئه ورۆ رۆژی ئه و هه له پاسیبه یه؟!...".

"نایشه شهل" به دلکی پر له ترس و له رز و ئه ملا و ئه ولا روانینه وه، وه ک یه کت که گیانی له سه ره دهستی خو ی دانای، به شه له شه ل هات و دوو کودیله ی به ملی یه کتره وه گریدراوی هیتا و خستیه پاشکۆی: "ونسۆکه که م، له ئیوارتیه چۆری ئاومان نه ماوه... "زادۆ" له و ی را، به دهنگی به رز قریواندی: "پله تایش ئه تووش...!! ئه وه گوتمان ئه وه شیتته، بی ته قله، ئه توو بو...؟! "ونه" به هه یچ کلو حتی خو ی شیلو نه کرد، له به ر ئازاره ده روونیبه کانی خو یه وه، نه هه یچ شتیکی ده دی، نه گو یی له هه یچ شتی ده بوو، پرو ی له مائی "خدر خه ندان" کرده وه و زاری هه لپچری:

ه ی ه ی ه ی ه ی ه ی	ه ی ه ی ه ی ه ی ه ی
سه قاکیش	مالی بی ناو
کانیبه چاوگه شه که م	ه ی ه ی

به دهم چرینی گورانیه که یه وه، له شوین خو یا وه ستابوو... هه ره به ملاو

بهولادا دهپروانی و چاوی دهگیترا... دواي چاوه پروان کردنیکی بئ هودده، شیتوه په شیتوو زویر و زگار، ههر بهدهم ئاواز و گۆرانیه کانی خۆبهوه، ریتچکۆلهی کانی گرتته بهر و ژیتهه ل بۆی داکشایه خوارهوه. توند و تاو گویدریتزه که ی لئ دهخوری، بهدهنگیکی بهرز کهوته تانه و تهشهره و سه رکۆنه کردنی: "نازانم بۆ وات بهسه هاتوو؟ ههر بهیه کجاری دافه تاوی..." تهنگه ی دایه بهر پیله قان، زهخته ی تیتزهند... "لیم ببی به که ره دیزه، به خوا به خوا له سه ره ئه و که قهره هه لته ده دیرینم." له گه ل لیتز و نشیوی ریتگاکه وه کهوته سم کوتان و هه لینگدان... وه ک چهند جاره دهستی به ره وه هانییه که ی خۆی کرده وه... هه ندی جار "ونه" ده خزایه سه ره ملی، دوا به ش به زۆره زۆر ده گه رایه وه سه ره پشتی... ئیتر ئه ویش وه کو جار ان چرپ و چۆپ کهوته وه گورگه لۆقه: "ده ئه وها، ده ئه وها، گویدریتزه ژیکه له و خۆشبه زه که م، خه فته تخانت کردم... ده چینه سه رکانی، تۆش هه تا که یفت دی ده می خۆتی پیتوه نی... هئی ی هئی ئی ئی هئی هئی ئی...".

شوره شور ی ئاو و دهنگی کودیله و گۆزه پر کردن، له ئاخاوتن و گۆرانیه کانی خۆی پچراند، گویدریتزه که ی سه نگرانده وه، بهدهم گومان و نیگه رانییه وه، کهوته دله راوکۆ و دۆشدا مان "دهنگه دهنگیکم ده که ویتته بهرگۆی... ده بی چی بی... تۆ بلتی به کیکی تر هه بی پیش من هاتیتته سه رکانی... نا نا... هیه شتی نیه من و تیکه یستم... ئه ی ئه وه چیه! ئه و ته په سه ره چیه، می شکم بۆ و ته پ بو، بۆ بهر چاوم و تاریک دادی، چاوم ره شکه و پیشکه ده کا یا تانه ی که و تۆته سه ره، یا ترسم لئ نیشتوو... نا نا وانییه... که ی من ترساوم...!" هه نگاوی هیمانه ی هه لئینا به وه، نه رم نه رم له په رژی نی کانییه که وه نزیک کهوته وه،: "ئه ی...!!" پشووی سوار بوو، سنگه کوژی بی کهوت، خیرا خیرا له سه ره پشتی گویدریتزه که ی دابه زی. دواي ساتی، بهدهنگیکی بهرز و خه نده نامیتزه وه کهوته وه ئاخاوتن: "هه ی دایکم به قوربانت بی، ئه وه لیره ی!!... گه رووم درا

هه ندی هاوار که م!...!" وه ک تاوی باران خۆی کرد به ناو شووره ی کانییه که وه: "ده مزانی... که _ گۆمه _ دواي ئه و هه موو چه په چه په که سی به دواوه نه هات... دلیم خه به ری دا...، چوزانم خۆ دهستی خۆم بۆن نه کردوو...!" بهدهم ئه م قسه پر له چه ز و ئاره زووانه وه، زیاتر لیتی نزیک کهوته وه: "کوچهر، هیشتان برۆا به چاوه کانم ناکه م...!"، ئه ویش له م خیرا تر کهوته جووله و جموجۆل... خیرا خیرا کودیله و گۆزه پر ئاوه کانی لادایه لایه ک، له شوین خۆیا هه لسا به وه، له ش و لار و جهسته شووشه یییه که ی کهوته بهر تیشکی سه رنجه تینوو ه کانی: "گیان گیان! شه کر و شاباتت لئ دهباری". که مه ره و سنگی توند شه ته ک دابوو، جووته مه مکه کانی وه ک تۆپه ئارمووشیکی په ره کراو، له ژیر سوخمه یدا ده ره پر بیوون... بهدهسته سارد و سه ره کانییه وه توند ده م و دووی گرت، بههه رجوار ده وری خۆیدا روانی... "ونه" ی پشوو سوار کرد، به حاله حال چهند پرسیا ریکی نیگه نامیزی لهدهم ده رفرتایه ده ره وه:

- بۆ بۆ... کوچهر... بۆ وام لئ ده که ی! که سی ترت له گه لدا به ؟
- و س س س، دهنگت نی!
- ئم ئم... ده ده. ده دستت لابه، هه ههه ناسه م چو!
- شیت و شوور کارمازان له ئاو مه که!

به دلی پر له خوریه و راجه نینه وه، سه ری به سنگی خۆبه وه نا، ئه وه نده به توند و تاو رایکوشی، پشتی قرچایه وه، خه ربیک بوو سه ره جو مگه کانی بریره ی پشتی هه موو له خرتکه بچن... دار جووته که ی له دهست کهوته خواره وه، به سه ری په نجه کانی، بهدهم زه رده خه نه یه کی کپ و بی دهنگه وه، سی چوار دلۆپه ئاوی پرووشانده سه ره روخساره هه لبرز پرکا وه کانییه وه، به ئه سپایی دهست و په نجه ته زبو ه کانی ره وانه ی بنهه نگله بۆ ندر نه که ی کرد... ئیتر ئاویزانی یه کتر بوون...!

- من له خوښی توښه و کانبيهم خوښ دهوئ، گهر گرانه تاشم هه بئ، که گوله
ئاو ټيکم لټی خواردهوه، دهر د و به للام لټی ناميتی.

- "کوچهر" زیاتر به سنگی خوښه وه نووساند: بو خوښت ناوئ، نه گهر بئ
نه کی نه کهی، ده بئ قوراوه که شی وهک هه نگوین فرکهی...! به زوری
زورداره کی له سهر نه و کانبيهم سرت له سهر شوانیکی که مهر به پڙدین و
خه نجهری ده بان هه لمالی، کردت به کچ...!

- هه بئیش هه ر کچ بووی، به للام وا خوښت شار دبووه وه کهس نه ده و ټیرا
شان له شانته بدا.

- ناعه ندرای، چهنه چاو قایمی... ری به کونی ماریش ده بهی...!

به ده م هم قسانه وه، له سهر تاته به رده که وه به کترین ده گه وزاند. بایه کی
سوو سارد، وهک گیزان ده هات و ده شنا به وه، به للام نه یده توانی ټاره قه ی
جه سته بیان لټی وشک بکاته وه... وهک بلټی له سهر سنگ و به روکی به کتر
سهر خه وټیکی بو بکن، مات و بئ دهنگ... یادی هم پوژه بیان ده کرده وه، که
به که م جار تاموچیتیان له یهک وه رگرت: "ده ورو به ری کانی، هه موو به گوله
مه ندیلانه و گیساکه له راز ابو وه، دم جوگه و شوپنه زنه که کان پر له
کووز له و کولیکه نیسان و شیرنشاته ره بیوون... وهک مافووری کاشان
له هه ر لایه به ته رزی خوښی ده روانی. "ونه" گارانی به ره للالی ناو ټا قاره که
کردبوو، "کوچهر" یش کوته مه ره که ی له نه ورا بییه که وه، له نیو قوږه نه
گیایه کی سه وز و ته ر موئل دابوو... ورده ورده بو خوښان ده له وه ران، کاو ټیزیان
ده کرده وه... نه وانیش به دوان خه ری کی کټله به ر دانی بوون، پاشان ده ستيان
به یاری شنډر شنډرانی کرد... "کوچهر" ناوه ناوه دنه ی "ونه" ی ددها،
تووره ی ده کرد، زویر و زگاری ده کرد، که داره که ی هه لدا، پرسیار ټیکی
به په له ی ټاراسته کرد:

- ها، نه و جار ه کټی بر دیبه وه؟

- من بر دمه وه.

- هه ی له دروټ!

- چیتر گه مه ت له گه ل ناکه م، تو فیلم لټی ده که ی.

- توخوا به توښ ده لټین پیاو!؟...

- نه دی چیم! منیش بگه مه ته مه نی تو ده بم به پیاو ټیک سه تی وهک
خوښت له عارد ده دم.

- کر به هئ ی!

لټیان بوو به ده مه قالی، په لاماری به کترین دا، ټامیتیان ټیک وه رینا،
که و تنه زورانبازی.

"ونه" له شه ری کی ده سته و یه خه دا، به هه موو هټیز و توانی به کیه وه
ده بیوست بهر پټنه ی بدا... دوا ی چهنه هه ولدان و ماندوو بوون، "کوچهر"
خوښی دا به زه وی، ماو یه ک له ژیره وه بیده نگ و هه ناسه سوار مایه وه،
پاشان که وه ته ټاخ و ټوف و ډاکوکی له خوښ کردن... به ناز و شه رمه
خه تیلکه یه که وه نه رم نه رم ده نگی خوښی گوری... "ونه" له گه ل هم
ره فته ره یدا، وهک سهر خوښی کی سهر گهر م که وه ته حاله تی بئ ټا گایی،
به سهر سورماوی خوښی که وه ته که ف و کوئل...! پڙدین و خه نجه ر و کیسه ی
تووتن و دار جووت و کلاشه درا دراوه کانیان، هه ر یه که ی که وه ته
کلاوه یه ک... ټاره قه ی ره ش و شینیان پیدا ده هاته خواره وه... تیشکی خوښ
وهک زهر گه ته ده یگه ستن، لامل و سنگ و به روکی دامال تراوی هه ر دوو کیانی
هه تاو سوټ کرد... خوښیان زیاتر که وه ته که ف و کوئل، ته زوویه کی گه رمی
له ش رچین له زین و زیماری ده مار ه کانیانه وه هات، جه سته ی هه ر دوو کیانی
ده رزی ټاژن کرد... هه ر به م ټا وایه، تا ده می له حاله تی بئ هوښی و
سهر گه رمی دا مانه وه... ټیتر بوون به ټاوری ټا و پیدا کراو، ټاره زووی
سهر خه وټیک هه ر دوو کیانی کپ و بئ دهنگ کرد...!"

کتوپر "ونه" سه‌ری خۆی هه‌لبێری، سه‌یری لای ئاواپی کرد: "ده هه‌ر ئاوا له‌قون ئاگردانا بترشین. ده‌لێنی به‌فری جه‌رده جابر تان لێ باربوه، دوور له هه‌ندیکتان، خۆی ده‌کرد یه‌کتان به‌پێوه نه‌ده‌مان...". "کوچه‌ر" به‌تین و تاو بۆ سه‌ر سنگ و به‌رۆکی خۆی ڕاکیشاییه‌وه، وه‌ک کۆرپه‌ی ساوا باوه‌شی پیا کرده‌وه، به‌ده‌میکی خه‌نده ئامیزه‌وه نوقرچه‌یه‌کی له‌شانی دا، هه‌ر به‌ده‌م یاد و یادگارییه‌کانی به‌هاری پاره‌وه، پرسیا رێکی ئاراسته‌ کرد:

- نازانم بۆ ئه‌وه‌نده له‌گیاوگۆڵ ده‌ترسایت؟

- له‌ترسی دا پیرم.

- پێکه‌نینیکی به‌رزی له‌ ده‌م تریقایه‌وه: هه‌ی که‌سی، کا دا پیرت ماوه؟!

- ئیستاش هه‌ر لێی ده‌ترسم.

- ترسان!!؟

- کاتی خۆی هه‌ر بچووبامایه ناو گیاوگۆڵ، ده‌یدامه به‌ر به‌ردان، ئه‌ی نه‌چی مارو میروو پیتوه ده‌دا، ئه‌ی زه‌رگه‌ته ده‌تگه‌زی... جارێ به‌گویم نه‌کرد، به‌دوای ڕه‌شۆله‌یه‌که‌دا چوومه ناو قۆپه‌نه گیایه‌ک، به‌ردێکی تیگرتم، گۆزینگی به‌خوین دا هینام، ئه‌وه‌نده ئیش و ئه‌زه‌تم پێ گه‌یشت، هه‌زار خۆزگه به‌ژه‌هری مار... ئیستاش، ئه‌وا بیست ساڵ زیاتری به‌سه‌ردا ڕابردوه، جیبی هه‌رماوه. له‌و ڕۆژیه‌وه ڕا ڕقم له‌گیا و گۆڵ و له‌ به‌هاریش بووه‌وه. هه‌موو گۆڵ و گۆلزار و ڕه‌شه ڕه‌یحانه‌م لێ بوو به‌دوژمن.

- ئه‌ی ئیستا؟

له‌گه‌ل ئه‌م پرسیا به‌سنگی خۆیه‌وه گوێی.

- ئیستا درک و داله‌که‌یشیم له‌ لا وه‌ک په‌ری تاوسه. به‌ده‌م ئه‌م قسانه‌وه سه‌ری خۆی خسته‌وه سه‌ر سنگه نه‌رمه‌که‌یه‌وه، له‌گۆشه‌ی چاوا، سه‌یری چاوه خومارییه‌کانی "کوچه‌ر" ی کرد: "گه‌ر به‌هار نه‌بوايه، چۆن ئه‌و

گه‌نجینه‌م بۆ ده‌دۆزرایه‌وه!" به‌ده‌م ئه‌م قسانه‌وه لێوه‌کانی خسته سه‌ر کۆلمه ئه‌سمه‌ر و گۆشتنه‌که‌یه‌وه، پێکه‌نینیکی گه‌پنامیتری له‌ده‌م تریقایه‌وه: "هه‌تا ماوی ده‌بی له‌چاکه‌م ده‌رنه‌چی، چونکه من تۆم ده‌مه زه‌رد کرده‌وه".

- قوور به‌سه‌ر ئه‌گه‌ر من نه‌بوومایه، هه‌ر گاوانه گۆجه سیس و ڕه‌نگزه‌رده‌که‌ی ئاواپی ده‌بووی. ده‌بوايه هه‌ر له‌بن که‌نده‌لانان دانیشی و خۆڵ به‌خۆی.

- ده‌زانم ده‌زانم...، ئاخ‌ر تۆ له‌من ئاقل‌تر و باخۆش‌تری.

- هه‌ی له‌وه... شیت و شوور، هه‌ز لێک‌کردن، به‌گه‌وره و گچ‌که‌یی نیه.

- دوای نه‌ختی بێ ده‌نگی و بیه‌ر کردنه‌وه: گه‌ر منیش نه‌بوومایه، ده‌بوايه مه‌مه‌که‌کانت هه‌ر له‌ناو کورته‌ک و شه‌روالدا پووت بینه‌وه... وه‌ک دووری نه‌سمراو.

"کوچه‌ر" خیرا خیرا گه‌شکه‌یه‌کی پێ گرت... قسه‌که‌ی پێ بری، هه‌تا تینی تیاوو بۆلای خۆی ڕاکیشایه‌وه. چاوی له‌چاوه بچووه‌کانی بری، جووله‌یه‌کی بۆ کرد، زیاتر خۆی له‌سه‌ر زه‌وییه‌که‌دا مشتومال کرد. به‌ده‌م ماچ کردن و بۆن کردنی سه‌رو گه‌ردن و بناگویی چلک‌نه‌که‌یه‌وه، له‌ساتی بێ هۆشیدا، په‌یتا په‌یتا جه‌سته و ده‌ماره‌کانی خاوه‌بوونه‌وه... ئاوقای له‌ش و لاره‌ باریکه‌که‌ی بوو، وه‌ک دوو جه‌سته‌ی تیک‌ئاخ‌راو، هه‌ردوو کۆلمیان که‌وته سه‌ر ده‌م و لێوی یه‌ک‌تر و مل‌چه‌یه‌کی به‌رزی له‌ روومه‌تی هه‌لسان:

"به‌خوا راسته "ونسی" گه‌له‌ک قه‌رداری تۆم" توند‌تر له‌باوه‌شی خۆی گوێی: "گه‌ر تۆ نه‌بواي، ده‌بوايه له‌پاشمله هه‌ر پیم بل‌ین نیه‌رمووک" ماچ‌یک‌ی تری لێ کرد: "ئه‌وانه هه‌موو به‌لایه‌ک، ئه‌دی جگه‌ره کیشانه‌که...!" تاوی ده‌می له‌سه‌ر ڕوخساری دانا: "ئیستا بۆته دوژمنم". دوای هه‌له‌سته‌یه‌ک: "چاوم ده‌ری، بابم گوێی "کوچه‌ر" به‌رخه‌وانیت کرد، بووی به‌شوانبیش، خه‌نجه‌ریشت له‌به‌ر پشت‌پیه، ئه‌گه‌ر جفا‌ره‌ش بکیشی

به په كجاری ده بیت به پیاو...!" به هه ردوو دهسته كانی كه و ته وه ئاو پیزان و راکوشین "هه ده خوشكم بچن، نه تووم له هه موو كهس خوشتر ده وئ. " ونه " وهك كو انووی جو شدر او، خوینی كه و ته وه كهف و كول، سه رگه ردان و پشو و سوار گوپی خوئی راداشتبوو. "كوچهر" یش به داخ و حه سره ت هه لكی شانه وه گه پرایه وه سه ر قسه كانی خوئی:

- گه لی له به ختی خویم ده ترسم، ترسی ده كه م قه ت ئوخه ی نه كه م.

- من له تو زیاتر له سه ر ئاو و ئاگرم... دل له دل مه ده نه وه نده مان نه ماوه.

- حه یران له دۆله گه رمی!

- بو... بو... تو بلینی باوكت له قسه ی نه م ده ریچی؟!

- هه تا نه و ده گه ریته وه، وه ره م هه لدینم، ... "شاخو"ت نه دیتوو؟!

- بگه ریتمه وه ده چمه مالیان.

- بابم و "سالح مام شیخ" و چهند كه سانیکي تر به ته مان دوا ی چهند روژیکی تر به دوایدا بچن. دهستم له سه ر دلمه، تا نه و نه گه ریته وه ئیشمان په ته یه. شه و و روژ به په نجه لیک ده كه مه وه، هه ر ده لیم ده بی روژی خو مان به بووک و زاوا به ندی ببینی نه وه؟! ... غه سه كه ی مال له به غدا وای ده كرد دوو كورم پیکه وه ده بوون، نه وجه هه ینی نه وی چاوه لاتی پیم نای، له عه ژمه تان شه قی ببردایه...

- "ونه" خوئی خسته سه ر كلاوه ی چوکی، سه رشیتانه كه و ته گروگال: هه نكه، هه ر هه نكه... ده چمه مالیان... ده لیم "شاخو" نه من، نه من له گه لت دیم، هه ر نه وشو، نه وشو، بابت دینمه وه گوند، ها ا ا ا ا ا هه ر نه وشو، چ له وشو زووتر نییه...! ئی ئی باشه ده زانم ده زانم... نه و جاره با شه یتان به نه عله ت كا، به لكو خه لکی ئاو اییش داده سه كنی نه وه، نه من نازانم نه و خه لکه له چی ده ترسن... بو وایان به سه ر هاتوو... جارئ "زادو" و "تومهر ئاشه وان" له هه موو كهس زیاتر قه له زراو بووینه، له گه ل خو یانا

خه لکه كه شیان سه رگه ردان كردوو... من نازانم نازانم بو... داپیره پووری، پلكه ئایش... نه وانه قه یناكا، هه روا ترسنوك و قه له زراو بووینه، نه دی نه وانی تر بو...!

- بابم و ته نی، كئی ده ویری پروا به خه ونی "دیوانه مه مو" و به قسه كانی "به كراغا" نه كا...!

- نه و او وتمان "دیوانه" قه یناكا، هه ر چوینی بی له خوین و گوشتی خو مانه. به لام سه یرم به "به كراغا" دی، نه وی روژی بتدبیتبوایه چو ن ماده لای بی له به ر خه لک ده كرد. چهند زمانی شیرین بوو شیرین...!

- كر به قه له نده ر، هه ر بزانه گوند چول بوو!

- هه لسا یه وه سه ر پییان: زناحم له گه ل دایکی خویم كر دبی، هه تا روح له به دهنم مایئ ئیره به چی نایه لم.

- روحی منیش له سه ر روحی تو... ناخ چ بكم، هه تا له ماله باوان بم كیوه بچن ناچارم به گه لیان كه وم.

- به دهم ئاو ردانه وه به ملاو به ولادا: نه وشوش دیم له وی قسه كامان ته و او ده كین.

- مبیبه چی ی دوینی شه و. نه وهك ببینرین...

هه ستیان به جووله جوولی گوند كرد. ئاوایی كه و ته وه جموجول، دهنك و زه نا زه نای منال و كالیان كه و ته به رگوئ... خیرا خیرا جیژوانی شه ویان دانا... "كوچهر" به لایه كا سه ره و هه وراز یوو وه و "ونه" ش به خو به گویدریت و رابویه كه ی سه ر پشتیه وه، شولق شولق... به هه ورازه كه وه هه لزا. دهستی كرده وه به گورانی چرین و به یت و بالوره كانی خو یه وه...!

"نایشه شه ل" به راکه راکه به دوا ی ده نگیه وه هات، كودیله ئاو ه كانی لی وهرگرته وه... هه ر به م ئاوایه هه نگاوی هه لئینایه وه تا له ناوه راستی ئاوایی سه نگرایه وه... "هه هه هه هه ی... مالی بی ئاو هه ی... "كومه لی كچه

عازبه‌به‌کان به‌خۆ به‌گۆزه‌ی سه‌رشانیانه‌وه تیی وپووکان، بگره و به‌رده و قیژه قیژیان ده‌گه‌یشته هه‌موو مالتیک...

- "به‌نگین" هه‌ق وانیه‌یه ئاوت بده‌می. بابت گه‌له‌کی جوتین پین داوم.
- هه‌ی قورۆکه‌ت... ئەمن چ بکه‌م... چیشم به‌سه‌ر دایه... "لای له‌ده‌سته خوشکه‌کانی کرده‌وه، کچی کچی ئی... بابان وپیرانیه
- ونه: ئاگات لی بی، ئاوه‌که‌ت هه‌موو رژاند.
- هه‌ی دایی... "گۆزه‌که‌ی له‌ده‌می راویه‌که‌وه نزیك کرده‌وه... دیسان لای له‌ده‌سته خوشکه‌کانی کرده‌وه": هه‌ی ته‌ماشاکه‌ن! "هه‌موو هه‌لۆه‌سته‌یه‌کیان بۆ کرد و ئاورپان دایه‌وه" هه‌ی کئی هات!"
- سه‌رنجیان بۆ رانا: وه‌یش چاوم ده‌ری!

- به‌سته‌زمانه‌ی بوویته داوه ده‌زی، که‌پویی بگری روحی ده‌رده‌چی.
- به‌نگین: سه‌ر شینیبه، ئەوه‌ی به‌سه‌ر ئەوان هاتوو ره‌بی به‌سه‌ر گاور و مسقوفیش نئ...

- ده‌زانی بی بابی چهند ناخۆشه، هه‌ی چاوی کوو بوویته گۆمی خوتین؟!

- به‌نگین: ئەوه‌ی بابم و "ئۆمه‌ر ئاشه‌وان" ده‌گپرنه‌وه، کافری هه‌فت دینانی پین موسلمان ده‌بی. کچیکی منالکاری زیته‌له، به‌ده‌نگه باریکه‌که‌یه‌وه، له‌ناویانه‌وه به‌رز هه‌لیدایی: هه‌ی که‌سێ چ قه‌وماوه، ئەدی هه‌موو سالتی ناچیتته راو؟

- به‌نگین: وس کچی، دایکم که‌پووم ده‌بری.
- یه‌کیکی تر: بابانکویرینه، ئەوه‌ی ئەمه‌ گویمان لی بووه، ئەو بزانی، هه‌نکه هه‌ر لیره پرچی خۆی تیتک تیتک ده‌کا!
- له‌ باب کپوه!

- بابانکویرینه بۆ به‌منیش نالتین... ده‌ پیم بلتین چی بووه؟!

یه‌کیکیان خۆی لی نزیك کرده‌وه، به‌ده‌نگیکی نزم چرپاندیه‌یه بن گوئی: خوشکۆله، بابی قومری، به‌خۆ به‌ئه‌سپ و تازی و تووله‌وه "ده‌ستی بۆ ده‌می خۆی برد، به‌ئامازه‌ کردنه‌وه تا سه‌ر زگی خۆی شوپی کرده‌وه": دیوه بالداره‌که، هه‌موویانی

- هه‌یه‌یه ر ر رۆ... ئی ئی

- لرف کرد

- ده‌وجه کر به‌ چیتر له‌سه‌ری مه‌رۆ، با گاوانه گۆج گوئی لی نه‌بی... ئەو هه‌له‌پاسه هه‌موو دنیا تپده‌گه‌ینی...!

- به‌نگین: قه‌له‌نده‌رینه، هه‌ر دوعا بکه‌ن بلتین خوایه به‌سۆدره‌مان نه‌به‌ی.

"ونه" هه‌تا هیتری تیا‌بوو هاواریکی له‌سه‌ر کردن: ئەوه چ فسکه‌فسکتانه... وه‌رن گۆزه و کودیله‌کانتان پر که‌ن، دهنه به‌جیتان دیتم.

وه‌ک پۆلی په‌پوله، هه‌موو ده‌وره‌یان له "ونه" دایه‌وه، ئەوه‌نده ماندوو چه‌واشه‌یان کرد، ده‌ستی به‌سه‌ری رانه‌ده‌گه‌یشت... دمکی راویه‌که‌ی له‌ده‌ست گرتبوو، گۆزه و کودیله و کونده‌ی پر ئاو ده‌کرد، یه‌کیکی به‌ری ده‌کرد، ده‌ی تر ریزی ده‌به‌ست... "به‌نگین" به‌هه‌له‌داوان گۆزه‌که‌ی له "قومری" وه‌رگرت و به‌پری بۆی برده‌وه.

"ونه" سه‌ری خۆی هه‌لپری، به‌ده‌نگیکی به‌رزوه هه‌لیدایی:

- "قومری" چیتر مه‌گه‌رپوه، هه‌نکه به‌خۆم راویه ئاوه‌کتان بۆ دینم. دیم "شاخۆ"ش ده‌بینم.

تا ده‌مه ده‌می چیشته‌نگاویکی دره‌نگ، هه‌ر به‌م ئاویه به‌خۆ به‌گویدریتژ و راویه ئاوه‌وه له‌گه‌ل کچ و کالی ئاوایدا، کردبوویان به‌ده‌نگه‌ ده‌نگ و هه‌رایه‌ک نه‌بیته‌وه. "ونه" سه‌رقال و مژوولی کاره‌که‌ی خۆی بوو، کچی لیتی ده‌تۆرا، یه‌کی لیوی لی ده‌کروشت، یه‌کی له‌ پشته‌وه‌را گه‌شکه‌ی پین

دهگرت، ... يا ئو، خوئی له یه کتیکیانوه توورپه دهکرد، یا سه رکۆنه ی دهکرد... بهدهم ئهم کارانهوه، ناوه ناوه ئاوازیکی بهرزه فریسی بو هه لدهدا...، وهک ههزره کارێ رفتهاری دهکرد، کوئی له هیچ شتی نه ده کردهوه، چی بهاتایه سه زاری، به ئاواز و ههوایهکی خوشهوه، بهرز بوی دهچری، به دلێکی پر له گر و ئهوینهوه، دهیچریکاند و دهیخروشانده... ئه مجاره، گویدرێژه که ی به پیش خوئی دا و بو سه رکانی وهرچه رخایهوه. وچانیکی دا، خوئی له ناو ههوری ته نهایی و ته مومژی خوژگه کانیدا ده دۆزییهوه. بینای سه رنجه کانی بۆلای ئه شکهوت و جیتهه واری راوچی و نوپینگه کانهوه رانا. له سه ر تاته بهردی سه رکانییه که وه تاوئی خوئی گه وزاند. گویدرێژه که شی به خو به راویه که ی سه ر پشتییهوه، جار جار فووشه یه کی بو دهکرد، لاقیکی بهرز ده کردهوه و خیراخیرا، دهیدا یه وه بهزهوی... له گه لیشیا ئاوی ناو راویه که وه شولقه شولقی ده کهوت. چکچکه ی ئاو به بن ته نگه یدا ده تکایه خوارهوه.

خوئی وهک که نگره بی که سه یهک، تاک و تهرا، دههاته وه بهرچاوه... هه ره له و پێدوانگه وه، به ناخی خویدا قوول بووه وه: "کتی ده توانی دهغه لێکی دایک که ریله ی خوشک ئیفلیجیکی وهک من بکا به خاوهن ژن و مالم...! باوکی چ کچی هه یه متمانه م پێ بکا...؟! ته گه ر بێشه م بو نه کوی، نه ختی ژن له کوئی بینم...؟! به نانه ره که ی مالان یا به فینگه فینگی پر و پیرێژنان... هه ی هه ی هه ی له کبسه تان به زیاد نه بی...!"

به ده م هه مان تاسه و بیهر کردنه وه وه، له شوین خویا هه لسا یه وه، دوای ساتی وهستان و دۆشدامان، بافره ی هاتی: "به خه ونیش بیرم له وه نه ده کردهوه، که رۆژی دی له باوه شی کچیدا ده نووم، سه ر به سنگ و مه مکی ده که م... ها ها ها... بهرزتر پیکه نی: "ها ها ها...! سه یرم به خو م دی، قهت نه مده زانی من ئه و کورپه لاوه م...!". گه راپیه وه شوین خوئی، له سه ر تاته به رده که هه لقونجایه وه: "گری کویره ی من هه ر به و ده کریته وه، هه ر ئه و دهر دم تیمار ده کا... چ له ئیستا وه زووتر نیه... ده چمه لای ئاو کووف و

براده ره کانی... هه ر له بنی پێیان هه تا ته وقی سه ریان ماچ ده که م. هه ر ئه و پو ده چمه مالیان، ئه و راویه ئاوه شیان بو ده به م، هه رچی جه ره و گۆزه و قه له وزیکیان هه یه، هه مو یان بو پر ده که م... کوره "شاخو" هه تا ماوم گا و گو تالتان له سه ر چاوم داده نیم، شه رته گاوانی و نانی به یانیان و شکارته و مکارته... هیچ هیچ... هیچم ناوی لیتان... به س باو کتم بو په یدا که!... ته گه ر ده لێی هه ر ئیستا به گه لتان ده که وم، له عاردان بی، له عاسمانان بی، هه رده بی به یه ئینه وه، ئه و ئیسه م بو جیبه جی بکا. "مام سالح" به قوربانی داوداوی سه ر و ردینه سپییه که ت بم. کاری من که وتۆته لای ئیوه، به نگۆ نه بی چاره م نا کړی.

کوره ده برۆ ئه ولا سیسی گوئی رهق، ده لێی کرمی بن عاردی، تو و ژن هینانیان گوتوه... گه ر گه وجیکیش هه بی له قسه مان دهر نه چی، کتی میردت پی ده کا...!

"مام سالح" بروام پێ بکه ن. ده نگۆ برۆ نه دوئی، دلێ باوکیم بو رازی که ن، بزانه ده بی یان نا؟!... ئۆف ئۆف... "مام دیوانه"، ئه توو، ئه توو، هه ی به قوربانی رشک و ئه سپییه که زی و په رچه مت بم، ده ئه توو قسه یه کی خیرم بو بکه،...

دایکه جنۆکه ئه توو و ژن؟!... ده لێی له تفنکی قووله شین شایه ری ئه جندۆکان په یدا بووی!...

به خوا سه یرم پێیان دی... جارێ خو ئه گه ر ئه و قسه یه بگاته وه داپیره پووری له دین دهر ده چی: ولی، ولی، ولی... گۆجه ی قوون خوار، به و ئاخو ران و باخو رانه... وا دنیا مان به سه ردا کاول ده بی، له باتی زکرت، ته هلیله ت، شه و نوێژت، بیه ره چ ده که یته وه، هه ی به قوربانی نینۆکه کی پیتی دیوانه بی...!

له شوین خویا، ورده ورده له گه ل ئه م خو دواندنه دا ده ستی کرد به پیکه نین:

"ههی چاوی چاوم بابی "شاخۆ". ئەگەر بۆلیم منی لە تازییەکانی خۆی خوشتر دەوی، درۆ نیە... هەر لە دوور را دێ و بە پیکەنینە بەرزە کە یەو دەلتی: گۆجە سەر شیت، دیارە لەبەنەو شتیکت بە شتی کردوو، هەمووت براندۆتەو... هەر پرسە خەسوانە کەت بۆ ئیمە هێشتۆتەو... بۆیە وا دەنگت لە تیری دێ...! بووی بە ئاگری بن کا. ئەتوو لە "جب" ئازاتری، یاخوا لە بابی منت کەوی...! ئاورپک لە "سالح مام شیخ" دەداتەو، پاشان دەلتی: باوکم، لە سەر ئیمە هەر ئەو یە کە دلی باوکیت بۆ رازی کەین و هەرتی لێ وەر بگرین... بەلام هی کچە، ئیمە ناتوانین هیچ قسە یەکی لێ بکەین" لە شوپن خۆیا هەلسایەو، دوایە بەگور لە جیتی خۆی دانیشتەو: "جا هەر وایە وا قوربان... ئەو قسە یەت لە گەل جووتە پیتاڵاوە کانت بەسەر سەر و بەسەر چا...!"

هەر بەم شیوێ، لە گەل خۆیا کەوتیوو وەرە ورد و بەخۆدا چوونەو. سەرنجی بۆلای شاخە دوور و جی نەزەرگە مامز و کەلە کیتیویان رانایەو، هەموو ئەو خەم و پەژارە و دلەراوکییە، بوون بە شەپۆلی ئاوازیک و لە ناخی دل و دەروونییەو سەری هەلدا...

لە پەرزە بایەک، دەنگە دەنگ و هەرا و هۆریای خەلکی چرپاندا بن گوتی. لە شوپن خۆیا هەلسایەو، بە دەم هەست راگرتنەو سەیری لای ئاواپی کرد، گوتی خۆی را داشت: "تۆ بۆلایی ئەو نەبێ، هەموو جار کە کە لەشی کەلە کیتیوی و مامزان دینیتەو، ئاوا منال و کالی گوند بەزاک و ماکیانەو دەوهری لێ دەدەن...!". خێرا خێرا بەرەو ئاواپی سەرکەوتەو... "بەلێ هەو، یاخوا بە خێر بیتەو، ریتی دوورت لێ نزیک کردینەو... بەلێ دەق خۆیەتی... ئەو هەرا و هۆریایە هەمووی لە لای مالی ئەوانەو یە...،... ها!... سەیرە، سەیرە... ئەو هەموو ژن و پیاو بۆ وا خپ بوونینەو... ئەو هەموو خەلکە دەوریان لە چی داو... تۆ بۆلایی شتی پووی دا بێ!...".

هەتا لە قەرەباڵغییە کەو نزیک دەکەوتەو دەنگە دەنگ و هەراو

هۆریایەکی ئاواسایی، تیکەل بە جریو و جوو کە ی چۆلە کە و نووسکە نووسکی سەگە کان دەبوو... ئەوانە ی هەموو دەکەوتن بەرگوتی... بە هەلە داوان هەنگاوەکانی هەلتینایەو... هەموو وەک پوورە ی هەنگ کەرە سیسەیان کردبوو.

- کورە خۆ لە داری گیتی مە دەن، ماری چی و حالی چی؟!...

- "سەیرە دەنگی "زادۆ" م دەکەوتتە بەرگوتی، ئای،...! ئەو بەسی چی دەکا!..."

- بەخوا ئەو هەش هەر عەلاماتە کە پیتاشانمان دەدری، ئەدی لەو هەشکرتر، لەو موعجیزە تر!...

و هەک تاوی تەورداسی خۆی خستە ناو حەشاماتە کەو.

- "زادۆ" لە قسەکانی خۆیا هەر بەر دەوام بوو: دیوانە بوومە جوو لەسەر دەستت ئیسلا م بووم، ئەو نە کە ی، ئەو کە ی نە کردانە... کاری وا لەتوو ناو هشیتهو!..."

- ئەویش شیرە کە ی لە کالان دەر هینابوو، هەلیدە شە قاند و لە سەر گیندانە کە نزیک دەکەوتەو، دەیخوژشان و دەیچربکاند: "با مار نە بێ، دیوی گەر گەر بێ،...! کورپنە لاکەون، ئەو هە ی لە سەر دوژمن پازدا، دەبیتە برا بە شی شەیتان.

هەموو چاویان بریبوو کونە کەو، ماریکی جینجری سەر ما بردوو، بستنی سەری خۆی لە کونەو دەر هینابوو، لە بن ساپیته ی سەر گیندانە کەو سەری خۆی شوپ کردبوو، لە بەر فرە فری و هەلبەز و دا بەزی چۆلە کە کان هەر ئەو تا دەبێنرا، هەموو بە جوو کە جوو ک و بال هەلشە قاندنەو تیبی و رووکابوون... جەستە ی وا سپی بوو، بە زۆرە زۆر تەکانی دە دا بە خۆی، نە بە تەوانی بە تەواوی بیتە دەرەو یا بچیتە ژوورەو... جار جار زمانە دوو فلیقانییەکانی دەر دینا و سەرە نیو زیندوو کە ی دینا و دە برد... "ونە" و هەک

تیری تههمتهن له شوین خویا تهکانی دا، کلکی دارجووته کهی گرت و هیرشی بو برد. "زادو" لهو خیراتر کهوته جووله، په لاماری دا و هتا هیری تیا بو هاوارتیکی له سهر کرد:

"گوجیله بهراز نه کهی" له گه لئم قسه یه دا خوی پیدا شوږ کرده وه، له پشته وهره توند بهر زهفتی کرد: "نهو گوو خوار دنه بو تو نه هاتووه،... خوت له هه موو شت هه لمه قورتینه...!".

"ونه" کهوته جووله و خوږ اته کاندن:

- بهرم ده، نه دی له مار کپوه!

- "زادو" پرسیا رتیکی گه پ نامییز و سهر سوږ ماوی ناراسته کرد: مارا!...
نه وه ماره؟...

- نه دی چیه؟

- نه وه قوزه لقورته له بو بن گویت، له بو بی نه قللی و نه فامیت.

"پوور میردین" له شوین خویا چاوه کانی نه بله ق ببوون، ده توت بوور اوته وه، به بی ههست و جووله له شوین خویا دامابوو، چی گور کپیه کی به قاچه باریک و لهرزو که کانی کرد. توورپه و توند به چاویکی پر له رق و قینه وه له "ونه" ی روانی. له بهر خویا کهوته بلمه بلم: "نه ری و دللا هه ی دلده رد، هه ی قوزه لقورت له خوت و له تاجه رات...!". "زادو" به دهنگیکی بهرز دیسان لای لی کرده وه: "ونه گوج، کوو ده زانی نه وه ماره...؟! مار و بهو وده خته ی سال...! کی ده لی پیاوچاکی نیه، هاتیه ناموژگاریمان بکا، ریمان پی نیشان بدا... کی ده لی شتی نیه... کوره باو کم، کی ده لی...".
رووی له "دیوانه مه مو" کرد: "کی ده لی بهر قه ره وللی بالداره بو نیه، کی...". "پوور میردین" به دهنگه زیقه که یه وه هه لیدایی: "هه ی سلاو له نه قلتان، نه وه هه رچی بی... مار نیه... نه وجه بیپنه وه".

"دیوانه مه مو" وهک گه والهی به هار گرماندی: "شهرعی مار به دار" به دهم

نه م دهنگه وه به رهو ماره که وه هه نگاوی نا...

- زادو: نا ا ا ا ا. هیزه نه کهی... دیوانه نه وه بیان نا ا ا... به خولامی خوت و کهس و کارت بم نه وه نه کهی. وهره سهری من په ل ده، واز لهو بیته...!

به لام نهو کووی لی نه کرده وه، چوین شیره کهی بهرز کرد بو وه ناوا وه شانندی... له گه لیا "زادو" به کولگه گروو سهر و پوته لاک داپلوسینه وه، کهوته گرو گال: "دیوانه نه وه نه کردایه، قهت نه مده زانی پی له ته خته ی چرووک دهنی!... هه ی چاوه کهم هه ی عه زیزه کهم، ئیش وها نیه... نه وه دوور و قووله دوور و قوول...! برؤ له مناله کی ناو لانکان بیرسه و بلتی، نه ری سه بیلو که مار له زستانان له کون دیته دهر، سه بیلو که به سارد و سهرما و شخته و به ندهر قهت مار ده بینری، سه بیلو که قهت ماری وها فه قیر حال هه یه، نه وها به لاکه لاک بی و به رامبهرت راوهستی، نه تووش بچی سهری قه ل ده ی...! یان دیته دوور چاوت...؟!... یهک جلیت لیده دا و خوینت پر ژهر دهکا...؟! بزانه کوو به گغه گغ دی، تیت ده گه به نی و ده لی هه ی له خوتان بی نه قل و نه زانی...! ماری چی و حالی چی...!?!".

"دیوانه مه مو" به بی گویدانه قسه که ی نه م، بی په روا، وهک سهر کرده یه کی خه مخور و له خویایی، به نه سپایی له ناو نا پوری قه ره بالغیه که وه هاته دهر، به تهک "پوور میردین" دا رابورد، نه ختی شانی خوی بو خوار کرده وه، به لام "پوور میردین" رق و قین و بی زاری له چاوه کانی دا ده باری. به دوو دلایه وه رووی خوی بو لاکه ی تره وه وهره چرخانده وه، له بنی چاوه سه وزه کووژ که یه وه به توورپه ی سهرنجی بو رانا... وهک پیاو کووژتیک، تک تک خوینتی به ددهست و باسک و شمشیره که یدا وشک بوو بیته وه... ناوا به ترس و نیگه رانیسه وه سهری ده کرد. به لام نهو له تزیکیه وه هه لگی رسایه وه، به نه سپایی لای لی کرده وه: نه نی نه وه منم من... کووی تو م پی ده لین! له دیوانه شیتو مه ترسه، هه یچ

کاری له خوځېدو ناکا...!". "پوور میړدین" بهم قسه یه، زرده خه نه یه کی ته نک به سهر ده موچاوه لوچ لوچه کانیه وده دا بلاو بووه وه، به هه ناسه سواری بووی خوار بووه وه، وهک جارن لاشانی ماچ کرد: "چوزانم، نه منیش ده لیم... دیتوانه ناتوانی، شستان له خوځېدو بکا...!". "زادو" دیسان باره که سی شله ژانده وه نه جار ده می قسه ی ناراسته ی "شاخو" کرد و بهرز هه لیدای: "نه من نه و قوربه سهری و داد و پرۆیه م بو ئیوه یه، نه وچه پاشان بو خومان". ناوړیکي نیگه نامیزی له "پوور میړدین" دایه وه، پاشان گه راپه وه سهر قسه کانی خوی: "ته دی نه ودهش هه نیشانه یه که نیه، هه ر عه لامات نیه...؟! بو له و هه موو ماله مار دیته مالی ئیوه...؟! نه گبهت هه ر ههنده شانی یه کیکی گرت، نه وچه خوا هاوار و خوا توئه...!

به خوا به خوا، هه ر سیتیکی ئورفی قسه مه، نه گه ر هه تا ده پازده شه وی دی له و گونده بمینینه وه، هه موو ره قه ده بینه وه، هه موو که ل و کرۆم ده بین... هه ندیکیشمان هه ر هپچ، نه وانه ی که سهر نایه ننه به رو لاساری ده که ن... نه وانه وهک گه زو و مه زو لرف ده کرتین... نه ری وه للا لرف ده کرتین و ده بن به سه خور". به هه نگاوی نهرم نهرم بولا ی "شاخو" خزی، دهستی له سهر شانی دانا، وهک پیری سه دسالی، به قورگیکی پر له گریانه وه، له ناخاوتنه که ی خو یا به رده وام بوو: "هه ی هاوارته له من هه ییش... چه ند داماو و بی مرادن...! هه ر جاری چاوم پیتان ده که وی ئاگرم تیه ر ده بی...!". "سالح مام شیخ" قسه کانی پی بری، به ده نگیکي گرژ و تووره وه، لای لی کرده وه: "پیوا نه وده نده له سهر شتان نه روا باشه، بو وا له هپچ و خوړایی دلئ خوت توند ده که ی...؟" "خدر خه ندان": پیوا قه د به قهرز نه ترسی... نه وه ی لای خوا هاتوو خوش هاتوو...!".

تا ده هات کزه با سارده که تینی ده سهند، تویراله هه وره سپیبه که ی ره ش هه لده گه پاند و به ری خوړی ده گرت.

په یتا په یتا سارد و سه رما بلاوه ی به ئاپوړای خه لکه که وه کرد. ئیتر

هه موو به دوودلی و نیگه رانیسه وه په رته یان لی کرد و به ره و مال بوونه وه. نه و کچانه ی هاوته مه نی "قومری" بوون، سه رنجه نیگایه کی پر له سوز و نوازشیان ئاراسته ده کرد و جیتیان ده هیشت. سه ره ژنه کانیس هه ر به م ئاوايه، به دهم مالتاوايي کردنه وه، له "دایکی قومری" یه وه جیا ده بوونه وه. هه ردوو که وتبوونه باریکی تازیه باری، روخسار په نماو و چاو وهک گو می خوین... گه ر له بهر "شاخو و باغو" نه بوایه، پیازاویشیان وه سه ر نه دنا، هه ر ئاوا له چوار ده وری ئاگردانیکی سارد و سپردا ده سته و نه ژنو دوش داده مان. "پوور میړدین" له وان سه رگه ردان و په شوکاوتر بوو، دل و ده روون و هزر و بیری ببوون به پارچه یه ک له گومان و نیگه رانی. دیمه نه کانی به شتیوه ی تر ده هاتوه به رچاو. که ل و به نده ن و دونه سهر به هه وره کانی... لا ببوو به دیتوکی رموزنه ی شاقه ل دریتژ و چرنوک ژه هراوی، بزنه مه ره ز و چیتلی بازی لی ده بوون به پلنگیکي بالداری چاوسوور... گیانی پیسی و چه پهل و کرده وی مرۆخوړی به سه ردا باریبوو، هه راسانی لی هه لسا بوو، به لام دهنگی ده فکه ی "دیتوانه مه مو" فه راموشیبه کی زوری دیتایه وه بهر. گه ر نه و نه بوایه نه ویش نه ده بوو...! خرت خرت به سه ر به نگه چلیبه کاندا رویشت و رووی له ناو ئاوايي کرده وه. نه مسهر و نه وسهریکي بو کرد، هه ندی جار وهک قومقومووک سه ری خوی بو ئاسمان بهرز ده کرده وه، دوايه ش به ده سته چرچ و چه وپله کانیه وه ئامازه ی بو لایه ده کرد. یا سه رنجه نیگای ده گواسته وه بو بنه دره ختیکي رووت، بن به ردیکي زل و زه به للاح... ده می له لایه وه ده وه سته، تاس ده بیرده وه...، له گو شه ی چاوه چکو له کانیه وه ده که وته سه رنجدان و روانین، ته زبیه دریتزه که ی به ملی خویدا شوړ کرده وه، که وته ده ست هه لسه قانندن و بلمه بلم: "هه ر به ردیکي له سه ر دانئ، نه و ئیشانه هی ئیمه و مانان نین، کرده ی له ئیمه چاکترن... دیتوانه... نه و ئیشه ت بو کرد، کی له خسته ی بردی،... نازانم بلیم چی، هه ر چه ند سه ر دیتیم و ده به م چ قسه م بو نایین، ناشتوانم له تاریکی قسان بکه م...! بلیم

چی... دئیوانه، دهبی پیت گوترا بی!!... نانا... له خو به وه... نا نا... ناتوانی نانا توانی... " ... بهم نا وایه ده ریشست، سه رقآل و سه رگه ران ههنگای دهن، دیسان له ژیر دیواریکا یا له نزیك سه ره نو پلکیتدا هه لده گیر سایه وه، هه مان جووله و رهفتاری دوویات ده کرده وه... تا سر و سه قه م زوری بو نه هینا رووی له مال نه کرده وه.

و پرای سارد و سه رما، پهیتا پهیتا باگه ر و باهوز تینی ده سه ند و هه وره کهش تیر ده بو... هه ر دوا ی نو پژی شیوان گوند بو به گورستانیکی تاریک و نهنگوست له چاو. هه روات ده زانی نه مانگه ته بهش پانه ی که دوینی پیران نه م ناوه ی کرد بو به چراخان، کوژاوه ته وه، یا که وتوته خواره وه و هه پروون به هه پروون بو وه. وه ک گلو له موو له نیو تیه نه هه وریکی چلکندا ون ببوو، به زوره زوریش که رکه کهیت بو نه ده دوز رایه وه. "دئیوانه مه مو" له نیو نه م تاریکی و بی ده نگیه ده ههنگای دهن، ده فسه و شیره که ی، هه ریه کی به لاشانه کی خویدا شو ر کرد بو وه، به ناو گوندا راده بورد:

"دا ا د مه ده ده... به بیه به به به بیه...! نه وه ته نه وه ته، ته خت و تاراجی پاشای که ره می... به بیه به به... داد مه ده ده... حه ی ی ی...!". توند و ته یار به سه ر بستنی "هه رمک" که وت، به ده فه لیدان... ده توت سه د سو فی و مرید حه لقه ی زکریان له گه ل به ستا وه. هه موو چا وه کان له ناو تاریکایی نه م شه وه دا خه و الو ببوو، یا که وت بو وه خه و یکی قو له وه، ته نها چاوی "ونه ی" شهیدا و دلپ له نه وین نه بی...!

که "دئیوانه مه مو" که ژاوه ی تاریکی خسته وه جووله و لقلقین، نه ویش له لای خو به وه، به ناو کو لانه کپ و بی ده نگه کانداز ده ی بو کرد. وه ک گورگی باران دیته به نیو په نا و په سیواندا به ره و جیژوانی نه م شه ویان رویشست. وه ک کرمی ژیر زهوی، به سه ر چل و چپو و کوته ره داره کانداز

ده خزی و ههنگای هه لده تینا یه وه... پلوو که به ردیکی ناو دیوی مالیان کرد، نیتر چوو له ژیر کاکوکاندا، له دوور ماله کانه وه، که وته چاوه روانی... نه وه له م کپ و بی ده نگتر بو ی خزی، له ناو تاریکاییه که دا پهیدا بو...، سنگیان نا به سنگی یه کتره وه، وه ک شه تله لاو لاو تیک ئالان...

دوا ی ساتی له دلله راوکی و یه کتر کوشین، "کوچه ر" پرسیاریکی ناوه ژوی چرپانده بن گوی:

- چیت کرده وه؟

- هه تا پیش روژئاوا هه ر له گه ل "شاخو" بووم.

- ئی...؟!

- تا دوو روژی تر نه گه ر نه گه رایه وه، به دوا ی سو راغیدا ده چین.

- هه ر نه توو و نه ون؟

- نا نا... بابت و "سالح مام شیخ" و "سمایل گاهه ش"... هه تا "جب" و چه ند که سانیکی تریش خو یان تاماده کرده وه.

- بو نه وه هه موو خه لکه؟... تو بلایی نه و قسه و قسه لۆکه ی "تومه ر و زادو" و مادو... نه سللی هه بی.

- نا نا نه وان ئایرین... به لام گه لی ره وه گورگ و ده عبای دی دیترا وه... وایان پی باشه چه ند چه کداریک پی که وه بیچین...

- من ده لیم، بریا زووتر به ری که وتبان.

- منیش ده لیم، تا روژی زووتر به دوایدا بیچین باشتره.

- ئیشاللا، به مه رگی چ نابی. زوو ده گه رپته وه و ئیشه که ی ئیمه ش یه کلا ده کاته وه.

- به ته نه اش چوویم، من هه ر ده چم!

- جا بو هه ر نه توو... ئیسک گران... نه دی نه وانی دی... نه توو چوزانی چوته کوئی...?

- چوویته قولله ی قافیش، هەر ده بی بیهینمه وه.

- "زادۆ و ئۆمه ر" یش هیچ... باشتره نه زانن.

- ئه وانه هەر ئازان پر و پیره ژنان بترسیئن.

- دێوانه سه ر به کولکه که ی خو شمان هەر هیچ...! ئه و هەر...

- ها ئه و... ئه و! خوا دا ینا وه بۆ ده ف لیدان و زکر کردن... "دوای نه ختی

کر بوون و بییر کردنه وه دریشه ی به قسه کانی خو ی دا": با وه رت هه بی نه من زۆر بینم پیی دی.

- جا کئ هه یه "دێوانه ی خو ش نه وئ...!!

- هه ردوو به جووته به ده م ئه م قسا نه وه سه رنجیان بۆ لای بستی

"هه رمک" رانا. ئه وده م هه و ره چلکنه که ی به ری ئاسمان، درزی ده که وتی و

په ی تا په ی تا له شکر ی تاریکی هه ره سی دینا...! "بستی هه رمک" که وتبو وه

به ر تاریک و روونی ئاسۆ وه. "دێوانه مه مۆ" زۆر به جوانی ده بینرا،

جووله جوولی ده ست و سه ربادانی به دی ده کرا. هه ندی جار سوورپکی ده دا،

به هه ر چوار ده وری خویدا خو لی ده خو ارده وه، دوایه ش به ره و "که پکی پییر

که ره م" ده که وته وه سه ر له قان دن و زکر کردن...! هه ندی جار هه ردوو دهستی

خو ی به رز ده کرده وه و ده فه ی ده کوتا، که ده که وته به ر رووناک ی ئاسۆ وه،

وه ک په یکه ریکی پروزی ره ش ده که وته به رچاویان. سارد و سه رمای

ئه م شه وه به تره فه، به یه که وه ی دوور ببوون. له ئامیزی به کتر، خو یان به یه کتر

گه رم ده کرده وه. ده ست و په نجه سه ره کانی له سه ر ملی "کوچه ر" کیشایه وه و

بۆ گه یرفانه قولله که ی شهروالی شو ری کرده وه... ئاوینه یه کی خری ده ره ی تا:

"ئه و جاره _ جب _ چی وای له گه ل خو یا نه هینا بوو. نه وه ک به فر پیی لی

بگری، به په له گه رابو وه" به ئه سپایی ئاوینه که ی لی وه رگرت، هه ندیکی

خۆ لی مشتومال کرد، هه ر ئه وه ته تارمایی ده موچاوی خو ی ده دی، به ده م

ئاخاوتنه وه ئاوقای بوو:

"خۆت نه ینوکی... په نا به خوا دوای چه ند مانگیکی تر، به دوان ده چینه

لای کوتالی لی ده کرین...!". به ده م ئه م قسه کردنه وه خو ی نه ختی

چه مانده وه و ئاوینه که ی له سه ر گابه ردی دانا. په ی تا په ی تا سه رما و سۆ ل

به نا و هیسک و پرووسکیان ره گا ژۆی داویشت. له به ر به کتر کوشین و خو

له یه ک نزیک خستنه وه، هه ر ئه وه ته ده نگی هه ناسه یان ده هات. سه ری

خویان بۆ ئاسمان هه لبری، هه و ره چلکنه که، تا ده هات، زیاتر درزی

ده که وتی و هه لده بزرا... له هی کرا مانگی چوارده له بن هه و ران ده رکه وت و

تیشک و ئاویریگی به سه ردا باران دن، ده ورو به ریان بوو به چراخان... گورزه

تیشکی له ئاوینه که وه خرچکه ی کرد و له دور چاوی "دێوانه مه مۆ" بریسیکی

دایه وه، سه ری له گه ل تاسا. به دلله کوتی هه لوهسته یه کی بۆ کرد، سه ری خو ی

بۆ لای تیشکه که خو ار کرده وه، به سه رسامی له پیش خو یا که وته پرسیار

کردن: "ئهی...! ئه و شه وه چه بو له چاوم چه قی...؟!، دیسان دهستی

کرده وه به ده ف لیدان، له باریکی شله ژاوو ئاسا ییدا، ده فه که ی وا ده کوتا

که میکی مابوو بیدریتی، دوای ماوه یه کی تر دیسان گورزه تیشکی

چاوه کانی پیکا... ئیتر نه ی توانی چیتر ئۆقره بگری... هه تا هیزی تیابوو

ده نگی خو ی هه لبری: "ئه هه! ئه وه ته، ئه وه ته...، کافری کافریاب ئه وه

لیره ی...؟! بۆ کئ خۆت له بۆسه ناوه...!!". به ده م هه راو زه نازه ناوه، به گوپ

بۆ دابه زی، له گه ل پیی خو یا، چه ند به رد و کهسته کی رامالی، به تا و

به ره و روویان سه ر به ره و خو ار بو وه وه: "بالداره دم به خو ی نی، پلنگه

بالداری... هه رچی هه ی... دیوی، درنجی عه زبای... هه ر چیسه ک بی...؟

به غه وسی گه یلانی، ده بی سندنم که م... ده بی به ده ردی ماره سه رت به رم...

ده زانم ها تیسه دوای چی؟!...". هه ر به م ها توها واره وه بۆ لایان شو ری

ده بو وه وه، که میکی مابوو بیانگاتی. "ونه" هه ر هینده ی پی کرا. له دهستی

"کوچه ر" رووی، ته نگه تا و هه ناسه سوار، به ره و که نده لانه که وه سه ر به ره و

خو ار بینه وه و بۆی ده رچن... "دێوانه مه مۆ"، وا به گوپ و تا و رای ده کرد،

خۆی پىن نەگەرپايەو... كەمىكى مابوو بەسەر ئەوان و بەسەر تەلپىشە بەرد و درېك و دالە وشك ھەلگەرپاوەكانەو توننا و تون روو بچى... كە تارمايى ئەوانى كەوتە بەرچا و لەبەردەميا كەوتنە پاكردن و بازدان، يەكسەر خۆى دا بەزەوى، توند چاوەكانى خۆى گرت، لەشويىن خۆيا كړ كەوت... زۆر ھەولئى دا بيكا بەھەرا و ژاوە ژاو، بەلام نەيتوانى دەمى لىك بكاتەو... بەھەلەداوان، بەبچى خۆگيرکردن، ھەلسايەو و بەپاكردن گەرپايەو، پك و پك بەسەر "بستى ھەرمك" كەوتەو، لەتاو پاكە پاكە و سەرلپشيووى خۆيدا بەلاكەى تردا شۆر بوو، پاشان لەلايەكى ترەو پيايا ھەلگەرپايەو... ديسان لەديوپكى تردا بۆى دابەزىيەو... والپى شيوابوو، ھەموو ھەوتپل و كەرخەكانى لا تىكەل ببوو...

دواى ھەول و تەقەلا و ئەملا و ئەولا كەردنپكى زۆرەو، پىگاي لاي مالانى گرتەو بەر... بەھەناسە بركى، چەند ھات و ھاوارپكى ترس نامپز و پچر پچرى لە دەم دەرجوو: "كورپنە، بەچاوى خۆم دىتم، ئەگەر تاذا بوايە ھەلنەدەھات، بزانه كوو ددانەكانىم بەگاز ھەلنەدەكيشا، پەر و بالىم ھەلنەپاچى...! ترحيو... خەلكە چا و نەترس و تازاكان... مالتان بەقوپر بگيرئ، دەبەس فسو ھۆرى خەوتان بى... "دەنگى خۆى زياتر ھەلپرى: "كەند و كەند، كەند و كەند... شاقەلى لە دوو خۆى پاكيشا و ھەلات... " ھەر بەدەم ئەم ھات و ھاوارەو، ھەنگاوە لەرزۆكەكانى ھەلديتايەو: "ئەرى و ئەلا، كەند و كەند، كەند و كەند... "بەناو تاريكى و ترس و تەلەزگەدا دەرپوشت... قوتكە سەرى كاكۆ و لەودەكانى كەوتە بەر چا... ھاكا دەتدى وەك پەپوولە پايزە، بەرز دەبوونەو، لەلايەكى ترا دەنيشتنەو، سەر تىلەى خانويەكى لى دەبوو بە لەندەھۆرپك و بەرەو رووى دەھات... سەگى، وەك گورگىكى دەم بەخويىن لپى گر دەبوو و لپى دەمراوند... پەيتا پەيتا، مووچرپكىكى تەزبو و لەشپچين، لە بنى پىيەو ھەلنەسا و لە تەپلئى سەرى دەردەچوو... دلئى كەوتە ليدان... لەبەر چرە

چرقى ددانەكانى، چەند ناخ و ئۆفپكى لەدەم دەرجوو... بەلەرزە لەرز و دلە راوكپو، بەلەز خۆى لە مالى كوتايەو.

ئپتر گوند بوو بەشەوتپكى نووستوو گۆرستانپكى دەبجوور. "پوورمپتردين" لەبەردەم ئاگردانەكەو، نووشتابووو بەر يەك، لە جپھانا دابرابوو. ھەر سەر لە ئپوارەو لەگەل ئاوازی دەف و حاى و حۆلايە لايە ئامپزەكەى دپوانەدا كەوتبوو خەوتپكى قوولەو... دەنگى پرخە پرخى لە دوورەو دەبپسترا. پشوو تەنگى و ھەناسە سوازی زۆرى بۆ ھپنا، كترپر لەشويىن خۆيا راجفرى... بپدار بوو... ھەستى خۆى پاكرت، گوئى راداشت، شەوتپكى كړ و كپ، ئەنگوستلەچا، نە رىمبەرمى دەفە و نە دەنگى دپوانەى دەكەوتە بەر گوئى. ھەراسانى لى ھەلگير... سەراسپما و سورسورماو، لەبەردەم ئاگردانەكەو ھەلسايەو و گوئى خۆى لە دەلاقەكەو نرىك كەو: "خپرى خوايە... دپوانە، ئەو ھەمان لەگەل نەكەى!..." بەرەو دەرگا رپوشت، بەدەستە لەرزۆكەكانپەو، خرت خرت پشكەى شمشپرى لەيەك ترازاند، كە دەرگاي كەو، شەوتپكى دەبجوور و بەترەف... ھەوتپكى تارىك و چلكن ديسان روخسارە گەشەكەى مانگى پوئشپبوو... چ ساردى و وەپشوو مەيەك ھەبوو، ھەموو ھاشا و لپان بۆ ھپنا: "كەس نەبپنئ خوايە!..." شەق دەرگا كەى داخستەو، تەزپحە درپژەكەى، كە دەمى بوو شەوانپش ھەر بەملى خۆيدا شۆر كەدبوو، كەردى بەسئ چوار قەف و بەسەر سنگ و بەرۆكە پووجەلەكەى خۆيدا بەرى داپەو: "س س سميللا، مەمپلە سەر بەگتوازەكەم نە دەتپنم، نە گوئم لپتە...!". دەستى بۆ گيرفانە قوولەكەى برد، نووشتوويەكى لە شەمى و رۆن پپچراوى دەرپنا، ئەو پشى لەتەك قەفى تەزپح و دەرزى و كۆترۆكەكاندا بەدەرزپلەيەك، بەياخەى خۆيدا ھەلپواسى: "چاك و پپرى زرى پوئش ھاوار... نەكەن مەمپلەى خۆتان لە بپر كەن... خوا نەكەرانئ، تووشى چ بەلەت و ئۆلەگانى نەكەن". بەلەرزە لەرز ھەلسايەو، بۆلاى

دهلاقه كهوه ههنگاوى نايهوه، وژه وژ و سرته سرت، كهړ و كاسى كرد: "ويسسمللا، دپوانه!..." خيټرا خيټرا لپي دووركهوتهوه: "تهدى تهتو له كوتى؟!...، كهس نه بپنى خواجه، مه ميله سهر شان پر له فريشته كم، تهدى گوند... تهدى منالى بهر مه مكان، كيژه عازهب و پر و پيرپيژنى ئاوايى...؟ تهدى نه نه سهر شيت و قهله ندهره گجیلانه كهى خوت...؟ له كيى هه مووت له بير كرد...؟! كا زكرت، ته هليلهت، رنگه رنگى دهفت...؟! "سهرنجى بو دهلاقه كه رانايهوه، سهرىكى زل و تووكن، گوى قيت... ددانه كانى لى دهسوين، له گهل ليلايى و تهر او بلكه ي چاوه كانيهوه تيكه ل بهيهك بوون...!" "س س ميللا، س سميللا... خواى گه وره، چوار يارى خو شه ويست، شتيخ و مه شايه خ...؟. بيكهس و په ككهوتان له بير نه كهن...". بهله رزه له رز ههلسا، چ په رۆ و پاتالى هه بوو، هه مووى خسته ناو بوخچه يه كه وه، كردى به شا پلته يه كى توند، بولاي دهلاقه كه گه رايه وه: "تهه، تهه، تهه... تهوها... ته گه نه فهس بر نه بى، فايده ي نابى...". به ناو ژووره كه دا چاوى گيټرا، له بهر پيت و بلتيسه ي ناگردانه گه رم و گوره كه يه وه، بست به بستى ژووره كه ي دايه بهر تيشكى سهرنج و تيرامان. كونه چكولانه يه كى به قهده ميرووستانى دى، به كسه ر چوو گرمته خولتيكى تيتاخنى و شووبنيزى كرد: "ته من ده زانم ديوى گه ر گه ر، جادوو كه ريشه، كووه هه نكه خوى كردوو به پلتيه گه كى بالدار... سبه ي خوى هه نده گه وره دهكا، هه نده گه وره دهكا... گاي چى و ره شكه ي كاي چى... خوى ده كاته حووج...! دوايه خوى ته وه نده گچكه ده كاته وه، خوى دهكا به موثرانه يه ك، به كرمه كى با ا ا ريك، با ا ا ريك... ده ربه ستى هيچ شته ك نييه. ته نها به دهنكى دهفه و زكر كردن قه لس ده بى، كه گوتى لى ده بى رۆژه رتيه ك لپي دوور ده كه ويته وه... ته ويش ته وه نازانم بو شيتو كه ي خومان بوويته به ردى بن گومى...؟!...". سهرى خوى بولاي دهفه هه لئوسا روه كه وه هه لپري: "مه ميله كه م، ته گه ر دهفه كه ت شه هيد بووه، وهره ها... ته وه ي من ببه...!" له جيتى خوى چيتر ئوقره ي نه گرت، به پرست

ليټرا وييه وه، هه لئسايه وه و ده ستى بو دهفه به تۆز و دوو كه له كه وه دريژ كرد. له ساتيكي بى ناگاييدا، كه وته زكر كردن و دهف كوتان...! هه تا كا زيوده به يانى دا، ته وه نده شپريزه و نيگه ران بوو، خه ريك بوو دلئ شهق به رى...، به لام به بال هه لئشه قانندن و قووقه قووقى كه له شپره كه يه وه، فه راموشيه كى هاته وه بهر، زانى نوپي به يانى نزيك بوته وه...

به هه له داوان خوى كو كرده وه. روى له مالى "ديوانه مه مو كرد". هه ر كه ده ركه وت، تيشكه سپيه كانى به فره تازه كه له چاوى چه قين. له گوند راما، له سهر بستى و نه ورايى و سهره نوپلك و سهر سوانده و له وده و كاكو كاندا سهرنجى دا... هه موو وهك زيو سپى ده يانروانى. بيناي سهرنجه خه والووه كانى ئاراسته ي سمرتيك و كپوه به رزه كان كرد، كرپوه و توف له نيو ته مو مژدا ونى كرد بوون: "ته گه ر مابى، داخوا كه وتوته بهر چ رنه وه به فريتك، به گرمه گرم هاتووه و رايما ليوه، به خو به تاژى و تووله و ته سپه كه يه وه بوينه گلۆله مو...!...! خوا بيكر دايه ته و جار هه ش بديبايته وه، تا بتبينم كوو زراوت رژاوه...! ته و جار ه، له جياتى ته وه ي تو ده ستت ماچ بكرى، هه ر له دوور را ديى و دهسته كانم له سهر سهرى خوت داده نيى، پوورى: ته من كردم ته توو نه كه ي...! پووره به هه شتبييه كه م گه ردم نازاد كه، له دهستم چوو... له قسه ت ده رچووم... تو له من دو عا گو تى...!". به دهم ته م بلمه بلم و خو دواندنه وه، خوى له نزيك چه پهره شهق و شره كه ي مالى "ديوانه" ديتته وه. وهك خه رقه كو نينه يه كى با برده له، له گهل با گه ر و باه ژه كه دا خوى كرد به ژوورا... هه ر له دووره و ئاخ و ئوفى "ديوانه" ي كه وته بهر گوى: "وه ي با به ملم چند ديشى، ده لپي ده ستارى پيدا شو ر كرايته وه. توف پشتم، تريقه ي پشتم بو وا ده چريكيتى... ئاخ با به سهرم چند ژان دهكا، وه ي باو كه رۆ بو وا ده ساره كانى ده تريوتنى...". به په له ههنگاوه كانى هه لينا يه وه، تا زياتر نزيك ده كه وته وه دهنكى "ديوانه" ي

باشتر ده که و ته بهر گوئی: "وای بابا شام، باسک و به له کم، قوئنجم... نازانم نه و قورساییه چیه، ده لئی میرده جنوکه باره خویانیی له سه ره ده کهن...!" له نیتو دوو که ل و تاریکاییه که دا، له ناکا و پیدا بوو، پرووی له ناگردانه که کرد، له نزدیک جی و بالینگانی "دیوانه" دا هله وسته یه کی بو کرد. به هه ناسه سواری سه یرتکی خیزانه که ی کرد، به ده ست و به سه ره هه لسه قانده نه وه، پرسیاریکی ناراسته کرد: "چ خیره تی... نه وه چی لئ قه و ماوه؟" به دهم نه م پرسیاره وه چوو له سه ره سهری راوه ستا: "نوئیژی سبیانیی کردووه!؟".

- "نوئیژی چی، بو چما ده توانی دابنیشی!...". له م کاته دا باوشکیکی دوور و درئی هاتی و سه راپای جهسته ی خا و کرده وه، له گه لیا چهنه جاری دهستی به پشمین کرد: "خیر نیشالالا...!" خوشییه کی خهنده نامیز به سه ره روخساره چرچ و چه ویله که ی "پوور میردین" دا بلا و بووه وه، به رده و امی به قسه کانی خوئی دا: "انا نه وه خه ریکه به ری بدا،... هیچ نیه، سه رمای بووه، هه تا ئیوارئ به لای لئ نامینی...". دهستی چه په ی گرت: "نچه تایه کی هه ره ماوه، چ نیه... زوو به ری دده...". هه ره دوا ی تو زکاتی له رزیک کی کوشنده سه راپای جهسته ی دا گرتووه، ئیتر که و ته وه ناله و راجفرین.

- "س سمیلا، سمیلا، خوا به خیری بگیری...، دیوانو که کم نه وه بو، نه وه بو...!!"

- "چاو زه قه که، که ند و که ند، که ند و که ند... شلغم بغلم غلم... بلغاته، به غ به غغال، به غال به غال لئ یدا، غه ل غه ل هه هه لات... نه و چوو، نه و جار هه شو، به سه ری توو، غو غولتال بوو..."

- "که سه نه بیینی خوییه، دیوانه نه وه چ لوغه لوغته!"
- "غو غغغ و غوله ژین، غوله شین، نه و جا له ش غت، نه و جار هه شفت...!"

- "وی سمیلا، دیوانه نه وه مان له گه ل نه که ی... چ چاو پیسه ک وه ها کاری لئ کردی". خیزانه که ی به قورگیکی پر له گریان و به چاوی خوین تیزاوه وه لای لئ کرده وه: "ئیستا باشتر بوه. نه و شو، هه موو نه و شو، له رز و تایه کی پیوه نووسابوو، به ئامان و زه مان به ری نه دده... هه ره نه و ها له به ره خوئی قسه ی هه له ق و به له قی ده کرد...". له م کاته دا نه ختی باری ئاسایی بووه وه، پشتی خوئی قیت کرده وه، به ملا و به ولادا روانی. "پوور میردین" یش هه موو تیشکی چاوه لیر و ویره کانی ناراسته ی جهسته پر له ئیش و ژان و هه لسه که و ته کانی کرد، دهستی له سه ره نیوچه وانی دانا: "دیوانه چ خیره ته، نه وه ی سه رمای بووی غه ورت کا یان ده ست لئ بوه شینی، بو خوئی گوتووه... دیوانه... دیوانه، له گه ل توومه ده باگوم دوه، نه وه منم من، نه نه پووری و هاتیتته لات!..." دوا ی نه ختی جووله جوول و که له که گورین، به ره و جاجمه که ی به سه ره سهری خو یا هه لکیشایه وه و کر که و ت.

له گه ل نافه رۆزی بایان دا... دوا ی خو ره لات... به سه ره هاتی "دیوانه مه مو"، وه ک ده هو ل دهنگی دایه وه، گه بیسته هه موو مالیک، بووه و یردی سه ره زاری ورد و درشت، هه ریه ک به بارئ باسی ده کرد، هه ره یه ک به شیه یه ک پملی خوئی لئ دده. بریسکه ی نه و چاوه زه قانه ی که له نا و دلئ تاریکییه وه ناراسته ی "دیوانه" کرابوون، ترس و نیگه رانی و مانا و مه به ستی هه مه جوور و هه مه چه شنی لئ هه لده کپیندرا... بوون به باگه ر و باروئی پیته هاتی له نگیزه به فر و بارانیکی خماوی.

"زادو" به نا و ئا واییدا که و ته وه، به دهنه گه به رزه که یه وه راست و چه پ، نه وه ی دبیوت نه یده گتیرایه وه: "عه لامات هه ی عه لامات... چه ند خوم به راگتیری کرد، چه ند لئی پارامه وه، چه ندی له بهر ناورامه وه...، کوره نه و ئیشه وانییه هه ره وه ک ده بیینی، دوور و قووله... کوره هه ی چاوه که م، نه وه

مار نیه، بیللا مار نیه، تیللا مار نیه... هەر مابوو سیبهردهی له پیتیش فری دەم،... برا به کچی ده لیتی...! کچی گویت لێ ده گری، کچی تیت ده گا...! ئه وه گونده یا خمخانه ی غه زه ب و دهر د و به لایه؟!... خودا ئیمه ی گه لێ خوش ده وئ، به باره بار پیمان ده لێ، تیمان ده گه یه نئ... : هه ی بئ میتشک و که لله شه قینه تاکه ی تیناگه ن...؟! ده برۆن ملی خۆتان بشکینن، هەر یه ک روو له لایه ک بکه ن، ئیره جی بیلن... "هه لوه سته یه کی بۆ کرد. له نزیک "ونه" و چهند که سیکی تری ئاو کوفی سه نگرایه وه، به دهم ئاخاوتنه وه لای لیکردنه وه: "ئه وه له لای "دێوانه" دیمه وه. به سته زمانه ی له ناو جی و بالینگانی خوشیا تۆتکه ناگری، ده لێ ئه جار هه ش له ده ستم هه لات و له ناو تاریکیه که دا غه ور بوو" دوا ی نه ختی کر بوون و بیر کردنه وه، به ده میکی به زه رده خه نه وه، گه رایه وه سه ر قسه کانی خۆیه وه: "دیاره هیشتان له رز و تا به ری نه داوه، ئه گه ر نا کوو قسه ی وا ده کا...!... ئه و وا له ده ورمانا دئ و ده سووری، به سووره سوور گه فمان لێ ده کا و ده لێ که یکه م هه نکاوی که م...!... ئه دی له وه عه لاماتر له وه موعجیزه تر...؟!..."

- "ونه" که ئه م قسه ی گوئ لێ بوو، نه ختی لیبی چووه پیتش و به توورده یی هه لیدایب: نه عه لاماته و نه هه یچ!...

- چی چی...! ئه وه چیت گوته؟!!

- ده لیم ئه وه ی تۆ گوته وانییه، هه یچیان وانیین.

- هه ی له وه ده مرووته، کابرا به چاوی خۆی دیوبه تی چۆن چاوی لێ زه ق کردۆته وه و چۆن خۆی لێ له بۆسه ناوه، چۆن بۆ ناو کهنده که هه لاتوه... جه نابت ده لیبی وانییه، هه یچیان وانیین...!!

- نا... نا...! نالیم وانی... نالیم وانی...! نا... نا... به لێ... راسته بۆ کهنده که شوێر بوونه وه.

- "زادۆ" به برست لیبیراوییه وه قسه که ی پێ بری: چی چی...! بۆ

کهنده لانه که شوێر بوونه وه، راسته... به لام دێوه درۆیه، وه نییه...! ها...!...

ئه وه مانای چیه، به خوشت نازانی چ ده لیبی...! چ گه وجیکی!

- به داخ و په ژاره و سۆزیک زۆره وه، به دهم دا کوکیکردن له "دێوانه"... باگوێ دایه وه و وتی: با، به لێ... ده شبی وای هاتبیتته به رچا و.

- کر به هه ی سه ر و چار په لت به گوێر ئه ژدادت... به خوشت نازانی چ ده لیبی و چ...!

- تووره و توند له ده می دایه وه، نه به پیتش جوینه که ی ته واو بکا، هاواریک له سه ر کرد و وتی: "ده مت تیک نئ" بیتر دار جووته که ی لێ راست کرده وه و هیشی بۆ برد؛ به لام چهند که سئ که وتنه نیوانیانه وه و ناو بزیان کرد "زادۆ" له داخانا پشو و سواری و هانکه هانکی پێ که وت. به ده نگیک کهل و شکا وه لیبیان دوور که وته وه: "ئه وه ته وا وه! گه وجیکی وا له به ر ده مان راست بپته وه... دنیا چی به سه ر هاتوه!... بۆ وا گوێرا وه...؟! "به په شوکاوی و دلشکاوییه وه دایکیشایه ناو گوند، تا هیزی تیا بوو که وته وه ئاخاوتن: "ده با خه لک هه موو بچن به خۆیان "دێوانه" ببین و گوئی لێ بگرن. ئه وجه با گه وجیکی ده مرووت هه ی و بلی "دێوانه مه مو" راست ناکا، ئه وه ی ئه و دیوبه تی و ئه و ده لیبی، هه یچیان وانیین...!".

خه لکی ئاوی، تپه تپه تیپه ن به ره و مالی "دێوانه مه مو" ده ریشتن، "ئایشه شه ل" و کۆمه له که سانیک تریش، هه تا ئیواره به کی دره نگ، دوو دوو سئ سئ، ده چوون، سه ریان لێ ده دا و ده یان پرسیاریان ئاراسته ده کرد... ئه ویش به گوێره ی خواست و ئاره زوی خۆیه وه، وه لامی ده دانه وه. که ده یان دی تهن دروستی باشتر بۆته وه، ترس و نیگه رانییان لا که م ده بووه وه و گر و تینیان ده هاته وه به ر... "پوور میردین" له هه موویان دلخۆشتر و وره به رتر بوو. هه ر له سووری به یانییه وه را لای سه رینگانی بۆ که س چۆل نه ده کرد. به دهم وێرد و دوعا خۆپندنه وه، جار جار نیوچه وانی ده گوشی، پشتی چه ور ده کرد... یا قۆلنجی ده شتیلا...، هه ر به م ئاوايه

ئيشكى بەدىيارەوہ گرتبوو... بەلام لەگەڵ داھاتنى تارىكى، ديسان لەرز و تايەكى گەرمى پيتوہ نووسايەوہ، لەشەوى پيشوو گەلج توندتر و بەتاوتر بوو. لەسەر فەرمایشتى "پوور مېردىن"، چ جاجمى دوو لا و بەرە ھەبوو، ھەموويان پيئادا... كەچى لەبەر لەرز و تا و چۆقە چۆقى ددانى ئۆقرەى نەمابوو... "پوور مېردىن" بەكش و ماتى لەشوتن خۆيا ھەلسايەوہ و پرووى لەمالەكەى خۆى كردهوہ. شلكينەيەكى پر لەدۆشاو و رۆنى بۆ ئامادە كرد. دەستى بۆ سندوقە بچكۆلەكە دريژ كرد، پرباسكەيەكى دەرتينا، پرى بوو لەخۆلى سەر مەزاري "پير كەرم" و "گۆر بزر"... لەگەڵ ھەوت جۆرە داو و دەرمانى گيراوہ و ھار دراو، لەگيا و گۆلى وشكەوہ بووى سۆتكە و ھەسمە و حاجيلە و زەنجەفيل و زەرەند... دروست كرابوو، بەسەرى پەنجە باربەكەكانەوہ چەند پتییكى لەم دەرمانە تىكرد: "س س سميللا... ھەر نۆشى كەيت شفات بى...!" بۆن و بەرامەى شلكينەى كولاو، بەم ناوہدا بلاو ببووہوہ... خيرا خيرا، بەكوورە كوور، دەسكى تاوہرەش و لەھيس و تەنيمۆك داگەراوہكەى گرت و بەرەو مالى "دپوانە" گەراپەوہ.

بەدەست و چاوہكانى ئامازەيەكى بۆ خيزانەكەى كرد، ئەويش چمكى جاجمەكەى لەسەر لاوا و دەم و روخسارى والا كرد... "ونە" كەمى پيش گەرانەوہى "پوور مېردىن" ھاتبووہ لای، گورج لەشوتن خۆيا ھەلسايەوہ و دەستى بەپشتبەوہ گرت... ئەويش بەكەوچكە دارينەكەوہ شلكينەكەى، كە ھەتا ئەوساش ھەر ھەلمە دووكەى لى ھەلدەسا... نەختى سەراوېنى كرد و تىكى شىلا، پاشان كەوچكيتكى بۆ ناو دەمەكول و پر لە پفكە و پۆرگەكەى برد... دوابەدواى ئەميش چەند كەوچكيتكى تريشى دەرخوارد دا. ئيتەر ھەر بەھەمان رەفتار و ئامازەى جارائەوہ، جاجمەكەى بەسەردا ھەلكيشراپەوہ... ئەويش كەوتە چاوہروان كردن و سەير كردنى...! دواى ماوہبەك ديسان ئيش و ئازارەكانى سەريان ھەلدایەوہ: "وہى بابە ناو دەم بۆ ئەوہندە تالە، دەلئى ژەھرى سيسە مارم قووت داوہ... توخوا مەيەلن ژوور تاريك

دابى، چرام بۆ داگيرسيئن، ناتوانم چاوہكانم بنووقيتنم... چاو چاو...!! باھەر وابن... باھەر زەق بن...!" بەرە بەرە تايەكە لئى توندتر دەكرد، كەوتە جيهانئىكى ترەوہ، دەستى كردهوہ بەلوعە لوغ و نالە نال...!" پوور مېردىن "نەيتوانى چيتر دان بەخۆيا بگرى، سەرنجيتكى خيراى ئاراستەى "ونە" كرد، بەدەنگيتكى نزم بە سەر ھەلشەقاندنەوہ لئوہكانى لەيەك ترازا: "بە شەو دەگرى تا، بەرۆژ بەر دەدا...!" ماوہبەك بەدەم ئەم قسەيەوہ، چاوہكانى خۆى دادەخست و دەيكردەوہ و سەرى خۆى لەگەڵ دەلەقاندەوہ... بەدەستە لەرزۆكەكانى، ئامازەيەكى بۆ مال و خيزانە ھەويدارەكانى ناو ئاوابى كرد و دريژەى بەپەيشەكەى خۆى دا: "ماخۆى چار چاو چ دەرمان دەدا...!" "ونە" بەگورجى لەشوتن خۆيا ھەلسايەوہ، دەستى داپە دارجووتەكەى و بۆى دەرچوو...!

چەقەلوولانئى سەگان گوندى بيدار كردهوہ، لەناو دلئى تاريكيدا، دەنگ و زايلەى "ونە" تىكەل بەكۆلە گروويەكى قوول و گورچكبەرەوہ، بەرەو ئاسمانا بەرز بووہوہ:

"ھۆى شەوتا ھۆى شەوتا..."

"پوور مېردىن" لەم ساتانەدا كړ و كپ دانيشتبوو جارجار خەو دەبیردەوہ، كە گوئى لەدەنگى بوو، شىوہى دانيشتنەكەى گۆرئى و كەوتە گوئى راگرتن. "ونە" بەدەم بانگکردنى "شەوتا" وە دايكيشايە ناو گوند. ھەر بەدەم ھەلدانى ئەم بانگەوازەوہ، رۆيشت تا لەپيش مالى "خدر خەندان" سەنگراپەوہ... دواى ماوہبەكى كەم "خدر خەندان" سەرى خۆى لەدەرگاى چەپەرەكەوہ دەرھيتا، بەرز ھەلئيدايى: "گوشت فرووج، گوشت فرووج!". "پوور مېردىن" لەشوتن خۆيا راجفري، جوولەيەكى بەپەلەى بۆ كرد و بەدەنگيتكى بەرز ھەلئيدايى: ئەه...! دەمخۆش "لاى لەخيزانى" "دپوانە" كردهوہ: "تەوہ دەرمانى بۆ ھات...!" دواى كەمى چاوہروانى كردن، ديسان لای لى كردهوہ: "ژئى... دە ھەلسە دەى بجوولئى... گوئى لى نەبوو؟!..."

له گهل ئەم قسه يه دا ئەو ویش له شویتن خۆبا هه‌لسایه وه و پرووی له کۆلیتی مریشکان کرد. "ونه"ش به دەم هات و هاوار و ڕاکه ڕاکه وه، به رهو لایان گه‌رایه وه: "گوشت فرووج، گوشت فرووج... ئیتر بوو به قیره قیری په‌رهله خه‌و زراوه‌کان...!"

له شه‌وه به‌فراوییه‌که‌ی "هه‌واره به‌رزه" وه... چ ته‌م و مژ و کۆته‌له هه‌ورێ هه‌بوو، با و باهۆز، هه‌لی فراند و له‌ئاسمانه‌ گرینووک و تنۆک تنۆکه‌که‌ی سه‌ر قوتکه شاخ و که‌پکی "پیر که‌ره‌م" و "دۆله‌واش" دا... بوون به‌کۆله به‌فری په‌رهله‌کراو. وه‌ک لیشاوی په‌پوله، به‌سه‌ر دار و به‌رد و لاپاله‌کاندا بارین. هه‌موو خۆیان له‌کونی ئەشکه‌وتا به‌ند کردبوو... تا تاریک و لیلی به‌یانی، وه‌ک کیسه‌ل سه‌ریان له‌قاوغی خۆیان نابوووه. به‌نیگه‌رانی چاره‌روانی هه‌لبرینگاندنی ئاسمانیان ده‌کرد، که جیهان به‌ته‌واوی رووناک بووه‌وه، سه‌ری خۆی به‌ده‌ره‌وه داگرت، رووکاریکی دارمالی له‌به‌فر و به‌سته‌له‌کی که‌وته به‌رچاو. ئەم ده‌روبه‌ره وه‌ک چوری شیر سپی ده‌چوووه. زه‌ندۆل و رووکاره چال چاله‌کان، هه‌موو وه‌ک یه‌ک لووس ببوون. ره‌شاییه‌کی به‌قه‌د کونه زه‌رده‌واله‌به‌ک ئاسا چیه‌به‌دی نه‌ده‌کرا. باگه‌ر و باهۆز به‌فری سه‌رچله داره‌کانی هه‌لده‌وه‌ران. له‌سه‌ر تلو‌فکی داره باگه‌ره‌کانه‌وه‌دا، ده‌بوو به‌گه‌رداویک، تۆز و گه‌ردی به‌فره وه‌ریوه‌کان، به‌ئاسمانا به‌رز ده‌بووه‌وه و په‌یتا په‌یتا له‌نواله و نه‌وایی و شویتنه نه‌په‌نه‌کاندا ده‌نیشتنه‌وه. "ره‌خشان" ی ته‌نگه و پالوو کرد، زین و رکیتی لی به‌ستا. خۆشی هه‌تا چۆکان خسته نیتو گۆره‌وی و به‌له‌ک پیچه‌وه. به‌ده‌م هزر و ئاخاوتنه‌وه خۆی توند و ته‌یار کرد: "ده‌میکه گوشتی که‌رویتشک و په‌له‌ورم نه‌خواردوو، ترسی ده‌که‌م تووشی زگ چوون بێم...!". به‌ده‌م ئەم قسانه‌وه، لغاوی "ره‌خشان" ی گرتبوو. به‌ئه‌سپایی هه‌نگاوی ده‌نایه‌وه. هه‌ر له‌سه‌ر جی شوینی ریتچکۆله‌که‌وه به‌ره‌و دۆله "واش" دایکیشایه خواره‌وه.

بو‌هه‌ر چوار ده‌وری خۆی، سه‌رنجی رانایه‌وه: "هه‌مووی له به‌فر دارمال بووه. به‌لام ر‌اوی که‌رویتشک ئاسانه...!" لایه‌کی له‌توله سپیه‌که‌که‌ ده‌وه، له‌گه‌ل تازییه‌کاندا له‌سه‌ر به‌فر و به‌سته‌له‌که‌که‌دا هه‌لبه‌ز و دابه‌زیان بوو، هه‌لمیان له‌ده‌م به‌رز ده‌بووه‌وه: "مه‌تان" له‌گه‌ل تۆمه، گویت لیم بێ، ئەگه‌ر چاوت به‌هه‌ر نیچیری که‌وت، بجیته ناو کونه ماریش هه‌ر ده‌بێ ده‌ری بیتی...!". له‌قه‌د پاله‌که‌ی به‌رامبه‌ریا، که‌وده‌ریه‌کی بال س‌ر له‌ره‌وه‌که‌ی خۆی دا‌برابوو، کردی به‌فره‌ فر، تۆزی له‌به‌فری سه‌ر دره‌خته‌کان هه‌لسان و چوو له‌سه‌ر به‌ردی هه‌لکورمایه‌وه. خیرا خیرا لغاوی ئەسپه‌که‌ی به‌ردا، تفه‌نگه‌که‌ی له‌سه‌ر شانی خۆی داگرت، له‌سه‌ر چۆکان بۆی دانیشت و نیشانه‌ی لی گرت. له‌گه‌ل گرمه‌ لیوه هینانیه‌وه هه‌لیدایه ئاسمان... وه‌ک په‌ر مه‌روچه له‌نیتو دار و چه‌ولینگی ده‌م رووباره‌که‌وه که‌وته‌وه. بۆی سه‌ره‌و خوار بووه‌وه، به‌لام "مه‌تان" له‌و زووتر گه‌یشته سه‌ری، لمووزی نا به‌شه‌به‌قه برینه‌که‌ی سه‌ر سینگییه‌وه:

"توت، توت... گز... نه‌که‌ی..."

"مه‌تان" لیبی نه‌سه‌نگرایه‌وه، که‌له‌شی مرداری دایه به‌ر که‌له تیه‌کانی و خورینی خۆی پی شکاند...! "گز... گز... چهند چاو ته‌نگی به‌شی که‌سی لی ناده‌ی" قروسکه قروسکی تازییه‌کان قسه‌یان بێ بری، سه‌رنجیان بۆ لای خۆیان به‌کیش کرد: "نیتو جیتانه... ده‌ی ده‌ بزانه جیتان دیوه؟!...". به‌په‌له هه‌نگاوی هه‌لینایه‌وه، بۆ لایان رویشت، له‌ پرگا کیتییه‌کی قوچ په‌ر په‌ری له‌ دووره‌وه که‌وته به‌ر چاو. تازییه‌کان به‌ده‌وریدا ده‌هاتن و ده‌چوون و لیبی مسور ده‌بوونه‌وه. ده‌نگی به‌رز و به‌په‌له‌ی ئاراسته‌ کردن: "به‌دووان، به‌دووان... ده‌ی ده‌ی، چاره‌روانی چی ده‌که‌ن... خ‌رچ خ‌رچ به‌سه‌ر به‌فره‌که‌دا هه‌نگاوی نا: "خیراکه‌ن تا له‌خه‌و هه‌لنه‌ساوه په‌لاماری ده‌ن، ده‌ی، که‌ی وا ده‌مسارد بوینه، زوبن تا له‌شی گه‌رم دانه‌هاتۆته‌وه... ده‌ی زووبن ده‌ستوید بکه‌ن..."

بهدهم ئەم قسانەوه، ئارامی لىن هەلسا... ناچار لەسەر چۆک بۆى دابەزى و سىرەى لىن گرت؛ بەلام هەر لەشوتىن خۆيا، بەدهم ئاخواتن و بىرکردنەوه هەلۆستەيهكى بۆ کرد: "سەر...! كەلە كىتوى و وا فەقىر حال... تۆ بلىيى سىر بوويى...!"... لىوولى تەسەنگەكەى بەرز كردهوه، لە شوتىن خۆيا هەلساىهوه، هەنگاوى بەپەلەى هەللىنايهوه، لەسەر سەرى ئاماده بوو: "ئەى بەستەزەمان...! چ دەعباىەك پەلامارى داويت...!". تەنھا سەركە زل و قۆچە پەر پەرەكانى كەوتە بەرچا، لەنىو كەلەنە دارەكاندا گىرى خواردبوو. زۆرى هەول دابوو خۆى رزگار كات، قەدى دارەكانى هەموو برىندار كردبوو، جىيى سەمەكانى هەموو قۆرت قۆرت ببوون،... لە سەرىهوه بەرەو خوار، جگە لە هەندى هەيسك و پرووسك و سەمە رەشەكانى، كە لىرە و لىو پەرش و بلاو ببوونەوه و لەگەل قور و لىتە و جىرنۆكى تىژ تىژ تىكەل بەيهك ببوون و بەفرە هەلۆرەيوهكەى سەر دارەكانىيان بەسەردا بارى بوو... هىچى تىرى نەمابوو...! كەوتە چا و گىپان لە جى پى و پەنجەكان... هەمووى بەبەفر داپۆشرايوو، لەهەندى شوتنا بەئاستەم جىشوتىنيان بەدى دەكرا: "عەلى شونەهەلگر لەكوئى بىنم، تا ئەو جى پىيانەم بۆ لەيهك جوئى بكاتەوه...! ئەم چۆل و هۆللىبە بەخۆرايى نىبە... چەند سەلە هاتە هاتى راوچىيان گوئى كەر و كاس دەكردىن...!". لەنزىك سەركە زلەكەوه هەلۆستەيهكى بۆ کرد، بەدهم چا و گىپان و بەدلىيى پر لە گومان و نىگەرانىبەوه، كەوتە لىكدانەوه و بىرکردنەوه: "نەخىر بەخۆرايى نىبە...! دەبى چ درندەيهكى بەهەيز و پەلامارى دابى، برووسكە زەبرى خۆى لىن وەشاندىبى...! ئەى دەبى چەند برسى بوويى... ئەو گايەى وا كەل و پارچە كردو...!". لە قۆچە درىژە پەر پەرەكانى ورد بوو، دەستى لەچلە تىژەكانى دا، هەموو وەك سەرە نىژە درىژ ببوونەوه: "بى سووده، مادام لەوچەى قەلە زراوانن، دەبى چارەنووستان هەر و ابى... يا دەبن بەخۆراكى درندەيهك، يا لەپەنايهكا دەزىنەوه...!". كۆرژنى ئەسپە بۆر هەنگاوى پى هەللىنايهوه بەهەمان

هەويلى جارانهوه كرى و كاس، مىلى رىگايان گرتەوه بەر. لەبەر دەم چەند قۆلكە و كەندەلانىكدا، هەلۆستەيهكى بۆ کرد. ئاورىيىكى لە "ئەشكەوتە مراد" دايەوه، بەفر و بەستەلەكە دارمالەكە، ئەوئەدى لەبەر چا و نزىك كردبوو، هەلاوى پشكو چا و گەشەكانى بۆ دەهات. "خۆزگە لىانم لەپىن كردبا" لەگەل ئەم قەسەيه سەرى خۆى بۆ سەمە رەشەكانى "رەخشان" خوار كردهوه: "ئەى تۆ...؟ تۆ بلىيى پەكت بكەوى...؟" هەتا دەمى لىيى ورد بوو، "دەبا هەندىيىكى تىرش برۆين، باى پىيى خۆمان بەدىن، گۆد بووين هەندى دانىشىن...!".

قرب و قۆپ بەسەر رووكارە بەفراويبەكەدا رۆيشتن. "رەخشان" مىلى بەملا و بەولادا بادەدا، وەك بلىيى كۆلە گرووبەكى پر لەترس و تەلەزگە قورگى گرتى، ئاوا جار جار لەناكاو، بەهەناسەسوارى كۆرژنىيىكى لىن هەلەسا، پاشان زرم قاچەكانى لەعاردى دەدا، وەك بلىيى لەقەوچەى دەدرايهوه، بەفرەكەى گىرە دەكرد و دەرهوويبەوه... دواى چەند هەنگاوى تر، ديسان لەرۆيشتنەكەيا سەلمىبەوه، لەسەر قاچى پشتەوهى سوورا، نەيتوانى چىتر لەنگەر بگرى، لغاوى لەدەست راپسكا، بەهەلەداوان بۆى گەرايهوه: "عئى، عئى... رەخشۆ ئەوه چىبە، ئەوه چىبە... چىت بەسەر هاتوو...؟ چ مافەتەيهكە؟... نازانم هەست بە چى دەكەى، دەللىيى پەلامارت دەدەن...؟!" چىتر نەيتوانى بەرزەفتى بكا، هەلدىرايه ناو كۆندەرە شاخىكەوه، هەتا بن تەنگەى لەناو بەفر ختم بوو....

هەى مەلەكەم، ئەو هەموو مل بادان و كۆرە كۆرەت لە چى بوو، تۆ بلىيى، شتى خۆى پى پىشان دابىت و تۆى رەواندىبىتەوه...!؟" بەدهم چا و گىپان بەملا و بەولادا: "دەبوايه تىتگەيشتبام، گەلنى بانگت كردم، بەلام من فرىادەرەست نەبووم...". هەردوو گوتىچەكانى موچ كردبوونەوه، مىلى خۆى لەسەر بەفرەكەدا درىژ كرد، هەموو ئەندامى جەستەى ئارەقەى ئىش و ئازارى لىن دەچۆرايهوه: "رەخشان، غەدىيىكى گەورەم لىن كردى،

خه تاي من بوو... ده زانم گه لئ نازارت پئ گه يشتوووه... " به په له به فره كهي ده ورو به رى به ملاو به ولادا، فرئ دايه ده روه، خوئ خسته ژير ته نگه، ده ستي بو قاچى دواوه برد و دهنگى دا... هه تا تينى تيا بوو قاچه كاني بلند كرد... به پشتيشى هيزى دايه خوئ و به رزى كرده وه: " دهئ، دهئ، توش ته كان بده ره خوئ... هيشتان هيشتان، به رزتر به رزتر، قاچت بلند كه... دهئ "ره خشو" ته كان، ته كان...!" به ده م ئه م دهنگدان و رينماييانه وه له قورته كه ده ربازيان بوو. ئيتر به كلكى هه لكر او لاقى سكه ته وه، به گيائيكى پر له ئيش و نازاره وه هه ناوه كوته ي پئ كه وتبوو... به حاله حال رتي گه رانه ويان گرته وه بهر.

ئه مپيش وهك ئه م هه ستي به ئيش و نازار ده كرد، هه تا گه يانديه وه جى گاي خوئ، قاچه شكسته كهي هه لگرت و له گه ل ئه ودا به شه له شه ل تا ناو ئه شكه وت ههنگاوى نايه وه. هه ولى دا له شوين خويا بيهه سنيته وه: "ته س، ته س... ده ستي به لامل و بژيدا مالى: "ته س... ته نيشت، ته نيشت...!" ورده ورده رووى وه رسوورانه وه، به ئه سپايى ئه ژنوكانى نووشتانده وه و له زه مينه ي ئه شكه وته كه دا نواندى. "ره خشان" ي پرست ليبراو و گيان پر له شه شكه نجه و نازار...، په ژموورده يى و بيزار بيه كى زورى پيوه ديار بو، تووكى وهك گياكه له ي ئاو ليبراو پووت بسووه وه. وهك مرؤفتيك كه به ره و پاييزى ته مه نى برا، هه ر ده بنيسا و دوش ده بيرده وه. ئه وپيش له به رامبه ربا دانيشتبوو، سات به سات له جووله و ره فتارى ورد ده بووه وه. هه ر دوو چاوه كاني فرميسكيان تئ زابوو. جئى زين و ته كه لتووى شال و رنهك ده كرد، به ده سته زيره كانيه وه نيو چه وانه قه شه كهي ده خوراند: "غه درئيكى گه وrehم لئ كردى!" له گه ل ئه م قسه يه دا، ديسان قورگى پر له كوئله گروويه كى گورچكبر بوو: "هه ر دلويه فرميسكيكى له چاوه كانت ده بينم، له سه ر دلئم گه لئ له كه پكه شاخى قورستره!". به ده سته كاني كه وته شيلانى قاچه به نازار و شكسته كهي،

به ته واوى شوينه شكاهه كهي به رجه سته كرد... به به زى تواوه چه ورى كرد...، كه به په نجه كاني شوينه شكسته كهي راده كوشى، له بهر نازارى گيانيا، ده كه وته راجه له كين و سه رى خوئ به ملا و به و لادا ده له قانده وه. له تاوان سمه كاني ده دا به ئه رزا. به قه له مبه ركه ي، چه ند شووركه دارئيكى خوش كرد، سئ چوار قه فى له پزديته كهي كرده وه و دراندى... شووركه داره كاني له قاچى پيچايه وه و توند شه ته كى دا...! ئه وپيش له گه ل ژان و نازاره كاني ئه مدا، به ده م هه مان ئيش و نازاره وه تلئ ده دايه وه. پارووه نانئ، له ته گوشتئ... چيه، نه چووه زارى... هه ر سه يرى ده كرد و به ده وريددا ده هات و ده چوو... نزبك بانگى ئيواره، ورده ورده گوئچكه كاني كه وتنه وه جووله... نه رم نه رم كرمه كرمى جو خواردن و كاويژ كرده وه ي كه وته بهر گوئ: "گيان گيان... ده ئه وها... كزى و مات و مه لوولى له تو ناوه شيته وه". فه راموشئيه كى زورى پئ هاته وه. ديسان چو له به رامبه ربا دانيشته وه: "خه جاله تت كردم، زمان كورت و شه رمه زارم، هه رچه ندى تيدة فكرم، نازانم چون بتگه ينمه وه "هه واره به رزه" له سه ر كيشه يه كت دابنيم، له ته ك كه له شى بزنه كئويه كانه وه، به سه ر به فرا راتكيشم...،! تو بلئى به ته نها، ئه و كارم پئ بكرئ؟!... با بلئين ئه وا توانيم، هه ر هه تا "هه وارى قور تاسه دوئم" و "گه لى ره وه زوك"...! ئه دى له ويوه ژيهه ل...؟! تو بلئى لاقت عارد بگرئ... به خوئ بتوانى برؤى...!" له م كاته دا هزر و خه يالى برديه وه بو ده راويكى تره وه... سه ر و كاپيلكى گا كئويه خوراوه كهي هاته وه بهر چاو. قوچه په ر په ركه كاني، برووسكه وينه ي سه دان ترس و ته له زگه و رووداوى پر له كاره ساتى هينايه وه خه يال و وهك ته زووى كاره با، له ناو ميشكيا چه خماخه ي دا...: "نه خير، نه خير...، نه ئه وه م پيدة كرئ، نه ده شتوانم جيت بيتم...!". لايه كى له تفه نگه برنه وه كهي كرده وه: "به خوئ هه ر ليبره ده مينم، ده زانم هه واره به رزه يى، گوئيان قولاغه، بيربان هه ر لاي منه...، هه ر له گه ل ته قهى يه كه م به رئ ده كه ون و به ده نگمانه وه دين...!". ته په سپه كى توندى

پیتوه نووسابوو، به دیار ناگره کوهه خوئی لئی مشتومال کرد، گهره کی بوو پیش ئه وهی شهو رابشکئی سهر خهویکی ئیشکچیپانهی بو بکات.

وهک مرؤفیتیکی ته مهن هزار سالی، ژيانی خوئی له راو و شکار و دهشت و کیتو به سهر بردبی... ئه ویش بهم ئاوايه، هه موو نه زموون و خورد و خه یالی، ههر له گه لئ ناسک و که له کیتوی و درندان بوو... "جوانووه ئه سپیکی خالخال، وهک کویتسانی به فر و سه هۆلبه ندان، خالبه له کی تی کهوتبوو، به کۆره کۆر به رهو پرووی هات. به گور و تاو باوهشی خوئی بو کردهو... کاتی له شکرکی که له کیتوی و گاقوچ په ره کان، وهک خو له سات هاتن و له دووره وه چرکه چرکی سمیان ده هات... به مرکه مرک و بۆره بۆر بۆی هاتن، خواو راستان، له ژیر بنه دارتیکی ئه ستور، هه تا چاوپر بکا بهرز و پر له لق و پۆپ بوو، به خو به جوانووه که وه پیتیدا هه لگه ران. له شکرکی قوچ دریشان، له ههر چوار ده ورهیدا داورین، سه بیران ده کردن... چهند ههنگاوئ پاشه و پاش ده گه رانه وه دواوه، له سهر قاچی پاشی راده وهستان، دوايه شه به گور ده هاتن و داره که یان ده دایه بهر قوچان. هه ندهی پی نه چوو، ره وه گورگیکی ده م به خوین و که له به دریش هاتن، په رته یان به له شکرکی که له کیتویان کرد. ئه مجاره ئه وان به لووره لوور به ده وری داره که دا جغه یان به ستا... به خه نجهره تیژه که ی، په نجبه یه کی خوئی بری، تنۆک تنۆک خوینی به سهر دا بهردانه وه... دواي ساتی ئیتر به ناو یه ک که وتن... په لاماری یه کتریان دا، که تنه هه لدرانی قورگی یه کتر، ئه وهی مرد و ئه وهی کهل و کرۆم بوو، ئه وانئ تریش به شه له شهل و به لاته لۆکی هه لژراوه وه، ههر یه که پرووی له لایه کرد... قرووسکه قرووسکی تاژیپه کان بیداریان کرده وه.

به خیرایی جه مه دانیه که ی له سهر چاوه کانی خوئی لادا. سه رنجیکی خیرای ئاراسته ی "ره خشان" کرد... "مه تان" له نزیک ده رگای ئه شکه وته که وه، به جاری کردبوویه نووسکه نووسک و حه په حه پیک هه دای نه ده دا.

له سۆنگه ی ئه مانه وه، به په له له شوین خو یا هه لسا یه وه، تیشکی سه رنجه

سه رسورماوه کانی، ئاراسته ی ده ره وه کرد. له جیهانی سر و سه قه م و به فر و به سته له که که دا راما...، پرووناکییه کی بی گیان و مه رگن آمیزی که وته به رچاو. میترووله ئاسا بجوولایه ده بینرا... چیا ی به فراوی و دۆلی هه زار به هه زاری پر له سر و سه قه می ده که وته به رچاو. خو ره ی پرو باره تاک وته را و په شوکاوه که ی ناو دۆله واشی ده که وته به رگوی، له بۆشایی شه ویکی ئاوس و فی لیها توودا دهنگی ده دایه وه...! ژانه سه ره که ی هیشتان ههر به ری نه دابوو. به ئه سپایی چوو قۆریه چاکه ی پر له به فر کرد و له سهر کوچکه ناگره کانی دانا. جگه ره یه کی داگیرساند و گه راپه وه جیگای خوئی. تووله و تاژیپه کان وهر که وتبوونه وه، ده یانویست ببۆرژتین. له هیکرا به کلک بادان هه لسانه وه سهر پییان. به ده م شه ویلاک بادان و گوی موچ کردنه وه وه، دیسان که وته وه نووسکه نووسک و قرووسکانه وه. "ره خشان" یش، سه ری خوئی هه لبری و که وته کلک کوتان... وهک مرؤفیتیکی قورگ پر له گریان... له گه ل جووله ی هه ناسه یدا، هه نسک و گریان ده بیسترا. لووته کانی فش ببوونه وه، گوتیچکه کانی قولاغ کردبوو... چاوه کانی لیر و ویران که وتبوئی و به ملاو به ولادا ده پروانی: "نازانم چیتان به سهر هاتووه، بۆ ئه وه نده نازارم ده دن...؟!". به هه شتاوی ده سته ی دایه تفه نگه که ی، دیسان هه لسا یه وه، ده سته ی به ته ویلی خو یه وه نا، ده ره وه ی دایه وه بهر تیشکی سه رنجه خه والوو و پر له گومانه کانی. به نیگه رانی پرووی له تووله و تاژیپه کان کرده وه: "چیتانه، ئه وه چ ترسیکه، چ ئۆله گانیکه... نازانم بۆ وا سوخه تتان گۆراوه... ده لئی با و بارشی مه رگتان به سهر دا باربووه...!" دیسان سه رنجی بۆ ده ره وه رانایه وه: "ئی پیم بلتین، چی بووه؟ تیم بگه یین چ پرووی داوه، چیتان دیوه؟!... وا خه ریکه هه مووتان له پیستی خو تان ده رچن...!".

"ره خشان" به جووله و ره فتاره سهیره کانییه وه، زیاتری و پروژاند. به ئه سپایی لای لی کرده وه: "یه که م جار، له چاوه کانی تۆدا ترس و نیگه رانی به دی بکه م...!" ههنگاوی هه لپنایه وه، خوئی به سهریدا خوار کرده وه، نیچه وانه

قه‌شه‌که‌ی ماچ کرد: "نازانم چیمان به‌سەر هاتوو، ماوه‌یه‌که من و تو له‌یه‌ک حالی نابین، تو بانگم ده‌که‌ی من تیتناگم، من پرسپارت لی ده‌که‌م و تو باگوم ناده‌یتسه‌وه؟!... به‌س تو چیت به‌سەر نی، هەرچی ده‌بی بابیی...!". کپ و کپ له‌یه‌کتر راده‌مان. به‌چوار قوشمی له‌ته‌کیا لیی هه‌لقونج‌بوو، ده‌ستی به‌بال و بژی داده‌هیتنا... له‌دوو‌روه‌ه غه‌لبه‌ه‌لبی‌کی که‌وته به‌ر گوی، وه‌ک بلایی هزار ته‌سپ سوار یه‌ک رکیب به‌روه‌ه ته‌وانه‌وه بین. به‌هه‌له‌داوان له‌شوتین خویا هه‌لسایه‌وه، ده‌ستی دایه‌ تفته‌نگه‌که‌ی،... تا ته‌و که‌وته خوی، زه‌وی که‌وته ریمبه‌ ریمب و شه‌پۆلدان. دوا‌ی ساتی دیوار و ساپیتیه‌ی ته‌شکه‌وته‌که، چرک و هۆر که‌وته له‌رزین، قۆریه‌ چایه‌که‌ قلیپ بووه‌وه، پۆل و پشکۆکان که‌وته‌نه‌ کرفه‌ کرف و کوژانه‌وه... ده‌روبه‌ری تاریک داهات. شه‌پۆلی پر له‌ له‌رز و راجله‌کین، یه‌ک دوو تللی دا و لییان رهدت بوو...!

به‌ر له‌وه‌ی "هه‌ییته‌" ده‌رگا بکاته‌وه، ته‌و هه‌ر له‌به‌رده‌م ئاگردانه‌که‌وه سنگی خوی دابوو به‌ر تینی ئاگره‌که‌وه. ده‌ست و پچ سهرما بردوو‌ه‌کانی گهرم ده‌کرده‌وه. هه‌ر له‌شوتین خویا سهری هه‌لبیری:

- ته‌وه‌هات، ته‌وه‌هات... کتیبه‌ وه‌ها به‌و شه‌وه، به‌و ناوه‌خته‌!!...

- منم من. زادۆم، زووبه‌ قه‌سیریم!

که‌ ده‌رگا‌که له‌یه‌ک تراز، وه‌ک چۆله‌که‌ی بال ته‌ر خوی له‌ ژوو‌روه‌ه کوتا...!

- میراو ته‌وه‌ تۆی...!

- ته‌دی کتی تر هه‌یه له‌من زیاتر، ته‌نگۆی له‌بیر بی.

- یاخو‌ا به‌خیر بیی، ده‌هه‌لکش، وه‌ره‌هه‌وراز، وه‌ره‌ئیره، وه‌ره‌ ئیره... ته‌و لرفه‌ لرفه‌ چییبه، دیاره‌ سهرما زۆری ته‌نگاوتی، ماله‌که‌ت، ده‌لنی له‌کانی "خومارۆ"یان وه‌رداوی... خو‌ بی به‌لا بوون...؟

به‌ له‌رز له‌رز خوی نزیک خسته‌وه. سنگ و به‌رۆکی دایه‌ به‌ر تینی ئاگره‌که‌وه. هه‌شتان تو‌یژالی کرپوه‌ به‌سەر شان‌ه‌کانیدا سپی ده‌یروانی... به‌ده‌نگیکی به‌رز هه‌لیدایی:

- ئاش وه‌ستا...!! باشه له‌سایه‌ی خواوه‌ سه‌لامه‌تن. دل‌م هه‌ر له‌ لاتان بوو... "به‌ده‌م بزه‌ و تیرامانه‌وه، ئاماژه‌ی بو‌ده‌نگ و باسیکی گرنگ کرد، که‌ بو‌ی هیناوه... هه‌ر به‌م ئاویه‌وه درێژه‌ی به‌قسه‌کانی خوی دا": دیسان گوند قریه‌ی که‌وتی، ژاوه‌ ژاو و هه‌رایه‌که، که‌س به‌که‌س نییه...

- سه‌رنجیکی خنده‌ ئامیزی ئاراسته‌ کرد: ئی، ئی... دیاره‌ شتی خۆشت لایه... ده‌ی... ته‌وجه...؟ "دوا‌ی ساتی کر بوون": خانوو‌ه شه‌ق و شه‌ره‌کان کوو چرکه‌ چرکیان ده‌هات؟!...

- هه‌ر باسی نا‌کری، به‌زاک و ما‌که‌وه له‌مال ده‌رکه‌وتن... بووبه‌ هه‌للایه‌ک نه‌بیته‌وه... ته‌دی ئیوه...؟

- سه‌ری خوی بو‌ ساپیتیه‌ی ژوو‌ره‌که‌وه هه‌لبیری، له‌ دینگه‌ و دیواره‌کانی روانی: ئیمه‌ش هه‌ر پیش پیتی تو‌هاتینه‌ ژوو‌روه‌ه، چه‌ند له‌میژه‌هه‌ر له‌ده‌روه‌ه بووبن... وتم نه‌وه‌ک دیسان

- زوو قسه‌که‌ی پتی پری و هه‌لیدایی: هه‌ی ماله‌که‌ت... به‌و سه‌رمایه‌ هه‌ر له‌ده‌روه‌ه بوون؟!...

- ته‌دی چ بکه‌ین...! ته‌و کاوله‌مان به‌سهردا برووخا‌بوایه، یه‌کمان پرگار نه‌ده‌بووبن.

- دوور له‌ئیه‌وه، گوايه‌ گه‌له‌ک چاوت له‌دوایتي، کاوله‌ ئاساویکی وا ته‌مه‌ن سه‌د سالی؟!...

- کوره‌ نه‌وه‌للا بۆم ریک که‌وی، هه‌زار به‌ردی به‌دوادا داویم.

- ئاماژه‌یه‌کی بۆلای "میره‌دی" کرد، به‌ده‌میکی به‌پیکه‌نینه‌وه هه‌لیدایی: "تۆمه‌ر" دیاره‌ یه‌که‌کی چاکترت ره‌چاو کردوو، بۆیه‌ وا ده‌نگت له‌تیری دی!

- ئەى گوايە ئەو پېشەم لەبەر هەتاو سىپى کردوو!...؟ "دواى نەختى كرى بوون و بېدەنگى، گەرايەو سەر قسەكانى خۆى": ئەورۆش قاسىدىكى تىرى ناردبوو، گەلى شتى پى راسپاردبوو،... منىش سەربردەى مارى گۆزىن و چاوه زەقەكانى دىو و "بە دەمى بەپىكەننەو، ئەم شتانەى دەژماردن و پەنجەيەكى لەگەل دەنووشتانەو":... ئىي بەكاكى خۆم بلېم، نەخۆش كەوتنى "دىوانە" شىت و شوورەكە و كەلەك بردنەو مالانەكەى تۆ و...
- ئى ئى!...

- ئەوانەم هەمسوى بۆ باس كرد. ئەویش هەر ئەودەم بەپەلەپرووزى و بەدلئىكى خۆش گەرايەو "مىرە دى"... چاك بوو بەخۆت هاتى، سبەى دەمىست بېم مزگىنىت بدەمى.
- مزگىنى!!

- تۆ لەهەموومان باشتىرت بۆ هاتوو. لەخوا بەزىاد بى، بەخت و نىوچەوانىكى باشت هەيە... "بەكراغە" پىبوستى بە "مىراو" يىكى تىرش هەيە و زۆرىش بۆى عەبدالە... خانوبەرەيەكى خۆشت بۆ نامادە كراو لە "مىرەدى"... هەر كەينى "هەوارە بەرزە" ت جى هېشت، يەكسەر دەچىيە ناو جى و پى خۆت!...

- پى دەچى "بەكراغە" زۆر تەنگا و بووبى!...
- بەلى ناخەزەكانى سەريان لەجەرگى ناو. بەرە بەرە خۆيان كۆ دەكەنەو و خەلك دەورەيان لى دەدا. رۆژ بەرۆژ بەهېزتر دەبن. گوايە دەلئىن بوون بەعەشیرەتىك، وەك خۆلە ساتن... مندالەكانيان پى راگەيشتون... نەك هەر داواى مولكەكەى باوك و باپىرانبان دەكەنەو... گوايە هېسكىشىيان لەنېوان شكاو...! ناچار ئەویش كەوتۆتە خۆى. هەروا خەلك لەدەورەيەى خۆى كۆ دەكاتەو... "دەنگى خۆى زياتر هەلېرى":...
"مىرە دى" لەودا نەماو، بۆتە شارېك!...

- "زادۆ" لەشوتىن خۆيا، بەدەم دۆشدامان و بىر كردنەووە كەوتە جوولە و لقلقىن، بەدەنگىكى كەل و شكاووە كەوتەو تاخاوتن:
ئاخر، "تۆمەر"، دەلئىم... ئەگەر "بەكراغە" دوزمنى واى هەبى!!...
- ئى؟!...

- دەلئىم، بۆ ئىمە و مانان چەندى بەچەندى؟!...
- هاا! ئەووووو...! بەقەرەز مەترسە مە... ئىمىرۆ ئەوى بەدەستت كەوت، بىكە بەمال، بۆ سبەش خوا كەرىمە، "دەستىكى بەشانه شىدارەكانىو مالى": "مىراو، مىراو... لەگەل تۆمە... فەقىرحال مەبە!...
- "زادۆ" بەراپىيەكەو باگۆى داىو: ئاخر دەلئىم... ئەوان ئەو، ئەو خۆلە ساتە بن و ئەو هەموو غەدرەشيان لى كرابى... "بەكراغە" يش... "دواى نەختى كرى بوون و بىر كردنەو": هەلبەت ئەویش دەيەوى وەك ئەوان خۆى بەهېز بكا و عەشیرەتىكى لەوان گەورەتر...

- "تۆمەر" قسەكەى پى بىرى: هە ئەووو... هەمزە لە هەباسى چى و تىرە لەتەورداسى چى!!... ئەوئەندە ورد و بارىك لى مەكە... مە... چا نەبوو ئاشەوان نەبووى!... فەلاحە كۆپرە خۆش بن... بۆ سەرى خۆت بەو شتانەو دىشىنى!... كلالش خوارىكى وەك ئىمە و مانان، چ كارمان بەسەر ئەو شتانەو هەيە... ئىمە هەر خەرىكى كاسى خۆمان دەبن... فەلاحە كۆپرە هەند زۆرن، هەند زۆرن... ئەگەر خۆمان تېهەلنەقورتىن، كەس حەقى بەسەر ئىمەو نابى...

- "زادۆ" بەدەم بىر كردنەووە، بەزى دلئىيەى لەسەر روخسارا بلاو بوو، دواى نەختى كرى بوون و قولبەونەو، سەرى خۆى هەلېرى: زىي بادىنان چ هارە هارە?...
- دەمخۆش... لىت نەدەم نامبەى.

"دەم و چاو و روخسار و رەفتارى "زادۆ"ى بەسەرئەجە كرى و كپەكان

دابېژت، تا دهمې سهرې خوی داخست و كهوته بېر كړدنهوه، پاشان سهرې خوی هه لېږي، به نه سپايي لای لې كړدهوه:

"زادو" له ساپه خاوه تو گه يشتی به نانی خوت... بو پيله قه لې دده لې... نه من دهموئ ناموزگار بيه كت بکه م، بيه كه به گواره له گوټي خوتې بکه... "به كراغه" ته بيه كته كي هه يه، نه گهر هه رچی وت دهبې، ده ستي بو له سنگ بده لې، به بې خو گير كړدن يه كسه ر دهبې بلېي، به لې وايه، نه وه لې جه نابت فهرمووي ته واوه.

- هېچ نه ولا و نه ولا نه كه م...!

- نا نا، هېچ شتی نه كه ي...! "نا" و "نه خيږ" و "نابې" و "نييه" و "ناكري" و "بو" و "بوچي"... و نه و شتانه و چه ندي تري له و با به ته، هه مووي له ميتشكي خوتيان لابه ره. له بيريان كه، زمانې خوتيان له سهر رامه ينه...! نه گهر گوټي ماست ره شه، دهبې بلېي به لې ره شه، ناو سهره وه هه وراز د پروا...! به لې وايه... ده بار يته سهر ناسمان. نير ده دوشري...! به لې زاو زيش ده كا، جمكيش ديني...

- "زادو" سهرې په زامه ندي بو ده له قاند و قسه كه ي پې برې: يانی لات و جووم نه كه م!

- نا، نا، نا... هېچ هېچ... هه موو هه ر واين. منيش هه ر وام... نه وه به خيږ ده چي بو "ميره دي"، دهبې نه و شتانه و گه لې شتی تربش بزاني. "دواي ساتي له كر بوون و بېر كړدنه وه لای لې كړدهوه": ده راوه سته "زادو"... چاك بوو بېرم كهوته وه، هه ر ئيسستا با بره ك سهرمه شقت بده م... بزانه دهبې به شير يا رټوي؟!...

- يانی چوژن، سهرمه شقي چي؟

- تو حقت به سهر هېچ شتي كه وه نه بې، من چيم وت تو پشتيوانيم لې بکه و ده ستم بو له سنگ بده.

- ده لې!...

- زادو! هو و زادو...!

- به لې گه وره م.

- ماست ره شه.

- به لې سهره ورم، به هه ر سي جزمي قورئان، ره شه، ده لېي عه به نووسه

- زادو، قير سپييه.

- هه ر سي ته لاقم كهوتېي وايه، له به فري "كه ليخان" سپيتره، ده لېي

كافوره، ده لېي سه ده فه.

- نه وها، زادو، نه وها... نافه رين... نه وه بکه به گواره له گوټي خوتې بکه

"دهنگي خوي نه ختي نزم كړدهوه" يه كي چاوي له وه بي له ختو خورا گه وره

بي، يه كي بيه وي به بي كاسي و بي ناره قه رشتن... ده وله مهندي بي...! ده بي

نه وها بي، نه گه رنا خو ل له دوي خوي ده كا...! "به ده م نه م قسانه وه ناوري

له لای بنه بانې دايه وه، لای له خيزانه كه ي كړدهوه، دهنكي خوي هه لېږي":

هه ييه ت، له كوټي، ده وده چامان بو تيكه، به ملي شكوت...

- "زادو" به دهميكي به پي كه نينه وه لای لې كړدهوه: نه وشو گه لې گوراح

خوش و به هه وه سبت، خوا به دلّت دا پرواني...

- "تومر" به قسه كاني گرژ بيه وه: "له خوا به زياد بي، ده لېي ته مهنم نوئ

بوويته وه. نه وه ي ئيمه و مانان مه رمانه و ده مانه وي بيگه يني، هه مووي

زور به ئاساني د پروا به رټوه... نه وجه بتبينم سبه ي چ دكره ك به گوندي

بکه ي...

- خوا پشتيوان بي، دهبې روحيان هه لقه نينم... ها ها ها...

- ها ها ها... بو وه ناكه ي، باو كم بو وه ناكه ي، له چيت كه مه...!؟

"دايه وه قاقاي پي كه نين... خانوويه ره يه كي گه وره و له "ميره دي" ش...

پارچه زه ويه كيشت هه ر پې دده... ئي "رنه ي مهنان" يش پري ماسييه...!

- بيم به "ميراو" يش... "ئەوېش پر بەدەمى دايە قاقاي پيڭكەنين".
 لەپر "ئۆمەر" پيڭكەنينى خۆى قوت دايەو، تاوۋ يېدەنگ بوو،
 بەروويەكى گرز و تالەو لاي ليڭكردەو:
 زادۆ، زادۆ... سەگباب!
 - "زادۆ" بوويە ئاوري ئاوپيداكراو، ئەوې پاشماوې پيڭكەنين بى
 لەسەر روخساريا نەما. بەسەر سوورماوييەو لاي ليڭ كردهو: ئۆمەر!...
 چيئە، چ دەليئي؟!...
 - زادۆ... ھەى كلک شين، نامەرد، ھيچ و پوچ
 - كورە كورە... ئۆمەر!... دەستيان لي وەشانووي، دوور بى بەدەردى
 "دېوانە" چووي!!!... بوۋا گۇراي!...؟!
 - زادۆ، ھۆ زادۆ... سەى لەبابى سە، قەحبەباب...
 - بسميلا بسميلا، "ئۆمەر، ئۆمەر"... چيئ بەسەر ھاتوو؟ ئەو قسە
 ھەلق و بەلەقانە چيئە دەكەى؟!
 "بەدەم ئەم قسانو و بەرزە پى لەشويڭ خۆيا ھەلسايەو پەنجەكانى لي
 ھەلشەقاند": وەللأھى چيئر ليئت قبول ناكەم. "لايەكى لە خيزانى
 كردهو": "ھەبيەت"... ئەو پياويڭگەت چى بەسەر ھاتوو، بوۋا گۇرا!...؟!
 - بليئم چى... ديارە تۆ دەستت لي وەشانوو!
 - "ئۆمەر" كەوتە پرمە پرم و ھەنيسكى پيڭكەنين... پاشان دەستى
 لەسەر دەمى خۆى لادا و ئيتر وەك لافا و زنجيرەى پيڭكەنينى بەرھەلدا...
 كەفەزگ بوو ئەو ھەندەى پيڭكەنى. بەدەنگيڭى بەرز لاي لي كردهو:
 - بى يەغبار دانيشەو دانيشەو، ئەو ھەش ھەر سەرمە شقيڭ بوو
 سەرمە شق... بەدبەخت كيڭا لەببىرت كرد؟!... دەتجەريڭ، دەبى بزاني كاتي
 جويني وات پى دەدرى چۆن رەفتار بکەى...! بەدبەخت نابى و لىي زىت
 بيئەو...!

- ئە مالت، زراوت بردم...!
 - خانە خراو بو زراوت دەچى...، ئەو جوينا ھەرميشك و ناسكە
 نانى دوا رۆژن...! بەخۆت و بەمال و مندالەو... پارووتان دەكەويئە رۆن...!
 - ئى دەى دەى... جا چۆن رەفتار بکەم؟!...
 بەدەم ئەم قسانو و لەشويڭ خۆيا دانيشتەو.
 - نەكەى بەم جوينا قەلس بى و رووي خۆت گرز كەى و پيى سەرگران
 بى...! يا توورەيى و مې و مۆجيت پيوە ديار بى... نەكەى ھا!...
 - ئەدى چ بکەم؟!
 - ئاخەر ئەو پيئ دەليئم، نەكەى خۆت ترش و تال پيشان دەى.
 - ئەدى چۆن بىم؟!... دەى پيئ بلي.
 - دەبى بەبارتەقاي جوينا ھەلخۆشى و رەزامەندى خۆت پشان دەى.
 - يانى چۆن؟ چۆنى پيشان دەم؟!...
 - دەبى لەگەليانا پى بکەنى و دەموچاوى خۆت گەش پيشان دەى...
 سەرى بو بەلەقيئى...! ئەو ھەندى زەحمەتە، ھەتا فيرى دەبى و لىي رادىي
 كاتيڭى دەوى. بەلام دەبى زوو خۆتى لەگەل بگونجيني.
 - دەى ئەوجارە، ئەو جارە، با دەست پى بکەينەو، ديسان
 بچەريئەو، بزائە چۆن دەبم؟!...
 - "دواى كەمى پشوودان و بىر كورنەو "ئۆمەر" لاي لي كردهو: زادۆ...
 سەگباب!
 - ھە، ھە، ھە، ھە
 - نا وانا... گەرمتەر گەرمتەر، وا سارد و سې پيئەكەنە، دەمت بەتەواوى
 بکەو
 - ھا، ھا، ھا، ھا.
 - زادۆ... سەگى لە بابى سەگ، نامەرد، ھيچ و پوچ

به جه مېبور...". پاشان گه پرايه وه سهر قسه كاني خوځي: "ته وچه، تاغه له تهنېشت خوځېم داده نې، هه ها ته وها، ته وها..." نه ختېكي تر خوځي مشتومال كرد: "ته وها ته وها..." به دهم هم تاخاوتنه وه، گه پرايه وه جتيگه ځوځي و دانېشته وه، چوځي له چوځي "زادو" نزيك خسته وه: "ته وها، ته وها... چوكم به چوځيكيه وه دهنوسې، له لاي سهرې له ته كيا داده نېشم..." "زادو" زنجيره پيكيه نېنيكي به رزي له دهم تربقايه وه، پاشان به رز هه ليدايي: "هه ې له و روزه، هه ې له و خوځييه،... ده بې به چاو بېبېنين...؟! ده بې بېگه يني...؟!".

- "تومهر" خيرا خيرا قسه كه ې لي ودرگرتوه و وتي:

به خوا ده بېگه يني و زياترېش!... "به په نجه هه لسه قانده وه درېزه ې به قسه كاني خوځي دا": وه لاهي وه بېلاهي وه تېلاهي، قېته سوار نه بې، چونكه ته و ټاوي بې لغاوي خوار دونه وه... هه واره به رزه بې، هه له هوردي هه تا درشتي، ده كه م به نه نگوستي له يه ك و له په نجه ې خوځي هه لده كېشم... ته وان ته ورنده به دركېب نېن، زو دېنه بن بار... به لام چ بكم قېته سوار، قېته سوار...!! "ده ستي له كه م هري خوځي وهرېنا" كه س دايكي مني نه گاو قېته سوار نه بې...!

- ده توش ته ورنده ميتشكي خوځي پيوه خه رېك مه كه، خوا باشي بو هېناوين... به لكو ته وېش، ټېه...! زستانه و به فره و... ده عبايه ك، په نوه به فرېك... ټېه...!

- ها!!... به يني خوځي بې دلگه ليك ده ترسې، ترسې ده كه م ته و كاپرايه رېسمان لي بكا ته وه به خوري.

- ته وې روزه ې كه "شاخو" م دي، وام نه گوت... به لام هه ندي شتم له بن گوتي ترېنگانده وه، زنده قم برد...

- تا... چاكت كرد. با هېچ شتيك له زماني ټېمه وه بلاو نه بېته وه...

- هه لېهت، هه لېهت... كاري وا هه له زماني ژن و كالي ټاوايييه وه بېبېستري باشته. ټيستا له ناو گوندي په نگاوي داوه ته وه، به خو به نه سپ و تاژي و تووله كه ييه وه خوراوون...

- به لي به لي... خوراوون هه لديراون، په نوه به فر راياليون... هه موو شت ده بې.

- "شاخو و باغو" به خو به دايك و خوشكيانه وه، هه موو چاويان هه لايساوه، پر خوځي و كېم بووه، ته ورنده ې بگرېن و بېر بكه نه وه، چاو ورواني و نېگه راني هه مووي به جاري كوشتوون.

- چاك هاتووه، ته و شتانه ې كه روويان داوه، تا ټيستا هه مووي له به رزه ورندي ټېمه دايه... له و دوو سي روزه ته گه ر ليمان په يدا نه بېته وه، "هه واره به رزه" له توره گه يه ك ده كه م و به ده ستي دېبېم له پېش "به كراغه" ي داده نېم و به ده سته كه ې ترېش "له م كاته دا ده ستي چه په ې پان كرده وه" ته وهاي لي ده كه م و ده ليم قوربان بده هه قمان.

- ده ست خوځ ش ش!

- ده ستيكي له سهر شاني "زادو" دانا، له قولايي چاوا لاي لي كرده وه: كوتر كوځيه هه ر ته وروځيه... باش هاتووه ته گه ر ليني بزاني. چ له سبه ې به ياني زووتر نيه، بره به ناو گوند بكه وه... ديسان به دنكي به رز بېكه به دنكه دنگ و گېله وه ژه... هه ې گه لورينه، كار له عه لامات و مه لاماتا نه ماوه...! "تامارزه يه كي بولا" كه پكي پير كه رم "كرد": بلې مانگا مرد و دې بر!... هه ر هه موويان قوله پېچ كه، گونديان پي جي بېله، ته وې تر ټاسانه...!

- دويني له سهر ته و قسانه وه خه رېك بوو له گه ل ته و سوورته كه دهمووته ټيک بگيرېين... بې ته دېبېه كي زوري به رامېرم كرد.

- كي؟؟!

- گاوانه گۆج.

- ئۇوھا! ونه!!... جا تو له كوئى... ئو ئيسقاداره له كوئى؟!...

- له دواى نه خووش كهوتنى "دئوانه" خه لکم هممو ناگادار کردهوه، خوٹ وتەنى کردم به دهنگه دهنگ و قهره بالغيههک... گپله وهژه يهک... باسى نيشانه و علامات و ديوه و گوند چۆلکردنم کرد... ده بينم زیده له هه موو کهس، ئو له بهرده مم پراست ده بیته وه و دارم لی هه لده شه قیتهی...!

- ئۇوھا! | | |...؟ جوئینی به "به کراغه" نه دا؟

- نا نا. حه ددی چیه گوی وه ها ده خوا...!

- بریا جوئینیکی پی دابوايه.

- جوئن؟ چۆن؟ یانی چۆن جوئینی پیدابوايه؟!

- گهر قسه يه کی پی وتبا، بگه یشتبايه وه "میره دی"، ئو وه نده ی بهس بوو... به خوا به خوا جارێکی تر چاوی به پرووناکی نه ده که وته وه. وا گورگانخواردوو ده کرا، ههر په لێکی له که ندی هه لده گپرايه وه! بی نه وا و بی که سیکی وا، به په ندیکی ده برد، چاوی سه د که سی دیشی پی ده شکاند...!

- خو ههر ئو نیه. ئو گۆجه پیسه هه بی چیه نه بی چیه! گه لێکی تر هه ن سه ر نایه ننه به ر.

- بۆ چما به ده ست خو یانه؟!

- هه ندیکیان به هیچ کل و با به تی بیر له مال بارکردن ناکه نه وه.

- ملیان بشکی... جارێ با ئیمه ئه وانیه دلیمان نهرم بووه، ئه وان هه لقه نینین، جی و رتیان بۆ بکه ینه وه... ئه وانێ تر، با ههر له و هیلانه حاجی له ق له قه سه رمابردوو و هه تاو سوٹ بن "پیکه نینیتی به رزی به ره لدا، پاشان سه ری خو ی له بن گوئی "زادۆ" برده پیش": ئیمه هرس و گورگمان لی کردن به دپو و درنده ی بالدار... ئه وه مان پی ناکری!

- میره دییی خو ش بن، ده توانین می شیشیان لی بکه ین به گامیش... "به دهم ئم قسانه وه، زهرده خه نه یه ک له سه ر ده موچاویدا بلا و بووه": ئم دل م ههر به و شیتته ده سووتی،... نازانم چی لی قه ومماوه...؟ چاوی ره شکه و پی شکه ی کردوو، یه کی ترساندوو یه تی، یا ههر خو ی ترساوه؟!... وا به جارێ زهنده قی چوو...! لهرز و تایه کی وای گرتوو... ههر مرد هه ندی دۆشا و رۆنی ده رخوارد بدن، شه وتای بۆ بانگ که ن... ئه گهر "ئه حمه د ته بیب" نزیکه ده ست بوایه، له میتر بوو بر دبوویانه لای... به سته زمانه ی، ورتنه ده کا، قسه ی حه له ق و به له ق ده کا... ناله نالیه تی...! فه قیره ی خو ی له سه ر قنگ ناگری، چوره ئاو یکی بده نی، ده بی وه ک مه لۆتکه ده ست به پشتییه وه بگرن، ئه گه رنا

- "تۆمه ر" دهنگی خو ی هه لبری و قسه که ی پی بری: ته پ به رده بیته وه... ها ها ها... "له به ر ته وژم و تاوی قاقای پیکه نینیان، ژوو ره که یان پر کرد له ده نگه دهنگ... ههر دوو که فه زگ بوون ئه وه نده ی پیکه نن...!".

"زادۆ" به ناو ئاوا ییدا ده رۆشیت. له م به یانیه سارده دا، هه ور و هیل وا گوئی گه یان دبووه عارد،... ها کا ئاسمانی تنۆک تنۆک کردی به کپتوه و تۆف... هه لاه ی دهم و لووتی، یه کسه ر له سه ر سمیله سیس و باریکه که یدا خه ست ده بووه وه. ناوه ناوه شتیکی له دهم ده رده چوو... یا چهند قسه یه کی ده درکاند، ئیتر له سه ری ده رۆشیت و ده ستی ده کرد به دریژ داری...! دوا ی چهند هه نگا و هه لیتانه وه یه ک به نیو ئاپۆره ی ماله که دا، له شوین خو یا سه نگرایه وه، سه ری خو ی بۆ ئاسمان هه لبری... دهنگیکی که ل و شکا و... هه لقولا و له کپۆکی ترس و سامی ناگه هانه وه ی لی به رز بووه وه: "خودایه ئو خو ل و دۆیه چیه به سه رماندا ده بارینی...؟! "له به رامبه ر کۆمه له ژن و پیاو یکه وه، هه لوه سته یه کی بۆ کرد: "خزمینه که س گازانده م

لئى نەكا، ئىش لەقەوامى ئىمە و ماناندا نەماوہ. دوژمنىك ئەوھا بىن مەكان و بىن ئەمان بىن، ئەوھاش گېناگەت لئى دابگرئ... سەرھەدەت لەسەر ھەلنەگرئ و ھىچىشت لەگەلى بىن نەكرئ...! پىم بلئىن، ئەدى پىاو چى بكا باشە؟!..."

پەيتا پەيتا جموجۆلى گوند پەرەى دەسەند، دوو دوو و سى سى، لەگەل يەكتەر رادەوہستان و داخاوتن... پرس و راي يەكتريان وەرەدەگرت... دۆش دادەمان، يان دەكەوتنە ھزر و بىر كرنەوہ، ھەموو جوولە و رەفتارەكان، گوزارشتيان لەراريى و نيگەرانييە چارەنوس سازەكان دەكرەوہ. ھەندئ كەس روويان لەمالئى "دئوانە مەمۆ" دەكرد، ھەندىكى تريان دەچوونە لاي پىر و دەمراستەكان: "ئىمە لەدئو نادويين، نەبووہ و نە ھەبە، بەلام ناشتوانين فيل لەچاوى خۆمان بکەين... كەسانئ ھەن بابەلباب خەلكى ئېرەن، ئىستا و دەيانينين، لئيرە بار دەكەن، گوند جئ دئلن...! چ نالۆزى و گىرەشئوئىنيەكە... چ پلانئ لەئارادايە و سەرى لئى شئواندووين؟ ئاراميان لئى ھەلگرتووين... چۆن شتەكان يەكلا بکەينەوہ...؟ چۆن داوہكان لەبەك جوئ بکەينەوہ... ئەوانەى بەدەردى پىرى خەلەفاون، ئەوہ ھەر ھىچ، ھىچ لاريمان لئيان نىبە... بەلام ئەوانى تر بو...؟! چ پاساويك بو سەرلئ شئواوييەكەيان بئىنەوہ؟!..."

"ئىمە گەلى سەراو و دەراومان ديوہ... بەو شتانه تەنگا و مەبن. پشوى خۆتان درئژ كەن، گەلى شت پئويستى بەكات و بە ئارامگرتنەوہ ھەبە..."

"زادۆ" گەيشتە راست بەراستى "پوور مئردىن"، وەك ئەوہى كە چوويئتە سەر قسنىك، لەشويئ خۆبا سەنگرايەوہ. بەچمكى جەمەدانىيەكەى، كەوتە سربىنەوہى چاوە فرمىسك تىزاوہكانى. "پوور مئردىن" لەگۆشەى چاوا سەبرى كەرد. وەك بلئى لائىكىكى لەبەر دەم بى،... دەستى كەرد بەراھەژاندنى و چاوى لەچاوەكانى "زادۆ" بى:

"تک، تک، تک، تک... دیتت کوو وەك لانک راپههژاندا.؟!".

"زادۆ"، وەك بلئى كۆلە گروويەكى توند قورگى گرتبئ، خۆى لئى نزيك كەردەوہ: "ئەرى وەئلا پوورى، دىتم و گوئشم لئى بوو زراوئشى برەم...!"

لەگەل ئەم قسەيەدا زياتر لئى نزيك كەوتەوہ، ھەردوو دەستە چرچ و چەوتلەكانى ماچ كەرد و لەسەر سەرى خۆى دانا. "پوور مئردىن" بەھەناسە ھەلگىشانەوہ، ئاماژەيەكى بو لاي مالئى "دئوانە مەمۆ" كەرد، بەدەنگىكى نزم و لەسەر خۆ، ھەر ئەوہتە دەبىسترا، لەژئير لئوہكانىيەوہ كەوتە ئاخاوتن:

"ھەموو خەتاي ئەوہ، ئەو...!" دەستەكانى خۆى بو ئاسمان بەرز كەردەوہ:

"دوعاي بو بکەن خوا زوو شفای بو بئيرئ، نەوہك ئەوجارە..."

"زادۆ" وەك فيشەكە شئتە بەروويدا تەقسيەوہ: "ئەو جارەى چى "پوورى"... تەماى چىت ھەبە...؟! دەتەوئ ھەر لئيرە بمانزئنيئتەوہ...؟!".

"پوور مئردىن" وەكو لائىك، بەئاماژە كرنەوہ، "دەستەكانى خۆى خستە جوولە و گوندى خستە سەر دەستەكانى خۆى، بەرزى كەردەوہ، ھەر بەھەمان ئاماژەى جارائەوہ، دئويكى لەئاسمانا دروست كەرد،... ھىرشى ھىنا... پاشان دەستى خۆى قلپ كەردەوہ و سەرەو خوار وەرى گىرا... گوندى بەردايەوہ خوارەوہ و ھەلئيدئراندا...! ئىنجا دەستى راستەى تەخت كەرد، وەك دار رپە، بەسەر زەويدا پايەمالئى كەرد و گوندى نغرو كەرد...!"

حەبە توتكە سەگەكەى نزيكى لەجوولە و ئاماژە كرنى خست. ھەر چوار پەلى لەناو قور و چلپاو ختم ببوو. "زادۆ" خيرا خيرا دەنگى خۆى بەسەردا ھەلئبرى، بەتوورەيى چەغەى لئى كەرد... كە لئى دەرچوو كەوتە خۆ راتەكاندن "توت، توت، توت... ھەى ماخو مردوو، سەگىت چىت...؟" دەستى دايە پلوو كە بەردئ. لەوترا "پوور مئردىن" دەستى بو دەمى خۆى برد، پاشان دەنگى خۆى ھەلئبرى: "نەكەى شەرمەزار...، دەست بيئە خوارئ، چەند كەمزانى چەند گەلۆرى..."

- "بەلئى گەورەم، بەلئى سەرورەم... ھاھا ھا"

- "هیپ... ولی ولی ولی لهو و ژوژو و ئەو قسانه...! ئەو پیتکه نینه...!... تۆ، تۆ... زادۆیت یان شتیکی تریت...؟! چیت گوت، له گەل کێ قسان دەکە، کێ ئەو شتانهی هینایه سەر زمانت...! له بهرامبەر کێ راوهستاویت؟! نازانم نازانم... چیت گوت، تینه گه یشتم... بۆ وا پیتکه نی...".

- وهک بلیتی گهرهکی بێ ههله که ی راست کاتهوه، بهرزتر هه لیدایێ: "به لێ پوورم، به لێ نه نکم... قوربانی تۆیه لوی سهرت بم...!".

- "دهم دراو، بهرده که ی دهستت فری ده... کێ ده لێ ئەوه توتوکه سه گه...؟! ئە ی کێ ده لێ تۆ زادۆیت...؟! به ده م ئەم قسانه وه، به له رزه له رز به کوورپه کوور، لێی دوور که وته وه... ده م ده وه ستا، ده م به ئاسمانیدا ده روانی،... له پنچه که گیایه کی وشک هه لکه راو، پارچه که فری، قۆلکه و چالایی، له نگ و لۆری ریتکه کانه... لا ونیو تیی ده روانی... پشیله یی، گوجیله یی، په ره ولێ... که لێی نزیک بکه وتایه وه، له شوین خویا ده وه ستا...، له قوولایی چاوا سه بری رویشتن و ره فتاری ده کرد و له سه ر شپوه ی جووله و بززی ئەودا، په نجبه باریکه کانی ده بزاوت، تا ته واوی دوور ده که وته وه هه ر لێی راده ما... تا ده بوو به پنتکیکی ره ش و له گه ل لیلی چاویا تیکه ل ده بوو... به م پیه هه ر سه بری ده کرد و هه ر لێی ورد ده بوو وه، له سوپی ئەم حاله تانه وه، هه ر له قسه کردن و بلمه بلمی خویا به رده وام بوو، تا ته ویلی نا به چه په ره که ی مالی "تایشه شهل" وه... پاشان وچانی دا، سه ره و هه وراز که وته روانینی "بستی هه رمک": "چ ودمیکی،... بۆ وات لێ هات؟!...". سه رنجه کانی به رزتر هه لدا، بۆ مالی "جب" بۆ گویدرێژه ره نگ وه ک فستق تیر ئاوه کان، چوار په ل قه وی، خۆرت و چاو زیت: "هی، هی، جووله ی گوپییه درێژه کانیان، شه ر و شه ی تانیان لێ ده بارێ، شه ر و شه ی تان... خیرا خیرا، سه ری خۆی داخسته وه... کاکۆ و له وده کان که وته به ر چاو...: "هه ی مه لعونینه، به ر ژویش هه ر به دیو ده چن... چهنده سه من؟!... " دهسته کانی که وته جووله

و ئامازه کردن، درنده یه کی گه وره و چاویکی زه ق و پر له مه ترسی دروست ده کرد... به جووله ی دهسته کانیه وه که وته هیمه رانان و به رچشه کردن: "که خۆی پیشان دا، چاوه کانی لێ زه ق کردنه وه، بۆی هاته خوار، هیرشی بۆ برد، ئەویش هه لات، هه لات، هه لا ات، هه لا ات... " زه رده خه نه یه ک به زۆره زۆر هات و سه رایه وه، له خه ویکی قوول بوو به لام هه نگاوه کانی بیداریان ده کرده وه،... به کویدا هاتبوو به ویدا ریتکه کی کوتایه وه... ده نگه ده نگی کۆمه له پیاویک رایچه کاند:

- "هه ر بلین خویه نه بی به را گه وره ی گاوریش".

- "پیاوم ده وی له قسه ی ده رچی"

- "جۆو جۆیارمان لێ وشک ده کا... ئاومان له سه ر ده بری"

- "کهسانی و امان له سه ر ده کا به کار به ده ست، له په رۆی بن مندال بێ به هاتر بێ...!".

- "پوورمیردین" ده توت که وتۆته ناو کایه ی موگناتیسسه وه، که چاوی به ئاپوره ی خه لکه که که وت، ته کانیکی ناریک و لاسه نگی دایه خۆی... هه نگاوه کانی گه لێ قورس ببوون، قاچه کانی خوار و خیتچتر ببوون... خیرا خیرا له ده نگه کان دوور که وته وه، ده ستی کرده وه به سه ر بادان و ده ست هه لسه قاندن، به پانتایی ئاسمانا روانی... که وته ویزه ی گۆرانییه کی وریته ئامیزه وه: "له قووچان قووچی قه زه ن...، له که ندان زه ندۆلی زه رزا..." چاوه کانی خۆی داخستن، پاشان سه ری هه لبریه وه، به ده ست ئامازه ی بۆ ئاسمانیکی دوور و ده راز کرد: "سه ری ته شویتله، که پکی ناو ته مه تم، قووچی قه زه ن...". هه ر به م ئاوايه، هه نگاوی ده نا، گه لێ جار تارماییه کی سه پی به سه ر چاوه کانی هه لده کشا،... ریتگا و کۆلان و خانوو به ره و ته واوی ئاوی به هه موو زید و زیده وار تکیه وه، له به ر چاوان ده سه رایه وه... وه ک به ر ره شه بایه کی هار و هاج که وتبی، هه مووی خاپوور

دەبوو...! ھەر دەریویی و ھەنگاوی دەنا... کتوپر قارە قاری گیسکە مەرەزێک راپچلەکاندەو، "یخ... یخ... یخ... ھەمی دایکەکەمی دایکتان... دار جووتی لێ ھەلەدەشەقاندن و رەدوویان دەکەوت، "پوورمیتیردین" لە پشتمووەرا توند دارەکەمی گرت. لیتی نزیکتەر کەوتەو، ئەویش دەستەکانی بەخۆیدا شۆر کردەو و بچ دەنگ وەستا... دەستە لەرزۆکەکانی لەسەر دەمی دانا، بەروویەکی گرژ و تالەو ھەبەری دور چاوی کرد: "شیت و شور بۆ وا خوین لە چاوت دەباری؟!...". بەدەست ئامازەمی بۆ کرد و تییگەیاندا: "دارەکەت فری دە، کاری وا کاری نەکردانە... جارێکی تر ناماقولتی وا نەکەمی..." کزە بایەکی سووسارد و تەزیو، لەش و لارە پەریووتەکەمی پر لە لەرز و راپچلەکین کرد، وەک داھۆل لەگەلیا دەھەژایەو... بەپرست لیبزوی و شلەژاویبەو ملی رینگای گرتەو بەر... ھەنگاوە خیرایەکانی راستەوخۆ گەیانندییەو مائی "دیوانە مەمۆ"... چوو لە نزیک ئاگردانەکەو لەلامی سەربنگانی دانیشتمو: بەلام "ونە"ی توورە و توند و پر ھەلماو، گوندی لە لا ببوو بەگۆرستانیکی پر لە ترس و نیگەرانی، ھەموو ساتی گۆرە و شار دەدرا... ھەر بەھەمان نیگەرانی و گرژی جارانی، بزنی و گیسکە مەرەزەکەمی بەپیش خۆی دا، تا گەیانندییەو مەلەو... پاشان چوو سەرتیکی بەمائی "شاخۆ" داگرت، لەلامی مائی "سالح مام شیخ"یش سەنگرایەو، تا ئەوساش پەرس و خواستەکانی ھەر لەناو تابووتی چاوەروانیدا، بچ وەلام مابوونەو...! ئەمجارە بۆ لای "جب" و گویدرێژەکانیەو سەرکەوت، دوایە ژێھەل بەرەو "بستی ھەرمک" رۆیشت... تا چاوی بری کرد لە شاخە بەفراوی و لووتکە بەرزەکانی روانی... دیسان سەرنجی بەقسە قوورس و نیگە ئامبەزەکانی "زادۆ" وە لکایەو... گوئی بۆ راداشت...:

- "خۆلبارانە خۆلباران... بەو زستانە، بەو بەفر و بەستەلەکە،... بەلێن گەردەلوولە، پەشە بایە، رۆژ گیرانە رۆژگیران...، تک، تک، تک... راتھەژتین... دەبی چی بی ئەو... لانکە جۆلانەییە... بەدەم ئەم قسانەو

رووی لە مائی خۆیان کردەو. سوورپێکی بەدەوری خانووە شەق و شپەکەو دا... چەند جارێکی تریش بەھەر چوار دەورەیدا خولی خواردەو و دایە بەر سەرنج و تیشکی چاوە ئاوەژۆکانی... : "توخوا تو خانووی یا کۆلیتە مریشکی... قسەمی "ئۆمەر"ە من و ئەو کونە سەییە... تف ف ف...! خۆزگەم ھەر پاش پیتی من بەگوندەو نغرو بوبوایت...! لە گوندەکانی تر... بەدەستیکی ئامازەمی بۆ لای "میرەدی" و گوندە قەرەبالغەکانەو رانا: "خانووی وا ناکەن بە سەرگیندانی...!" بەدەم ئەم قسانەو سەری خۆی بەژوورەو داگرت، خیزان و منالەکانی ئاگادار کردەو... ئیتەر ھەرچی نوین و پریسکەییەک ھەبوو، ھەموویان پیتچایەو، لەگەل شتومەکەکانی ترەو، لەپشتی گویدرێژەکانیانەو شەتەک دا... ئیتەر بەناو ئاوییدا سەر بەرەو خوار بوونەو: "خزمی ئاوی گەردنم ئازاد کەن، دنیا مەرگ و مردنە، نەوێک چیتەر یەکدی نەبیینەو" "نایشەشەل" لە مەلەو دەرکەوت، بەدوای دەنگە دەنگی "زادۆ" دا ھەنگاوی ھەلینایەو:

- ئەییە پر پر و و... کردت بە راستی!؟

- پلە ئایش ھەتا ئیستا درۆم لەگەل کەس کردووە؟

- بەیە کجاری جیمان دیلی!؟

- لەوی چاوەروانتان دەکەم.

بەدەم ئەم قسانەو، بەبەردەم مائی "شیخال" ھو رابورد. "شاخۆ" و "باغۆ" لەگەل "سالح مام شیخ" و "خدر خەندان" وەستاوون... لەجیتی خۆییەو ھەلۆستەییەکی بۆ کرد، بەدەم مائتاوایی و خواحافیزی لیکردنەو ھەنگاوی ھەلینایەو: "گەردنم ئازاد کەن، پشتا و پشت لەگەل یەک ژیاوین... ھەز ناکەم کەس گازاندەمی لیم ھەبی و...!". "سالح مام شیخ" ماوەمی نەدا قسەمی تر بدرکینتی، بەساردی وەلامی دایەو: "ئازادە ئازاد... کەسیش گازاندەمی نیە...!". "شاخۆ" دوای دەمی لە سەیرکردن و بیبرکردنەو، دەمی

ئاخاوتنى لەوانى ترهه كرد: "تا ئىستا گويم لى نه بووه، له ترسى مردن كەس جى و پىي خۆى جى هيشتەن...!". "سالىح مامشەيخ": "گويايه مردن لهوئى نيه...!... نا نا... ئيشه كه وا نيه... پى دهچن له بن گوپى خوئىرايى...، ئەگەر وا نه بى، دەبى ئەو كابرليه چى رهچاو كرديى، وا له سەر هيچ و خوئرايى ئيره جى دىلتى، تو بلتتى تا ئەو رادهيه تەماح شىتتى كرديى؟!..." "خدر خەندان" تا ئەوساش هەر سەرى خۆى داخستبوو، بەرەنگ و روويه كى هەلبزركاوهوه، هەلبدايى: "ئەى ئەوانەى ليره دەمىن، چىيان رهچاو كر دووه؟! "شاخو" له گوشهى چاوا لايه كى له "خدر خەندان" كر دووه، گەرەكى بوو قسه يه بدر كىتى، بەلام زوو قووتى دا بهوه. دوای ساتى ورد بوونهوه و سەير كر دنى "زادو"، كه به دوای گوئدرتيره كاندا ده رويشت و مناله كانيشى هەندى سوار و هەندى پياده، له گەل داىكيان مى رىگايان گرتبووه بەر، بەباريكه رىگاكەدا، ژتیهل دادەكشانه خوارهوه... هەر بە دەم سەير كر دنيانهوه، كهوتهوه ئاخاوتن:

- دەبوايه پەله له رويشتنه كەى نەكا، هەرنا هەرنا، بىوتبا چەند رۆژه خزمىكى ئاوايى دەر كەوتوو، هيچ سەر و سۆراغى نيه، له سالىكى وا بە ديووم و پر له پروپاگەنده...!

- سالىح مام شەيخ: دل له دل مە دەن، نه تە نهان و نه بە تە نهان ده مپننهوه "دوای هەلوهسته كر دنى دنگى خۆى هەلبى": ئەوهى تەنها بى هەر "زادو" يه. "بەرتر هەلبدايى": "باوهر ناکەم كەسى تری به دواوهدا بچى...!".

"جب" له تەك گوئدرتيره كانيهوه راوه ستابوو، سەيرى خوارهوهى دەر كرد، كه ئەم قسهى گوئ لى بوو، بە دەنگىكى بەرز هەلبدايى:

- با با... هەن... هيتريش هەن. "لاى له مالى" ئايشه شەل "كر دووه": هەيه ئەگەر باريش بكا له بەر هيچى نيه، هەر له بەر ئەوهيتى، مپردىكى تريش بكا تهوه.

- دەنگى ئايشه شەل لە ناو چە پەرە كهوه بەرز بووهوه: كرى بهيتى!

- كرى بم و كرى نەبم وايه.

- خپل و خواری دەم دراو، خوشت به پياو دادەنيتى... هەر ئازای دەم لە دەمى ژنان بنيتى!

- بە دەست ئامازە به كى بو ماله وه بيان كرد و كهوتهوه قسه كر دى، : ئەى بو مالى خۆت وا پيچاوه تهوه؟

- نەمردبام خواى گهوره چى و چاوى تۆى له بەر چاوى بزر كر دىام... چيترم نە دهويست...!

- بزر دەبى، دەبى... يارەبى نۆى تريشت دە كرد.

"ونه" وهك با هات و بهخۆ بە دار جووتە كەى دەستى به وه گەيشته لايان، كر دى بە دەنگه دنگ و هەرا: "هەر ئىستا دەچم ئەو "زادو" يه له بن داران شەت و پەت دەكەم... چاوى دى چاوى كوو مى خۆى حيز كر دوتهوه... "گەرەكى بوو هەر بەو گوپ و تينه وه هپرشى بو بەرى، بەلام "شاخو" زوو بەر بىنگى لى گرت:

- ئازا بە مەرۆ، تۆش وهك ئەو مەكه. "ونه" خۆى نوشتاندهوه، دارىكى بەزە وييه كەى بەر دەمى خۆى دامالى، هەناسه سوار و پەشو كاو وهلامى دا بهوه:

- ناوه لالا ئەگەر ئەنگۆ ئازا و نە ترسن، نەك هەر نە روين، با ئىستا، هەر ئىستا به دوای سۆراغى باوكتدا بچين.

- "سالىح مام شەيخ" زەر دە خە نه يه كى تەنكى به سەر روخسارىدا بلاو بووهوه:

هيتستان نە فامى، بار كر دى له كوئى؟ نە هاتنه وهى ئەو له كوئى...!؟

- ونه: به خوا دەنا راستيه كه تان بى بلتيم، ئەو خەلكه هەموو له بەر ئەوه، وهها چۆكيان شكاو!

- "خدر خەندان" زوو قسه که ی په سندن کرد و وتی: وایه. کار وا پروا پهنه گه لئ که سی تریش سه ری خویان هه لبرگن...!

- "سالخ مام شیخ": بو خه لک سه ری خوی هه لده گری... له بهر چی...؟
- خو من نالیتم له ترسان، یان له بهر قسه کانی نه وی رۆژی "به کراغه" که بلیم خه لک ته ماحگیر بوون... "دوای نه ختی کرپوون، به ده نگیکی که ل و شکاوه ده درپژه ی به قسه کانی خوی دایه وه":

که گوند نه وها چۆل بیی و ههر بابایه بار بکا و سه ری خوی بو لایه ک هه لگری... نه وانی تر چ بکه ن لیره...! که س ههر شوانی و گاو انیشمان بو ناکا.

- "ونه" خوی له "خدر خەندان" نزیک خسته وه، که مپکی مابوو خوی بخاته سه ر پیتا وه کانی و ده سته کانی ماچ بکا:
"مام خدر" شه رتی پیاوان بی، به ر خه وانیشتان بو بکه م!

شه ویکی پر له هه ور و سه رما و سوڵ... په یتا په یتا گوندی پر له شمەر و شه یتان و زیلک رژاوی نوقمی ده ربای تاریکیه کی گورچک پر وه ده کرد و له گه لیا دلّه کرچ و کال و لاوازه کانی ده خسته نیو و هیشوومه ی شه سته بارانی ترس و راجه نین. دل و ده روونی "پوور میردین" و گه لئ که سی تریش... مۆته که ی ترس و نیگه رانی، ده بوو به مسی تواوه، سه دان تارمایی و دیو و درنجی گوی مووچ گوی مووچی دینایه وه به رچا و...، وه ک میمل به ده م و لیوه درکا و بیبه کانیانه وه، له خوین و خیزاوی گه ده و مه میله کانیان ده مژی... له قوولا یی هه ناوا ژانیککی توند و زه یستانانه، ته پ و تلئ پی ده دان...!

ههر له ژوو سه ری "دیوانه مه مۆ" وه دانیشتیوو و لئی ورد ده بووه وه، ناوه ناوه له بهر خویا ده یترماند: "به قوربانی ده فه و زهرگی هه ویتریت بم. که ینی به سه ر پیتان ده که و بته وه...؟ دیوی گه ر گه ر هه روا به ده ورماندا چه ر خه ده کا

و ده خولیتسه وه...!" لای له ده فه چلکنه که کرده وه: "چ گوی له ده نگی ده فه که ی تو بی، چ به بهر تو بی که لله بکه وی...!" سه ری خوی داخسته وه، له بنی چاوه کره کانیه وه لئی راده ما و گوی له پرخ و هۆری راگرتبوو... به ده م زه رده خه نه یه کی ته نکه وه، ورته ورتیکی له ده م ده رچوو: "ئیشاللا چه لا و و گوشت فروجه که ی دوینی کاری خوی کرده وه...! ده رمانی نه و و جاغ کویره یه کا و یه که... له ئاویلکه ی مردن بی، مادام "خدر خەندان" باگۆی شه وتای دایه وه... ئیدی نه خو شه نه له می لئ نامینی...!" دوای نه ختی دۆشدامان و بی ده نگی گه رپایه وه سه ر قسه کانی خوی: "هه تا به ده ف و عه له مه وه به سه ر بستنی هه رمک نه که و بیبه وه، دلّم ئۆخه ی ناکا...، ئیشاللا، سبه ی نه و هخته گویم له زیکر و له ده نگی ده فه ت ده بی". ته زوو یه کی سارد له بنی هه ناوه به یه کدا قویا وه که یه وه هه لسا و باوشکیکی دوور و درپژی هاتی... له گه لیا ده مه چکۆلانه که ی له یه ک کرده وه، ریزه فرمی سکیکی باریک به ملا و به ولای روخساره چرچ و چه ویلّه کانیان باز ره قه یان به سته، په یتا په یتا سه ر خه ویک جه سته ی خا و ده کرده وه...

"هئ ی هئ ی هئ ی، کوپ گه لو، خزمی گوندینۆ هئ ی ی..."
له گه ل ئەم ده نگه دا، له شوین خویا راجله کی: "و یسمیلا...!" له گۆشه ی چاوه خه و الووه کانیه وه، سه بری خیزانی دیوانه ی کرد... نه ویش ههر له شوین خویا، خه وه کوتکه ی ده برده وه، هه سته به نیگه رانی "پوور میردین" کرد... خیرا سه ری خوی هه لبری: "ونه" یه.

- هه یکه سیخ، به و شه وه و "ونه"...!؟
- ئەدی هه ر وا نه بووه...! "دوای نه ختی کرپوون و بیس کردنه وه"...
هه واره به رزه، به دوو که س ئاوه دانه، یه کیان دیوانه یه و نه وی دیشیان "ونه" ی گاوانه... "له گه ل ئەم قسه یه دا چاوه کانی پر له تا و بوون... که به م شیوه په شیوه یه وه له جی و بالینگانی راده ما... گه لئ وینه ی یه کتر پر و شیواوی دیوانه ی به دی ده کرد...!"

"پور میترین" بلهز هه لیدای: "وا ئه ووووو... دیوانه له کێ ئی و ئه و ئه و
جکسنه هه له پاسه له کێ ئی...!"

هه مان دهنگ و ئاواز قسه کانی پێ بری:

له بن هه وران بریسکه و باسکه

هیبی هه وری من

به فران بارین به تیلماسکه

هیبی به فری من

ورچان هاتن به هه لینگدان

هۆ پراوچیی من

گوند بوو به هیلانهی قه لان

هۆ شه وگه ری من...

"پور میترین" دهنگی خۆی هه لیری و به تووری هه لیدای:

"کێ ده لێ ئه و شیت و شوورهیه؟!"

به دهم ئه م قسانه وه، هه ره له شوین خۆیا له سۆبه که راده ما. هه ندی جار
گری لێ به رز ده بووه وه و دهم و چاویان سوور هه لده گه را، دواي کپ
بوونه وه شی ناو ژوو ره که تاریک ده بووه وه...! به م پێیه ئه وان و هه موو
گوندیش، گوپیان له ورشه ورشی باو باهۆز و شلۆقه و دهنگه زولاله که ی
"ونه" راداشتبوو، ته سکینی دلێ خۆیان پێ ده دایه وه.

"ونه" ش بۆلای "که پکی پیر که ره م" ی ده روانی و به نیو ئاوا پیدای
ده رویشت... به سه ر "بستی هه رمک" ده که وت... و ده هاته خواره وه... رووی
له لایه کی تره وه ده کرد... که گۆرانییه که ی ته واو ده بوو، دیسان
تیه ه لده چوو وه و له قورگیکی پر له گریان و له دلێکی پر له جه خاره وه...
دوو باره و سیباره ده یچییه وه...!"

نوێز بیان... پۆشکۆ و پۆلوه گه شه کانی ش چاویان که وته خه و، توێژاله

خۆله میشیکی سپی له گری و گلپه ی خستن. په یتا په یتا ناو ئه شکه وت
سارد هه لگه راپه وه، تا ئه وساش "شیت خال" که وت بووه خه و یکی قووله وه:
"که له کیتوییه کی قۆچ په ر په ر به دهم گه فکر دن و هه ره شه لێ کرد نه وه هیرشی
دینا، قۆچه کانی وه ک تیری ته هه مته ن راده وه شان د، به ره ورووی ده چوو...
ئه ویش له سه ر قاچه شکسته که ی سوور و داسووری بوو"، له هیکرا بیدار
بووه وه، سه رنجه خه و الووه کانی بۆلای "ره خشان" وه رانا... وه ک پاله وان
جه نکه لستان، به ئه و په ری له خۆبایی بوونه وه، خه و یکی قوول و سازگار
ده مار و ماسولکه کانی جه سته ی خا و کرد بووه وه: "ئه م سه ره خۆزه یه چی
بوو... بۆ وا گه فی لێ ده کردی...؟! " به دهم ئه م که لکه له وه، هه نگا وه
کپه کانی هه لێنایه وه، سه ری به ده ره وه داگرت، هه موو کۆنر و
که نده لانه کان، له به فر دارمال بیوون...: "دیسان به فریکی زۆر باربوته وه،
تۆ بلێی ریگا" زرمه ی قاچه کانی "ره خشان" قسه که ی پێ بری، به په له
پرووی سه رنجه کتوپره کانی بۆ ناو ئه شکه وته که وه رانا په وه، وه ک
جه نگا وه ری ناو قه لاه به قولغ و سپیره کانه وه، چه پۆکی له زه وی گیر کرد،
سه رنجی بۆ دوور رانا... به کسه ر بۆلای گه راپه وه، ده ستیکی به لا مل و بال
و بژی داهینا، که وته دلدانه وه ی: "ده زانم نیگه رانی چیت، تۆش بیر له
هاوژبانه که ت ده که یته وه، مزگینیت پێ بده م، ئیمیرۆ سبه یه ک جوانو وه کی
جوان و قشستیه تان ده ی... من له تۆ به په له ترم، به لام ئه و به فره ی
ئه مشه ویشی هاته سه ر، ریگای گه رانه وه ی لێ سه ختتر کردوین...!"

"ره خشۆ" منی تا قه بال... به ته نه ا تۆم پێ ناگه یه نریته وه مالان، ناخ خ
خ... خۆزگه بمتوانیویه هه تا "هه واره به رزه" له پشتیم کردبای!... " به دهم ئه م
قسانه وه که وته را و ته گبیر و دلهر اوکی: "تۆ بلێی گه ر جیتان بیللم
شتیکتان به سه ری؟!... دلنیا بن گه لی گیر نابم... " دواي نه ختی بیر
کردنه وه و به خۆدا چونه وه: "نا نا نه خیر نا... هه رگیز ناتوانم بێ ئیوه ری
داگرم...!" ده ستی دایه وه تفه نکه که ی له ئه شکه وته که ده رکه وته وه: "به لام

دهبى دەستەو سانىش نەوەستەم! بەدەم ئەم قسانەو، تەفەنگەكەى خستە ناو مشتى و باقەنەجمەى ھەلبچىرى، بەرەو "ھەوارە بەرزە" لوولەى بەرزە كەدەو و گرمەى لىتو ھىنا، دوایى ساتى قەوانەكەى فرى دایەو، دىسان فیشەكىكى تری لى خورپە بەرى و دەستى پىدا ھىنا... رووی تەفەنگەكەى وەرچەرخانەدەو لای "لاکەچە" و "ژاژیلۆك"، يەك و گوللەى قورخانى بەسەردا ھاویشتن. رەقزنى تەقەكان دۆلاو دۆل دەرىشت و دەنگیان دەدايەو، قەدپال و ترۆپكە بەفراویيەكانى ھەژاندەو، بەشیتوہەك چىن و پاتە بەفرە باربوہەكانىش، پەيتا پەيتا لەباربەك دەچوون...! "رەخشان" كەوتە پرمە پرم و قاچ کوتان، توولە و تاژیيەكانىش بەحەپەساوى كەوتنە نووسكە نووسك و گوئ مووچ كەدەو... ھەموویان وەك كۆمەلگایەكى ئەشكەوتنشین كەوتنە جوولە و ھەلقوت ھەلقوت...! بەئەسپایى رووی لەژوورەو كەدەو، دەستى دایە كتلیەكە، بۆ دەستنوئىژ شوشتن كەوتە خو ئامادە كردن. بەلام بەدەم كارەكەيەو ھەر لە خەمى ئەودا بوو كە چۆن "رەخشان" لەو بېتوئە تىيە پرگار بكات: "دەبى چارەى بكەم، ئەدى خو ھەروا بەو ئىش و نازارەو نامىنیتەو...". دەنگى تەقە دوورەكانى لای "ھەوارە بەرزە" لەھزر و بىرەكەى خوئى پچراند... زەردەخەنەيەك بەسەر دەموچاویا گۆزەرى كرد: "ئەو بەرى كەوتن" دوای دەمىكى تر، دەنگى تەقەى نزیكترى كەوتە بەرگوئ: "بەلئ، ئەو لاکەچەبى و ژاژلۆكیش بەرى كەوتن... بەبازنە يەك لە دوایەكەكانى پىكەنەنەو، لەشوتن خوئبا ھەلسایەو، رووی لە "رەخشان" كرد: "پالەوان...! ئەو ھىمدادمان بۆ ھات... وا بەرپوون، ئىمىرۆ ئىوارى لەمالەو ھىن...!". ھىشتان سەلاوى نەدابووە، ھەرەسى كىوہەكانى كەوتە بەر گوئ، شاخ و قەدپالە پىر لە بەفرەكان فىيان ھاتى، تۆپەل تۆپەل چىن و توئىژى بەفرە باربوہەكە لەبەك ترازان... ئىتر بووہ گرمە گرمى رەنەو بەفرىكى ھارو ھاج... لەسەر ترۆپكى "ئاسماندەرە" وە ھات و بەرەو "دۆلەواش" و زىم و زەمەندەرانى دۆلەكەو

گلۆر بووہو...: "خوا بەخىرى بگىرى، دەبى كوئندەرى گرتبیتەو!... ئەگەر چ درندە و دەعبايەك لەبنار شاخ و دارستانەكانى ئەو دەووروبەرەو ھەبوون، ئىستا يا رەنەو بەفر لوولى داون، يا ھەلەتە بووینە...!".

دىسان رووی لەدەرەو كەدەو... كرىتو و تۆف تىكەل بەتەم و مژى ئەم بەيانىيەو ھەبوو، باگەر و باھۆزى ناو دۆل و قەدپالەكان، ناخى وروژاندەو: "لە جىھانىكا دەژى، بى ناو و نىشان و بى پىناسەيت، بەئىش و نازار و بەمەنەتەكانتا دەناسریتەو...!". سەبرى دىمەنى بەفر و قەدپال و تاوئىرە شاخەكانى كرد. وەك تابووتىكى جاويدانى، تەرمى سەدان خۆزگە و خەونى چەندان راوچى و ھەردەگەريان تيا قەتیس ماہوو. بەناخى خوئدا چووہو خوارەو، كەوتبوو ناو تەم و مژى سالانى تەمەن، تىشكى چاوە بەساللا چووہەكانى لەگەل تەراويلكەى سەر بەفرەكاندا تىكەتەنگاوتن و بەلاپەرە زەرد و رىزبوہەكانى رابردووى دا دەھات و دەچوہو، رۆژى لەرۆژان وەك زادە و فەرزەندەيەكى ئەو شاخ و كىوہ، پەپوولەيەكى بەختەوەر ئاسا لەشیلە و شاباتى ئەو مەرز و بوومەى ھەلدەمژت، ئىستاش دووچارى ھەلوئىستىك بوئەو... جەورى رۆژگار واى لى كەدوہە كە بىر لە ھەموو ئەگەرەك بکاتەو... سى و سەقەم زۆرى بۆ ھىنا، لەو ھزر و بىر و بەخۆدا چوونەو پچراند. بەناچارى رووی لە ئاگردانەكە كەدەو، كۆتەرە دارى وشك و گزرە و چل و چىوہەكانى سەر پشكۆ ئاگرەكان گريان گرتەو. ئەویش چوو وىراى ئەوانى تر لەسەر جىبو بەلینگانى خوئەو و چانى دا. پەيتا پەيتا لەگەل گرە مەشخەلەكەو جەستەى خاوەبووہو، ئەوانى تىش لەگەل كرى و بى دەنگى ناو ئەشكەوتەكە و ھەلگىرسانى ئاگرەكەو، لەشوتن خوئانا مۆل بوونەو...!

لەپىر "رەخشان" سەرى خوئى ھەلبىرى، بەملا و بەولادا سەرنجى رانا، پاشان كەوتە خوئراوہشاندىن و تەكاندان، بەگور ھەلسایەو، چەپۆكەكانى دا بەئەرز، كرى و كىپى ناو ئەشكەوتى وروژاند... ھەتا تىنى تىبابوو

کۆرژنیکی بهرزى لى هه لسا... تازى و تووله خه و زراوه كان، له شوین خویانا كهوتنه نووسكه نووسك و مراندن... به هه له داوان له جیى خۆى هه لسا به، دهستی دایه تهنه گه و رووی له ده ره وه کرد. كهوته چا و گپران و سهیر کردن:

"بۆ... چما... جى پى كه رویشكى له سه به فرا ده بیئى،... تهیر و توالى به ئاسمانه وه دیاره...!" به دهه ئه قسانه وه گه رایه وه لایان، له "ره خشان" راما، تا ئه وساش گوپچه كانی خۆى موچ کردبوونه وه، چاوه كانی ئه بله ق راگرتیون، به حه په ساوی سهیری ده ره وه ده کرد. ده توت سنگه كوژتی پیوه نووساوه به زۆره زۆر هه ناسه ی بۆ ده درا...! به ده نگیكى بهرزوه به قورگىكى دوو كه لا و بیه وه لای لى کردنه وه:

"ئه و جاره چى بووه... چیتان لى قه و ماوه؟ شتیكتان دیوه برسیتانه؟... خۆزگه م به زمانى به كترمان بزانیبوايه، نازانم بۆ ئیستا له به كه ناگه یین...!!!" به دهه ئه قسانه وه تووله گه ی كا و جۆى به سه ره دهه م و لموزیدا هه لگیشا، خه نه ره ده بانه كه ی له بهر پشتى خۆى را کرد، به دهه ستى به تهنه گیه وه له شه كهوت ده كه وه ته وه. به دلێكى پر له نیگه رانییه وه خولێكى دا، هه نگا وه كانی هه لپنایه وه و به ملا و به ولادا گه را و سوورا، دیسان بۆ ناو شه كه وه ته كه وه گه رایه وه، له نیوجه وانه قه شه كه ی "ره خشان" راما... خرم خرم كاویژى ده کرده وه، وهك پالنه وانی زۆرخانه به كه سنگى خۆى ده ره په راندبوو. له قوولایی چاوا لیبی ورد ده بووه وه، دواى و چاندانیكى كورت، دیسان به په له پرووزی بۆ ده ره وه هه نگاوى نایه وه. خه م و خه فه ت و نیگه رانی خه ریک بوو ته پ و تلی پى ده دا، هه سستی به ته نه اییه كى گورچكی ده کرد. په یتا په یتا باز نه ی گه ردوونى لى و یك دهاته وه. له گه ل ئه م هه سته دژاره دا ناخى كهوته وروژان: "به ره له وه ی تۆق و زنجیری رۆژگارت به ریته ئه سستو...، به ره له وه ی بکه ویته خه ویکى قوول و بی كۆتایییه وه... زووبه فریای خۆت كه وه، نه بادا له مله كیتویكى سه خت و

رکدا هه لدیئى...! خیرا كه، نه وهك چاله به فری هه لتووشى و هه تا سه ره و به ندی هاوین نه دۆزرتیته وه...!"

چه ند هه نگاویكى تریش له شه كه وه ته كه دا دوور كه وه ته وه، به فر و به سته له ك له بن پییا روو ده چوو، شوینی پیتا وه كانی له سه ره جى ده ما. "مه تان" به كلک بادان هات و له سه ره به فره كه دا هه لبه زبیه وه و كه وته را كه را كه... دوايه ش خیرا خیرا بۆ ژووره وه گه رایه وه، له نزیک گره مه شخه له كه دا هه لتووتكایه وه، ئه ویش هه ره به دهه م هاتوچۆکردن و ده ست هه لپشاوته وه، هه ولى ده دا به رگه ی به یانیه سوو سارده كه بگری...! ئه گه رچی هه وراز و لیژی رۆژگار ترسیان له چاویدا كوشتبوو، به لام به سه رهاته كه ی "ره خشان" گه لى شه رزه و كه وه پى کردبوو، وهك فره كه سىكى تىكئاخراو په فتارى ده کرد...! لایه كى له شه كه وه ته كه کرده وه: "ره خشو... نازانم بۆ نارامت لى هه لگىراوه، خۆزگه بمتوانیبوايه به ته نها تا "هه واره به رزه" م هه لگرتبايت... دواى نه ختى كریبون و تیرامان: "نارامت بى... من دلنیام زوو ده گه نه لامان"، به دهه م ئه م قسانه وه لییان دوور كه وه ته وه، هه نگاوى نیگه رانی و دوولتى، سه ره به فره كه ی پى گیره ده کرد.

"ره خشان" به ده نگیكى پچر پچر، دیسان كه وه ته وه هه نسك و كۆرژن، هه ناسه سوار و پشو هه لئاو، سه رى خۆى به ملا و به ولادا را وه شانده و له گه لیا كه وته را چه نین و ته كاندان... "شیخال" خیرا خیرا چوو تووله گه كه ی له سه ره سه رى دامالى: "چى بوو چى بوو...؟! بۆ وا تووره و ته نگا و بوویت، ده لیبی زیتووت قووت داوه؟!...". كه وه ته كۆرژن و پیتكۆل کردن...! كاتى له ناو هه لمه سوت و گابه رده كانی لای چه م و چه ولینگه دووره كانه وه، نه ره په كى گه وه ره ی كه وه ته به رگوى... دللى كه وه ته خو رپه و را چه نین: "ده نگیكى ئاسایی نیه، نانا نه خیر... نا... نه ده نگی ره شه با وایه، نه بۆلژنگى ورج، نه لووره ی گورگ...!" گورج چووه ده ره وه، خۆى خسته ناو كه له كه به رده كه وه، كه وه ته چا و گپران و هه ست را گرتن... ناو شه كه وه ت كپ

و بچ دهنگ بووه، توله و تاژییه کان زیاتر خوبان ناخنیه بن بالی یه کتره، بوون به کومه لیککی بچ گیان، سرت و خورتیان له بهر بر... سرنجیکی لابه لای بویان رانا: "بهسته زمانینه...! له میتره ههستان پی کردوه، گوئی موچ کردنه و کلک بادانتان به خورایی نه بوو...!". سهیریکی "رهخشان" ی کرد: "نازانم... تو، تو... بو و ا قیت وهستاویت؟ بوچی خوت و ا تاماده کردوه...!" هیشتان قسه کانی ته و او نه کردبو، "رهخشان" به شهله شهله له شهکه و ته که وه دهرکهوت، سرنجه کانی "شیخال" ی ناوه ژوتر کرد... سنگی خوی دهرپه راند، سه رکهش و تووره به ملاو به ولادا که وته چاوگیتران. ئیتر که وته چه پوک هاویشتن و کوژرن... دیسان له ملاوه نهریه کی گه وره بهرز بووه، شه پۆل شه پۆل ئەم ناوه ی پر له ترس و توقین کرد... به ئەسپایی دهستی بو رهختی فیشه که کانی درپژ کرد، قویچه یه کی ترازاند، پاکه ته فیشه کیکی دهرهینا، چهند دانه یه کی لئ دارنیه ناو عه مباری تفهنگه که یه وه، به هیواشی باقه نه جمه که ی هه لگیتر وهرگیتر کرد و فیشه کیکی لئ خورییه بهر، ههر له سه رکه چوکان، زیاتر خوی خزنده ناو که له که بهرده که وه... به هیتر و گوری ته مه ن چل سالییه کی خورت و دنیا دیته وه، خوی لئ مشتومال کرد... بهرچاوی خوی له به فر پاک کرده وه، له درزی بهرده کانه وه را که وته سهیر کردن...!

"رهخشان" زرم و هۆر... چهند ههنگاو یکی تریش له دهرگای شهکه و ته که وه دوور که وته وه و وهک سهنگه ر نشینیکی زکماک بهرز هه لپروانی... بهدهم چه پوک هاویشتن و قاچ له زوی گیرکردندا، بهدهنگیکی بهرز حیلانندی... وهک بازنه ی سیمفونیا یه ک هه موو دهنگه نه شاز و ترسناکه کانی قووت دایه وه... ههر دوا به دوا ی ئەمدا، نهریه کی گه وره تر له جارانی پیشوو، ئەو ناوه ی شله ژانده وه... ههر له ناو سپیره که یه وه لای لئ کرده وه: "رهخشو... تو بکشیه، پرۆ ژووره وه، ئەم مهیدانه مهیدانی تو نیه، زووه خوت لاده...". بهلام ئەو زیاتر که وته چه پوک هاویشتن و گوئی

موچ کردنه وه...! پهیتا پهیتا، له گه ل ئەم دیمه نه ترسناکه دا... با سوو سارده که له وژ و ژ ده کهوت، خور وهک خه پله یه کی مسین، به بی تیشک و بی گهرمایی، به ئاسمانا بهرز ده بووه وه، جار جار له بن هه وره سپییه که دا دهرده کهوت. بینای سرنجه کانی دوورتر رانا، دالان به دالانی دهورو به ره که ی خوی خسته بهر نیگا ناوه ژوکانی. له ناو شکیر و تیشه بهرد و پهنا و په سیوه به فر نه گرتوه که دا، هه مان نهر نهر بهرز بووه وه و ناو دۆل و نیهاله کانی هه راسان کرده وه. ههر له گه ل ئەم دهنگه دا، تارمایییه کی زلی که وته بهرچاو، له شوینیکی بهرده لاند له سه رکه چه پوکه کانی هه لترووشکا بوو... ئەم دیمه نه، رۆژانی رابردوی هینا یه وه بهرچاو، قسه کانی "به کراغه"، وهک زهنگیکی چاره نووس سازی له ناو گویدا زرنیگایه وه: "دیوی گهر گهر، به لئ دیوی گهر گهر، به خه ون و به کتیب گرتنه وه ی هه موو دیوانه و زاهید و کۆله گه ی دینیک... سندی شکاندوو، گهر فریای خوتان نه که ون هه مووتان دهکا به سه خور، گوندتان به سه ردا ده ته پیتی...!". بهدهم ئەم هزر و بیره وه، سهیری دیمه نه که ی ده کرد... به کلک بادان له شوین خویا هه لسا یه وه، له گه ل جووله ی قاچه کانی بهرد و کولوه به فریکی زوری رادایه ناو که نده لانه که وه، به چاوه سووره کانی سرنجی بۆلای "شهکه و ته مراد" رانا. دوور به دوور "رهخشان" له به رامبه ربا وه ستابوو... چه پوکه کانی دا به ئه رز و که وته وه کۆره کۆر و کوژرن. "شیخال" له درزی بهرده کانه وه لای لئ کرده وه: "پاریزم لئ مه په رینه، تو پرۆ ژووره وه، من و ا لیره، زووه پرۆ ژووره وه...!" بهلام ئەو به بی په روا... زیاتر که وته سمکۆل کردن...! چهند جاریکی تریش حیلانندی... "رهخشان... قهت و ا سه رکهش نه بووی...! بو وات لئ هاتوه...!" بهدهم ئەم قسانه وه زیاتر خوی له ناو سهنگه ردا مشتومال کرد، نهختیکی تریش لووله ی تفهنگه که ی داگرته خواره وه... که وته سهیر کردن... درنده یه کی چاوسوور، زله یه کی ترسناک و شهراوی، وهک پاشایه کی خویناوی، چه پوک له تهخت و تاراجی

خۆی گیر کردبوو...! خولیاى چاوه‌روانىکردن له گوشتىكى تهر و تازه، لىكاوى به‌لا لغاوه‌يدا ده‌تكانده ژير چه‌ناگه تووكنه‌كه‌يه‌وه، له‌ناو پانتاييه ره‌شاييه‌كه‌وه، به‌كللك بادان ئه‌و سهر و ئه‌و سهرىكى بۆ كرد، سهرى خۆى شوڤر كردبووه، لمووزى ده‌نا به‌زه‌وييه‌كه و ملئومای ده‌كرد، هه‌ندى جاريش وهك پشيله له‌سه‌ر زگ خۆى ده‌خشان، به‌ماته‌ماته ده‌يوست له "ره‌خشان" نزىك بكه‌ويته‌وه. تا نزىكتر ده‌كه‌وته‌وه، ره‌نگى پىسته‌كه‌ى پرونتر ده‌كه‌وته به‌رچاوه... تووكنىكى زه‌ردى زرۆقى، وهك كاربا ده‌دره‌وشايه‌وه، له‌گه‌ل خالخالى سوور ده‌توت پشكوى ناگرن تازه له‌نيو كووره ده‌ره‌يتراون... ده‌توت هه‌ناوى وه‌كوئ هاتووه، هه‌لاوه‌ى دهم و كونه لووتى، وهك زوخالى دووكه‌لكيشه‌كان ده‌كه‌وته پىچ و لوول.

چاوه‌روانى ده‌رفه‌تىكى ده‌كرد. تا له‌شوئىنى له‌نگه‌ر بگرى و ئه‌ميش برووسكه زه‌برى خۆى لى بوه‌شپىنى: "ده‌زانم له "ره‌خشان" هه‌ كه‌وتووئيه‌ فې و فيل... له‌توخمى نيچيرگر و گوشت خۆرن... به‌لام هه‌رگيز ناھيئلم ده‌ستى خۆت پيش خه‌ى... ره‌خشان به‌ته‌نها نيه...!" لای له "ئه‌شكه‌وته مراد" كرده‌وه، گيانله‌به‌ره‌كانى ناوى، ده‌توت سپ و سه‌قه‌م به‌ستاونى... ببوون به‌پارچه‌يه‌ك له‌سه‌هۆل و به‌سته‌له‌ك. به‌تيله‌ى چاوه‌كانى له "ره‌خشان" رامايه‌وه، بزهيه‌كى پر له‌ئاخ و ئۆف به‌سه‌ر لىوه‌ شين هه‌لگه‌راوه‌كانيدا بلاو بووه‌وه: "من وا لى‌ره‌م، تو بۆ وا سهرى مه‌يدانت گرتووه، نازانم نازانم بۆ تىمناگه‌ى... خۆزگه له‌ژوووره‌وه سندنم بكرداى!..." سه‌رنجى بۆ هه‌وراز... بۆ به‌رزترين لووتكه و شوئيه به‌فراوييه‌كانه‌وه رانا: "ده‌بى چى له‌مه‌ خۆشتر هه‌بى، لووتكه شاخىكى وا به‌رز، بىته‌ گل‌كو و گوڤخانه‌م...!" له‌ناخى ده‌روونىيه‌وه، له‌گه‌ل‌يا كه‌وتبووه كيشه و مملاتىيه‌كى وا، هه‌ر ده‌توت له‌ شاره ناگرينه‌كانى ناو دۆزه‌خه‌وه را، به‌سه‌ر لىوار و په‌رژينه بلوورىيه‌كان و له‌ويوه‌ش بۆ مه‌ل‌به‌ند و گوڤه‌رگاي به‌فر و به‌سته‌له‌ك و چاخى سه‌هۆل‌به‌نداندا بارىوه‌ته‌وه: "خوا ده‌يكرد زوو پارىزت بدايوايه، جا بزانه

چۆن پىستت ده‌كه‌م به‌كاله‌ك و پىتاوى مناله پىخواسه‌كان...!" له‌گه‌ل هه‌لكشانى خۆر و جووله‌ى كوئه‌له هه‌وره‌كان، ره‌نگى له‌به‌ر چاوان ده‌گوڤرا، وهك تارمايىيه‌كى ره‌ش و كرئيت، تىكه‌ل به‌ته‌م و مژى ياد و يادوه‌رىيه‌كانىيه‌وه ده‌بوو: "ده‌بى له‌ناو مئشكى ئه‌و خه‌لكه‌ت ده‌ربىتم، له "هه‌واره به‌رزه" بوويت به‌جانوه‌رىكى بالدار و مالىترانكه‌ر، بوويت به‌دئوتىك، گوند به‌هه‌موو خانووبه‌ره و دار و به‌ردىيه‌وه، وهك لانك راده‌ژئىنى، مه‌رگى ره‌شيان پيشان ده‌ده‌ى... كراوى به‌دارده‌ستىكى سته‌مكار...! گه‌ر بزانه‌م خۆشم گرفتى ده‌نيمه‌وه، واژت لى ناينم... ئه‌ى بۆچى هاتووم...! به‌وه‌ى باشه به‌ده‌ست به‌تالى نه‌گه‌رىمه‌وه...! ده‌بى ئه‌م جار هه‌ش ده‌سته‌وسانىيان بكه‌م، بر و بىانۆى گه‌نده و مه‌نده‌كان بىرم...! هىچ هىزى ناتوانى "هه‌واره به‌رزه" م لى بسه‌نى، هىچ كه‌س ناتوانى بمانكات به‌به‌نده و ره‌نده‌ى خۆى...!". جار جار كزه بايه‌كى سارد و بى گيان هه‌لى ده‌كرد، چه‌ند پرووشكه كرئوه و شلۆقه‌يه‌كى به‌سه‌ردا هه‌لوهراند. سهرى خۆى هه‌لبىرى، ئاسمانىكى خه‌م رچىن، به‌بى جووله و ترسناك... ى كه‌وته به‌رچاوه، خۆر وهك گو‌مسىنه‌يه‌كى ژه‌نگاوى له‌بن هه‌وره تنۆك تنۆكه‌كه‌دا هه‌ر هه‌لده‌كشا و به‌رز هه‌لده‌چوو. ته‌م و مژى دهم رووباره خوره‌كه‌ى خواره‌ويان، وهك له‌شكرى قۆزاخه په‌يتا په‌يتا به‌رز ده‌بووه‌وه، له‌گه‌ل قه‌دپال و سمپتكه‌كاندا ئاوئىزانى يه‌كتر ده‌بوون. باگه‌ر و باهۆز له‌ هاش و هووش كه‌وتبوو، وهك بلئى دار و به‌رد و به‌فر و به‌سته‌له‌ك و لووتكه شاخ و پىر و پىاوچاك و هه‌موو مه‌ل و مه‌لچكه‌ى ئه‌م ده‌وروپه‌ره... خۆى مه‌لاس دابى، هه‌ر يه‌كه له‌ هىلان و هه‌وارى خۆى، چاوى برىبىته‌ گوڤه‌پانى جه‌نگاوه‌ران...! سرت و خورتى نه‌ده‌كه‌وته به‌ر گوئى... "ره‌خشان" هه‌مدىس چه‌پۆكه‌كانى خۆى به‌رز كرده‌وه، ئه‌و گو‌مه مه‌ند و خوتناوييه‌ى شله‌قاندوه‌وه، كوڤژئىكى به‌رزى لى هه‌لسا... له‌نيو كه‌له‌كه به‌رده‌كه‌وه، به‌ماته‌ماته سه‌رنجىكى بۆ راناويه‌وه، به‌ده‌سته‌كانى ئاماژه‌ى بۆ كرد و به‌ده‌نگىكى نه‌رم

له گه ليا ئاخوت: "برؤ ژووره وه، زووكه ئه م مهيدانه مهيدانى تو نيه... ئه وه شه ره شه ر...! شه رى من و ئه وه، يا من يا ئه و... ليم گه رى با ئه وه هه له م له ده ست نه چى! پاريزم لى مه په رينه..." هيشتا قسه كانى ته واو نه كردبو، ديسان كه وته وه چه پوك كوتان و كوړه كوړ... دواى هه ناسه وه رگرته وه يه كى قوول، هه تا هيزى تيا بوو پر به قورگى هاوارى كى به رزى له دم ده رفرتايه ده ره وه: "ره خشان، به قوربانتم بم...! بو وا... گه وجانه ره فتار ده كه يت...؟؟!" . به چاوه سووره كانيه وه سه رنجى بو لاي ئه م ده نگ و ديمه نانه وه رانا، له شوين خويا سه نگرابه وه، چاوه كانى زه ق كرده وه، زمانى به لاشه ويلا كه ي داديتنا... ببرى له بروسكه زه برى ده كرده وه... ئه وپيش ده ويويست نيچيره كه ي خوى به ته واوى به رجه سته بكا و له يه كه م هيرش بردندا يه كسه ر تيك و پيكى بشكىتى...! ئه مجاره ئه سپه بو به ده نكيكى به رزه وه حيلاندى... له گه ل ئه م ده نكه دا،... ئه م له مبه ره وه، پاشه لى خوى گه يانده زه وى... به چاوه سووره كانى لاي له ملا و له ولاى خوى كرده وه... كه وته خو ناماده كردن... "شيوخال" له درزى به رده كانه وه، لوله ي تفه نكي ئاراسته كرد: "ته وها بو م راوه سته" سپه رى لى گرت: "گه لى ليمه وه دوور نيت، ده بى يه كه و گولله له پهل و پوت خه م...!" زياتر خوى لى مشتوما ل كرد، نيشانه ي له ته ختى نيچه وانى گرت، به په نجه زبه رده كانيه وه نيو پتى بو داگرت، دواى هه ناسه راگرتن ده ستى پيا هينا...! له گه ل ده نكي ته قه كه دا چريكه ي لى هه لسا، به ده م و لمووزى خوينا وييه وه خوى هه لدا، وه ك بالدار هيرشى هينا... هه ر له ناو سه نكه ره كه ي خو به وه، به په له پرووزى و به ده نكيكى به رزه وه كردى به هات و هاوار: "هاى... ئا ئا... ئاى... ره خشا ان... ره خشو خوت لاده، ره خشو خوت لاده... له وى لاهه وه... ئيستنا سارد ده بيته وه..." خيرا خيرا لوله ي تفه نكي ئاراسته كرده وه، هه ر له هه واوه گولله يه كى ترى نا به ته نكه يه وه... له گه ل ته وژم و تينى ته قه كه وه، سه ره و لىژ له قه دپاله كه وه كه وته وه سه ر زه وى، ئيتر هه ر به گه رم و گوږى شه به قه برينه كانيه وه،

هه لسا يه وه سه ر قاچه كانى، وه ك برووسك هيرشى هينا... په لامارى يه كترى ان دا، هه ر دوو وه ك راهولى هه ور چه پوكيان له يه ك گير كرد... "ره خشان" پاشه و پاش نه ختيكى بو كشايه وه و خوى خسته سه ر قاچى دواى، خيرا خيرا چه پوكى به رز كرده وه و وه ك تاوى ته ورداس سه ره واندييه سه ر ته پلى سه رى و بوى دابه زى... له ژيره وه به تيژ و تاو سه رى خوى وه رگيتر و ده مى له يه ك كرده وه، كه لبه كانى له قورگى گير كرد... "شيوخال" به ته نگاوى، به ده م هات و هاواره وه كه وته خوى... چيتر نه پرژايه سه ر تفه نكه كه ي، جووله و ديمه نى رووداوه كان له تين و تيشكى چاوى ئه مه وه خيراتر بوون... هه لى كيشايه خه نجه ر، هه لى كوتايه سه رى، هه تا خه نجه ر ده گرى له بن زگى ختم كرد، به لام هيشستان برينه كانى به ته واوى سارد نه بوو بو وه، به حاله حال چه پوكى خوى به رز كرده وه، له گه ل خوراته كاندندا لا شانكه ي "شيوخال"ى هينا يه خواره وه... ده ستى له سه ر مشتى خه نجه ره كه ي شل بوو، نه يتوانى چيتر بيه وه شينى و كه وته سه ر زه وى...! له سوئى "ره خشان" هه ستى به نيش و تازاره كانى خو به وه نه ده كرد... ئه م جه سته توند و تو له ي، وه ك خه رقه كو نيكى داربوو، به سه ر ئه رزا كه وتبوو، جار جار دوا چركه كانى ژيانى ده بوون به له رزى كى له شرچين، ماسوولكه و ده ماره كانى ده خسته جووله و لقلقين... له م گوږه پانه دا به فر و خوين تيكه ل به يه ك بوون، وه ك دوو پاله وانى دؤراو... چه پوكى هه ر دووكيان، به خوئى شه به قه برينى جه سته يان سوور هه لگه رابوو. په يتا په يتا له گه ل جيبرينى گولله كانه وه كه وته ئاو زينگان... له جووله و پهل كوتان ده كه وت... برينه قوول و دوږخانه كانى لى سارد ده بوونه وه... چه ند جار يكى تريس كه لبه و شه ويلا كه ي له يه ك كرده وه، ده ويويست چه پوكه له رزوكه كانى به رز بكا ته وه، به لام بى هووده، وه ك قاچكه دارى كى دركاوى به سه ر يه كدا كه وتن، كه وته گيانه لا و كر خه كر خى مردن... له سه ر لا ته نيشتيكى لى كوت و خه نجه ره ده بانه كه ش هه تا بن ده سكى ختمى ناو ريخو له و هه ناوى بيوو...!...

هیشتان هەر خوتینیکی گەش و گەرم لە جێ ی برینه‌کانیوه فیچقه‌ی ده‌کرد، هه‌لمی له‌ به‌فره‌که‌وه هه‌لده‌سان... تووله و تاژییه‌کان به‌بۆنی خوتین و که‌له‌شی مرداره‌وه که‌وتنه‌ جووله‌ جوول و قرووسکانه‌وه... پاشان له‌هەر چوار ده‌وری "شیخال" دا هه‌لوه‌سته‌یه‌کیان بو‌کرد و به‌دهم و لموزی به‌لیکاووه تییان ده‌روانی... له‌ناو قور و چلپاو هه‌لپاو خوتیناوییه‌که‌دا گه‌وزتیکی دا، سه‌ری بو‌تاسمان هه‌لبه‌ری، ورده ورده کوته‌له هه‌وره‌کان گرژ هه‌لده‌گه‌رانه‌وه، تاسمان ده‌په‌روشان، کپتویه‌کی ورد به‌سه‌ر که‌له‌شه‌ مرداره‌که و "ره‌خشان" و جه‌سته بی‌ماره‌که‌ی ئه‌ودا ده‌باری... نووسکه‌ نووسکی تووله و تاژییه‌کان، نه‌ختی گری و تینی هینایه‌وه به‌ر، له‌ناو به‌فر و لیته‌که‌وه هه‌لسایه‌وه سه‌ر پین یان، که‌ هه‌نگاوی نا، ده‌وروبه‌ری له‌به‌ر چاو زه‌رد هه‌لگه‌را، خه‌ریک بوو دل‌ی تیک بچی و ببوو‌رتیه‌وه، یه‌کسه‌ر له‌سه‌ر چینه‌چکان بو‌ی دانیشه‌وه، تووله و تاژییه‌کانیش به‌ده‌وریدا هه‌ر سوور و داسوور یان بوو... شان و شه‌پیلک و ده‌ستی چه‌په‌ی، له‌ خوتین سوور هه‌لگه‌رابوو، به‌زۆره زۆر ده‌یتوانی بی‌انجولین... ده‌مامکی خۆی کرده‌وه، به‌جه‌مه‌دانیه‌که‌ی توند جی‌برینه‌کانی پینچایه‌وه. ئاوه‌زینه‌ی فیشه‌کدانه‌که‌ی له‌یه‌ک تراژاند و به‌پژدینه‌که‌ی شوینه زامار و دارووشاوه‌کانی تری پینچایه‌وه...! ئیتر به‌لاکه‌ لاکی که‌وته هه‌ول و برکی خۆگه‌یاننده‌ ناو ئه‌شکه‌وته‌که‌وه. هه‌ندی جار له‌سه‌ر چۆک ده‌پۆشت، هه‌ندی جار به‌سه‌ر لایه‌ ساغه‌که‌یه‌وه‌دا خۆی ده‌خشان، تنۆک تنۆکی خوتینی له‌دوای خۆیدا جی ده‌هیششت. ئه‌وده‌م تاسمان و هه‌ا دایداوو، کپتوه و تۆف پشوو ی پین سوار کردبوو. هه‌ستی به‌ته‌زینی قاچه‌کانی ده‌کرد؛ به‌لام سه‌ری وه‌ک کووره‌ی ئاگر داغ ببوو، چۆراوه‌ی ئاره‌قه به‌لاملیدا ده‌هاته‌ خواره‌وه. له‌به‌رده‌م ئه‌شکه‌وته‌که‌دا ره‌تیکی برد، له‌سه‌ر پشت که‌وت، دۆند و لووتکه‌ شاخه‌کانی که‌وتنه به‌رچاو، بنه‌دار و دره‌خته‌ رووتاو‌ه‌کان و تاویره به‌رده به‌فراوییه‌کانی ده‌وروبه‌ری و ئه‌وانه‌ی که‌ ده‌که‌وتنه به‌ر رووناکی ئاسۆه، سه‌دان دیمه‌ن و

دیمانه‌یان له‌به‌ر چاو به‌رجه‌سته ده‌کرد...!... ره‌وه مامز، میتگه‌لی شقر و که‌له‌کتیوی، ره‌وه‌ی قاز و قولینگان، "ره‌خشان" ی ده‌م به‌کوژن و چه‌پۆک وه‌شیتن... له‌ناو ته‌راویله‌که‌ی سه‌رنجه هه‌لبه‌زیکاوه‌کانیدا ده‌بوون به‌شه‌به‌نگه‌ وینه‌ی جیاجیا...! به‌لام زوو زوو له‌گه‌ل ره‌شکه و پیتشکه‌ی چاوه‌ لیر و ویره‌کانیدا ون ده‌بوون... وه‌ک تینوویه‌کی سه‌رخۆش و جوان په‌رست، ئه‌وساش هه‌ر له‌ جوانی و دیمه‌ن و دیمانه ئه‌رخه‌وانی و سه‌رنج راکیشه‌کاندا تیر نه‌ده‌بوو...! ته‌کانی دا، خۆی وه‌رگی‌رایه‌وه، خۆی خسته‌وه سه‌ر چۆکه‌کانی... له‌گه‌ل هه‌ر هه‌ول و ته‌قه‌لا و خۆبزاوتنیکدا، شوینه‌که‌ی ماکی ماکی ده‌کرد. به‌م دیمه‌نه‌یه‌وه، ئاژه‌له‌کان په‌شیتو و په‌شو‌کاو بوون، وه‌ک بلینی کوته‌ گروویه‌کی توند و گورچک‌پریان پیتوه نووسابوو... به‌نووسکه‌ نووسک و وه‌رین، گوزارشتیان له‌خه‌مه‌کانیان ده‌کرده‌وه...! به‌ چاوه‌ ماندوو و خه‌والوه‌کانیه‌وه لای له‌ دیمه‌نه‌ گریته‌که‌ی "ره‌خشان" کرده‌وه، ناله‌ نال و ده‌نگی‌کی سحرنامیز له‌دۆند و دۆله‌کانه‌وه وه‌زایه‌له‌ که‌وت، له‌ناو میتشکی تاساو و په‌رده‌ی گوی کاس و ته‌په‌کانیدا سه‌دایان ده‌دایه‌وه: "بشمربت هه‌موو شتیکت نامری" به‌چاوه‌ پر له‌فرمیتسک و ته‌زیه‌کانیه‌وه، سه‌رنجی‌کی زه‌رد و خه‌زه‌لوه‌رانه‌ی ئاراسته‌ی ئاژه‌له‌کان کرده‌وه... سه‌رو لموزی تاژییه‌ ده‌م چه‌وره‌کان و قرووسکه‌ قرووسکیان... کلک بادان و خۆ راپسکاندن و جرت و فرتی تووله‌ تیسکن و جیقه‌ جیق و کرووزانه‌وه‌ی...! سه‌رنجی‌کی ناو ئه‌شکه‌وته‌که‌ی دایه‌وه، بار و بنه‌ی زین و رکیتب و رست و لغاو و کتلی و ئاگردانه‌ نیوه‌ مره‌که...، ئه‌وانه‌ی هه‌موو له‌گه‌ل تاریکی ناو ئه‌شکه‌وته‌که‌وه له‌ لا ببوون به‌یه‌ک پارچه و تیکه‌ل به‌ره‌شکه و پیتشکه‌ی چاوه‌کانی ده‌بوون. دیسان لای له‌ "ره‌خشان" کرده‌وه، نیوچه‌وانه‌ سپییه‌که‌شی له‌خوتین هه‌لا‌تبوو... به‌ده‌سته له‌رزۆکه‌که‌ی، ئاماژه‌یه‌کی بو‌کرد: "گه‌ردنم ئازاد که، هاوری و هاوده‌مه‌ گیانی به‌گیانییه‌که‌م!... جه‌وری رۆژگار له‌یه‌کی کردین نه‌ک قورساییی سالانی ته‌مه‌ن...!" هه‌تا ئه‌وساش

"رهخشان" جاربه جار جوولهیه کی کتوپری بۆ ده کرد، قاچی ده جوولاند، چاوه نیوه مره کانی ده کرده وه... یا له زرزیکی له شرچین سهراپای جه سته ی داده گرت... به لام سپ و سه قه م پهیتا پهیتا تینی ده سهند و دواکله ی ژبانی له ناو ده مار و شان کانی جه سته یدا ده کوژانده وه...! له دوا چرکه ی ژبانیدا له زرزیکی کوشنده له سمی قاچه کانیه وه را هات، به ناو دواتلپی خوتن و ده ماره کانیدا گه را، پاشان له رزه که وه ک ماره زیتو له ناو ده ماره کانی ئەژنۆیدا ته نییه وه، لیوه کانی وه ته تله خست، دوا ی ساتی چاوه کانی به رامبه ر "ئه شکه وته مراد" له مۆله ق وه ستان، بریسکه ی زیوینی شه خته و به نده ر و به فیری سه ر که لیان لی تیشک ده دایه وه...!

له گه ل برین و ناسۆری نازاره کانیه وه، له ناخی دلپیه وه بۆی که وته قولپی گریان:

"رهخشانه که م هیشتان ته مهن به به ریه وه مابوو... بۆ وا زوو چاوه کانت وه ک پۆژی گه ش لیم ئاوا بوون...؟ بۆ...؟ باوه رت بی تا به یان نه داته وه من چاو لیک نانیم، نایه لم مردن خه ونه کانم زینده به چال بکات..." له گه ل سارد و سه رمای ئەو پۆژه شوومه دا، فرمیسکی گه رمی بۆ باراند... هه موو ویست و خه ونه خو شه کانی لی بوون به سووقمانی دۆزه خ و له ناو سه هۆلبه ندانی چاوه کانی ئەودا قه تیس کردن، به گفتم و زاریکی پر له ناسۆر و گرینه وه بۆی هاته وه گۆ: "نا نا... سه رده می قاره مانیه تی هیشتان به سه ر نه چوه، پاله وانه نه مره کان و جاخیان روونه...!"

له گه ل دوا ساتی مالتا واییدا، به ریز و نوازشه وه تینی دایه خۆی و بۆی هه لسا یه وه، هاوارتیکی گریان نامیزی له ده ما به رز بووه وه:
"هاشا له و گۆره ی ناله ی نایه... هاشا له و گۆره!"

کوژیایی